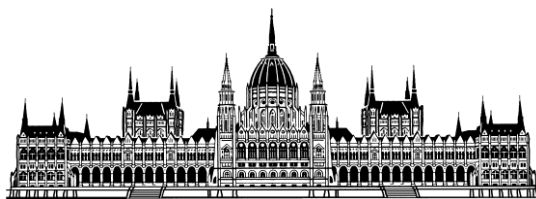

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	29239
Egyes gyermekvédelmi és egészségügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek biztonságának és védelmének fokozása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	29239
Horváth László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	29239
Felszólaló:	
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29244
Dr. Selmeczi Gabriella , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29250
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29254
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29258
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29260
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	29263
Szelényi Zsuzsanna (független).....	29269
Korózs Lajos (MSZP)	29274
Horváth László (Fidesz)	29278
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29280
Petneházy Attila (Fidesz).....	29284
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	29285
Gúr Nándor (MSZP)	29286
Horváth László (Fidesz)	29290
Szilágyi György (Jobbik)	29291
Gúr Nándor (MSZP)	29295
Riz Gábor (Fidesz).....	29296
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	29296
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)	29297
Szilágyi György (Jobbik).....	29298
A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29299
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	29299
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29304
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29307
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	29312
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	29317
Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)	29322
Mesterházy Attila (MSZP).....	29325
Gúr Nándor (MSZP)	29330
Szilágyi György (Jobbik)	29334
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29339
A közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29340
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	29341
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29344
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29346
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29349
Dr. Rubovszky György , a KDNP képviselőcsoportja részéről	29351
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29352
Alexov Lyubomir , nemzetiségi szószóló	29356
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	29359
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	29360

A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29365
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	29365
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29368
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29372
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29375
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29378
Egyes törvényeknek az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzésével és kezelésével összefüggésben történő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	29380
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	29380
Felszólalók:	
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	29383
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	29385
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	29387
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29387
Az ülésnap bezárása	29390

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
15. ülésnapja
2016. október 26-án, szerdán
(9.01 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Móring József Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok mindenkinek! Pontban 9 óra van. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 15. **ülésnapját** ezzel **megnyitom**. Üdvözlöm önöket. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes gyermekvédelmi és egészségügyi tárgyú törvényeknek a gyermekek biztonságának és védelmének fokozása érdekében történő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Selmeczi Gabriella, Horváth László, Törő Gábor, Kovács József, Bene Ildikó, Dunai Mónika, Révész Máriusz, Demeter Zoltán, Molnár Ágnes, Zombor Gábor, Vinnai Győző, Kucsák László, Simon Róbert Balázs, Pósan László, Tapolczai Gergely képviselők, Fidesz, valamint Harrach Péter és Hoffmann Rózsa képviselők, KDNP, által benyújtott előterjesztés T/12477. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Horváth László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előterjesztésünk kapcsán nehéz a megfelelő szavakat megtalálni, és nehéz szólni azokról és kellő alázattal azok helyett, akik már nem tudnak szólni, és amikor nagyon nagy bajban voltak, akkor sem tudtak szólni. Nehéz beszélni azokról, akiknek olyan rövid kis életke adatott, hogy még beszélni sem tanulhattak meg, talán annyit már ki tudtak mondani, hogy anya és apa, de ez rajtuk nem segített, sőt az anya és apa volt az, aki a kiszolgáltatott és védtelen kisgyermek életére tört.

Nem véletlenül rázták meg az ország közvéleményét azok az ügyek és azok a hírek, amelyek könyörtelen gyermekgyilkosságokról szóltak az elmúlt időszakban, és az érthetlenséggel párosult felháborodás kapott hangot akkor, amikor az is kiderült, hogy két, egy 18 hónapos és egy 2 hónapos kisgyermek életére nem más tört, mint a saját szülője, szülei. Törvényjavaslatunk kiindulópontját ezek az érthetetlen, tragikus, fájoan megrázó gyermekgyilkosságok adták és adják.

Fel lehet tenni persze a kérdést, hogy mit lehet tenni akkor, amikor egy szülő az alapvető felelősségét, ami a gyermeke gondozására, felnevelésére irányul, felmondja, és úgy hanyagolja el gyermekét, hogy ez az

elhanyagolás nem hanyagságból történik, hanem igenis tudatosan. Sajnos kijelenthetjük, hogy a gyilkos szülők tudatosan, szinte felkészülten hajtották végre módszeresen a gyermekük súlyos elhanyagolását, illetve a recski esetben az erőszakos életkioltást.

A tragédiák után jó néhány vizsgálatra sort kellett keríteni, hiszen tisztázni kellett azt, hogy ez egyáltalán miért és hogyan történhetett meg, történetek-e mulasztások, hibák, milyen felelőségek állapíthatók meg, és nem utolsósorban arra is választ kellett adniuk a vizsgálatoknak, hogy van-e, szükséges-e olyan lépés, akár a gyermekvédelmi jelzőrendszer vonatkozásában, amely, ha nem is tudja véglegesen kiküszöbölni, de mindenesetre hatékonyan, jelentősen le tudja szűkíteni annak a kockázatát és lehetőségét, hogy hasonló tragédiák a jövőben megtörténjenek.

A kérdés az, hogy ha egy szülő tudatosan támad saját gyermeke életére, akkor van-e olyan szervezet, jelzőrendszer, amely ezzel szemben, ezzel a tébollyal szemben hatásosan fel tudja venni a küzdelmet. És itt nem lehet más a válasz, mint hogy kell hogy legyen egy olyan jelzőrendszer, mert egyetlenegy gyermek életéről sem mondhatunk le, még akkor sem, hogyha egy ilyen extrém helyzetben veszélyeztetik a gyermek életét.

A kormányzat, az illetékes kormányhivatalok és maga az alapjogi biztos is lefolytatta a maga vizsgálatát, jelentéseiket közzétették. Azt hiszem, ezeknek a vizsgálatoknak a megállapításait, illetve javaslatait sikerült az önk előtt fekvő törvényjavaslatba beépíteni.

A módosítások - hiszen több törvényen több módosítást javasolunk - közös célja az, hogy az ilyen esetekben a jelzőrendszer tagjai a mainál hatékonyabban, eredményesebben és egyértelműbb szabályok szerint tudjanak össze- és együttműködni, hiszen könnyű lenne azt mondani sommásan, hogy mindezek a tragédiák azért történhettek meg, mert rossz a gyermekvédelmi jelzőrendszer. Ha ez így lenne, akkor egyszerű dolgunk lenne, mert a jelzőrendszert kellene megjavítani vagy megújítani, de sajnos nem erről van szó. A jelzőrendszer még ebben az állapotában is képes lett volna ezeket a gyermekéleteket megmenteni, ha nem történnek olyan mulasztások és szakmai hibák, amelyek ebben az esetben végzetesek és életveszélyesek voltak.

(9.10)

Hadd idézzem önöknek az alapjogi biztos nemrégén közzétett jelentését a gyöngyösi halálesettel kapcsolatosan, ahol rögzítésre került, az ombudsman megállapította, hogy a házi gyermekorvos, a gyermekjóléti központ és a gyámhatóság sorozatos mulasztásai, szakmailag érthetetlen lépései miatt sem sikerült megakadályozni azt, hogy a szülők gyermeküktől a táplálékot hosszú ideit megvonják. A jelző-

rendszeri tagok hibái így közvetve szerepet játszottak a gyöngyösi kisgyermek halálában.

És azt a következtetést is levonja az alapjogi biztos, hogy a tragikus eset rávilágít arra, hogy a jelzőrendszeri tagok érdemi együttműködése lehet az egyetlen járható út, hiszen a tagok egyedi és elszigetelt próbálkozásai a renitensen együtt nem működő szülők és családok esetében komoly kockázatokkal és következményekkel járnak. Mindezt szükséges és nagyon fontos, hogy a jelzőrendszer tagjainak működését, együttműködését, eljárási szabályait még világosabbá, még egyértelműbbé tegyük, ezt az együttműködést, ha kell, akkor ki is kényszerítsük, és minimálisra szűkítsük az eljárás során azokat a mérlegelési lehetőségeket, amelyek magukban rejtik a hibázás lehetőségét.

A tragédiákból leszűrt tapasztalatok azt is megkövetelik, hogy egyes eljárási szabályokat egyértelműsítsünk. A gyöngyösi eset kapcsán szomorúan kellett szembesülnünk azzal, hogy a gyermek születését követő hónapokon keresztül gyakorlatilag működtek a hivatalok, de ha azt kérdezzük meg, hogy megtették-e azt, amit meg lehetett volna vagy meg kellett volna tenni, akkor arra a válaszuk az, hogy nem tették meg.

A jelzőrendszer tagjai közül az, aki hiánytalanul, felelősséggel és lelkiismerettel járt el a folyamat során végig, az a védőnő volt. Megállapítható, kimutatható az, hogy a védőnői szolgálat a helyén volt ezekben az esetekben. Tette, amit tehetett, de az ő jelzéseit a jelzőrendszer többi szereplője nem vette az ügy mértékéhez és súlyosságához illő és kötelező komolysággal. Hiszen a védőnő jelzése után, amikor is világossá vált, hogy az anya nem működik együtt és elutasítja a védőnői ellátást, amiről a védőnő jelzést adott a gyámhatóságnak, a gyámhatóság hiába adott ki határozatot arról, hogy a gyermekjóléti központnak el kell végeznie a szükséges környezettanulmányt, és javaslatot kell tennie a gyermek elhelyezésére vonatkozólag, ez a határozat bár kiadásra került, erre a határozatra a gyermekjóléti központ nem is reagált.

Újabb határozatoknak kellett születniük ahhoz, hogy végül is azt jelentse a gyermekjóléti központ, hogy nem tudott bemenni, mert a szülők nem engedték be a gyermek elhelyezésére szolgáló lakásba a munkatársakat; ő nem tudott bemenni, ezért pedig jelentést, illetve javaslatot nem is tesz. Ezek után mind a két hivatal, mint aki jól végezte dolgát, öt hónapra elrakta az aktát a fiókba.

A gyermek életének első tíz hónapjában nem történt semmi. Mindenki tette a dolgát úgymond, de nem történt semmi. Aztán következett megint négy hónap, amikor szintén nem történt semmi, és 18 hónapot élt a gyermek. Ez olyan eljárási mulasztás, olyan szakmai hiba, amely felveti egyébként a személyes felelősség, a figyelmesség, elkötelezettség kérdését.

Jeleztem, hogy nem az ügy és az ügyek súlyosságának mértékéhez igazították az intézkedéseiket. Ez abból is látszik, hogy mind a gyöngyösi, mind a recski esetben, hogy úgy mondjam, visszaeső szülőkről beszélhetünk. A gyöngyösi esetben az anyának már három gyermeke ellen voltak merényletei; olyan súlyú merényletek az elsőszülött és a másodszülött gyermekek ellen, ahol a bíróság az anyától elvette a gyerekeket. A harmadszülött kislány esetében is folyamatosan védelembe vételi, jelzem, sikertelen védelembe vételi eljárások folytak.

A recski esetben pedig már volt erőszakos megnyilvánulása a szülőnek, és ennek kapcsán az elsőszülött gyermek szintén máshol került elhelyezésre. Fontos az, hogy a jelzőrendszer ilyen esetekben tudjon róla, tudnia kelljen arról, hogy nem egyszeri esetről van szó. Vannak súlyos előzmények, és ilyen súlyos előzmények után pedig már fokozott figyelemmel, fokozott felelősséggel, fokozott éberséggel kell eljárnia a rendszernek.

Ezért javasoljuk azt, hogy a testvérek ügyében az eljárást, illetve az ügy kezelését össze kell vonni, hogy ne kerülhessen arra sor, mint amire itt sor került. Arra is egyértelmű javaslatot teszünk, hogy ha szükséges, akkor a szülők elővezetése azonnali intézkedést igénylő esetben megtörténhessen, ügyészi jóváhagyás nélkül is, mert az eset azt bizonyította Gyöngyösön, hogy ez az előzetes ügyészi jóváhagyás, ennek a beszerzése részben meghiúsította, hogy a szülőket meg tudják hallgatni. Egyszer sem sikerült erre a meghallgatásra sort keríteni.

Annak is véget szeretnénk vetni, hogy valaki elrejtse a gyermekét, zárt ajtók mögé zárhassa, és adott esetben a maga kényének-kedvének kiszolgáltva élhessen vissza a gyermek védtelenségével. Rögzíteni kívánjuk azt, hogy a jelzőrendszer tagjával való együttműködés elhárítása esetén, egyértelmű elzárkózás esetén súlyos veszélyeztetés minősítése legyen az irányadó, hiszen Gyöngyösön is az történt, hogy a szülők nem engedték be a gyermekjóléti központ munkatársait, sorozatosan nem engedték be, viszont az esetleges hatósági kényszerintézkedéshez, ami a bejutáshoz kellett volna, nem lehetett engedélyt szerezni, mert az ilyen engedélyhez bizonyítékokat kéne csatolni. A bizonyítékok pedig bent vannak.

Ennek a matthelyzetnek vagy patthelyzetnek - a gyerek szempontjából matthelyzet - szeretnénk véget vetni azzal, hogy az elzárkózást a súlyos veszélyeztetés minősítés kategóriájába kívánjuk sorolni.

(9.20)

Nagyon fontos eleme az is a módosító javaslatainknak, hogy a gyermeket ne lehessen kicsempészni, kivonni a gyermekvédelmi jelzőrendszernek a látóköréből; kötelező legyen a gyermeket a szűróvizsgálatokra, státuszvizsgálatokra elvinni. Nem lehetséges

az, mint ami Gyöngyösön megtörtént, hogy a háziorvos elfogadja azt, hogy a szülő telefonon mondja be a gyermek súlygyarapodás-adatait, miközben egyébként a gyermek halálra éheztetése van folyamatban. Nem elfogadható, és hadd jegyezzem meg, hogy itt a háziorvos nyilatkozata volt a perdöntő, mondhatni, a súlyosan életveszélyes... - hiszen a gyámhatóságot ilyen telefonos kapcsolattartás alapján tájékoztatta a háziorvos arról, hogy egyébként a gyermek elhelyezése megfelelő, állapota pedig kielégítő. Végzetes volt, hiba a háziorvos részéről, viszont a gyermeknek az életébe került mindez.

Ezért tartjuk szükségesnek azt, hogy az egészségügyben dolgozók számára a jelzési kötelezettség egyértelműen legyen rögzítve, és nagyon fontos, és azt hiszem, ezzel is az ombudsman ajánlását követtük, hogy kimondjuk a jelzőrendszer tagjaival való együttműködés elutasításának a tilalmát. Tehát nem lehet elutasítani sem a védőnői, sem a gyermekorvosi, sem a háziorvosi, sem a bölcsődei, sem a köznevelési intézménnyel való együttműködést, annak egyértelmű szankcióját is rögzítjük a javaslatban, és úgy gondoljuk, hogy mindezek így együttesen tudnak védelmet biztosítani a hasonló tragédiák előfordulásával szemben.

De egyet semmilyen törvény nem tud hatékonyan biztosítani: ez az odafordulás képessége, nemcsak a jelzőrendszer tagjai részéről, hanem mindannyiunk részéről. Hiába teltek el hónapok, és tudom, hogy e kérdés kapcsán óhatatlanul érzelmek, indulatok és kérdőjelek jelenhetnek meg, ez részben természetes is, hiszen valamennyien, akik hajlandóak vagyunk szembenézni ezzel a borzalommal, érintettek vagyunk, és érintettsége van egyébként a környezetnek, a szűkebb és a tágabb környezetnek is. Hiszen ha 18 hónapon keresztül úgy lehet halálra éheztetni egy gyermeket egy sorházban, tisztességes polgári körülmények között, vagy egy családi házban, nagy anyagi jólét közepette, hogy a lakókörnyezetnek nem tűnik fel, nem érzékeny a lakókörnyezet arra, hogy ezt a gyereket soha nem látták kinn, hogy ez a gyerek heteken keresztül sikolt és sír és ordít, akkor bizony felvetődik a jelzőrendszeren kívüli társadalomnak az érzékenysége és felelőssége is.

Ezek a kioltott, erőszakkal kioltott gyermeki életek nyomot nem hagytak maguk után, nem hagyhattak maguk után, jeleket viszont hagytak. A közös erőnkre óriási felkiáltó- és kérdőjel került. Arra kérem önöket, miközben kérem a javaslat támogatását, hogy közösen, és ha lehet kérem, akkor kellő alázattal próbáljuk meg úgy javítani ilyen vonatkozásban a jelzőrendszert, hogy ilyen felkiáltójel és kérdőjel ne kerülhessen megint az égre.

Szeretném még azt is önöktől kérni, hogy a javaslaton azt kérjék számon, amit számon lehet és számon kell kérni. *(Korózs Lajos: Meglesz, Lacikám, meglesz! - Bangóné Borbély Ildikó: Meglesz!)* Hiszen említettem, hogy milyen tárgykörben, milyen

témakörben tesszük meg a javaslatunkat, ezért vállaljuk a felelősséget tisztességgel. Köszönöm a figyelmüket, és kérem a támogatásukat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kormány nevében lehet hozzászólni. Kérdezem az államtitkár urat, hogy most kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Czibere Károly államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A gyermekek védelme és biztonsága közös ügyünk. Ez a törvényjavaslat, építve a korábbi és eddigi eredményekre, az egyik lépését tartalmazza annak az intézkedéssorozatnak, amelynek célja a bántalmazott vagy elhanyagolt, illetve bármilyen más módon vagy más okból veszélyeztetett gyermekek védelme érdekében a gyermekvédelmi jelzőrendszer és a gyermekjóléti szolgáltatás megerősítése.

A törvényjavaslat kiemelkedő jelentősége abban áll, hogy a gyermekvédelmi és egészségügyi tárgyú törvények együttes módosításával még egyértelműbbé teszi a szülő felelősségét és együttműködési kötelezettségét a gyermek gondozásával kapcsolatos kérdésekben, továbbá a szolgáltatók és hatóságok beavatkozási lehetőségeit növeli a gyermekek védelme érdekében. Nem engedhető meg, hogy akár csak egyetlen gyermeket is bántalmazzanak, veszélyeztessenek. Röviden ismertetni szeretném, hogy az eddigiekben milyen lépéseket tett a kormányzat ennek érdekében.

A kormányzat egyik kiemelt társadalmpolitikai célja az esélyteremtés és a gyermek Alaptörvényben garantált védelemhez való jogának biztosítása. Az a cél, hogy a korábbinál is jóval összefogottabb, hatékonyabb és célzottabb segítséget kapjanak a családok és az őket segítő, gyermekvédelemmel foglalkozó szakemberek. Ezen túl alapvető cél az is, hogy a gyermekek minél fiatalabb korban megkapják azokat a javakat, szolgáltatásokat, amelyek szükségesek az ő testi, lelki, szellemi, erkölcsi fejlődésükhöz.

A fenti, összefoglaló néven gyermekjólét megteremtését szolgáló céloknak a megvalósítását egy többlépcsős intézkedéssorozat segíti, amely érinti a gyermekjóléti, gyermekvédelmi ellátások rendszerét, a felzárkózást segítő szolgáltatásokat egyaránt.

A 2014 végén elindult változásokat széles körű szakmai egyeztetések előzték meg, az intézkedések szakmai háttértámogatáson és szakmai konszenzuson alapulnak. Az egyik fontos ilyen előzetes intézkedés, a gyermekjóléti szolgáltatás vonatkozásában megtett intézkedések kapcsán az egyik legjelentősebb a családsegítés és a gyermekjóléti szolgáltatás integrálása, integrációjának megvalósítása annak érdekében, hogy a már meglévő, működő kapacitá-

sok, szolgáltatási kapacitásokban lévő erőforrások összeadódjanak, felerősödjenek, a párhuzamos kapacitásokat megszüntessük, és a gyermekek védelmét és a családok érdekét jobban szolgáló, jobban összehangolt rendszer tudjon létrejönni, ami a családot a maga egészében képes tekinteni és támogatni, segíteni.

(9.30)

Ezért törvényi szinten került előírásra 2015 januárjától, hogy a családsegítés csak gyermekjóléti szolgáltatással, újonnan egy szolgáltató keretében hozható létre. A gyermekjóléti szolgáltatás megerősítése irányába tett következő lépés 2016 januárjától annak előírása, hogy a családsegítés csak gyermekjóléti szolgáltatással integráltan működhet, család- és gyermekjóléti szolgálat vagy család- és gyermekjóléti központ keretében és elnevezéssel.

Ennek alapján a család- és gyermekjóléti szolgálat, illetve központ a családsegítés és gyermekjóléti szolgáltatás bázisán, annak erőforrásainak hatékonyabb felhasználásával továbbra is kötelező önkormányzati feladatként jött létre. A hátrányos helyzetű térségek pedig többletforrást kaptak, hogy az ellátandó családok számához igazodva a térség több szakembert tudjon foglalkoztatni, illetve a korábban jobbára csak megyei jogú városokban és fővárosi kerületekben működő és elérhető speciális többletszolgáltatások hozzáférhetővé váljanak minden településen.

A Belügyminisztérium ezt az építkezést, ezt a fejlesztést egy 400 milliós támogatással, fejlesztési hozzájárulással segítette, amelyet a család- és gyermekjóléti központok kaptak azért, hogy erre a munkára és erre a többletfeladatra fel tudjanak készülni. A terület- és településfejlesztési operatív programban célzottan van lehetőség a család- és gyermekjóléti szolgálatok, központok infrastruktúra-fejlesztésére, illetve ehhez kapcsolódóan is folyamatosan jelennek meg azok a pályázatok, amelyek lehetőséget adnak a szolgáltatások tartalmának fejlesztésére; az ezekben a szolgáltatásokban dolgozó kollégák szakmafejlesztési háttértámogatását, felkészítését is szolgálják, nem csak a szolgáltatási kapacitásoknak a kiterjesztését vagy kibővítését.

Az egyik ilyen fontos fejlesztés már megjelent program és pályázat, az integrált térségi gyermekprogramok pályázati felhívása, amely lehetőséget teremt a 2007 és 2013 között működő, lezajlott gyermekesélyprogramok eredményeinek megőrzésére, másrészt új elemként a 2016-tól létrejött gyermekjóléti központok szolgáltatásainak a bővítését, kiegészítését célozza 15 milliárdos keretösszeggel, 31 járásban. A korábbi „gyekeresély” 23 térségben működött, most a 31 leghátrányosabb helyzetű járásban tudjuk ezt a programot indítani és a gyermekjóléti kapacitásokat megerősíteni, ráadásul úgy, hogy a

gyermekjóléti központok pályázhatnak, tehát az adott térségben, az adott járásban összehangolt lesz a gyermekjóléthez kapcsolódó szolgáltatások működtetése.

A másik, ehhez kapcsolódó fejlesztés az óvodai és iskolai szociális segítőmunkának a fejlesztése; ez a felhívás megint csak a család- és gyermekjóléti központok számára jelent meg, ahol 18-20-30-40 millió forint körüli, vissza nem térítendő támogatásra tudnak pályázni a központok, 1,7 milliárdos keret erejéig.

A következő fontos lépés a gyermekvédelmi jelzőrendszer megerősítése az elmúlt években. A családok és a gyermekek biztonsága az egész társadalom ügye, ezért nem szabad megengedni, hogy a családok vagy az őket segítő szakemberek magukra maradjanak nehézségeikkel, problémáikkal, nem lehet kitenni a gyermekeket annak, hogy a szakemberek esetleg nem működnek együtt. Ezért fontos a jelzőrendszer megerősítése, azért is, mert ebben áll az ágazati együttműködés gyakorlata; olyan szigorú jogbiztonságot kell teremteni, amelyben nem fordulhat elő, hogy egy szakember - legyen akár pedagógus, védőnő, gyermekorvos - nem jelzi időben a gyermek veszélyeztetettségét. A gyermekvédelmi jelzőrendszer működésében sajnos még jelenleg is tapasztalható, hogy a jelzések elmulasztása vagy a késedelmes jelzés miatt előfordul a gyermekek súlyos és hosszú időn át tartó veszélyeztetése; a képviselő úr is utalt erre. A beavatkozás elmulasztása vagy a késedelem jelentős jogsérelemhez vezet. A gyermekvédelmi jelzőrendszer preventív gyermekvédelmünk egyik alapköve, kiemelt jelentőséggel bír a gyermeki jogok érvényre juttatásában, kiemelt szerepe van a gyermekek vér szerinti családban történő nevelkedésének elősegítésében, a problémák minél korábban történő észlelésében.

Az egész országot és a gyermekekkel foglalkozó valamennyi szakterületet átfogó szakmaközi hálózat egyik legfontosabb szerepe, hogy a gyerekek, fiatalok problémáit a lehető leghamarabb érzékelje, észlelje, és megtegye a szükséges intézkedéseket a gyerek szükségleteinek leginkább megfelelő szolgáltatások, ellátások megszervezésére. Így válik indokolttá tehát egy többszintű jelzőrendszer kialakítása, összhangban az átalakított családsegítéssel és gyermekjóléti szolgáltatással, továbbá a gyermekvédelmi észlelő- és jelzőrendszer megerősítése és ennek jogszabályi háttere, valamint módszertani útmutató készítése, aminek eredményeképpen sor kerül a jelzőrendszeri kötelező feladatok ellátására vonatkozó rendelkezések megerősítésére.

A gyerekek védelme érdekében kiemelten jelentősnek tartjuk a gyermekvédelmi észlelő- és jelzőrendszer megerősítését, kétszintűvé válását 2016 januárjától, és a korábbi családsegítő és gyermekjóléti szolgálat jelzőrendszerét is - hiszen a családsegítés is tartalmaz 1999 óta már jelzőrendszer működ-

tetésére való kötelezettséget - a szolgálatok integrációjával integráltuk.

Helyi szinten a család- és gyermekjóléti szolgálat feladata a helyi gyermekvédelmi észlelő- és jelzőrendszer szervezése, az együttműködési formák kialakítása, működtetése, dokumentálása. Ez az első szint. A második szint a járás szintje. Ezt is megerősítettük 2016. január 1-jétől. A család- és gyermekjóléti központ folyamatos szakmai háttérrel biztosít a települési szinten dolgozó családgondozóknak, jelzőrendszeri felelősöknek, fogadja a jelzéseket, és fel dolgozza azokat.

A napokban benyújtásra kerülő, a gyermekvédelmi törvény módosítását is tartalmazó törvényjavaslatunk egy részének, a gyermekvédelmi észlelő- és jelzőrendszer megerősítésének a folytatásaként két további jelzőrendszeri szint kerül meghatározásra, a felelősségi rendszer további pontosítása - ez a két szint a megyei és az országos szint megszervezése. Tartalmazza ez a javaslat majd a felelősségi rendszer további pontosítását, valamint az országos jelzőrendszeri hívószám és célzott módszertani feladatellátás megszervezését. Mindamellet az ellátórendszerben, bár kötelezően alkalmazandó ma is a gyermek bántalmazásának felismerésére, megszüntetésére irányuló szektorsemleges egységes elvek és módszertan című módszertani útmutató, amit minden kollégának ismernie és alkalmaznia kell, nem elég csak jogszabályokban és végrehajtási rendeletekben szabályozni és normákat adni, hanem protokollokat, útmutatókat és módszertani ajánlásokat kell adni, és ezek mind biztosítva lettek, és ki lettek dolgozva a gyermekjóléti reform folyamán és kezdetére. Ezen túl a szakmai folyamatok szabályozói 2016 tavaszán protokoll és ajánlás formájában kerültek kiadásra a szolgáltatók és minden jelzőrendszeri tag számára. Ezek határozzák meg a gyermek védelme érdekében elvárt és megteendő szakmai lépéseket, azok felelőseit, határidejét, a kapcsolódó dokumentációs tevékenység szabályait. Ennyit az eddigi lépésekről.

(9.40)

Engedjék meg, hogy most ismertessem a mostani törvényjavaslat tartalmát néhány pontba szedve! Azt gondoljuk, és a kormánynak az az álláspontja, hogy a benyújtott törvényjavaslat, amelyet ezúton is megköszönök a betérjesztőknek, nagyobb védelmet fog garantálni a gyermekeknek, és illeszkedik abba az intézkedéssorozatba, amelyet az előbb ismerttettem. Fontos része ennek a javaslatnak, hogy a jelzőrendszeri tagokra nézve kötelező lesz betartani a módszertani útmutatóban foglalt egységes eljárásrendet.

A törvényjavaslat gyakorlati tapasztalatokra épít, és ezekre a gyakorlati tapasztalatokra építve erősíti meg - a szülők együttműködési kötelezettsége mellett - a gyámhatóság és a gyermekvédelmi jelző-

rendszer tagjainak feladatát, felelősségét, a jelzőrendszer működését. Ennek egyik eszköze, hogy a jelzőrendszer működésének, működtetésének szakmai módszereit a miniszter közlése a minisztérium honlapján. Garanciális szabály az, hogy a törvény írja elő azt, hogy minden jelzőrendszeri tagnak egységes útmutatót kell alkalmaznia.

A másik fontos pont a testvérek ügyének együttes kezelése. A javaslat előírja, hogy a gyámhatósági eljárásban az együtt nevelkedő testvérek ügyeinek együttes kezelését meg kell valósítani. Láttuk, a képviselő úr is elmondta, hogy ez milyen jelentőséggel bír, mondjuk, a gyöngyösi tragédia ügyében, és különösen fontos a gyermek veszélyeztetettségének feltárásához, az érdekében álló gyámhatósági döntés megalapozásához, a tényállás teljes körű tisztázásához. A gyermek külön nevelkedő kiskorú testvéreinek gyámhatósági ügyéről is pontos ismeretekkel kell rendelkezni a körültekintő döntés meghozása érdekében.

A következő fontos lépés az, hogy az azonnali intézkedéseknek nem lehet akadálya. Ugyanis a törvény felhatalmazza a gyámhatóságot a nem mellőzhető meghallgatás, tárgyalás megtartása érdekében az elővezetés ügyészi jóváhagyás nélkül történő foganatosítására, ha azonnali intézkedés szükséges a veszélyeztetett gyermek vagy a gondnokság alá helyezendő, illetve a cselekvőképességet érintő gondnokság alá helyezett személy érdekében.

A gyámhatósági gyakorlatban többször is előfordul, hogy az eljárás kezdetén nem bizonyítható a gyermek életét, testi épségét, szellemi fejlődését sértő súlyos veszélyeztetés, mivel a kiskorút gondozó szülők elzárkózása és együttműködésének teljes hiánya miatt nincs semmiféle, az intézkedés alapjául szolgáló bizonyítékként használható adat a kiskorú ellátásáról vagy annak hiányáról.

Fontos az is, hogy a súlyosan veszélyeztető okokat pontosítsuk. A gyermekvédelmi törvényben kerül szabályozásra, ha a szülő a védőnőt, a házi orvost, a házi gyermekorvost a gyermek elhelyezésére szolgáló háztartásba nem engedi be, és a velük való együttműködéstől elzárkózik. Láttuk ennek a hatását is a gyöngyösi tragédia esetében. Ezen körülmény egyéb, veszélyeztetésre utaló bizonyíték nélkül is súlyosan veszélyeztető oknak minősül.

Fontos része a javaslatnak az egészségügyi tárgyú törvények módosítása is, amely pontosítja az egészségügyi alapellátásról szóló törvény szabályait. Az egészségügyi törvények módosítása teszi ugyanis lehetővé, hogy a kiskorúak esetében az ellátás visszautasításának tilalma kiterjedjen a házi orvosra, a gyermekorvosra, a védőnővel történő együttműködésre is.

A módosítás indoka, hogy a visszautasításra vonatkozó rendelkezéseket összhangba kell hozni a gyermekvédelmi törvénnyel. Egyértelművé kell tenni, hogy a gyermek veszélyeztetettségére vonatkozó

jelzésre a gyermekvédelmi törvény szabályai az irányadók; más ágazatok tekintetében is a gyermekvédelmi törvény az irányadó. Az egészségügyi ágazatban dolgozókra jelenleg is vonatkozik a jelzési kötelezettség. A rendelkezés elősegíti azt, hogy a jelzési kötelezettségnek meg tudjanak felelni.

A hatályos szabályozás szerint a kötelező egészségbiztosítás keretében igénybe vehető betegségek megelőzését és korai felismerését szolgáló egészségügyi szolgáltatásokról és a szűrővizsgálatokról szóló rendelet értelmében a gyerekkori szűrővizsgálatokat a területi védőnő jogosult elvégezni. A törvényjavaslat biztosítja azt is, hogy a szűrővizsgálat törvényes képviselő részéről történő elmulasztása, illetve a védőnő feladatkörébe tartozó szolgáltatások elutasítása esetén a védőnő kötelezően kezdeményezze a népegészségügyi feladatkörében eljáró járási hivatalnál a szűrővizsgálat és a védőnő által nyújtott szolgáltatások kötelező igénybevételének elrendelésére irányuló hatósági eljárást. Míg jelenleg az újszülöttek és a tanköteles korú gyermekek egészségügyi szűrése kötelező, a törvényjavaslat a gyermekek fejlődésének nyomon követése érdekében bevezeti a gyakoribb szűrést, amely személyes megjelenést tesz kötelezővé. Ezzel az intézkedéssel a gyermek esetleges veszélyeztetettsége is nagyobb eséllyel szűrhető ki, illetve észlelhető időben.

A törvényjavaslattal kapcsolatos fenti álláspontomon túl, melyet az előbb elmondtam, arról tudok még tájékoztatást nyújtani, hogy a szaktárca, az államtitkárság megkezdte a családjukból hatósági intézkedéssel kiemelt, már gyermekvédelmi szakellátásban részesülő gyermekek és a családjukban élő, de súlyosan veszélyeztetett gyermekek védelmének további fokozását, bántalmazásuk megelőzését, szexuális abúzusnak való kitettségük megszüntetését és a lehető legkisebb, zéró toleranciát szolgáló intézkedések kidolgozását, amelyek közül a törvénymódosítást igénylő javaslatokat ebben az időben készítjük el, és nemsokára be kívánjuk nyújtani a tisztelt Ház elé.

A kormány tehát minden módon, akár a gyermekjólét, akár a gyermekvédelem területét nézzük, elkötelezett a gyermekek védelme érdekében az ellátórendszerek, illetve a gyermeket érintő hatósági intézkedések nagyobb összhangjának megteremtésére. Gyermekeink biztonsága mindenkinek, mindannyiunknak közös felelőssége és közös ügyünk. Ezért támogatja a kormány ezt a javaslatot, és ezért is kérjük a tisztelt Házat a törvénymódosító javaslat támogatására. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Selmeczi Gabriella képviselő asszonynak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SELMECZI GABRIELLA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Számunkra a legfontosabb a gyermek, és minden egyes gyermek élete, testi és szellemi épisége számít. Gyermekeink életét óvni kell. Nekünk, törvényhozóknak, akik itt ülünk a Magyar Országgyűlésben, kötelességünk, hogy a törvényeket oly módon alakítsuk, hogy biztosítsuk a gyermekek védelmét. A köztisztviselőknak, az állami intézményekben dolgozó közalkalmazottaknak pedig feladatuk és szintén kötelességük, hogy úgy végezzék a dolgukat, úgy munkálkodjanak, hogy védelmet tudjunk biztosítani az állami intézményeken keresztül is, a jelzőrendszeren keresztül is a gyermekeknek.

Horváth László képviselőtársam beszélt arról, hogy megdöbbenve fogadtuk azokat az eseteket, amelyek gyermekbántalmazásokról szóltak; azokat az eseteket, amelyek arról szóltak, hogy halállal végződtek - családban, édesanya, édesapa által - ezeknek a gyermekeknek az életei.

Elfogadhatatlan a gyermekbántalmazás, és elfogadhatatlan a gyermekhalál. Egyértelmű, hogy át kell világítani a gyermekvédelmi rendszert, és egyértelmű, hogy tovább kell szigorítani a gyermekvédelem rendszerét. Ez egy folyamat. Nem maradhat rés a falon. Nem maradhat olyan terület a gyermekvédelmi jelzőrendszerben, amely nem egyértelmű.

(9.50)

Olyan szigorú jogbiztonságot kell teremteni nekünk, törvényhozóknak, amelyben nem fordulhat elő, hogy egy szakember nem jelez időben, mert nem egyértelmű számára, hogy mi a feladata. A törvény erejével biztosítanunk kell a rendszerben dolgozók együttműködését. A gyermekek védelme az egész társadalom ügye. Már eddig is történtek lépések egy jobb gyermekvédelmi rendszer érdekében, mert amint mondtam, ez egy folyamat.

Engedjék meg, hogy pár szóval én is megemlékezzek arról, hogy ez idáig a gyermekvédelem érdekében milyen lépéseket tettünk. Én nem sorolnám fel ilyen hosszan, amik eddig történtek, Czibere Károly államtitkár úr megtette ezt helyettem, de egy-két fontos pontot hadd említsek meg.

Létrehoztuk még az előző ciklusban a gyermekbarát kihallgatósobákat szakképzett munkatársakkal. Aztán a Magyar Országgyűlés a kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális bántalmazásokra kimondta az elévülhetetlenséget. Itt ellenzéki képviselőtársaim is megszavazták ezt a javaslatot. Mostantól a pedofilok által a kiskorúak sérelmére elkövetett szexuális bűncselekmények nem évülnek el, tehát ők tudhatják, hogy életük végéig ott van az esélye, hogy lebuknak, és akkor a törvény teljes szigorával sújt le rájuk.

Létrehoztuk a családbarát gyermekvédelmi központokat. Az óvodai-iskolai szociális segítő tevé-

kenység idén pályázat útján elérhető lesz a kistelepülések mintegy felében, és 2018-tól már kötelező lesz a működésük. Ez nagyon fontos lépés. A szociális segítőket minél közelebb kell vinni a családokhoz, ezért lesznek jelen például az óvodákban és az iskolákban 2018-tól. Ez is egy fontos szakmai ajánlás volt, hogy minél közelebb legyen a segítség a családokhoz.

Államtitkár úr is elmondta, hogy idén már a család- és gyermekjóléti központok jelentkezhettek arra az 1,7 milliárd forint keretösszegben kiírt pályázatra, amelynek célja az óvodai és iskolai szociális segítő tevékenység fejlesztése.

A nevelőszülőnél történő elhelyezés nagyon helyesen elsőbbséget élvez. A 12 év alatti gyermek nevelőszülőnél történő elhelyezését a 2014. január 1-jén hatályba lépett szabályozás mondja ki, most már nem intézménybe kerülnek ezek a gyermekek.

A gyermekvédelem rendszerének megújításában újabb lépés a „Gyermekeink biztonságáért” kiemelt ügyek munkacsoportja megalakulása, amely már dolgozik, és nagyon sok javaslattal állt elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi most a feladatunk nekünk, törvényhozóknak? Egyértelműbbé kell tenni, hogy a jelzőrendszerben kinek mi a feladata, mi a kötelezettsége. Jelzés esetén sokkal gyorsabb legyen a folyamat! Az ügy kiderítése, a gyermek védelembe helyezése a törvény erejénél fogva sokkal gyorsabb, feszesebb legyen. Harmadikként pedig felírtam feladatként, hogy a megelőzés nagyon fontos, hogy ahol lehet, időben ismerjük fel a veszélyeztetést, és akiknek ez a feladatuk, lépjenek. Ez azért is fontos, mert a gyermek - szakemberek szerint - 10-12 éves koráig nem mondja el, hogy otthon milyen bántalmazás, milyen sérelem érte. Ez egy nagyon érdekes dolog, a gyermek soha nem fog a szülőjére vallani - de ezt szakemberek részletesebben és bővebben el tudják mondani -, ezért ennek a jelzőrendszernek a feladata, hogy időben felismerje, ha valahol veszély van, ha valahol gond van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy a konkrét törvénymódosításokról, a konkrét paragrafusokról, szakaszokról is mondjak egy-két szót! A gyermekvédelmi törvény 17. §-ában törvényi szinten szabályozzuk azt, hogy a védőnőknek, házi orvosoknak, házi gyermekorvosoknak mikor, milyen esetekben van jelentési kötelezettségük. Ez eddig is így volt, de ezt most egyértelműsítjük. Itt különösen az egészségügyi dolgozókra gondolunk, akik felé egyértelműen le kell szögezni, amit az államtitkár úr is mondott, hogy a gyermekvédelmi törvényben foglaltak rájuk is irányadóak, nekik ezt követni kell és be kell tartani. Ugyanebben a paragrafusban, szakaszban szabályozzuk azt, hogy a miniszter minden évben kiadja a szakmai protokollt, módszertani útmutatót, amely a szereplők számára irányadó.

A gyermekvédelmi törvény XX. fejezetét kiegészítjük. Gyámhatósági eljárás során a testvérek ügyét

együtt kell kezelni - erről is volt már itt szó -, nemcsak hogy a családban a testvérek ügyét együtt kell kezelni, hanem a külön élő kiskorú testvérré vonatkozó gyámhatósági döntést is csatolni kell indokolt esetben az ügyirathoz. Itt Horváth László képviselőtársam nagyon alaposan rávilágított arra, hogy például a gyöngyösi esetben a gyermekek ügyének nem együtt kezelése is hozzájárult ezekhez a tragédiákhoz, hiszen tudjuk, hogy ha már valaki egyszer a gyermeke ellen fordult, és egy ilyen bűncselekményt képes volt elkövetni, akkor nagy az esélye annak, hogy a további gyermekek esetében is meg fogja tudni tenni ezt.

A gyermekvédelmi törvény XX. fejezetét kiegészíteni javasoljuk. Itt az elővezetésről fogunk rendelkezni. Eddig ügyészi jóváhagyás kellett a gyámhatóság részére a szülők elővezetéséhez. Ezzel nagyon lelassult az eljárás, a gyermek védelem alá helyezése, az elővezetés. Ezért mi azt mondjuk, hogy elegendő az utólagos ügyészi hozzájárulás, tehát kell a jövőben is a jogbiztonság miatt, de először lépünk, ha veszélyeztetve látjuk a gyermeket, és utána kell csak az ügyészi hozzájárulás.

A gyermekvédelmi törvény 130/A. §-át kiegészítjük. Itt az együttműködés megtagadása az egészségügyi alapellátást nyújtó szolgáltatóval jön be - ez rendkívül fontos -, védőnővel, házi orvossal, házi gyermekorvossal, az egészségügyi alapellátást nyújtó szolgáltatóval tehát nem megtagadható az együttműködés, és ami nagyon fontos: ha megtagadják a szülők, akkor ez megalapozza a súlyos veszélyeztetés tényét. Miért fontos? Mert súlyos veszélyeztetés esetén lehet karhatalmi segítséget kérve bemenni a lakásba és ott megbizonyosodni arról, amit Horváth László képviselőtársam is beszélt, hogy a gyermek súlyosan veszélyeztetve van. Itt ezt az ördögi kört föloldjuk, nem lehet ezután egymásra mutogatni, mert ha a szülő nem hajlandó együttműködni a védőnővel, a házi gyermekorvossal, onnantól kezdve ez súlyos veszélyeztetésnek fog minősülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért gondoljanak arra, hogy hogy van az, hogy a villanyóra-leolvasót kötelességünk beengedni, hogy leolvassa a villanyórát, de ez idáig nem volt kötelességünk beengedni a védőnőt, hogy megnézze azt a pár hónapos vagy egy-két éves gyermeket, hogy hogyan gyarapodik, és hogy rendben mennek-e otthon a dolgok.

Az egészségügyi törvény 21. §-át kiegészíteni javasoljuk. Nem lehet lemondani a védőnővel és a házi gyermekorvossal való együttműködésről, ez hozzátartozik, államtitkár úr is beszélt erről. Itt tulajdonképpen egy jogharmonizációról és egy egyértelműsítésről van szó.

Az egészségügyi törvény 81. §-át módosítani javasoljuk. Ha a kötelező szűréseken nem jelenik meg a szülő a gyermekkel, akkor azt az államigazgatási szerv határozattal elrendeli, így a gyermek veszélyeztetettsége is nagyobb eséllyel kiszűrhető lesz, és

egyébként ezzel gyorsítjuk is a folyamatot, ami célunk.

Az egészségügyi alapellátásról szóló törvényben is egyértelműen szabályozzuk a háziorvossal, a védőnővel való együttműködési kötelezettséget, és annak elmaradása esetén azt, hogy a jelzőrendszer tagjainak, tehát a védőnőnek, házi gyermekorvosnak, házi orvosnak mikor mi a feladata, ez egyértelműen le lesz írva. Egyértelművé tesszük, hogy az egészségügyben dolgozók számára is a gyermekvédelmi törvény szabályai az irányadók. Tehát ez azt jelenti praktikusán, hogy nekik a gyámhatóság felé is jelenteni kell ezeket az eseteket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én igazán nem tudom, hogy mi történik egy édesanya és egy édesapa fejében akkor, amikor a saját gyermeke ellen fordul, amikor azzal az alapvető életösztönrel, hogy a gyermekemet védjem, óvjam, és mindent megadjak neki, valami történik, és a gyermeke ellen fordul.

(10.00)

Azt hiszem, ezt nem is nekünk, törvényhozóknak kell kitalálni, hiszen komoly szakemberek vannak arra, hogy segítsenek a gyermekvédelmi jelzőrendszerben dolgozók számára ezeket a helyzeteket felismerni és megoldási javaslatokkal előállni. A mi feladatunk az, nekünk, törvényhozóknak, hogy olyan rendszert hozzunk létre és a törvények erejével azt biztosítsuk, hogy minél előbb rájövünk, ha egy gyermeket veszélyeztetnek, ne adj' isten, súlyosan veszélyeztetnek, és ez az egész rendszer lehetőséget kapjon arra, hogy minél előbb lépjen.

Nincs birtokunkban sajnos a bölcsek köve, nem tudjuk még kimondani, hogy minden egyes gyermek életét meg tudjuk menteni, hiszen amint mondtuk, nem látunk bele, nem tudunk belelátni ezeknek az embereknek a fejébe, nem nevezném talán őket szülőknak. Azt azonban kimondhatjuk, hogy amikor egy szülő már egy gyermek ellen fordult, akkor nagy eséllyel veszélyeztetve lesz a többi gyermek is, és azt is kimondhatjuk, hogy vannak előjelei ezeknek az eseteknek, amelyeket a védőnő, a házi gyermekorvos, a pedagógus és a lakókörnyezet tud észlelni, tud jelezni, és ezeket talán ki tudjuk szűrni.

Ez a mostani törvényjavaslat, amelyet benyújtottunk a képviselőtársammal egyetemben - és köszönet azoknak a képviselőtársaimnak, akik csatlakoztak előterjesztőként a javaslatához, nagyon sokan vannak ilyenek -, egy lépés ebben a folyamatban, egy lépés a gyermekek biztonsága érdekében. Ha elfogadjuk ezt a törvényjavaslatot, még mindig van sajnos további tennivalónk tágabb értelemben vett területeken, de most kérem képviselőtársaimat, arról beszéljünk, amit most benyújtottunk.

Hozzászólásom végén engedjék meg, hogy köszönetet mondjak azoknak a szakembereknek, köztisztviselőknél, közalkalmazottaknak, munkatársak-

nak, akik eddig is nagyon becsületesen végezték a munkájukat, akiknek hivatásuk a gyermekvédelem. Engedjék meg, hogy köszönetet mondjak azoknak a szakértőknél, minisztériumban, államapparátusban dolgozó köztisztviselőknél, akik segítettek nekünk abban, hogy ez a törvényt módosítási javaslat létrejöheszen.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Képviselőtársak! Egy kínai mondással kezdeném felszólalásomat: „Egy gyermek élete olyan, mint egy papírlap, amelyen minden arra járó nyomot hagy.”

Ma Magyarországon ott tartunk, hogy felhívást kell tennünk a kormánynak, mert vagy nem veszi észre azt, hogy mi folyik ebben az országban a gyermekeinkkel, vagy ami még rosszabb, nem érdekli a jövő generációja. Érdeklődéssel hallgattam képviselőtársam felszólalását, Selmeczi Gabrielláét, érdekes mondatokat mondott. Az egyik az volt, hogy át kell világítani a jelzőrendszert, a gyermekvédelmi rendszert. Kettő héttel ezelőtt erre tettünk kísérletet a bizottsági ülésen, amikor egy határozati javaslatot nyújtottunk be, hogy a kormány készítsen átfogó vizsgálatot, hogy mi történt 2016. január óta, az ellátórendszer átalakítása óta, milyen tapasztalatok vannak, és a bizottságon ez nem került támogatásra.

Ez a törvényjavaslat, amelyet most a Ház elé benyújtottak, éppen csak a szakellátást nem érinti. Tudják, képviselőtársaim meg államtitkár úr, olyan érzetünk van, mintha az elmúlt hetek botrányát akarnák ezzel a törvényt módosítással lefedni, vagy azt kommunikálni, hogy maguk foglalkoznak azzal, csak pontosan a szakellátás marad ki ebből a módosításból.

Beszélhetünk az oktatási rendszer lezüllesztéséről, a tudásellenes oktatáspolitikáról, a szakképzés leamortizálásáról, konkrétan akár a tankötelezettség leszállításáról, de gondolhatunk a családi támogatások elértéktelenítésére vagy a szociális támogatási rendszer szétverésére, ami több százezer gyermekes család életét tette nyomorúságosabbá. Gondolnunk kell a gyermekvédelem rendszerére is, amely sokkal jobban kihat gyermekeinkre, mint azt gondolnánk. Magyarországon ma körülbelül 200 ezer gyermek van veszélyeztettként nyilvántartva, több ezren vannak gyermekvédelmi gondoskodásban, több tízezer gyermek és fiatal van a büntetés-végrehajtás intézményrendszerében, és évente körülbelül 6 ezer gyermek lesz valamilyen bűncselekmény áldozata - áll egy ombudsmani jelentésben.

Egy jól működő gyermekvédelem arra törekszik, hogy megelőzze a bajt, védje a gyermekek jogait, hogy megfelelő körülmények között nőjenek fel. Egy jól működő gyermekvédelemben megbecsülik és megfizetik a szakdolgozókat. Hosszasan sorolhatnánk még, mitől lenne jobb, de inkább rátérek arra, hogy most mi a helyzet, mert abból kell kiindulni.

Ma pedig nagyon nagy bajok vannak a gyermekvédelmi rendszerrel, aminek egy része évtizedek óta nem javul, egy része viszont a kormány beavatkozásainak köszönhető. Tegnap is elmondtam, meg az utóbbi hetekben többször is elmondtuk, hogy egyre több hír jelenik meg arról, hogy milyen súlyos visszaélések, bűncselekmények történnek gyermekekkel ma Magyarországon. Mindenki hallott a halálra éheztetett gyerekek esetéről, arról, amikor kínozták és pincébe zárták a gyermekeket, és arról is, ami a legutóbb került a média háttérébe, azokról a szexuális visszaélésekről, amik nevelőotthonokban történtek és történnek.

A gyermekvédelmi rendszer problémáit jelzi, hogy az esetek egy része olyan gyermekekkel történik, akik az alapellátás szeme előtt vannak, mégsem tudja a rendszer megakadályozni az őket ért különböző bántalmazásokat. A jelzőrendszer sajnos sok problémát nem képes idejében észlelni, sőt vannak, akiket szinte egyáltalán nem ér el a gyermekvédelem. Nem segített mindezen az, hogy a kormány összevonta a családsegítő és gyermekjóléti szolgálatokat, aminél nagyobb gond, hogy bizonyos feladatokat csak a járási központok láthatnak el, így helyben szinte eszköz és erőforrás nélkül maradtak a szolgálatok.

De nem csak az alapoknál van a baj. Az elmúlt hetekben több hír számolt be azokról az esetekről, amelyek az ellátórendszer másik területén, a szakellátásban történtek. Néhány hete egy nevelőotthonból több fiatal került kórházba, négyen begyógyaszterték magukat, egyikük pedig felvágta az ereit, mindezt az intézményben őket ért szexuális zaklatások, bántalmazások miatt. Ennél jóval többen voltak, akik súlyos visszaélésekről számoltak be.

A gyermekvédelmi otthonokban elkövetett bántalmazások különösen súlyos helyzetre hívják fel a figyelmet, ami összefüggésbe hozható a szakemberhiánnyal, a dolgozók megfelelő képzettségének hiányával, illetve a megfelelő szakmai ellenőrzés hiányával. Minderről az ombudsman is készített jelentéseket, amelyek szintén megállapították, hogy egyes gyermekotthonokban fizikailag, illetve egyéb módon bántalmaztak gyermekeket, fiatalokat. Volt olyan eset, ahol gyógyszerrel kívánták kezelni a magatartászavarral küzdő gyerekeket. Az ombudsman is felhívta a figyelmet arra, hogy megfelelő végzettségű szakdolgozókra van szükség, illetve hogy a gyermekvédelmi szakemberek számára megfelelő szupervízióra, mentálhigiénés támogatást szolgáló programokra van szükség. Sajnos, az ombudsman ajánlatait

nem sok esetben fogadta meg a kormány, az illetékes miniszter. Sajnos, hetek óta nem reagál Balog miniszter úr arra a hírre, hogy hogyan kaphatott pedofil vádakkal megvádolt, azóta előzetes letartóztatásba helyezett iskolaigazgató kitüntetését augusztus 20-án.

A gyermekek védelme érdekében a Magyar Szocialista Párt benyújtott egy országgyűlési határozati javaslatot néhány héttel ezelőtt. A különböző helyen és módon elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazások hatékony megelőzése érdekében elengedhetetlennek tartjuk, hogy a kormány vizsgálja felül a gyermekvédelmi ellátás rendszerét, továbbá erről nyújtson be jelentést az Országgyűlésnek. Nem támogatta a bizottság, de egy kicsit módosítva újra be fogjuk adni, és reméljük, mivel képviselőtársam azt mondta, hogy ő is támogatja az átvilágítást, inentől fogva ezt támogatni fogják.

Kezdeményezésünk összecseng egy civil kezdeményezéssel is, amely szintén a gyermekvédelmi rendszer visszasságaira hívja fel a figyelmet. A Társaság a Szabadságjogokért nevű szervezet indított egy kampányt, „Hiányzó emlékek” címmel. Felhívásuk arról szól, hogy évről évre egyre több gyermek nevelkedik állami gondozásban, a családjuktól távol, annak ellenére, hogy a gyermekjogi egyezmény és a gyermekvédelmi törvény alapelveként vallja a családok védelmét, a gyermekek családban való felnevelkedésének támogatását. A legfrissebb adatok szerint ma Magyarországon több mint 23 ezer fiatal él szakellátásban.

(10.10)

Arra is felhívják a figyelmet, hogy bár a törvény kifejezetten tiltja, a családok szétszakításának elsődleges oka közvetlenül vagy közvetve mégis a családok nagyfokú szegénysége. A gyermekvédelmi törvény pedig ezt tiltja.

Mindeközben Lázár János azzal fenyegette néhány héttel ezelőtt a szegénységben élő családokat, hogy a menekültek miatt majd még a segélyeket is elveszik tőlük. Mintha egyébként ez a kormány nem tette volna már ezt meg, már a szociális támogatások egy részét elvette ezektől a családoktól. Hiszen tudjuk, hogy a kormány megszüntette a lakásfenntartási támogatást, a rendszeres szociális segélyt, az óvodáztatási támogatást és az összes méltányossági ellátást, néhány évvel ezelőtt a 28 500 forintos segélyt 22 800 forintra csökkentették, a közmunkáért ma kevesebb pénz jár, mint 2009-ben. És tegnap jelent meg egy hír, amire Czibere államtitkár úr reagált is, hogy ma körülbelül 4 ezer gyermek van, aki semmilyen ellátást nem kap, mivelhogy nincs lakcímkártyája a gyermeknek. Államtitkár úr azt mondta, hogy nem fordulhat elő ilyen Magyarországon, hogy lakhatási problémák vagy szegénységi problémák miatt bármennyi gyerek ne kaphasson ellátást. Államtitkár úr, mondanám, előfordul, és van ilyen, több mint

négyezer gyermek. Nem nem fordulhat elő, ma Magyarországon több ezer gyermek ellátás nélkül van!

A másik hír pedig, hogy körülbelül 42-44 ezer gyermek került ki az oktatási rendszerből, és megugrott azoknak a gyermekeknek a száma, akik 16 éves koruk után otthagyják az iskolát, és közmunkásként helyezkednek el. Legtöbb esetben az az indoka, hogy a családi pótléktól a közmunkabér magasabb, és tudatosan vagy a szülő veszi ki az iskolából, vagy maga a gyermek dönt így. Tudja, hogy nevezik ezt, államtitkár úr? Maguk legalizálták a gyermekmunkát Magyarországon! Törvényesítették! *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van!)* Törvényesítették a gyermekmunkát! Milyen gyermekvédelmi rendszerrel beszélünk, ha Magyarországon úgy kerülnek ki az iskolarendszerből a gyerekek, hogy tudatosan a szegénység felszámolása miatt, mert a közmunkabér több, mint a családi pótlék?!

Államtitkár úr, jobban örültünk volna neki, ha ez nem egy képviselői önálló indítványként kerül a parlament elé, hanem mondjuk, a tárca vagy a kormány dolgoz ki egy törvényt. Miért nem ezt tették? Miért nem kérdezték meg a szakmai szervezeteket? Miért nem adtak rá esélyt, hogy ez megtörténjen? Nem ilyen gyorsan összedobnak valamit, ami nem fogja megoldani a problémát, nem ad választ a probléma kezelésére, nem érint olyan fontos dolgokat, ami a bentlakásos otthonokban történik. Államtitkár úr, akkor mikor fogunk ezzel foglalkozni, ami a gyermekotthonokban történik? Mikor fogunk a nevelőszülői hálózattal foglalkozni, ami nagyon-nagyon sok problémát felvet? Mert önök nagyon sokat elmondták, hogy azt célozta meg a kormány, hogy felszámolja az otthonokat, és minden gyermek lehetőleg családban nőjön fel. Ezt mindenki csak támogatni tudja, ez lenne az ideális cél, csak nem látjuk, hogy ehhez hozzáfogtak volna és lépéseket tettek volna.

Államtitkár úr, én arra kérem, hogy legközelebb egy jó törvényt nyújtsanak be. Ne elfedni akarjanak egy botrányt, azzal elfedni, hogy önök most itt a parlamentben ezzel foglalkoznak. Meg kell szüntetni, hogy ilyen kialakulhasson egy intézményben, ami a botrányt kiváltotta, és tényleges lépéseket kell annak érdekében tenni, hogy a gyermekeink semmiféle erőszaknak ne legyenek kitéve. Erre megint csak el kell mondanom, hogy jó lenne, ha az isztambuli egyezményt végre a kormány ratifikálná, végre lépések történnének, hogy a családon belüli erőszak témája is újra a parlament elé kerülhessen. Államtitkár úr, én nagyon kérem, hogy ezeket fontolják meg.

És arra is kérem a fideszes képviselőtársakat, hogy az újra benyújtott módosítóinkat és határozati javaslatunkat fogadják el, amivel arra teszünk megint próbálkozást, hogy világítsuk át, nézzük meg a rendszert, hogy hol vannak problémák, a kormány számoljon be, készítsen egy kimutatást, egy felmérést, egy tanulmányt, és utána együtt, közösen pró-

báljunk meg kidolgozni egy jó törvényt, államtitkár úr. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP és a Jobbik mögött helyet foglaló függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hollik István képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Tessék!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Több szempontból is örülök, mert egyrészt azt látom, hogy minden képviselőcsoport, államtitkár úr is a felszólalását azzal kezdi, hogy minden gyermekélet számít. Sajnos, olyan napokon vagyunk túl, amikor azt gondoltuk, hogy például '56 ünnepe egy nemzeti minimum tud lenni, amelyben mindannyian, pártok fölött egyetértünk, úgy látszik, hogy ez nem így történt, de azért örülök most mégis, mert azt látom, hogy gyermekeink élete, a magyar gyermekek biztonsága, szellemi-lelki fejlődése mégiscsak egy nemzeti minimum tud lenni, ez mindenkinek fontos, így természetesen nekünk, kereszténydemokratáknak is.

Másrészt azért is örülök, mert ellenzéki felszólalásban nagyon sok dolgot hallottam most, de a törvényjavaslat konkrét módosító javaslatairól semmifajta kritikát nem hallottam. Én ezt úgy értelmezem, hogy ebben a tekintetben az MSZP például támogatni tudja, hiszen itt nagyon sok mindenről beszélt szocialista képviselőtársam, de egyetlenegy szót nem szolt a törvényjavaslat konkrét tartalmi elemeiről. Ezt én nem tudom másként értelmezni, mint hogy azzal egyetértenek. Nincs kétségem afelől, hogy a gyermekvédelmi rendszer nem tökéletes, de mondom, úgy látom, akkor abban egyetértünk, hogy azok a módosítások, amelyek most az asztalon fekszenek, és nekünk döntenünk kell majd róla, ezekkel egyet tudunk érteni.

Képviselő úr is, államtitkár úr is elmondta, és én egyetértek azzal az állítással, hogy a gyermekvédelmi rendszer alapvetően jó, de folyamatos fejlesztésre szorul, a fejlesztés pedig egy folyamat. És azzal is egyet kell értek, hogy természetesen a gyermekvédelmi rendszer nem tökéletes, hiszen ha tökéletes vagy majdnem tökéletes lenne, akkor a recski, a gyöngyösi vagy az agárdi esetek nem fordultak volna elő; még akkor is, ha azzal is egyetértek, amit Horváth László képviselőtársam mondott, hogy sok esetben ezek az esetek olyan mulasztásokra világítottak rá, ami nem abból fakadt, hogy a jogszabály ne lenne jó, hanem egyszerűen szakemberi mulasztásokról van szó. Ugyanakkor én azt látom, hogy ennek az előttiünk fekvő törvényjavaslatnak a célja kizárólag az, hogy az elmúlt hónapok, az elmúlt évek tragédiái olyan problémákra világítottak rá, pontosan megmutatták, hogy hol sebezhető a gyermekvédelmi jelzőrendszer, és ezeket a problémákat, ezeket a konkrét problémákat kívánja ez a törvényjavaslat kezelni. Úgy gondolom, hogy ezek az életből jött problémák,

és erre a törvényjavaslat teljesen józan, reális és racionális válaszokat tud adni.

Mik ezek a problémák? Többen már említették, de én is gyorsan végigfutnék rajta. Több esetben is tapasztalható volt, hogy a jelzőrendszer egyik tagja, például a gyöngyösi esetben a védőnő érzékelte, hogy a gyermek élete veszélyben van, de a többi hatóság valahogyan a szükséges lépéseket - a gyermekjóléti szolgálat konkrétan ebben az esetben - mégsem tette meg, nem tudta megtenni, vagy leadminisztrálta a problémát, azonban a probléma kezelésében jöttányit sem jutott előre a dolog, és a gyermek továbbra is abban a szörnyű állapotban és helyzetben volt, amiben hónapokkal azelőtt, úgy, hogy több hónap eltelt és a gyermekvédelmi szakemberek továbbra sem látták még a gyermeket. Tehát ez a törvény módosító javaslat próbálja - és úgy gondolom, hogy meg is fogja tudni - javítani ezt a hibát, és a jelzőrendszer tagjainak az együttműködését még szorosabbá teszi, hogy ilyen a jövőben ne fordulhasson elő.

(10.20)

Megint másik fontos pont, erről is képviselő asszony is beszélt, hogy ne fordulhasson elő az a jövőben, hogy a gyermekvédelem látóköréből egy gyermeket teljes mértékben ki lehessen vonni; hogy például előfordulhasson az, hogy mondjuk, a gyermekorvosnak, a házi gyermekorvosnak telefonon diktálja be egy szülő, mondjuk, a csecsemő adatait; tehát, hogy ez a jövőben ne fordulhasson be. Ezért ismét azt kell mondjam, egy teljesen józan változás állna be, amikor azt mondja, hogy a szűrővizsgálatokat kötelezővé teszi a jogszabály, teljes mértékben egyértelműsítve ezzel a szülők felelősségét.

Azt is lehetett látni, hogy sok, sőt minden esetben teljesen egyértelműen kimutatható a szülők részéről az együttműködés hiánya. Sőt, a legtöbb esetben kimutatható, hogy konkrétan gátolják a gyermekvédelmi szakemberek munkáját, hozzáférését a veszélyeztetett gyermekekhez. Ez megint rávilágított egy másik problémára, amiről szintén beszélt már képviselőtársam, hogy például nem tudnak a gyermekjóléti szolgálat munkatársai bejutni a szülőkhöz, hiszen a szülők ezt meggátolják, vagy például a gyámhatóság nem tud bejutni, mert a szülők ezt meggátolják. De a bizonyítékok, amelyekre az ügyészségnek szüksége van, azok viszont meg bent vannak az épületben, így tulajdonképpen tényleg egy ilyen ördögi kör alakult ki, amiből a korábbi jogszabályi környezetben nem volt kiút. Ez a jogszabály, ez a törvény módosító javaslat, amely előttünk van, szintén ezt a konkrét problémát kezeli úgy, hogy utólagos ügyészi jóváhagyást ír elő.

Megint az életből vett a testvérek ügyének az összevonása, hiszen ez korábban a gyöngyösi esetenl is problémát jelentett. Teljesen egyértelmű, hogy ha egy szülő a korábbiakban már bántalmazta gyerme-

két vagy veszélyeztette a gyermekének az életét, és most egy újabb gyermeket hoz a világra, akkor ez a jövőben is megtörténhet. Tehát teljesen indokolt a testvérek ügyeinek összevonása, hiszen ezáltal a később született gyermekek életét, a veszélyhelyzetét lehet csökkenteni, illetve meg lehet szüntetni.

Összegzőképpen tehát azt kell mondjuk, hogy ez a törvény módosító javaslat, amely több törvényt is kíván módosítani, konkrét problémákra reagál, konkrét problémákat akar megoldani, a szülők felelősségét egyértelműsíti még inkább és jól meghatározza. A gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjainak a mozgásterét és a mozgástérbővüléssel együtt a felelősségi körét is növeli, és még egyértelműbbé teszi, hogy milyen protokollokat kell számukra követni.

Abban bízom, hogy ezekkel a módosításokkal megelőzhetőek lesznek a jövőben a gyöngyösihez hasonló tragédiák. Természetesen a KDNP képviselőcsoportja támogatni fogja ezt a törvény módosító javaslatot, és azt kérem a többi ellenzéki párttól is, hogy tegyék meg ők is ezt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő. Tessék!

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az első kérdésem a javaslattal kapcsolatban az, hogy miért képviselői önálló indítványként tárgyaljuk ezt a súlyos kérdést. Persze, Horváth László úrnak mint főelőterjesztőnek földrajzi és politikai okait ismerem, annak a hátterét ismerem, viszont akkor is azt gondolom, hogy ez egy olyan súlyú ügy, a rendszert egyébként olyan súlyúan is megváltoztatható javaslat lehetne, ami a témából adódóan inkább a kormány vagy a minisztérium feladata lett volna, hogy ezt előterjessze. Ráadásul a törvényben komoly feladatot is ró magára a minisztériumra az előterjesztés.

A jelzőrendszer működésével, tudjuk, hogy nagy problémák vannak. Mióta a gyermekvédelmi törvény '97 óta létezik, azóta problémák vannak a gyermekvédelmi jelzőrendszerrel, és sajnos ez nem oldódott meg. Én a parlamentbe kerülésem óta mondom, hogy ezzel a helyzettel kezdeni kell valamit, és azóta azért elég sok tragédia történt, ami még jobban rávilágított arra, hogy hiba van a gépezetben, nem működik a rendszer.

Azt majd meglátjuk, hogy a minisztérium, miniszter úr által közzétett dokumentum mit fog tartalmazni, és az milyen részletesen fogja tárgyalni a jelzőrendszer működését, milyen részletességgel fog kitérni arra, hogy mik a köteleességek és miket kell megtartani, és milyen módszertant biztosít majd a jelzőrendszeri tagok számára. Ezt meglátjuk majd akkor, egyébként arra számíthatnak, hogy ezt figyelni fogjuk, és esetleges jobbító javaslatainkkal ezt

támogatni is fogjuk, illetve segíteni is próbáljuk majd ennek a működését.

Itt zárójelben megjegyezném azt, hogy ha jó példákat keresnének arra, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer jól működő és hatékonyan kezelhető, akkor forduljanak nyugodtan Ózd városához, Ózd polgármesteri hivatalához, mert ott már több mint egy éve összefogták a gyermekvédelmi jelzőrendszert, rendszeres tanácskozásokat tartanak, esetmegbeszéléseket tartanak, és tulajdonképpen a polgármesteri hivatal irányítása és segítsége mellett jól működő rendszert alakítottak ki. Nagyon jól tudjuk, hogy Ózd egy olyan város, ami gyermekvédelmi szempontból nincs jó helyzetben. *(Közbeszólásra:)* Dehogynem igaz, nincs jó helyzetben. Nagyon jól tudjuk, hogy nagyon sok a szegregált, komfort nélküli lakóövezet, nagyon jól tudjuk, hogy ez milyen gyermekvédelmi problémákat okoz. Ez egy hatékony módszer, amivel próbáltak a működésen javítani, és azt is mondhatom, hogy eredményesen javítottak a gyermekvédelmi jelzőrendszer működésén.

Két fontos dolog van a gyermekvédelmi jelzőrendszer működésével kapcsolatban, amit nem felejthetünk el. Az egyik a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjainak a védelme, akár a szociális ellátásban, akár az egészségügyben dolgozó tagjainak a védelme. Tudom, hogy a Btk.-ban már történtek szigorítások hivatalos személy elleni erőszak tekintetében, de úgy gondolom, hogy még fokozottabb védelemre lenne szükség, elsősorban a gyermekvédelemben, a gyermekjóléti központokban dolgozó esetmenedzsereknek, családsegítő kollégáknak lenne szükségük nagyobb Btk.-védelemre.

A másik, ami meg a Btk.-t érintő, amit folyamatosan hangsúlyoztam, hogy persze tudom, hogy a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés mint Btk.-s tétel szerepel a büntető törvénykönyvben, de úgy gondolom, hogy a megfelelő szankciórendszer akkor lenne kidolgozható a jelzés elmulasztásával kapcsolatban, ha Btk.-szinten egy külön passzus szerepelne úgy, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjaként a jelzés elmulasztása ilyen büntetőjogi következményekkel is járna.

Ebben az esetben már nem lenne mérlegelés kérdése akár a gyámhatóság részéről sem, hogy a büntető feljelentést megteszi vagy nem. Ugyanis, ha a jelzést elmulasztotta, azzal egyértelműen ő már bűncselekményt követett el. Úgy gondolom, hogy az elmúlt időszak eseményei, esetei is azt bizonyítják, hogy erre igenis szükség van; kell, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai érezzék a súlyát annak, hogy mit kockáztatnak meg azzal, akár gyermekéletet is kockáztatnak meg azzal, ha egy jelzést elmulasztanak és nem teszik meg a kötelességüket.

A gyámhatóságot érintő változtatásokkal kapcsolatban annyit mondanék, hogy igen, egyetérték azzal, hogy szükség van az eseteknek, az egy családban élő gyermekek ügyeinek közös kezelésére,

mert a példák is nagyon jól mutatják, hogy igen, itt is tragédiákhoz vezetett az, hogy ez az előbbieken nem volt gyakorlat. Tudunk olyan esetekről, amikor az édesanyával a gyermeket a szülés után már a kórházból nem engedik haza, de mégsem vizsgálják felül a családban már meglévő gyermekek veszélyeztettségét, meg nagyon sok olyan eset is előfordul, hogy nyilvánvalóan és bizonyítottan veszélyeztetett gyermekek voltak a családban, akiket esetleg már ki is emeltek a családból, és mégis nem gondolkoznak azon és nem vizsgálják a további veszélyeztettség lehetőségét egy újszülött gyermek esetében még az anya és a gyermek hazaengedése előtt. Remélem, hogy ez a módosítás, ez a változtatás elegendő garanciát fog nyújtani arra, hogy ez ne történhessen meg. Bízom benne, hogy a továbbiakban ilyenekkel nem fogunk találkozni.

Amiről már szó esett az előterjesztői expozéban is, de azóta nem: a jelzőrendszernek, a gyermekvédelmi jelzőrendszernek van egy nagyon fontos szereplője, ez pedig a közvetlen lakókörnyezet. Ők azok, akiket törvényileg nem igazán lehet kötelezni arra, hogy teljesítsék a kötelezettségeiket, szankciót nem lehet rájuk kiróni, ha elmulasztják ezt a kötelezettséget. Számukra az egyetlen megoldás a felvilágosítás és a tájékoztatás.

(10.30)

Ha a közvetlen lakókörnyezetükben, szomszédjukban, ismeretségi körükben illet tapasztalnak, gyermekvesélyeztetést vagy bántalmazást tapasztalnak, akkor azt a szükséges helyen jelezzék. Úgy gondolom, hogy számtalan más esettel szemben ez az, ami egy országos kampányt megérne, akár óriásplakát-kampányt, akár szórólapos kampányt megérne a kormány részéről. Úgy gondolom, hogy az, ami-be a költségvetésben belekerülne, sokszorosában visszahozná azt, ugyanis ha ezzel akár egy gyermek életét vagy veszélyeztetettségét meg tudjuk szüntetni, akkor már megérte ez az egész. Úgy gondolom, hogy egy ilyen országos méretű kampánynak sokkal több értelme lenne, mint azoknak, amiket akár az utóbbi időben tapasztaltunk.

Egy dolgot ne felejtsünk még el: a gyámhatóságon mint hatóságon kívül a gyermekvédelmi jelzőrendszer legfőbb tartópillérei maguk a gyermekjóléti szolgálat, a gyermekjóléti központok és a benne dolgozók, az esetekkel napi szinten foglalkozó és dolgozó, akár a terepet járó munkatársak. Úgy gondolom, hogy akár a gyermekvédelmi rendszert is, akár a szociális rendszert is addig nem tudjuk százszázalékosan működőképpé lenni és nem tudjuk megmenteni az összeroppanástól egyébként, inkább úgy mondanám, amíg nem kerül bevezetésre a szociális életpályamodell, mert az a bérkörülmény, amiben a mai napon dolgozniuk kell az ágazatban dolgozóknak, fenntarthatatlan.

Ezért fordulhatnak elő olyan esetek, hogy diplomával 10-15 éve a szakmában dolgozó, gyermekjóléti központban dolgozó munkatárs inkább Spanyolországban almát szed, mint hogy a saját hivatásában, elhivatott kollégaként egyébként dolgozzon, mert ha ezt nem teszi meg, akkor a saját életét, a saját családja életét nem tudja fenntartani. Amíg ilyen helyzet van, addig ne csodálkozzunk azon, hogy kihullanak a tartópillér alól azok az emberek, akik a vállukon hordják ezt a rendszert, vagy kimennek külföldre dolgozni, vagy más módon, akár országon belül pályaelhagyók lesznek, ez az egyik fele. Maradnak - nem is tudom, finoman hogy fogalmazzam - a szakmailag nagyon erősen elhivatott emberek, akik bármit kockára tesznek azért, hogy a hivatásukat gyakorolhassák, ők a másik kategória, és sajnos kialakulóban van egy olyan kategória azokban a térségekben, ahol más munkalehetőség esetleg nincs, hogy szakmailag nem elhivatott vagy akár nem is rátermett emberek állnak szolgálatba a szociális ellátórendszerben.

Úgy gondolom, hogy ez fenntarthatatlan. A szociális szakembereinket, a hivatástudattal megáldott jó szociális szakembereinket a rendszerben kell tartani, velük együttműködve kell fenntartani a rendszert, ők azok, akik hatékonyan fogják tudni irányítani és működtetni a gyermekjóléti, gyermekvédelmi jelzőrendszert is a térségükben. Ez megoldást jelenthet a problémákra, ez az az alap, ahonnan elindulni kell, és innen lehet tovább építkezni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Először is szövé kell tennem, hogy megint a társadalmi egyeztetés megkerülésével kaptunk egy olyan fontos törvényjavaslatot, ami, azt gondolom, hogy méltó lett volna arra, hogy a kormány annak rendje és módja szerint ezt leegyeztetve, miniszteri benyújtással hozza a parlament elé. Azt gondolom, hogy nem véletlenül alakult ki ennek ez a rendje. Az, hogy a Fidesz most már hat éve folyamatosan egyéni képviselői indítványokban nyújt be ilyen javaslatokat, annak is megvan az oka, de mi ezt nem tartjuk egy helyes eljárásnak. Azt gondoljuk, hogy a szociális szakma véleményének a meghallgatása elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy a képviselők egy törvényjavaslatról utána vitatkozzon vagy beszélni tudjanak.

A benyújtás módja mellett tartalmi gondok is vannak ezzel a tervezettel. Lesznek benne dolgok, amiket méltatni fogok, de hadd kezdjem azokkal az alapvető és strukturális problémákkal, amelyek mellett nem mehetünk el szó nélkül.

Először is ki kell mondani az igazságot, ami úgy szól, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer ebben az országban a teljes összeomlás szélén áll. Azt gondolom, hogy ideje lenne egy átfogó javaslatnak, ami helyre teszi a dolgokat ebben az országban a gyermekvédelmi jelzőrendszer vonatkozásában, és egy olyan javaslatra lenne szükség, amely mind a megelőzésre, mind a krízisre megfelelő válaszokat ad. Egyébként ezt önök évek óta ígéretik, pont államtitkár úr volt az, akitől már sokat hallottuk, hogy majd hatékonyabbá fogják tenni a jelzőrendszert, szorosabbá fogják tenni az együttműködést, azonban ebből sokat nem láttunk.

Az igaz, hogy az intézményrendszert alakították, létrehozták az összevont család- és gyermekvédelmi szolgálatokat, gyermekjóléti szolgálatokat, amit ön el is mondott a felvezető szövegében, de mi ennél többet várunk. Tehát nagyon szeretnénk, ha a kormányzat, amiket korábban megígért, azokat végre is hajtáná.

Idén éppen azon a napon, amikor a bíróság kihirdette a három évvel ezelőtti agárdi kisfiú ügyében született ítéletet, Gyöngyösön meghalt egy másfél éves alultáplált kislány. A híradások szerint, mint tudjuk, az anya korábbi kapcsolatából származó két gyermekét sem táplálta megfelelően, így őket a különélő édesapjuknál helyezték el. Tehát ennek a családnak a tragédiáját halljuk. Az édesanya és párja az elhunyt gyermek nővérének veszes fogyása miatt 2013-ban már - tehát évekkorábban - a hatóságok látókörébe került. Mindezeknek a tényeknek az ellenére, amiket megismerhettünk a híradásokból, a gyermekvédelmi rendszer nem volt képes arra Magyarországon, hogy időben észlelje a kisebbik lány súlyos veszélyeztetettségét és megtegye a szükséges lépéseket.

Hozzá kell tennem, hogy a haláleset nyomán az ombudsman is vizsgálódott, és megállapította, hogy a házi gyermekorvos, a gyermekjóléti központ és a gyámhatóság sorozatos mulasztása vezetett el oda, hogy nem sikerült megakadályozni ezt a tragédiát, tehát az ombudsman igazából azt állapította meg, hogy a rendszer nem működött. Úgy látjuk, hogy ez a gyöngyösi eset volt az, ami most a kormányt, pontosabban a kormánypárti politikusokat arra készítette, hogy változtassanak a rendszeren. Egyrészt azt látjuk, hogy a szülői együttműködési kötelezettséget kívánják erősíteni, és emellett pedig a jelzőrendszeri tagok felelősségét és feladatait szeretnék pontosan szabályozni, egyértelművé tenni.

Azért azt szeretném hozzátenni, hogy három év késésben vagyunk, ugyanis ezeket a javasolt módosításokat már három évvel ezelőtt is megtehették volna, mert az ombudsman már akkor, az agárdi kisfiú halála kapcsán felkérte az emberi erőforrások miniszterét, hogy fontolja meg a védőnői szolgáltatás kötelező igénybevitelének, illetve a szolgáltatás elutasítása jogkövetkezményeinek, a szűrővizsgálati

kötelezettség kiterjesztésének és egy sor más dolognak a lehetőségét, ami egyébként most ebben a törvénymódosításban visszaköszön.

Tehát én ebből azt tudom leszűrni következtetésként, hogy ezek a problémák már három évvel korábban az ombudsman munkáján keresztül láthatóvá váltak, a kormány mégsem intézkedett, egy újabb tragédia kellett ahhoz, hogy végre a parlament beszéljen ezekről a kérdésekről.

Az, amit önök letettek az asztalra, egészen biztos, hogy önmagában nem fogja megoldani az ezer sebből vérző gyermekvédelmi jelzőrendszer problémáit. Mint az előbb is mondtam, egyáltalán nem tűz az állítani, hogy a gyermekvédelmi jelzőrendszer az összeomlás szélén áll ebben az országban, és a helyzet súlyosságát belső felmérések is alátámasztják. Senki előtt nem titok, a kormány előtt sem szabadna, hogy titok legyen, hogy már régen nem tudja betölteni a funkcióját: a gyermekek veszélyeztetésének megelőzését és a veszélyeztetett helyzet megszüntetését. Tehát ez, amit most olvashatunk a beterjesztett törvényjavaslatban, tulajdonképpen egy tüneti kezelés, ami önmagában biztosan nem lesz elég.

Hallottam, amit Selmeczi képviselőtársam mondott, hogy most erről beszéljünk, erről a törvényjavaslatról. Erről is fogok beszélni a továbbiakban, viszont nekem kötelességem elmondani és ellenzékben duplán kötelességem elmondani, hogy a munka itt nem állhat meg. Nagyon súlyos helyzetben van a szektor, és önöknek, a Fidesznek és a KDNP-nek minden lehetősége megvan arra, hogy ezen változtasson. Úgyhogy legyenek kedvesek, ne álljanak itt meg, hanem menjenek tovább.

Viszont akkor nézzük meg, hogy most ebben a törvényjavaslatban mi szerepel! Az 1. pont szerint a gyermekvédelmi jelzőrendszer működésének és működtetésének a szakmai módszereit alkalmazva járnak el, amelyeket a miniszter az általa irányított minisztérium honlapján közlése. Nyilván, tehát ez fontos, ez történjen meg.

De azért két problémám van ezzel a történettel. Egyrészt a jelzőrendszer működtetésének általános szakmai módszerei mellett nagyon fontos volna a speciális módszertani útmutatók közzététele is, mint a veszélyeztetettség felismerésének szakmai megalapozását szolgáló módszertani ajánlás vagy a védőnői szolgáltatások igénybevételének visszautasítása esetén követendő eljárások rendje. Ez azért lenne fontos, mert hiába mondja ki majd a törvény, hogy kötelező, mondjuk, a védőnővel való együttműködés, és ennek megtagadása súlyosan veszélyeztető oknak minősül, ettől a gyermekvédelmi, gyermekjóléti szolgálatok még nem fogják tudni, hogy milyen további lépések szükségesek. Tehát én azt gondolom, hogy ezt teljesen egyértelműsíteni kell. A másik pedig az, hogy attól, hogy a módszertani elveket közzéteszik a minisztérium honlapján, még nem fog megoldódni

ezeknek az elsajátítása, illetve a gyakorlati alkalmazása. Tehát szeretném, ha erről gondoskodnának, hogy ne csak egy egyszerű közzététel legyen. Minden törvény annyit ér, amennyit belőle végrehajtanak, tehát ebben a szemléletben próbálják ezt meg explicit hatékonyra tenni.

(10.40)

A 2. pont kimondja, hogy a gyámhatósági eljárás során az együtt nevelkedő testvérek ügyét együtt, egy ügyiratban kell kezelni. Ez a javaslat, azt gondolom, hogy támogatható. Azt a gyöngyösi és az általam az előbb ismertetett eset is mutatta, hogy alapvető hibát követtek el a hatóságok akkor, amikor nem kezelték együtt a testvérek ügyeit. Arról nem is beszélve, hogy a gyermek veszélyeztetettségének mérlegelése során fontos információ a szülő többi gyermekét veszélyeztető magatartása, a folyamatban lévő védelemben vételi eljárások megléte, az együttműködési hajlandósággal kapcsolatos tapasztalatok. Tehát ha ez eddig nem volt értelemszerű, és nekem is vannak olyan tapasztalatok a praxisomban, hogy ez nem volt egyértelmű, értelemszerű, fontos az, hogy a törvény ezt kimondja, és ehhez tartsa magát mindenki. Viszont szeretném itt is elmondani, államtitkár úr, hogy ez a nulladik lépés, és szeretnék javasolni egy olyan irányt, amit fontosnak tartanék, hogy a kormányzat végrehajtsa.

Azt látom, hogy az egész rendszer végtelenül elavult, korszerűtlen módon működik. Azt látjuk, hogy papíralapú ügyintézés helyett vagy mellett akár, de igazi előrelépést jelentene, ha végre elektronikus rendszerben tudnák kezelni a gyermekeknek az adatait. Azt gondolom, hogy egy olyan informatikai rendszerre és infrastruktúrára lenne szükség, ami egyébként nemcsak a dolgozók munkáját könnyítené meg, de jelentősen gyorsítaná a folyamatokat, és ami ilyen esetekben gyorsítja a folyamatokat, az bizony életeket menthet. Úgyhogy azt gondolom, hogy ebben az országban önök már sokszor bizonyították, kormánypárti képviselőtársaim és leginkább a kormány, nagyon sok mindenre van pénz, hát legyen erre pénz, én azt gondolom, hogy erre tényleg szükség lenne. A jelzőrendszer működése is sokkal hatékonyabbá válhatna. Természetesen szigorú adatvédelmi szabályokat kell alkalmazni, de az egyes esetekhez hozzáférést kaphatnának a jelzőrendszer tagjai, nyomon lehetne követni a gyermekekkel kapcsolatos minden fontos információt.

A 3. pont arról szól, hogy a gyámhatóság az elővezetés ügyészi jóváhagyás nélkül történő foganatosításáról dönthet a gyermek veszélyeztetettsége esetén. Én ezt támogathatónak tartom. Azt láttuk, hogy sajnos sok esetben fordult elő, hogy a szülő az idézés ellenére nem jelent meg a tárgyaláson, és akkor többszöri idézést követően az ügyészhez fordultak, de nagyon sokszor lett ennek az az eredménye, hogy

gyakorlatilag ez volt az egyetlen olyan lehetőség, hogy a szülővel kapcsolatba léphessenek és nem tudott megtörténni, ha az ügyész megtagadta. Azt gondolom, hogy a rendszert hatékonyabbá teszi, ha az elővezetett módon módosul a törvény.

A 4. pont szerint ezentúl, idézem: „Egyéb jelzés hiányában is súlyos veszélyeztető oknak minősülne, ha a szülő megtagadja az együttműködést a háziorvossal, házi gyermekorvossal, védőnővel, illetve a bölcsődei ellátást nyújtó szolgáltatóval, intézménnyel és köznevelési intézménnyel.” Ez az a pont, ami már a civil szervezetek részéről is kemény reakciókat váltott ki, és szeretném hangsúlyozni, hogy nem ok nélkül. Itt fontos, hogy ne legyen túlkapás ebből a törvénymódosításból. Azt kodifikálja a javaslat, hogy már önmagában az is súlyos veszélyeztetésnek minősülne, ha a szülő megtagadná az együttműködést a védőnővel vagy a gyermekorvossal, vagy az iskolával. Tehát ez azt jelenti, hogy a veszélyeztettség alapsabb vizsgálata nélkül is lehetne olyan döntést hozni, hogy a gyermeket kiemelik a családból, ideiglenesen máshol helyezik el. Jogos az aggodalom, hogy ez ilyen formában, körütekintő szabályozás nélkül és a visszaélések elleni garanciák nélkül hatósági túlkapásokhoz vezethet.

Én magam is tudok indokolatlan kiemelésekről, tehát hozzám is fordultak ilyen ügyekben, és olyan történések is voltak, amikor jogellenesen emeltek ki gyermekeket a családjukból anyagi körülmények miatt, holott ezt elvileg nem tehetnék meg. Én azt gondolom, államtitkár úr és tisztelt benyújtó képviselőtársaim, hogy itt nagyon kellene arra figyelni, hogy véletlenül se eredményezze ez a jogszabályváltozás azt, hogy a gyermekeket indokolatlanul veszik ki a családjukból. És azért hozzáteszem, hogy nem előzmény nélküli ez a javaslat, az ombudsmannak a gyöngyösi halálesettel kapcsolatos jelentésében szinte szóról szóra szerepel. Hadd idézzem! Tehát a Heves Megyei Kormányhivatal gyámügyi főosztálya javasolta a gyermekvédelmi törvény módosítását, ez így hangzott: „Egyéb jelzés hiányában is súlyos veszélyeztető oknak minősül, ha a kiskorút gondozó szülő (törvényes képviselő) megtagadja az együttműködést az egészségügyi alapellátást nyújtó szolgáltatóval, háziorvossal, gyermekorvossal, védőnővel, illetve a gyermekjóléti szolgálattal vagy a gyámhatósággal.”

Mi történt? Kicsit nézzünk az eset mögé, hogy meglássuk azt, hogy pontosan mi történt. A gyöngyösi esetben az történt, hogy az együttműködést valóban megtagadták a szülők, emiatt nem tudtak a gyermeknek a valós állapotáról információt kapni a gyermekjóléti szolgálatnál, és ezért a veszélyeztetettségről való információk hiányában nem tudtak a gyámhatósághoz fordulni. Itt az történt, hogy a gyermekjóléti szolgálat úgy értelmezte a törvényt, hogy a védőnői és az egészségügyi ellátásnak a megtagadása önmagában nem minősül veszélyeztetés-

nek. Ez volt a hiba, ugyanis a veszélyeztetettséggel kapcsolatos módszertani útmutató már most is tartalmazza, hogy az egészségügyi elhanyagolás veszélyeztető helyzetnek minősül, vagyis az ajánlás már most kimondja, hogy a védőnői és egészségügyi ellátás visszautasítása egy veszélyeztető ok. Ami itt történt, az az volt, hogy a gyermekjóléti szolgálat munkatársai egyszerűen nem ismerték ezt az ajánlást, és láthatóan nem tudtak mit kezdeni ezzel a helyzettel, hogy a szülői együttműködés hiányában nem volt bizonyítható a gyermek életét, testi épségét, szellemi fejlődését sértő súlyos veszélyeztetés, és ezért nem tudtak javaslatot tenni a gyámhatóságnak.

Azt gondolom, hogy ezt fontos tisztázni jogszabályi szinten is, tehát ha az ajánlás nem elég útmutató, akkor ezt tisztázzuk le a törvény szintjén is, mert azt gondolom, hogy a szülői együttműködés hiánya nem lehet akadály annak, hogy az állam ellássa a gyermekvédelmi funkcióit és teljesítse az életvédelmi kötelezettségét. Viszont fontos a körütekintő szabályozás, úgyhogy ez lesz az a pont, amikor a Lehet Más a Politika három módosító javaslatot be fog terjeszteni a törvényjavaslatához. Nagyon kérem önöket, hogy abszolút pártpolitikából kiemelve vizsgálják ezeket, szülessen itt egy olyan szabályozás, ami abszolút a gyermekek érdekeit tudja szolgálni. Úgyhogy ezt holnap 4 óráig - úgy tudom, hogy addig kell leadni a módosításokat - be fogjuk terjeszteni. Esetmegbeszéléseket fogunk javasolni, illetve azt fogjuk javasolni, hogy a súlyosan veszélyeztető helyett legyen elég az, hogyha az együttműködés teljes megtagadása veszélyeztető helyzetnek minősül.

Az 5. pontnál még annyit szeretnék mondani, hogy ott önök azt mondták ki, hogy a háziorvosi, házi gyermekorvosi és a védőnői, egészségügyi szolgáltatás nem utasítható vissza, tehát így explicite kimondásra kerül. Ez alapvetően rendben van részünkről, viszont szeretnék egy kis szabadságot adni a szülőknek például olyan vonatkozásban, tehát egy olyan módosítást fogunk javasolni, hogy a területileg illetékes védőnői vagy háziorvosi ellátás elutasítása, illetve a védőnő személyének szabad megválasztása ne minősüljön az együttműködési kötelezettség megszegésének, tehát itt javaslunk majd egy ilyen módosítást. A 6., 7., 8., 9. pontokkal alapvetően egyetértünk, úgyhogy ezekhez most továbbiakat nem szeretnék hozzáfűzni.

Egyvalamit viszont összességében szeretnék leszögezni: fontos lenne, ha ez a törvényalkotás itt most nem állna meg, hanem elkezdenének a kormányoldalon azon dolgozni, hogy a dolgozók terheit csökkentse, és az azonnali és a jelentős béremelés meg tudjon a szakmában valósulni. Én azt látom, hogy tényleg ebben az országban olyan helyekre tudnak adni pénzt, ahol egyáltalán nincs rá szükség, én nem értem, hogy pont a szociális dolgozóknak miért kell a nemzetgazdaság legrosszabbul kereső munkatársainak maradni. Azt látom, hogy nettó 80-

90 ezer forintokért végeznek ezek az emberek emberi sorsokról, gyermekekről döntő, felelősségteljes munkát.

Egyáltalán nem vagyok optimista azzal kapcsolatban, hogy mit terveznek, mert azt látjuk, most már lehet tudni, hogy jövőre milyen béremelések lesznek, legalábbis nagyjából, most önök arra készülnek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy a két eddigi pótlékot összevonják, de szeretném azt jelezni, hogy ettől egy fillérrel nem lesz több a szociális dolgozóknál. Ha ezzel kapcsolatban tévedek, akkor legyenek kedvesek, javítsanak ki, mert én nagyon szeretném azt hallani, hogy a szociális dolgozók béremelése végre megvalósul. Köszönöm. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most az elsőként jelentkezett és jelen lévő független képviselő szólhat. Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Érdekes a mostani vita, jó pontosítani, ezt önök közül többen is megtették, hogy igazából miről beszélgetünk. Én azt gondolom, hogy amikor ilyen súlyos esetek kapcsán benyújtott javaslat áll előtűnk, akkor azért alapvetően mégiscsak azt kell végiggondolnunk, hogy alkalmas-e ez a benyújtott javaslat arra, hogy megoldja vagy hozzásegítse a magyar kormányt, a magyar államot annak a funkciójának a megvalósításában, hogy Magyarországon a gyerekek a lehető legbiztonságosabb környezetben, lehetőleg a hozzájuk közel álló, szerető felnőttek által tudjanak nevelkedni.

Ez mindig a kérdés, amikor a gyerekekről beszélünk meg a gyerekek veszélyeztetéséről beszélünk. Soha nem egy konkrét ügy vagy tragédia a vizsgálódásunk tárgya, hiszen ezek mindig csak a jéghegy csúcsai. Amikor rendőrségi feljelentésekből megbulvárújságokból tájékozódunk arról, hogy valami tragédia történt, akkor biztosak lehetünk abban, hogy sokkal több gyerek szenved, és ezek csak véletlenül kiderült pontok, de egyébként komoly, nagy baj van emögött.

(10.50)

Amikor gyerekeket szexuálisan zaklatnak, akkor azt gondolhatjuk, hogy a veszélyeztetett gyerekek nagy része valamiféle erőszakos abúzusnak van kitéve. Amikor azt mondjuk, hogy veszélyeztetett gyerekek - 240 ezer gyerekről beszélünk ma Magyarországon -, akkor azt lehet gondolni, hogy ezeknek a nagy része bántalmazásnak, elhanyagolásnak van kitéve, hiszen az elhanyagolás is a veszélyeztetés, az erőszak tárgykörébe tartozik. 240 ezer gyerekről beszélünk, nem egy kiragadott, aktuális esetről. Tehát nyilvánva-

lón az az elvárásunk, hogy amikor ezt akár a kormány, akár helyette képviselői módosító indítvány próbálja orvosolni, akkor az egész problémát vizsgálja, mert soha nem egy egri esetről szól egy javaslat. Most is az a dolgunk, hogy általánosságban gondolkozzunk és a valós problémákat vizsgáljuk meg.

Tehát 240 ezer gyerek van ma veszélyeztetett kiskorúként elkönyvelve Magyarországon, évente 50 ezer gyerek van, aki ebbe a rendszerbe bekerül. Elképesztő számokról beszélünk, ez az összes korosztályos gyerekeknek 12-14 százaléka, a számok némiképpen tudnak változni. A mai gyerekek 10 százaléka Magyarországon veszélyeztetett kiskorú. 1997-ben, amikor a gyermekvédelmi törvény megszületett, nagy és nagyon előre mutató, alapvetően gyerekjogú, fókuszú törvénymódosításról volt szó, amely átalakította a gyermekvédelmi rendszert Magyarországon. Az azt követő tíz évben folyamatosan csökkent azoknak a gyerekeknek a száma, akiket állami gondoskodásba kellett venni, mert az alapellátás egyre inkább alkalmassá vált arra, hogy a gyerekek jobban éljenek. Természetesen az is beletartozik ebbe, hogy Magyarországon volt egy társadalmi stabilitás, egy prosperitás, a szülők alkalmasabbak voltak arra, hogy a gyerekeiket neveljék. Ez azonban megváltozott a válság óta, és konkrétan az önök kormányzása idején, az elmúlt tíz évben folyamatosan és egyre nő azoknak a gyerekeknek a száma, akik állami gondoskodásba kerülnek.

Ez komoly probléma, hiszen ahogyan az államtitkár úr is mondta, és mindannyian tudjuk, az a célunk, hogy a gyerekek lehetőség szerint az otthonukban tudjanak biztonságban növekedni, és csak akkor kelljen őket onnan kiemelni, ha ott nagyobb veszély fenyegeti őket, mint akkor, ha közösségi állami gondoskodásban nevelődnek, ami soha nem tud olyan egyéni fókuszú és olyan szeretettel teli lenni, mint egy családi nevelés. Tehát a helyzet rossz. A helyzet rossz és mindenképpen folyamatosan romlik, tehát strukturális, rendszerszerű problémákkal állunk szemben. Ezek a tragédiák, mint mondtam, csak a jéghegy csúcsát mutatják.

Miért van ez a helyzet vajon? Nyilván ez egy komplex dolog, ezért is nem lehet egy-egy kicsi sztori kapcsán gondolkodnunk. Azt gondolom, hogy Magyarországon ma minden családbarát kormányzati szlogen ellenére alapvetően egy kormányzati érdektelenség övezi a veszélyeztetett gyerekek életét, a kormány egyáltalán nem foglalkozik ezzel a kérdéssel. Csak akkor jön elének a parlamentbe valami ezzel kapcsolatos javaslat, amikor éppen van valami brutális tragédia. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

A másik komoly probléma, hogy ebben a szektorban is, és erről ma még nem beszélt itt igazából senki eleget, létrejött egy olyan kormányzati centralizáció, amely nagyon hangzatosan a családbarát kormányzatnak megfelelő logika alapjára épül. De vizsgáljuk meg, és szeretném, ha erről valamilyen

riportot kaphatnék az államtitkár úrtól, hogy vajon a gyerekjóléti alapellátás és a családsegítés összevonása, mondjuk, a gyerekek dolgait segítette-e vagy nem. Ugyanis olyan helyzetek állnak ma elő, hogy például biofüves tizenévesekkel olyan szakembereknek kell dolgozni, akik egyébként idős- és beteg gondozásra vannak kiképezve, és nem értenek a tinédzser gyerekek problémáihoz. Pedig elképzelhető lenne, hogy lehetne rajtuk segíteni, ha ők értenének hozzá. Tehát van egy csomó anomália. Nyilvánvalóan egy központosított logika, egy hatalmi logikájú szociális ellátórendszer semmiképpen nem tudja szolgálni, hogy a helyi közösségek és a családok oldják meg a gyereknevelés feladatait sikerrel. Természetesen a centralizáció mindig forráskivonással is jár, mindig suttyomban arról is szó van, hogy emberek elmennek, elküldik őket, vagy eltávozásra kényszerülnek. Tehát a szakemberek száma is csökken.

Azt gondolom, a helyzet az, amikor ezekkel a hírekkel szembesülünk, hogy ma a kormány igazából nem tudja megoldani ezt az alapvető, tehát a gyerekek nevelését biztonságos környezetben, lehetőség szerint a családjukban. Ezt ma a magyar kormány nem tudja semmiképpen támogatni. Ehhez képest a javaslat tulajdonképpen azt segíti elő, hogy minél több gyereket minél egyszerűbben lehessen állami gondoskodásba venni. Szerintem semmi módon nem járul hozzá a helyzet eredményes kezeléséhez és a gyerekek jobb létéhez. Tehát nem jó ez a javaslat alapvetően, hiába van neki egy-egy szimpatikus pontja. Magától értetődő módon a testvérek együtt gondozásával és a szakemberek együttműködésével nincs semmi baj, de ezek önmagukban, mivel rendszerszintű problémákkal állunk szemben, nem fognak semmit javítani a helyzeten, és én a magam részéről nem is tudok támogatni egy olyan javaslatot, amely egyébként a valós problémákat nem célozza meg.

Többen is már hivatkoztak arra, hogy készült ombudsmani jelentés, tavalyelőtt, 2014-ben készült egy szakértői vélemény a gyermekbántalmazás kapcsán a gyerekellátó rendszer problémáiról konkrét javaslatokkal. Egyébként az elmúlt hónapokban, a héten voltam több ilyen intézményben is; Főten is, tegnap voltam az Alföldi utcai befogadó központban. Praktikusnak találom, hogy találkozzak azokkal a szakemberekkel, érintettekkel, akikről most is beszélünk, mielőtt véleményt formálunk róluk. Most van tehát egy csomó információnk, meg természetesen sok mindenről nem tudunk eleget, nincs elég adatunk, de azért nem üres a kezünk, amikor hozzá akarunk nyúlni a rendszerhez és az alapellátás súlyos szerkezeti problémáit akarjuk megváltoztatni.

Azt gondolom, hogy van egypár pont, amit mindenképpen át kell tekinteni. Például azt, hogy az állami irányítás alá vont, erősebb állami kontroll alatt működő helyi szolgáltatások képesek-e mobilizálni a helyi szereplőket, adott esetben a szakemberek együttműködését. Erről jó lenne kicsit többet

tudni. Fontos lenne az elképesztő szakemberhiány pótlása. Többen is említették már, de én is hadd mondjak egy-két adatot! Az állami szakellátásban a gyerekefelügyelőknek, akik a gyerekekkel vannak éjjel-nappal, tehát azokban az időszakokban is, amikor például egy nevelőotthonban, az állami szakellátásban szexuális abúzus titkos helyeken megtörténhet, 40-50 gyereket kell napi 12 órában ellátnia. És ez az ember 80-90 ezer forintot keres. Tulajdonképpen jófejségből csinálja, hiszen a pénz, amit kap, az nyilvánvalóan alkalmatlan arra, hogy ő maga is meg tudjon belőle élni, ő maga is a családját el tudja tartani. Nem várhatunk senkitől megfelelő, egyénre szabott finommunkát, hogy észrevegye, hogy annak a gyereknek az elmúlt hónapokban változott-e a viselkedése, egyébként is traumatizált gyerekekről beszélünk, mikor ő maga is elemi fizikai és anyagi problémákkal küzd, a végtelenségig ki van zsigerelve, fáradt és mindenféle baja van.

De mondok egy másik példát. A gyermekvédelmi gyámoknak 30-40 gyerek szülői funkcióit, kötelességeit és felelősségét, jogosítványait kell gyakorolniuk. Elképesztő felelősség! Ezek az emberek ma a munkaidejük 70 százalékát utazással töltik el. Tehát alig-alig találkoznak azokkal a gyerekekkel, akiknek ők kvázi a szülei. Hogyan vennék ők észre azt, hogy azzal a gyerekkel adott esetben valami komoly probléma van? Milyen csodát várunk ezektől a gyermekvédelmi szakemberektől, azt várjuk, hogy tökéletesen működjenek egy teljesen tökéletlen struktúrában? Ez nyilvánvalóan elfogadhatatlan.

Hozzáteszem: ugyan arra ösztönözzük őket, mondjuk, ebben a javaslatban, hogy dolgozzanak együtt alaposabban a védőnőkkel, az iskolai tanárokkal, az óvónőkkel és mindenkivel, aki az úgynevezett jelzőrendszer tagja, de azok hol vannak? Nincs Magyarországon védőnőhiány? Megfelelő helyzetben vannak azok a tanárok, akik maguk is az iskolai centralizáció miatt egy teljesen lehetetlen helyzetben vannak?

(11.00)

Tehát olyan dolgokat kérünk ezektől az emberektől, amit egyszerűen nem tudnak megoldani. Itt igazi, komoly strukturális problémákról van szó. Centralizált rendszerek alkalmatlanok arra, hogy helyben a szakemberek együtt dolgozzanak, hogy a közösség funkcionáljon, hogy észrevegyék, hogy a szomszédban valami baj van. Amikor az a gondolkodás tárgya, hogy hatalmi logikában csinállok mindent végig, akkor nem várhatom el, hogy az emberek a helyi együttműködés és a szakmai együttműködés keretei között tökéleteset produkáljanak. Ennek az egész javaslatnak a szellemiségével van probléma. Természetesen az illeszkedik a kormány logikájához. Én azt állítom, hogy így nem tudja megoldani az alapvető feladatait.

Vannak még egyéb problémák is. Például az elmúlt években egyre gyakoribbá vált, hogy sajátos nevelési igényű gyerekeket egyre inkább veszélyeztetettnek tekintettek, bevitték őket a gyermekellátó szakellátásba, elvették őket a családjuktól, majd kiderült, hogy amikor egy autista gyerek 30-40 gyerek között van, még kevésbé tudja őt a rendszer kezelni, és egy év múlva visszavitték a családjához, pedig úgy ítélték meg korábban, hogy alkalmatlanok a szülők a nevelésére. Akkor mi a feladata a magyar államnak? Az a feladata, hogy a család oldja meg ezt a dolgot. Alkalmatlan arra egy tömeges vagy sok gyereket kezelő rendszer, hogy egyéni problémákat megoldjon.

Egy csomó minden probléma van még, ezek megingt egyébként strukturális problémák. Arról nem is szólva, hogy itt gyerekekről beszélünk, akiket ide-oda pakolászik az állam, a szüleitől el, a szüleikhez vissza, és senki nem tudja az ő életét igazából megoldani. Egyre több a probléma. Természetesen ezek a gyerekek nem tudnak ép felnőtté válni, és nyilvánvaló módon rendkívül kiszolgáltatottak lesznek felnőttkorukban is. Tehát a lényeg az, hogy ez a javaslat biztosan semmi komoly előrelépést nem jelent abban a hatalmas problématerengben, amivel szembenézőnk.

Mondok még mást is: például a gyermekvédelmi törvény '97-ben még nagyon jó volt, de azóta elmúlt húsz év, és nagyon sokat fejlődött a világ a gyerekközpontú ellátások megítélésében. De ebben a törvényben nem szerepel az a szó, hogy erőszak, nem szerepel az, hogy abúzus, nem szerepel benne az, hogy prostitúció, nem szerepel az, hogy szexuális kizsákmányolás. Akkor, amikor tudjuk, hogy egyébként az érintett gyerekek túlnyomó része valamelyiktől szenved. Minimum az elhanyagolástól, mint mondtam, az is erőszaknak tekintendő az összes nemzetközi egyezmény szerint.

A szakemberek képzése, erről már itt többen is beszéltek, alkalmatlan. Olyan kevés pénzt kapnak ezek az egyébként sokszor alulképzett szakemberek, hogy bármi áron felveszik az embereket dolgozni, mert egyszerűen olyan kevesen akarnak a gyermekellátásban elhelyezkedni. Amikor nagyon komoly szűrőnek kellene lennie, hogy ki kerülhet ilyen pozícióba, hogy gyerekekkel együtt él, problémás gyerekeket nevel, akkor a rendszer olyan embereket kénytelen foglalkoztatni, akik ennek nem felelnek meg. Természetesen akkor lehetőség teremődik nagyon-nagyon súlyos visszaélésekre, ami az összes többi munkatárs renoméját, presztízsét, büszkeségét súlyosan aláássa.

Azt gondolom, hogy egy rendpárti javaslat, mint ez itt, egy pontszerű javaslat teljes mértékben alkalmatlan arra, hogy súlyos strukturális problémákat megoldjon. Azt várom, hogy ennél egy sokkal átfogóbb, értelmesebb, jövőbe mutató és a gyerekeket szolgáló javaslatot nyújtson be a kormány. Addig ezt a javaslatot semmiképpen nem tudom támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyben kérek mindenkit, hogy a házszabályt betartva az időkeretre figyeljen.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, így további képviselői felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként, előre bejelentett felszólalóként az MSZP képviselője, Korózs Lajos mondhatja el véleményét. Tessék!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Én, ellentétben másokkal vagy sokakkal, nem gondolom azt, hogy azokat a tragédiákat, amiket itt szinte minden képviselőtársam említett, azért következtek be, mert a Fidesz van kormányon, és nem gondolom azt sem, hogy csupán azért került most ide benyújtásra ez, mert éppen azon a két településen Horváth László képviselőtársunk a parlamenti képviselő. Nyilván nem ezért történnek ezek a dolgok.

Ilyen dolgok elsősorban azért történnek, mert olyan hiátusok vannak az ellátórendszerben, amelyek nemcsak hogy felerősítik, hanem most már gyakorivá is teszik ezeket a történéseket. Én részletesen három dologgal szeretnék a törvény kapcsán foglalkozni: a testvérek ügyeivel, az elővezetéssel, a veszélyeztetettség fogalmával és a védőnői ellátás kötelező jellegével. Ezzel az utóbbival szeretném kezdeni.

Úgy látom, hogy a veszélyeztetettség meghatározása kijelöli a problémák jellegét és körét, továbbá a gyermekvédelmi közszolgáltatás célját, irányát, megvalósításának eszközeit. Ez a rész itt rendben van. A törvényjavaslat viszont, úgy gondolom, rossz irányba viszi a gyermekvédelmi rendszert azzal, hogy a szakembereket a hatósági és büntető szemlélet irányába tolja el. Ezért nem támogatandó, hogy a jelzőrendszeri tagok megfelelő együttműködésének előmozdítása helyett a törvényjavaslat kizárólag a szülők és más törvényes képviselők együttműködési kötelezettségét hangsúlyozza.

Ugyanis a szabályok be nem tartása, a jelzés elmaradása, az együttműködés hiánya miatt a szakemberek is felelősséggel, munkajogi, de akár büntetőjogi felelősséggel is tartoznak. Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a gyermekvédelmi törvény egyik fontos alapelve az együttműködés elve, amit elvár a szakemberektől és a szülőtől, a törvényes képviselőtől, a gyermekektől egyaránt. Az együttműködés hiányát azonban önmagában nem lehet súlyos veszélyeztetettségnek minősíteni véleményem szerint, ehhez további vizsgálódásra van szükség.

A veszélyeztetettség ugyanis olyan, a gyermek vagy más személy által tanúsított magatartás, mulasztás vagy körülmény következtében kialakult állapot, amely a gyermek testi, érzelmi, értelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza. A veszélyeztetettség szempontrendszere: a helyzet ártalmas a gyermek fejlődésére, a probléma nem normális és a szülőnek felróható, a probléma megoldása nem bízható a csa-

lára, akkor szükséges az állami kontroll, a család autonómiájának korlátozása. Jelen esetben a gyermekorvos és a védőnő közös feladata megbecsülni, hogy milyen fokú a veszélyeztetettség, majd ennek függvényében kell döntenie a további teendőkről.

A védőnő is fontos jelzőrendszeri tag a gyermekvédelmi rendszerben, ezt tudjuk jól. A hatályos rendelkezések szerint, ha a szülő visszautasítja a védőnői ellátást, a védőnő értesíti a gyermekjóléti szolgálatot, amely bármikor ellenőrizheti a gyermek nevelkedésének körülményeit. A körülmények elégtelensége esetén a gyámhatóság a gyermeket védelembe veheti, és magatartási szabályként a szülőt akár kötelezheti a védőnői ellátás igénybevételére azzal, hogy a családot, annak gyermeknevelési, gyermekgondozási feladatait egy kirendelt szociális munkás is segíti.

Nem akarom megelőlegezni a részletes vitát, hiszen azt majd a bizottságban kell lefolytatni, de mégis idekíváncozik, mert ott is szóba hoztam: annyira elégtelen ma már Magyarországon az ellátórendszer, hogy törvényszerű, hogy ilyen esetek, amelyek a közelmúltban is napvilágot láttak, bekövetkeznek. Említettem képviselőtársaimnak a bizottsági ülésen a házi orvosi rendszer áldatlan állapotát. Ma már az országban térségek, kistérségek, mikrotérségek lehetetlenülnek el teljesen. Hoztam a példát: az abaúji kistérségben minden házi orvos nyugdíjas, és a nyugdíjas házi orvosok kétharmada elmúlt 70 éves. Kedves barátaim, néhány év múlva az egész abaúji térségben nem lesz orvos. Bocsanat, nem gyerekorvosról beszélek, nem lesz házi orvos.

Látjuk, hogy ahol betöltetlenek a házi gyermekorvosi szolgálatok, egyszerűen a kormány azt csinálja - vagy a felügyeletet ellátó szervezet -, hogy összeronja a házi gyermekorvosi és a házi orvosi praxist. Ha a képzőhelyen, Szegeden meghirdetnek kilenc állást, és senki nem pályázik rá, ha Budapesten két-tucatnyi meghirdetett helyre összesen három érdeklődő van, akkor itt nincs miről beszélni már.

(11.10)

Ezt akárhogy magyarázhatja Ónodi-Szűcs államtitkár úr, nincs miről beszélni! Hoztam a példát szintén képviselőtársaimnak. Kedves barátaim, szánjanak rá egy napot, jöjjenek el velem Burgenlandba! Csak magyarok dolgoznak már odakint a szociális ellátórendszerben, és mindegy, hogy melyik elemét nézem: a szociális étkeztetést vagy a házi segítségnyújtást - nagyjából ugyanaz a struktúra, mint nálunk - vagy bentlakásos idősotthon, Grazig csak magyarok dolgoznak. Bécsújhegytől Grazig csak magyarok. Itt hagyják a pályát, mert 70-80 ezer forintért nem dolgoznak, a legelszántabbak is elmennek már az országból. A legelszántabbak is!

Egyetértek Vágó képviselőtársammal, mindaddig, amíg nem lesz tisztességes fizetés és deklarált

életpályamodell a szociális ágazatban, akkor erre kell számítani. Értsék meg, nem lehet közmunkásokkal minden feladatot elvégeztetni. Tudjuk jól, hogy mit csinálnak: egy csomó embert az államigazgatás valamelyik alrendszeréből kirúgnak, és néhány hét múlva a fizetése 60 százalékáért visszaveszik közmunkásként. Mert nem lehet az egész ellátórendszer arra építeni, hogy közmunkások fognak benne dolgozni.

Tehát eldöntendő szakmai kérdés, hogy a védőnői ellátás visszautasíthatóságának jogszabályi kizárását változatlanul hagyjuk, vagy a gyermek érdekében minden szülőt a területileg illetékes védőnői ellátás igénybevételére kötelezzük.

Vizsgálandó tehát, hogy a gyermekek életének és egészségének védelme arányban áll-e a védőnői ellátás visszautasíthatóságának jogszabályi kizárásával. Ha erre a szükségesség és arányosság követelménye szerint igennel is válaszolunk, akkor sem jelentheti az együttműködés hiánya további vizsgálatok nélkül a gyermek súlyos veszélyeztetettségét. Ugyanis a súlyos veszélyeztetettség esetén hatósági eljárást kell kezdeményezni, végül is a gyermeket ki kell emelni a családból.

Az igazi megoldás a korszerű gyermekvédelmi törvény rendelkezéseinek betartása, a gyermekjóléti szolgálat és a védőnői hálózat megerősítése, az esetszámok csökkentése, az anyagi és erkölcsi megbecsülés növelése. Arra is szükség lenne, tisztelt államtitkár úr, képviselőtársaim, hogy a jelzőrendszeri tagok kellő szakmai felkészítést kapjanak a veszélyeztető helyzetek felismerésére, kezelésére, az együttműködés módszereinek, technikáinak megismerésére. Ugyanis a gyermekek helyzetét, a gyermekjóléti szolgálat által szervezett esetmegbeszéléseken tudják a legjobban feltárni, amihez segítséget tud adni a családi és gyermekjóléti központ tanácsadója, esetmenedzsere.

Említettem azt, hogy vannak dolgok, amelyek kimondottan a kormányon múlnak, és a kormány döntései befolyásolnak minden bekövetkező cselekményt. Ne haragudjanak, nem mehetek el szó nélkül a bicskei eset mellett én sem. Egy kollégával beszélgetve, szakember kollégával beszélgetve, nem a szakértői páholyban ül az illető most, akivel folytattam ezt a beszélgetést; engedjék meg, nem anekdotázni akarok, felolvasom, hogy mit mondott: „Sokféle ügyünk volt a gyereketthonokkal. Bár cinikusnak tűnhet, de önmagában az a tény, hogy egy gyereket az egyik alkalmazott zaklatja, nem volt meglepő, ahogy olyan ügy is elég sok volt, ahol a bent élő gyerekek között fordult elő szexuális visszaélés, zuhanyzó-i erőszak, a beavatási szertartások, hatalmi játzmák, kényszerítés, prostitúció.”

Élég sok mindent láttam már akkorra, de ez az ügy más volt. Egy jó nevű intézmény kikezdehetetlennek tűnő igazgatója ellen sorolták a vádakot a munkatársak. Nem a gyerekek, nem az ellátottak, a kollégák.

„Majd kaptunk egy cédét, amelyen az intézményben élő fiúk mondják el kamerába, hogy mi történt velük. Meséltek a kétértelmű beszédekről, a véletlen érintésekről, arról, hogy ki az esete az igazgató úrnak, hogy mi történik, ha a gyereket sakkozni hívják, és persze arról is, hogy az igazgató hogyan használta őket szexuálisan a saját vágyai kielégítésére.” Ezt szó szerint egy kolléga mondja.

„Amikor bekapcsolódtunk az ügybe, már elindult a büntetőeljárás, és bár egyre több jel utalt arra, hogy a gyerekek jogait nem tartják tiszteletben és alapvető jogsértések is történnek, azt hittem, annyira egyértelmű az ügy, hogy nem lehet más a vége, mint az, hogy a bűnös elnyeri méltó büntetését. Ezért azt tanácsoltam, ne forduljanak a nyilvánossághoz, hiszen nagyon nehéz lesz ezeknek a gyerekeknek később együtt élni a stigmával, hogy egy férfi használta őket. A gyerekek magánélethez való jogát védtem erősebben, hiszen azt gondoltam, az igazságszolgáltatás teszi majd a dolgát. Ezzel azonban hatalmas hibát követtem el.”

A büntetőeljárás és a gyermekvédelmi rendszeren belüli kötelező eljárás ugyan lezajlott, de hemzsegett a hibáktól, ezt utólag egy ombudsmani vizsgálat is megállapította. Mindannyian láttuk az ombudsmani vizsgálatot, és itt van Balog úr felelőssége. Itt van Balog Zoltán felelőssége! Tétélesen leírták, hogy milyen problémák vannak, tételes javaslatot tettek arra, hogy mit kéne megoldani, és füle botját nem mozdította ennek a problémának a megoldására. Ide visszakanyarodok.

Az igazgatót ugyan az eljárás idejére felmentették, de végig ott lakott az otthon területén, és ezzel befolyást gyakorolt a gyerekekre és a nevelőkre is. A terhelő tanúvallomást tevő gyerekeket nagy értékű ajándékokkal, vesztegetéssel, manipulációval rávetették arra, hogy vonják vissza a vallomásukat. Az ügyben érintett gyerekek törvényes képviselője nem volt független a súlyos vádakkal meggyanúsított igazgatótól. Azokat a felnőtteket, akik kiálltak a vallomást tevő gyerekek mellett, fokozatosan ellehetlenítették, megalázó helyzetbe hozták.

Persze, nem lehet tudni, hogy mi lett volna, ha - ilyen nincs. Mégis, egy biztos: hogy 2012-ben bűncselekmény hiányában lezárták az eljárást. Az igazgató visszakerült eredeti pozíciójába, a nevelők, akik a gyerekek mellé álltak, elmentek, illetve el lettek küldve az intézményből. Értik ugye, képviselőtársaim? Nem az igazgató, hanem a kollégák, akik elmondták, hogy mit művel ez az igazgató, ők lettek elküldve az intézményből!

Visszatérek a törvényjavaslatához. Elővezetést említettem, államtitkár úr, hogy ezzel szeretnék néhány gondolatot foglalkozni. Az idézett személy, ha az ismételt idézésre sem jelenik meg és távolmaradását nem menti ki, a rendőrség útján elővezethető. Az elővezetés foganatosításához, ha jogszabály másként nem rendelkezik, az ügyésznek a hatóság vezetője

által kért jóváhagyása szükséges, erre megvannak az illetékes paragrafusok.

Az elővezetés jóváhagyását meg kell tagadni például, ha az elővezetésre vonatkozó javaslat arra az ügyfélre vonatkozik, aki az eljárást kezdeményezte, kivéve, ha az eljárást a közigazgatási szerv hivatalból folytatja, továbbá az elővezetés feltételei az iratokból kitűnően nem állnak fenn, például írásbeli idézés kézbesítése nem igazolható. Az iratokból megállapítható, hogy az elővezetést elrendelő szervnek az ügyre nincs joghatósága, hatásköre, illetékessége, vagy az ügyben más semmisségi okok állnak fenn. Erre a főszabályra tekintettel erősen aggályos, hogy a törvényjavaslat a gyámhatóságnak meghatározott esetekben olyan jogkört adna, hogy az ügyészi jóváhagyás nélkül is dönthetne elővezetés foganatosításáról. Véleményem szerint, államtitkár úr, az igazgatás eme szegmensében dolgozó apparátus erre nincs felkészülve. Biztos, hogy erre nincs felkészülve.

A testvérek ügyeit említettem utolsónak. Támogatandó a törvényjavaslat azon szövegezése, hogy a gyámhatósági eljárás során az együtt nevelkedő testvérek ügyét együtt, egy ügyiratban kell kezelni, hiszen többen is említették, hogy alapvető gyermeki jog, hogy a testvéreket lehetőleg együtt helyezték el, és a gyermekek maguk is kérhetik az együttes elhelyezésüket. Ez részben rendjén van.

Úgy látom, van még néhány másodpercem, elnök úr. Tudja, államtitkár úr, azért az mégiscsak gyalázat, hogy azt az előbb említett igazgatót kiténítették. Összevissza hazudoztak. Összevissza hazudoztak! Rátolták testületekre, bizottságokra, amikor egyértelmű volt, hogy ki volt a felterjesztő: Balog Zoltán! Balog Zoltán, és az irányítása alatt lévő intézmény kezdeményezte. Világ szégyene, hogy egy hónap múlva felmenti az az ember, aki előtte kiténteti! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Erre nincs magyarázat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztő képviselők egyike és a kormány is szót kért. A házszabály szerint először az előterjesztő Horváth László képviselő úr kapja meg a felszólalás lehetőségét. Tessék!

(11.20)

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért kértem szót, hogy talán segít az, ha az ellenzéki felszólalásoknak egy állandó elemét ki tudjuk venni a vitából. Ez az állandó elem, úgy is mondhatnám, a „kormánypárti” elem az önök részéről, mert önök mind azt hiányolják, hogy nem kormány-előterjesztés jött, csak egy képviselői indítvány, és hogy ez a képviselői indítvány el akarja terelni a botrányokról, az aktuális botrányokról a fi-

gyelmet, összedobtak valamit, elfedni egy botrányt s a többi, s a többi.

Nos, az a helyzet, hogy május 24-én - és ezt vissza is nézhetik, május 24-én - álltam ki a nyilvánosság elé és mondtam el, hogy szükséges jogszabálymódosítás, és mondtam el, hogy önálló képviselői indítványt fogok benyújtani, és azt is megjelöltem, hogy milyen törvényekben és milyen törvényhelyekre. Tehát nem volt... - hogy is mondjam, ha úgy gondolják, hogy én már május 24-én el akartam fedni különféle botrányokat, amelyek majd később következtek be, ez egy kicsit vad elképzelés. Pont azért szól erről a javaslat, mert egy képviselő ezt teheti meg. De azt gondolom, hogy ezt meg kell tennie. Az én választókerületemben, Gyöngyösön és Recskén történt meg egyébként egymáshoz közeli időszakban ez a két brutális gyerekgyilkosság.

Miért baj az, mit sért az és kit sért az, ha egy képviselő ebben az ügyben nemcsak tájékozódik, hanem lépést is tesz? Nyilván mivel képviselő, és nem gyermekvédelmi szakember, ezért megkérdezi azokat a gyakorló kollégákat, védőnőket, családterápiában, kórházban, egészségügyben dolgozókat. Megkérdezi - ezt tettem. Ezt tettem, és ez alapján állt össze ez a javaslat döntő részt, és látható - de nem is értem Szelényi Zsuzsát, hogy az életről és a valós problémákról kell beszélni. Hát mi, ha nem valós, életszerű probléma az, amiről beszéltem? Ez is a képviselői indítvány lényege. Ön azt mondta, hogy ez csak a jéghegy csúcsa. Nekem nem csak, hanem nekem ennek a két gyermeknek a halála, ami a választókerületemben bekövetkezett, ez a tragikus, iszonyat rémálom nem csak; nagyon is valóságos dolog.

Ha én képviselőként a szakemberek, a segítők véleményét kikérve a Ház elé hozok egy javaslatot, amiről egyébként, ha tételesen nézik meg, pontról pontra menve, ahogy ezt egyébként megtette például Szél Bernadett, akkor úgy látszik, a valóságos, gyakorlati ügyek kapcsán valóban tisztességgel - mert kérem, ezt se vonják kétségbe, tisztességgel - én a képviselői felelőségemből, feladatomból adódó munkát végzem. Jó szívvel, tisztességgel, úgy gondolom, körültekintően, és úgy gondolom, hogy nem túlnyúlva azon a körön, amit viszont egy képviselőnek már tiszteletben kell tartania, lévén, hogy képviselő, momentán én például nem vagyok gyermekvédelmi szakember, de felkészülnöm fel kell a témából, úgy hiszem, ezt meg is tettem.

Még egyszer: az, hogy miért képviselői indítvány, ezt nézzék már el. Nem tudom, hogy ez önöknek miért baj, és még egyszer mondom, én ezzel senkit nem sértek, senkinek nem ártok. Egy képviselői indítvány terjeszkedési köre viszont behatárolt, nem tudja az egész rendszert kezelni. Köszönöm. *(Taps a kormánypartti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Czibere államtitkár úr jelentkezett. Tessék!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A rendelkezésre álló rövid időben szeretnék több félreértést tisztázni, és valótlanosságok is elhangzottak, azt gondolom, hogy azokat helyre kell tenni. Az egyik legsúlyosabb vád, azt gondolom, hogy valamit el akar fedni a kormány. Semmi ilyen szándék, azt gondolom, nem körvonalazható ebből a javaslatból vagy az elmúlt két év gyermekvédelmi és gyermekjóléti szabályozást övező kormányzati előkészítéseiből. Minden olyan ügyben az elmúlt két évben, amikor súlyos visszaélés történt és különösen ott, ahol szolgáltatók, hatóságok, amelyek gondjára bíztuk a gyermekeinket, éltek vissza a lehetőséggel és a gyerekek életével, és ők tették ki elhanyagolásnak, bántalmazásnak vagy veszélyeztetésnek a gyermekeinket, minden esetben haladéktalanul rendkívüli vizsgálatot indítottunk.

Az én tudomásomra a bicskei eset szeptember 23-án reggel tíz órakor jutott, és szeptember 23-án 17 órakor fel volt függesztve az igazgató. Aznap volt felfüggesztve az igazgató, majd néhány nap múlva el is költöztettük, pontosan a képviselő úr által említett '12-es tapasztalatok... *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Most nem '12 van, hanem '16!)* Bocsánat, én a mostaniról beszélek. Tehát '16. szeptember 23-án, ahogy megjött a történet, abban a percben... *(Szelényi Zsuzsanna: Visszaköltözött!)* Nem költözött vissza, bocsánat! Nem volt visszaköltözés. Szeptember 23-án reggel jött az információ, délután fel volt függesztve az igazgató, és elindult a vizsgálat, a minisztérium belső vizsgálata, amely beszerezte az összes ehhez kapcsolódó vizsgálati jelentést. A minisztériumnak, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóságnak és a főigazgatóság kirendeltségének a '12-es ügyről nem volt tudomása és információja. Nyugodjanak meg, hogy nem lett volna kitüntetés sem. *(Bangóné Borbély Ildikó: Az ombudsmani jelentésben benne van!)* Nincs, nem!

A képviselő úr említette ezt a bizonyos szakértőt, akinek a véleményét felolvastam. Ezt én is olvastam. De megkérdezhetné ezt a szakértőt, hogy miért volt csendben. Azt mondja, azt idézi a levélben a szakértői állásfoglalás, hogy a gyermekek joga, magánéletéhez fűződő joga miatt volt csendben. Ha ez a szakértő nincs csendben például '12-ben, akkor lehet, hogy nem úgy ér véget ez a dolog. *(Szelényi Zsuzsanna: Ő volt a hibás?)* Azt gondoljuk, hogy igenis abban a percben, ahogy ezek az ügyek kiderültek, aznap volt intézkedés. *(Bangóné Borbély Ildikó: '11-ben, államtitkár úr!)* Új, kívülről hozott, nem az intézményben dolgozó vezetőt nevezünk ki az intézmény élére, aki azóta is, azt gondolom, meglepéssel dolgozik az ügyek feltárásán és a helyzet tisztázásán.

Gyöngyös: ahogy kiderült, abban a percben volt belső vizsgálat, két héten belül lezártuk, és én magam tettem feljelentést az ügyben a gyámhatósági

kolléga és a gyermekjóléti szolgálat vezetőjével szemben. Azt gondolom, hogy semmifajta eltussolással a kormányt nem lehet ezekben az ügyekben vádolni. Haladéktalanul minden lépés meg volt téve. Ennyit a konkrét ügyekről.

A rendszerszintű ügyek kapcsán az a vád és kritika is elhangzott, hogy csak adott ügyekhez, botrányokhoz kapcsolódóan lép a kormány. Hadd emlékeztessen önöket, hogy '14 végén itt álltam, amikor elmondtam, hogy a gyermekjóléti rendszer átalakításához kapcsolódóan egy hosszabb folyamat indul el. Egész egyszerűen itt többen említették, például Szelényi Zsuzsa is, hogy milyen nagyszerű volt a gyermekjóléti rendszer. Ismeri ön azokat a gyermekjóléti szolgáltatásokat a kétezres évekből, amelyek úgy működtek (*Szelényi Zsuzsanna: Romlott azóta!*), hogy a gyermekjóléti szolgálat munkatársa két órát volt egy héten - két órát volt egy héten - az adott településen? Ezt nevezi ön a gyermekjóléti rendszer kiváló és prosperáló működésének? (*Szelényi Zsuzsanna: Nem!*) Hát, egész egyszerűen azt gondolom, amikor azt mondja, hogy '97-ben rendben volt a törvény, ebben igaza van, de azt követően a gyermekjóléti rendszer - és az összes szakember ezt mondja - nem kapta meg azokat a kondíciókat, kapacitásokat és eszközöket, amelyekkel kellett volna tudni élnie, hogy a jelzőrendszert tudja működtetni. (*Dr. Varga László: Az Orbán-kormány sem adta meg!*)

Messze nem ugyanazt a képet osztjuk a gyermekjóléti rendszer működésének színvonaláról a kétezres években. Egész egyszerűen lépni kellett, hogy ne legyenek eszköztelenek, csökkenjen az esetszám és a hatáskörök, amelyeket régóta kérnek, hogy a szolgáltatás- és a hatósági típusú hatásköröket válasszuk szét, ezt megtegyük. Múlt héten 400 gyermekjóléti szakember részvételével volt egy szakmai konferencia Siófokon, amelyre engem is meghívtak. Ennek van egy zárónyilatkozata - ezt hadd ajánljam az önök figyelmébe -, amely azt mondja, hogy ezek a megkezdett intézkedések és a tervezett intézkedések jó irányba viszik a gyermekjóléti szolgáltatás területét és ügyét. Azzal a váddal jönnek - és többen is felvetették -, hogy nincs a szakmával egyeztetés.

(11.30)

Olvassák el, hogy 2015-ben a szakmai egyesületek, a szakértők hogyan rakták össze azt a szakmai koncepciót, amiből a '15. júliusi törvénymódosítás született, amelyből a '16-os, januárban induló rendszernek a kidolgozása történt. Tehát azt gondolom, hogy ha valahol, akkor igenis itt a gyermekjóléti szakma egyöntetű segítsége, támogatása, szakmai háttértámogatása valósul meg, és azokban az irányokban fejlesztjük tovább a rendszert.

Néhány további felvetésre azért még hadd válaszoljak! A felkészítés: a protokollok, a módszertani eljárások fenn vannak a honlapon. Tehát ezek elké-

szültek, ezeket többen felvetették. Ezeket nem lehetett úgy elkészíteni, hogy majd egyszer, ezek folyamatában elkészültek, és rendelkezésre állnak. Felelőssége a munkatársaknak, hogy ezeket ismerjék és alkalmazzák. Mi természetesen ebben a felkészítésben részt veszünk, és szakmai-módszertani támogató hálózat működik jelenleg is. Jelenleg is! És ez az az hálózat, amely például a konferenciát is szervezte, amely ezt a háttértámogatást folyamatosan igyekszik biztosítani a központoknak és a szolgálatoknak.

Fontosnak tartom ezenkívül kitérni arra - Szelényi Zsuzsa képviselő asszony mondta -, hogy az alapellátás kapcsán jelentős probléma a centralizáció. Ez félreértés lehet, nincs centralizáció az alapellátásban. Én a hozzászólásomban elmondtam világosan: a gyermekjóléti rendszer úgy lett átalakítva, hogy nem lett centralizálva. Nincs államosítva, önkormányzati felelősségi körben maradt. Én nem is értem, hogy milyen centralizációról beszél, meg rendpártiságról, meg központosításról. Nincs! Az alapszolgáltatások területén nincs központosítás. Pusztán annyi történt meg, hogy a járás tekintetében a járási központnak többletfelelőssége van a hatósági ügyek tekintetében és a járásra kiterjedő, a járás egészét érintő többletszolgáltatások biztosítása és a gyermekutak felvigyázása szempontjából. Tehát nem egyenrangú minden szolgáltatás egy járásban, hanem egy a járásban - ez a bizonyos gyerekjóléti központ - kiemelkedik; mert ez volt a kérés, hogy ezek jelenjenek meg egy ilyen megerősített pozícióban, és ehhez többlet fejlesztési forrást is rendeljünk.

A következő kérdés volt a veszélyeztetettek száma. Fontos, hogy ezt helyre tegyünk, ez 135 860. Jó? Tehát a KSH-statisztikát használjuk, ebben már többször megpróbáltunk megegyezni, hogy Magyarországon a legnagyobb, leginkább validált, nemzetközileg is validált gyűjtéseket és statisztikákat a KSH készíti. Tehát mindannyian a KSH-ból dolgozunk, 2015. december 31-én 135 ezer ilyen gyermek volt, akit veszélyeztettként tartottak nyilván. Én azt gondolom, hogy egy is sok, nem erről van szó, de fontos, hogy a közvéleményt ne olyan adatokkal bombázzuk, amelyek nem állják meg a helyüket.

Bangóné képviselő asszony beszélt arról, hogy a nevelőszülők ügyében nem történt semmi. Hát, ha valamelyik kormány ezen a területen előrelépett, azt gondolom, pontosan ez a kormány, hiszen két ügyben nagyon fontos lépést tett. Az egyik az, hogy 2014-től erőltetett ütemben fejlesztette a nevelőszülői rendszer, amelynek az a lényege, hogy ennek az évnek a végére a 12 évnél fiatalabb gyermekek nem lehetnek nagy intézményben, és ezt meg fogjuk csinálni. Ez ennek a három évnek az eredménye. Az, hogy nem történt a nevelőszülői hálózat fejlesztésében semmi, azt nagyon meredek állításnak gondolom, és nem igazolják a tények.

A másik fontos ügy, hogy a nevelőszülői ellátás kiterjesztésével párhuzamosan folyik a nagy gyer-

mekvédelmi intézmények lebontása is, hiszen tudjuk, hogy lesznek olyan különleges és speciális szükségletű gyerekek, akik nem fognak tudni hosszú távon sem nevelőszülőkhöz kerülni; dolgozunk rajta, de nem fognak tudni. Tehát fenn kell tartani intézménystruktúrákat, de ott sem nagy korszerűtlen és zsúfolt intézményeket, hanem lakásotthonokat. Ez a kiváltási program, amit 2019-ig végre fogunk hajtani és be fogunk fejezni, 2019 után nem lesz nagy, kollégiumszerű lakhatást biztosító gyermekvédelmi intézmény Magyarországon. Ez egy nagyon fontos dolog, azt gondolom. Tehát azt, hogy a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekek életfeltételeinek és élethesélyeinek javítása kapcsán mind a nevelőszülői, a családias környezetet biztosító nevelőszülői és a kitagolás kapcsán kiterjesztett lakásotthoni szolgáltatás fejlesztése kapcsán ne történtek volna előrelépések és komoly eredmények, ezeket legalábbis cáfolnunk kell.

Fontosnak tartom megint csak, többen felvetették, hogy vajon, ha a veszélyeztetettség fogalmát így erősítjük, ahogy az előterjesztő javasolja, akkor vajon vannak-e olyan garanciák, amelyek a visszaéléseket megakadályozzák. Hadd mondjam el, hogy jelenleg is van négy, nagyon komoly, a szolgáltatói világtól, a szolgáltatásoktól és a fenntartótól független jogvédelmi garancia a gyermekvédelemben élő gyermekek jogainak a biztosítására.

Először is: gyermekvédelmi gyám. Ez a kormány volt, amely megteremtette a gyermekvédelmi gyámosság jogintézményét. Addig az intézményvezető volt a gyám. Pontosan ebből fakadt nagyon-nagyon sok probléma. Itt többen is felvetették azt a kérdést, hogy vajon ösztönzi... - igen, ösztönzi, ösztönözheti a dolgok elrejtésére, elfedésére, eltitkolására például egy intézményi abúzus esetében, ha az intézményvezető a gyám. Ezért kellett megszüntetni az intézményvezetői gyámot. A gyermekvédelmi gyám volt például, aki Bicske esetében most feljelentést tett, és onnan indult az ügy. Tehát az, hogy a gyermekvédelmi gyámosság függetlensége meg lett teremtve, és függetlenül tud működni, ez önmagában a következő időszakra előrevetíti, hogy a súlyos látencia az intézményi abúzusok tekintetében csökkenni fog, egész egyszerűen azért, mert a gyermekvédelmi gyám független szereplő az intézménytől. Ez önmagában garancia arra, hogy ilyen esetek ne történjenek, vagy ha történnek, nagyon gyorsan a felszínre kerüljenek.

A másik garanciális elem a gyámhatóság, a harmadik a gyermekjogi képviselő, a negyedik pedig az ombudsman. Tehát ma a szolgáltatások környékén és a gyermekek környékén, a veszélyeztetett gyermekek körül van egy ilyen négyes jogvédelmi gyűrű, és azt reméljük, hogy ahogy eddig is ez a gyűrű jelentős módon segítette a gyermekjogok érvényesülését, amellyel, hogy a gyermekvédelemben dolgozók felkészítése, módszertani segítése és a többi, amiről eddig beszéltünk, továbbra is kötelező és továbbra is fej-

lesztendő, amellyel ennek a jogvédelmi gyűrűnek a szerepe is egyre meghatározóbb és egyre fontosabb.

A laccímkartya tekintetében, amit képviselő asszony felvetett, amit tegnap nyilatkoztam is, mi azt látjuk, ha krízis, ha önkéntes módon igénybe veendő szolgáltatás, akár hatósági típusú szolgáltatás, megvan a gyermekvédelemben az illetékességi és hatáskör-telepítési szabály, ami azt mondja, hogy nem lehet olyan eset, de ettől függetlenül a héten felállítjuk azt a munkacsoportot, ami ezt ki fogja vizsgálni, hogy ténylegesen mely ellátások esetén vannak ilyen hatások. Össze is hívtuk novemberre a különleges gyermekvédelmi ügyek munkacsoportját, amelyben a rendőrség, az ügyészség is ott van és szerepet vállal, és fontosnak tartjuk, hogy a jogalkalmazók, nemcsak a szolgáltatói, hanem az ügyészségi, bírósági, rendőrségi jogalkalmazók is elmondják ezekről az esetekről a tanulságokat; egész egyszerűen azért, hogy ezeket be tudjuk építeni egyrészt a szabályozásba, másrészt pedig a különböző fejlesztésekbe.

Nem lehet megkerülni a bér kérdését, és köszönöm szépen az erre való buzdítást. A kormány elkötelezett abban, hogy folyamatosan emelje a béreket, '14-ben, ugye, a gyermekjólétben dolgozó, mondjuk, F2-es, F3-as, F4-es munkatársak körében 130 ezer volt a bruttó bér, most 178. Tehát volt egy 43-44 ezres, körülbelül 34-36 százalékos béremelés '14 és '15 folyamán. Elkészítettük az életpályamodellt, és nagyon reméljük, hogy hónapokon belül el is tudjuk indítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van mód. Elsőként Petneházy Attila képviselő úr, Fidesz!

(11.40)

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Azért kértem szót, mert úgy éreztem a legelső felszólalásnál, hogy ritka az a fajta érzékenység és alázat, amiről tanúbizonyságot tett Horváth László képviselőtársam, ahogy kezdte ezt az egész témát megközelíteni.

Bizony, az a fájdalom, hogy az ember azt érzi, hogy mégsem érte el teljesen a célját. Hiszen rögtön abba csapott az ellenzék és Bangóné Borbély Ildikó úrhölgy, aki a bekiabálás nagymestere, hogy a gyermeknyúzó Fidesz, a gyermeknyúzó kormány képét próbálja meg kialakítani. Én azt gondolom egyébként, hogy tényleg nem ördögtől való, hogy egy képviselői indítványként induljon el valami, hiszen becsüljük meg annyira magunkat, hiszen egy törvényalkotó próbáljon meg törvényt alkotni, és azt hiszem, pontosan ez mutatja, hogy az ő benyújtott indítványát az életszerűség diktálta, és nem valami, ellenzéki képviselők által kerülgetett hátsó szándék.

Azt hiszem, tökéletes rendszer nincs, és nem akarok úgy tűnni, mint aki kinyilatkoztat, de nem is lesz e tekintetben tökéletes rendszer. Tehát igenis az a fajta érzékenység, amivel az adott történésekre reagál egy törvényt vagy egy törvénymódosítást benyújtani akaró, teljesen magától értetődő és természetes.

Zárásképpen azt mondanám az ellenzéki képviselőknek, mármint azoknak, akik nem Szél Bernadethez hasonlóan tettek ildomos és ideillő javaslatokat, hogy az általánosság és a közhely mocsarában ne süllyedjenek el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, államtitkár úr. Én Horváth képviselő úrtól csak annyit szeretnék megkérdezni, hogy ha májusban bejelentette, akkor mi történt egy fél éven keresztül. *(Derültség a kormánypártok soraiban.)* Én akkor is kritikát fogok megfogalmazni, mindenki elmondja itt nagy szövegekkel, hogy mennyire fontosak a gyerekeink - mi történt egy fél évig? *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Államtitkár úr, minden szép és jó, ma jelentették be, hogy az oktatási intézményekben, az iskolákban, az óvodákban szociális munkásokat fognak alkalmazni 1,7 milliárd forintért, csak azt nem tették hozzá, államtitkár úr, hogy két évvel ezelőtt maguk szüntették meg az ifjúsági felelősi rendszert; meghagyták, csak forrást nem biztosítottak az oktatási intézményeknek. Csak azt vezetik vissza, amit elvettek két évvel ezelőtt, államtitkár úr, közben meg óriási károkat okoztak. És úgy beszélnek itt erről a törvényről... Igen, felvetjük a kérdéseinket, ellenzéki képviselők, hogy miért pont most, miért nem hamarabb *(Dr. Vas Imre közbeszól.)*, amikor ezek az esetek kiderülnek, és beavatkozik a kormány a hatóságokkal. Tessék akkor azonnal! És higgyék el, hogy megvan az okunk rá, hogy feltegyük ezeket a kérdéseket.

Államtitkár úr, ez a bicskei ügy, itt van az ombudsmannak, Szabó Máténak a jelentése, kinyomtattam, 2011-ben jelezték a gyerekek. És amit a képviselőtársam elmondott: 2012-ben lezárták az ügyet, és Balog Zoltán a mai napig nem szólalt meg, hogy mi volt az az augusztus 20-ai kitüntetés - hogyan fordulhatott ez elő? És maga meg azt mondja, hogy a munkatárs a hibás, azt mondja Korózs képviselő úrnak, hogy miért nem szólt?!

Könyörgöm, a rendszert kritizáljuk, az ellátórendszernek, a jelzőrendszernek a hibáit mondjuk el! Nem egy ember a hibás a rendszerben. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérem szépen, kétperces hozzászólásban frakciótagként egy körben csak egy személynek

adhatok szót. Selmeczi képviselő asszony és Horváth képviselő úr is jelentkezik, akik ha nem kétpercesként, hanem előterjesztőként kívánnak szólni, akkor szólhatnak; ha kétpercesként, akkor várni kell egy kört. *(Jelzésre:)* Na, hát máris itt az egyetértés abban, hogy normál szót kérő képviselőként akkor Gúr Nándor képviselő urat, az Országgyűlés jegyzőjét illeti a szó. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az élet fintora az, hogy egyetlen születendő gyermek sem tudja azt, hogy hová fog születni. Az életkezdésnek az esélyeit nem a megszületendő gyermekek határozzák meg a maguk számára; nem, hanem az a helyzet, ami a megszületés pillanatában kialakul. Aztán hogy ezt hogyan lehet alakítani, formálni, befolyásolni, segíteni, az már nagymértékben a tágabban vett környezeten múlik. Úgy érteném ezt, hogy most például a törvényalkotás fázisában alapvetően a parlamenten vagy a kormányon, de leginkább, úgy látom, a kormányon, mert a parlament képviselőinek, legkiváltképp ellenzéki képviselőinek a még jó szándékú megszólalásait sem igazából igazolják vissza, kívánják befogadni, nem találtam még ma három óra elteltével a vita kapcsán egyetlenegy ilyen visszajelző gondolatot sem.

Ebből úgy tűnik a számomra, hogy önök azt az utat járják, amit egyébként nagyon sok esetben már jártak a törvényalkotás fázisában, hogy valamit gondolnak valamiről, és tök indifferens az, hogy mások mit gondolnak ugyanazokról a dolgokról, mennek a saját útjukon, nem érdekli önöket az, hogy milyen figyelemfelkeltő vagy figyelmeztető módosításokat tesznek a képviselők. Nyugodjon meg, képviselőtársam, inkább olvassa el még egyszer az előterjesztést, a saját előterjesztésüket vagy a képviselőtársuk előterjesztését, hogy hitelesen majd hozzá tudjon szólni. Azt gondolom, hogy ezzel a felelősséggel kell ehhez a kérdéskörhöz és nagyon sok egyéb más kérdéskörhöz is hozzányúlani.

Tragédiáknak a sokaságával nézünk szembe az elmúlt hónapok időszakában. Nem állítom és nem azt mondom, hogy minden tragédia kialakulásának a hátterében önök állnak és önök a felelősek ezért; nem. Nem lenne korrekt, de nyilván azért fogok majd néhány példát mondani arra vonatkozóan, hogy de mégis miért adott esetben.

Három év, elhangzott ma már itt a Parlament falai között, mondhatni három év semmittevés. Ombudsmani jelentések, jelzések, 2011-, 2012-es ügyek lezárása, az államtitkár feláll, és arról ad tanúbizonyosságot, hogy 2016. szeptember 23-án délelőtt válik számára ismertté az az ominózus bicskei történet, majd azonnali intézkedést, rapid intézkedést fogantat, és aznap már...

Államtitkár úr, nem akarok cinikus lenni, de hát hol vannak a felügyeleti szervek kapcsolatai az in-

tézményrendszerekkel, az intézményekkel, ha önöknek nincsenek információik négy év távlatában a folyamatokról? Idézőjel: nem gondolja ezt, hogy politikai vagy szakmai impotencia? Nem gondolja azt, hogy ezután önnek nem felállni kell, és ezt a történetet előadni, hanem hátat fordítani és azt mondani, hogy bocsánatot kérek, és szépen elandalogni? Nem gondolja?! Vagy a miniszterével együtt, kart karba öltve megtenni mindezt?

Szóval az, amikor gyermekek sokaságát olyan helyzetben hagyták, cserbenhagyták, évek hosszú során keresztül, mint ami történt, akkor ön egy ilyen egyszerű válasszal ne gondolja azt, hogy el tudja kenni ezt a kérdéskört. A legtisztességtelenebb dolgok, amelyek történhetnek gyermekekkel, most már minden valószínűség szerint megtörténtek ezen intézmény keretei között. És önök mit tettek ebben a négy esztendőben? És majdnem hogy hártja a felelősséget egy adott szakértői vélemény megfogalmazójára? Majdnem hogy azt mondja ki, hogy ő a hibás, mert nem hozta nyilvánosságra a véleményét, az álláspontját, az ismeretét? Önök minek vannak? Az önök által működtetett felügyeleti szervek minek vannak? Erről beszéljen inkább egy keveset! Arról beszéljen inkább egy keveset, hogy mit kellene tenniük annak érdekében, hogy ilyen helyzetek ne fordulhassanak elő!

Az egészségügyi ellátás - mert nem akarok itt leragadni - vagy épp az életmentő helyzetekbe való beavatkozások elutasítása tekintetében nyilvánvaló az, hogy nem fogadható el bárki részéről vagy senki részéről, ha a gyermek életét, a gyermek egészségét bármi is veszélyezteti.

(11.50)

Ez a törvény nemcsak a gyermekvédelemről szól, hanem bizonyos értelemben egészségügyi dolgok is megjelentek egészségügyi tárgyú törvényként, ezért két gondolatot ehhez illetően is szeretnék mondani. Az egyik a szűrőrendszerek kötelezettségének a dolgait érintően, csak azért, hogy lássa, államtitkár úr: én úgy gondolom, hogy az a dolog, amit a törvénytervezetben most megfogalmaznak, az helyes út, a 0-18 év, tehát a gyermek megszületésétől a 18 éves kora időszakára vonatkozó szűrőrendszerek kötelezettsége tekintetében. De szeretném hozzátenni azt is, emlékszik arra is, hogy a tankötelezettség vonatkozásában a 16 évet önök határozták meg, és nem voltak véletlenszerűek azok a torz folyamatok, amelyek e tekintetben kialakultak. Vagy éppen a korlátozott cselekvőképesség vagy cselekvőképtelenség vonatkozásában a kiskorúra utaló háziiorvosi és egyéb más védőnői szolgálat igénybevételével kapcsolatos vagy annak az el nem utasíthatóságával kapcsolatos dolgok megfogalmazása, szerintem ez is egy helyes út, ez is egy jó pálya, amit járni kell.

Tehát nem azt akarom mondani, hogy ebben a törvénytervezetben egyetlenegy dolog sincs, amely erősítendő, amely adott esetben más pályára állítandó, mint ahogy az elmúlt hat évben önök ezt vezényelték - nem! De azt akarom mondani, hogy rengeteg visszasság és rengeteg diszsonancia van a gyermekvédelemmel vagy a gyermekvédelmi jelzőrendszerek működtetésével kapcsolatosan. Nézze meg a hálózat rendszerét, nézze meg azt, hogy néznek ki a betöltetlen álláshelyek, van-e ilyen, és ha van, akkor milyen nagyságrendben. Szeretném jelezni önnek: van, és a nagyságrendje sem tízes, több százas adott esetben.

Az álláshelyek betöltetlensége mellett hogyan néz ki akár a háziiorvosi, akár a gyermekorvosi praxisok ügye? Mennyi olyan praxis van, amelyik nem működik? Hogyan néz ki ez, mondjuk, az ország hátrányosabb helyzetű térségeiben, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, Borsod-Abaúj-Zemplén megyében? Korózs képviselőtársam mondott is rá konkrét példát. Akár a Zemplénben, hogy szűkítsem a kört, hogy ön is rátaláljon, államtitkár úr, olyan járások sokasága van, ahol gyakorlatilag nulla a háziiorvosi ellátás, már nem az orvos részéről, hanem a rendszer által működtetett dolgok tekintetében. Tudja, ahol nincs szakorvos, ott nem lehet megfelelni a feladatok ellátásának. Az a baj, hogy a törvényes előírásokat sem tudják betartani az adott területen dolgozó szakemberek. Egyszerűen betarthatatlanná válnak a folyamatok, pontosan azokból a hiátusokból fakadóan, amikről beszéltem.

Márpedig a betegnek ott is, a Zemplénben is, Északkelet-Magyarországon is és az ország minden részében joga van ahhoz, hogy kipihent orvosokkal találja magát szembe; ne olyanokkal, akik a 24 óra adott órából egyetlenegy percet sem töltöttek, mondjuk, alvással, merthogy ilyen is van, nem egy esetben, nem több esetben, és nem csak az ügyeleti szolgálatok fenntartása miatt.

Szóval, az a baj, én úgy látom, hogy ha valami nem megy jól, akkor önök vagy kötelezni akarnak, és ezen az úton akarják a helyzetet megoldani, ilyen „rendpártiság” alapján akarnak cselekedni, sokkal inkább, mint hogy a prevencióra, a megelőzésre, a kézzelfogható segítségnyújtásra összpontosítanak. Nekem nem azzal van a bajom, hogy képviselői egyéni törvénymódosítás kerül benyújtásra, mert a képviselőnek joga van ehhez. De azzal bajom van, hogy bizonyos értelemben ez a megkerülése annak, ami a szükségszerű egyeztetések lefolytatásával kellene hogy párosuljon. A törvény előkészítése kapcsán nyugodt lelkülettel meg lehetne kérdezni, hogy mindazok az egyeztetések, amelyek, mondjuk, ha egy kormány-előterjesztés születik a dologban, akkor megtörténtek-e. Úgy vélem sajnos, hogy a válasz nem tud igenleges lenni. Persze, részbeni egyeztetések lehetségesek.

Szeretnék még visszatérni a gyermekvédelem dolgához néhány gondolat erejéig. Államtitkár Úr! Én nem számokról akarok itt vitatkozni, nem a veszélyeztetett gyermekek számáról, hogy közel negyedmillió vagy 136 ezer, KSH vagy bármi más, de azért szeretném önnek elmondani, mondom, szeretném önnek elmondani, hogy igen, bármi más, mert hogy nemcsak KSH létezik. Tehát ha megnézi - mondok egy hasonló példát a foglalkoztatás világából - a KSH keretei közötti kimutatásokat és megnézi a való helyzetet, amely arról szól, hogy milyen csúsztatásokkal terhelt a dolog, egyszerűen azzal, hogy a külföldi munkatevékenységet végző, egy évnél régebbiek benne vannak, mintha Magyarországon végeznének munkatevékenységet, azzal, hogy mondjuk, a 6-7 évvel ezelőtti diákfoglalkoztatás nem volt része, ma meg a része, és ezeket hasonlítják egymáshoz, ugyanilyen értelemben a veszélyeztetett gyermekek tekintetében történő kimutatások vonatkozásában is lehet differencia.

Azt szeretném mondani, itt most nem az a lényeg, hogy 136 ezer vagy negyedmillió gyermek az, amelyik veszélyeztetettként jelenik meg, hanem az, hogy mit tesznek ennek a veszélyeztetett helyzetnek a feloldása érdekében. Ebben óriási a felelősségük. Tudja, azt viszont még elvitatni sem tudja a számok mellett, hogy sajnos nő azoknak a gyermekeknek a száma, akik ebbe a helyzetbe kerülnek. És a helyzetből való kikerülés tekintetében abszolút módon erősítem azt a logikát - nem csak most, már régen is -, amelyik a családban vagy a nevelőszülői hálózat keretei között történő elhelyezéssel párosul. Igen, a nevelőszülői hálózat vonatkozásában voltak olyan lépések, amelyek előremutatóak, de szeretném jelezni, hogy meggyőződésem szerint a jobb megbecsülés még sokat segíthetne e tekintetben.

És ha már a nevelőszülői hálózatról beszéltünk, akkor azt sem szeretném kikerülni, hogy ezek mellett nyilván a szakfeladatot ellátók vonatkozásában történő megbecsülés is elengedhetetlen. És az is elengedhetetlen, de nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni, amiről képviselőtársaim már szóltak, hogy a hálózat, mármint a szakemberek keretein kívüli közvetlen környezet tudatosítása, a veszélyeztetett gyermekek helyzetéhez illesztett viselkedésben való formálása egy nagyon fontos tényező, mert nyilván nem lehet csak intézményi keretek között számon kérni mindazt, hogy mi zajlik a gyermekekkel. Nem lehet a családok életét érintően veszélyeztetettnek minősíthető gyermekek nevelése kapcsán számon kérni csak a gondozói hálózatokat, hanem nyilván a környezetnek is kell és minél erősebben kell hogy befolyása legyen, legalább a jelzőértékek szintjén.

E tekintetben viszont a jó értelemben mondott tudatformálásnak, annak a segítségnek, hogy van dolgunk e vonatkozásban, más családokon belül zajló folyamatokban is, nem direkt, de indirekt módon olyan értelemben igen, hogy jelzési kötelezettséggel

bírunk adott helyzetekben és esetekben; emellett még arról szeretnék abban az egy percben szólni, ami még hátravan, hogy megbecsülés. A megbecsülés alapja pedig az, hogy legalább olyan tisztességes életpályamodellek, fizetések, bérek mellett végezzék az emberek a dolgukat, amik a saját maguk normális létfenntartásának az alapjait megadják.

A szociális szektorban, ön is tudja, államtitkár úr, ez nem így van. Nem véletlen, hogy tízezerrel hagyják el, hagyták el az országot olyan szakmai képesítéssel bíró emberek, akik ilyen típusú feladatokra láttak el. Nem véletlen, hogy azokban az ügyekben, amelyek az ő bérezési rendszerüket érintik, erőszakos az ellenzék, joggal, mert azt gondoljuk, azt hisszük, hogy a legnagyobb érték a gyermek, és a gyermekekkel foglalkozók körében legalább olyan fizetés kell, még egyszer mondom, ami az ő személyes, tisztességes megélhetésük alapját biztosítja.

Ezernyi dolgot mondhatnék még, lehet, hogy fogok is, de most egyelőre ennyit. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm. Horváth László képviselő úr, Fidesz!

HORVÁTH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kicsit, nem is kicsit, de sajnálom, hogy nem sikerült megtartani azt a lelki testtartást, amire azért az elején még volt remény, mert úgy látom, hogy tényleg az ellenzéki felszólalók közül volt, aki tisztességgel a tárgyhoz szólt hozzá, például Vágó Sebestyén vagy Szél Bernadett, akik tisztességgel elolvasták, és tettek javaslatokat, megfontolható és megfontolandó javaslatot is. Például Vágó Sebestyén javaslata, hogy valóban kellene forrás ahhoz, hogy legyen egy érzékenyítő, akár kampány. De hogy a témát továbbvigyük, az a jelzőrendszer, ami egyébként a legjobb jelzőrendszer, a lakókörnyezet, ami a hagyományos világban működött, tehát Magyarországon azért pár évtizeddel ezelőtt, mondjuk, egy paraszti társadalomban volt jelzőrendszer, hibátlan jelzőrendszer volt, és hibátlan szociális ellátás is volt, csak ezeket a hagyományos közösségeket szépen szétverték, és ma mindenki behullik abba a „jobb meg se szólalni”, „mert ne legyek rosszban a szomszéddal, kell nekem ez, hát nem”... - akkor inkább azt mondom, hogy üvölt, üvölt hetek óta a gyerek, hát akkor hasfájós, tényleg rossz az emésztése és így tovább. Tehát például ez a javaslat, ami egy szemléletformálás, nem is lenne talán fontosabb dolog, mint a szemléletet formálni ez ügyben.

Szél Bernadett felvetése és Korózs Lajos is érintette a tárgyat, de ne haragudjanak, Bangóné képviselő asszony kínai idézettel kezdte, úgy látom, a kínaitól nem tudott elszakadni, mert részben kínai, amit mond, és tudja, képviselő asszony, ki mint él,

ügy ítélt. Tehát ön azt feltételezi, hogy május 24-én én már azért mondtam azt nyilvánosság előtt, hogy szükséges törvénymódosítás több helyen is, mert én már akkor kapcsoltam az ön elgondolása szerint, hogy majd lesz valami mutyi, amit majd ezzel elfedünk. Ha ez kiderül, hogy önnek ez nem jó, mert ez az elmélet nem tartható, akkor meg azt mondja, hogy mit csináltam eddig. Például megvártuk azt, hogy az ombudsman letegye a jelentését a gyöngyösi ügyről. Ez a nyár végén történt meg. Egyfelől számon kéri, hogy az ombudsman javaslatait nem vesszük figyelembe; mikor jön egy javaslat, amiben tetelesen a témával kapcsolatosan valamennyi lényeges ombudsmani ajánlás benne van, akkor meg az a bajuk, hogy miért képviselői indítvány.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

És azt sajnálom, ne haragudjon, Gúr képviselő úr, de én a vita első két órájában nem láttam önt. Lehet, hogy a tévén nézte. Vagy fönt volt? Elnézését kérem. *(Gúr Nándor: Nézzél szét a teremben!)* Elnézését kérem, ez nem is lényeges, elnézését kérem, de ez egy nettó bicskőzés volt, amit ön csinált. Azért lehet, ahogy Szelényi Zsuzsa képviselő asszony mondta, ami önmagában egy nagyon szomorú, önleplező állítás, hogy ugyan vannak kicsi sztorik, ezt mondta szó szerint. Két gyerek halála, egy két hónaposé meg egy 18 hónaposé, nem tudok mit mondani, milyen kínokon kellett átmenni, áthaladni ezeknek a gyerekeknek, és micsoda téboly áldozatai lettek - ez kicsi sztori? Legyünk életszerűek? Ezek kicsi sztorik? Foglalkozunk a nagy ügyekkel? Ez elszomorító.

Nem sikerült megtartani azt a lelki testtartást, amiben némi alázat lenne, és nem azt feltételezi, hogy az önök összeesküvéses és nem tudom én, milyen teóriáit hivatott ez a törvényjavaslat elfedni.

Úgyhogy én mindenesetre azoknak köszönöm, akik eddig tárgyszerűek voltak, azok pedig, akik bicskőzésre ültek ide be, úgy gondolom, hogy eltévesztették a házszámot. *(Taps a kormányparti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik, az ő felszólalása következik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Igazából, amikor államtitkár urat hallgatom, akkor nem is értem, hogy miért ülünk itt, hiszen államtitkár úr elmondja, hogy minden jó, minden nagyon rendben van, minden normálisan működik, és azokról a garanciális elemekről beszél, azokról az új garanciális elemekről, amik bekerültek az egész rendszerbe. Ja, nem, ezek azok a garanciális elemek, amiknek akkor is működ-

niük kellett volna, amikor ezek a tragikus események megtörténtek. Ugye? - ha jól értelmezem.

Horváth László felszólalásával kapcsolatban: képviselő úr, abszolút egyetértek a szándékkal és a céllal. Én sem tudom megérteni, és nem is hiszem egyébként, nem is merem azt gondolni, hogy lenne akár itt az Országgyűlésben vagy akár csak a társadalom bármely részében olyan ember, akit ne rázna meg, amikor ilyen tragédiákról hall, amikor ilyen tragédiákkal szembesülhet. Tehát még egyszer mondom, a szándékkal is és a céllal is abszolút, maximálisan egyetértek.

Azzal már viszont van vitám, hogy ez a változtatás eredményes és hatékony lesz-e, tehát hogy megfelelő-e ennyit változtatni, hiszen a jelenlegi javaslata véleményem szerint nem jelent megfelelő garanciákat a probléma megoldására. De tény egyébként, hogy ha megfelelően kihasználjuk a lehetőséget, akkor ez a javaslat is javíthat a jelenlegi állapotokon. Tehát mindenképpen időszerű és fontos is, hogy erről beszéljünk a Ház előtt.

A gyermekvédelem ügye nemzetünk megmaradása és az ország jövője szempontjából kulcsfontosságú stratégiai kérdés. A téma jelentősége miatt minden szabályozási kérdésben meghozandó döntéssel kapcsolatosan fokozott körültekintéssel és alapos megfontolással kell eljárunk.

A közelmúltban több tragikus eset is napvilágra került a sajtóban, ahol gyermekek egészsége került veszélybe, illetve a nem megfelelő szülői bánásmód miatt gyermekek veszítették életüket. Ezen ügyekben természetesen a gyermekek szüleit terheli az elsődleges felelősség, a felelősségre vonásuk nem maradt el egyetlen esetben sem. Nem mehetünk el azonban szótlanul az állam által fenntartott, éppen az ilyen helyzetek kiszűrésével, a veszélyhelyzetek elkerülésével és a tragédiák megelőzésével megbízott intézmények felelőssége mellett. Mennyire működnek a garanciák, államtitkár úr?

Vizsgálunk kell, hogy a tragikus esetek vajon kiszűrhetőek lettek volna-e a jelenlegitől eltérő intézményi gyakorlat mellett, illetőleg vizsgálunk kell azt is, hogy az az intézményi gyakorlat, ami nem volt képes észlelni a veszélyt és megfelelő időben és módon reagálni, vajon az intézmények alkalmatlansága miatt vagy a szabályozás alkalmatlansága miatt állt elő.

A szabályozás, annak is a legfelsőbb szintje, a törvényi szabályozás az Országgyűlés feladata. A végrehajtással kapcsolatos operatív szabályozás a mindenkori kormány feladata, amit a felelős szaktárcan keresztül lát el. A végrehajtás irányítása, a törvényben deklarált célok eléréséhez szükséges intézményi, személyi és tárgyi feltételek biztosítása szintén a mindenkori kormány feladata, amely feladatát az általa irányított és felügyelt intézmények hálózatán keresztül látja el. Mielőtt tehát a szabályozáshoz nyúlnánk, és azt akár csak a legkisebb részben is megváltoztatnánk, pontosan tisztában kell lennünk

azzal, hogy a meglévő szabályozás biztosítja-e a végrehajtó intézményrendszert és az abban dolgozók számára a működésük megfelelő kereteit.

Azt elvárni bármilyen intézményrendszertől vagy szabályozási környezettől, hogy teljes egészében kizárja a tragikus esetek bekövetkezésének valószínűségét, utópisztikus elképzelés. Ezért a szabályozás ilyen irányú módosítási törekvései nem célravezetőek. Azt azonban elvárhatjuk a szabályozási környezettől, hogy a célok eléréséhez szükséges eszközöket biztosítsa azok számára, akik a végrehajtási intézményrendszerben dolgoznak.

A törvényi szabályozással szembeni követelmények alapján lássuk az előttünk fekvő törvényjavaslatot részletesen! Az 1. § gyakorlatilag egy olyan új szabályt vezet be, ami szerint az ágazati miniszter a tárcája honlapján egy utasítást tesz közzé, ami meghatározza a gyermekvédelmi jelzőrendszer működésének és működtetésének szakmai-módszertani alapjait; így szerepel.

(12.10)

Kérdésként merül fel bennem, hogy egy ilyen szakmai-módszertani útmutató kiadásához miért kell az ágazatért felelős miniszternek törvényi felhatalmazás. Nem az lenne a feladata, hogy a felügyelete és a szakmai irányítása alá tartozó intézmények és az abban dolgozók számára ilyen megalkosson saját magától, segítve a feladatellátást? Mit csinált eddig az ágazatért felelős miniszter ezen a területen, ha ilyen útmutató nem létezik? Hogyan irányította eddig a törvényben rögzített feladatok ellátását, ha ilyen útmutató nem került fel a honlapra? A módosítási javaslat kiegészíti a meglévő törvényszöveget egy új bekezdéssel, a kiegészítésre kerülő törvényszöveg azonban a mai napon is tartalmazza az érintett szervek együttműködési kötelezettségét. A kiegészítés nem határoz meg új feladatot, nem támaszt új követelményt az intézményekkel szemben.

A törvényt módosító javaslat nem fogja kijavítani az intézmények együttműködését. A kiegészítés csak arra lesz jó, hogy a valamikor a jövőben kiadásra kerülő miniszteri tájékoztató által meghatározott formájú, az intézmények egymás közötti együttműködését igazolni hivatott dokumentumok megléte esetén utólag igazolható legyen, hogy minden eljáró intézmény mindent megtett, a papírok rendben vannak, a történekmért a felelősség az intézményt nem terheli. De nem ez lenne a cél! Tehát nem az lenne a cél, hogy ha megtörténik egy tragédia, akkor mindenki tudja mosni a kezét!

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy olyan bürokratikus válasz a problémára, ami megkeseríti majd az eljáró intézményekben dolgozók életét, elvonja a figyelmüket a tényleges feladataikról. Ha a kormányzat által oly sűrűn hangoztatott bürokráciacsökken-

tésre gondolunk, akkor végképp rendszeridegen a törvényjavaslatban foglalt kiegészítés.

A jelenleg hatályos törvényszöveg alapján a gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatok ellátásában a törvény 16. § (1) bekezdésében nevesített módon összesen 13 szerv, illetve intézmény vesz részt, akik közül mindegyik együttműködni köteles mindegyik másikkal. Ez ma is érvényes. A hatékony intézményi együttműködés lenne a cél. Kérdés az, hogy van-e hatékony intézményi együttműködés akár van a minisztériumi honlapon közzétett útmutató, akár nincs. Az együttműködés nem attól lesz hatékony a 13 különböző intézményi szereplő között, hogy a miniszter honlapján közzétételre kerül egy útmutató. Nem! Attól lesz hatékony, ha valóban normálisan és hatékonyan együtt tudnak működni ezek az intézmények, mint ahogy egyébként - képviselőtársam elmondta - Ózdon például normálisan és hatékonyan, mindenféle útmutató nélkül együtt tudnak működni azok az intézmények, amelyek ezen a területen kell hogy együtt dolgozzanak, még akkor is, ha van olyan képviselő a Fideszben, aki ezt megkérdőjelezi.

Az intézményi együttműködés hatékonyságának növelése operatív irányítási és szervezési feladat, ami nem az Országgyűlés hatásköre, hanem a kormányé. Az Országgyűlésnek az a feladata, hogy ellenőrizze a kormányt, számon kérje annak működését.

Hasonló a probléma a törvényjavaslat 130/A. § új (3) bekezdésével. A kiegészítés a gyermeket súlyosan veszélyeztető körülménynek tekinti azt az esetet, amikor a szülő vagy a gondozó megtagadja az együttműködést az egészségügyi vagy a bölcsődei szolgáltatóval, vagy a köznevelési intézménnyel. Ebben az esetben a hatóságnak van eljárásindítási kötelezettsége. Azt csak feltételezhetjük, hogy a hatóság az együttműködés megtagadásának tényéről az érintett intézmény jelzéséből szerez tudomást, de az, hogy az együttműködés megtagadása pontosan kinek a számára mit is jelent, még csak nem is sejthető.

A jelenleg hatályos törvényszöveg, tehát a 130/A. § (1) bekezdésének szövege alapján jelenleg is mód van arra, hogy az együtt nem működő szülő, gondozó esetén az együttműködés hiányát észlelő intézmény jelzéssel éljen a hatóság felé, aki a szükséges lépéseket megteheti, nem indokolt tehát a törvényszöveg további bővítése. Eddig is megvolt erre a lehetőség, eddig is alkalmazni kellett volna folyamatosan azokkal a garanciákkal, amiket államtitkár úr itt felsorolt, azokkal a garanciális dolgokkal együtt.

Összefoglalva megállapítható az előttünk fekvő törvényjavaslatról, hogy ékes példája az alkalmatlan Fidesz-kormányzásnak és -irányításnak. A sajtó által felkapott, valóban tragikus, egyedi esetekre reagálva igyekezik a cselekvés látszatát fenntartani azzal, hogy törvényt módosítást eszközöl ahelyett, hogy a problémás ügyet alaposan feltárva, objektíven, a jobbítás szándékával igyekezzen megoldásra jutni, és a ha-

sonló eseteket lehetőleg megelőzni. Az Országgyűlés elé hozza a végrehajtói intézményrendszer operatív problémáit ahelyett, hogy az intézmények és a szervek együttműködését tenné minél hatékonyabbá, az intézményrendszerben dolgozókat pedig képezné, megbecsülné, az eredményes munkát jutalmazná, illetve az esetlegesen mulasztókkal szemben levonná a megfelelő személyi és szervezeti konzekvenciákat.

Tehát az én véleményem szerint - és még egyszer mondom, ne értsék félre, abszolút egyetértek az előterjesztőkkel, sőt meg is köszönöm nekik, hogy benyújtják a Ház elé, és egyáltalán beszélhetünk erről az egészről itt a Ház előtt, és kifejezzük azt az akaratomat, hogy változtatni kell a jelenlegi intézményi rendszeren, de - nem az intézményi rendszeren kellene elsődlegesen változtatni, hanem azon a hatékonyságon, ahogy ez a rendszer működik jelen pillanatban. Ennek pedig a felelőse a magyar kormány. Ennek a felelőse az a miniszter, aki eddig is úgy végezte a dolgát, ahogy végezte, az ő munkavégzése eredményeképpen az ő területén ilyen súlyos tragédiák történhetnek.

Ezen kellene változtatnunk, és ha ezen változtatunk, akkor remélem, hogy gyermekek életét óvhatjuk meg az elkövetkezendő időszakban. Ez legyen a cél önök előtt, ne az, hogy mossák kezeiket! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Kétperces hozzászólások következnek. *(A jegyzői székben helyet foglaló Gúr Nándor felé:)* Kérem jegyző urat is, hogy foglalja el a helyét. Horváth Lászlónak adom meg a szót kettő percre. *(Horváth László nem int.)* Nem. Akkor legyen olyan kedves a jelzést megállítani vagy visszavonni.

Akkor kérem Gúr Nándor jegyző urat, képviselő urat kettő percben; utána Riz Gábor képviselő úr következik.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Körülbelül három hete volt itt, a Ház falai között egy ombudsmani beszámoló. Nem emlékszünk rá, hogy Horváth képviselőtársam, Selmeczi Gabriella itt lettek volna. Nem lett volna baj. Úgy emlékszem, hogy jól emlékszem, hogy nem voltak itt. Nem lett volna baj, mert-hogy akkor meghallgathatták volna, vitathatták volna - bármit tehettek volna - az ott elhangzottakat; érdemes lett volna.

De nem akarok ezzel a három héttel ezelőtti ombudsmani beszámolóval foglalkozni, hanem, mondjuk, a két héttel ezelőtti, a Magyar Szocialista Párt által benyújtott országgyűlési határozattal. Biztos ismerik ezt is, mert alaposan áttanulmányozták. Ez H/12075. szám alatt szerepel. A gyermekek sérelmére elkövetett lelki vagy szexuális bántalmazással kapcsolatosan nyújtottuk be ezt az országgyűlési

határozattervezetet. A viszonyuk, a válaszuk egy nagy nulla, egy elutasító magatartás volt e tekintetben. Értik, ugye, a folyamatot? Tudják venni a dolgokat?!

Nézzék, én azt látom, hogy önök folyamatában a legelesettebb és a legszegényebb réteget érintően, köztük ennek a halmozott hátrányait elszenvedő gyermekeket nem célzottan és alapvető módon segítő szándékkal közelítik meg. Bármilyen törvénymódosítási javaslatról beszélnek is jelen esetben, ez a hatéves tapasztalásom e tekintetben.

Államtitkár úr, értem én az ön viszonyulását a fizetések, a bérek tekintetében, de arra szeretném kérni, hogy ne az elkötelezettségéről adjon tanúbizonyságot, hanem a nettó forintok tekintetében adjon mértékadó változást ezeknek az embereknek a kezébe. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Kettő percre megadom a szót Riz Gábor képviselő úrnak, Fidesz.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Több alkalommal említés volt az előbb Ózd nevére. Egy olyan városról van szó, ahol sajnos a hátrány elég jól tetten érhető. Valóban számos azoknak a gyermekeknek a száma, akik érintettek az asztalunkon lévő törvény módosításában. Az is jó érzés, hogy Vágó Sebestyén képviselő úr külön is foglalkozott Ózd esetével. Jó azt is hallani, hogy helyénlévőnek találja azokat a szolgáltatásokat, illetve intézményi háttérrel, ami biztosítja Ózdon a gyermekvédelem és a gyermekjólét feladatainak ellátását.

De egy dolgot hadd pontosítsak! Ez nem a jelenlegi városvezetés nagy erénye, hanem a jogszabály korábbi meghozatala következtében megszületett intézményrendszer és a szolgáltatási rendszer kialakítása, amely több cikluson átívelt.

(12.20)

Szeretném pontosítani, hogy bármennyire jó hallani azt, hogy a mostani jobbikos városvezetés mindent megoldott, nem oldotta meg, semmi nem változott. Az, hogy ön látogatást tett, és megállapította, hogy egyébként minden rendben és minden jó, higgye el nekem, jelen pillanatban a korábbi időszak gyümölcse lehet ez. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom kettő percre Vágó Sebestyén képviselő úrnak a szót, Jobbik.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért ezzel vitatkoznék. Tehát nem mindegy, hogy egy meglévő intézményrendszerben

valaki az adott lehetőségekhez képest hogy működtet valamit, vagy hogy nem működtet valamit.

Ezért hoztam fel Ózdot példának, hogy habár még ezen törvény hatálybalépése után a kötelező miniszteri instrukciók fent lesznek a honlapon, ők már ezt megelőzték, és a jelenleg hatályos intézményrendszer és jogszabálykörnyezet között megpróbálták saját erejükből szorosabbá fogni a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai közötti együttműködést, a rendszeres találkozókkal és az egyéb felépített rendszerekkel.

Tehát ebben vitatkoznék, ez nem az elmúlt ciklusok nagyívű eredménye. Az elmúlt ciklusok nagyívű eredménye a gyermekjólét tekintetében Ózdon az volt, hogy megszűnt a gyermekek és a családok átmeneti otthona, ezt tette az elmúlt időszak Ózddal. Azóta jött egy új városvezetés, ezt a két intézményt is újra fel fogják állítani, ezen dolgoznak, és igenis példaértékűen működtetik a gyermekvédelmi jelzőrendszert. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Felszólalásra több jelentkezőt nem látok, ezért megadom kettő percre Selmeczi Gabriellának a szót.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Így a vita vége felé közeledve engedjék meg, hogy két percben reagáljak az elhangzottakra. Szeretném megköszönni a jó szándékú hozzászólásokat és azokat a hozzászólásokat, amelyek szakmapolitikai jelleggel hangzottak el, várjuk a módosító javaslatokat a benyújtott törvényjavaslathoz. Egyébként szeretném visszautasítani azokat a megjegyzéseket vagy hozzászólókat, akik azt próbálják beállítani, hogy itt az elmúlt években nem történt semmi gyermekvédelemügyben. Czibere Károly államtitkár úr hosszasan sorolta, hogy mennyi mindent tettünk a gyermekvédelem ügyében és a gyermekek védelmének érdekében.

A gyermekvédelmi jelzőrendszer átvilágítása, tisztelt képviselőtársaim, nem egy egyszeri aktus, és ez nem egy olyan dolog, hogy hozunk egy határozatot a parlamentben, amely határozat címezte a kormány, hogy legyen szíves átvilágítani a gyermekvédelmi jelzőrendszert. Ez egy folyamatos munka, amire szükség van. A miáltalunk benyújtott módosító javaslat, önálló indítvány is tulajdonképpen az alapján készült el, ami idáig ezen jelzőrendszer átvilágításának az eredménye, például az ombudsmani jelentés, például amit az államtitkárság is elvégez folyamatosan és jelez, hogy mit kell módosítani. Tehát önök nem gondolják azt, hogy hozunk egy országgyűlési határozatot, és azzal meg van oldva minden? Nincs, és a jövőben is szükség lesz folyamatosan, minden hónapban, minden héten, mindennap megnézni, hogy a jelzőrendszer hogyan működik.

Csak szeretném pontosítani, hogy az elővezetésnél nem azt írjuk elő, hogy nem szükséges ügyészi

jóváhagyás, hanem azt mondjuk, hogy előzetes jóváhagyás nem szükséges, hanem utólagos. Miután az idő kevés, egyébként az államtitkár úr már beszélt arról, hogy a gyermekjogok érvényesülnek. Itt szeretném mondani *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az önmagában is súlyos veszélyeztetésnek minősülő együttműködés megtagadása részleteinek a kibontása tipikusan rendeleti szint.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy érzem, azok a felszólalások, amiket én hallottam, egyébként mind jobbitó szándékúak voltak, mondom, amiket én hallottam, azok jobbitó szándékúak voltak. Voltak persze olyanok, amelyek megpróbáltak politikai felhangot belevinni ebbe a kérdésbe, pedig nem kellene. Ilyen volt egyébként Riz Gáboré is, csak félreértette a képviselő úr, amit mi mondtunk.

Mi azt mondtuk, és ezt mondjuk most is, hogy attól, hogy az intézményrendszeren változtatunk vagy a jelenlegi intézményrendszert vesszük alapul, ettől függetlenül a legfőbb felelősség mindig az ezeket az intézményrendszereket irányítóké, hogy mennyire tudják kihasználni az intézményrendszerben rejlő lehetőségeket, és mennyire tudnak minél hatékonyabban dolgozni ezekkel az intézményekkel együtt úgy, hogy azok a gyermekek védelmét szolgálják.

Mi Ózdot azért hoztuk fel példának, mert Ózdon rálátunk. Nem akarjuk azt mondani, hogy csak Ózdon működik így. Remélem és hiszem azt, hogy az országban nagyon sok helyen jól működhet, olyan városokban is, ahol nem jobbikos polgármester van. Mi nem politikailag akartuk mondani, mi azt mondtuk, hogy Ózdon van erre példa, és az, amit most önök itt egyértelműen meg akarnak valósítani, arra mondtuk, Ózdon már működik, és valóban hatékonyan tud működni. Azért mondtuk el, mert mi erre a városra rálátunk, hiszen itt kétharmaddal egy jobbikos polgárpolgármester van. Ezért történt.

Tehát még egyszer mondom: nem politikai felhangja volt ennek, hanem hoztunk egy példát. Ha ön most hozott volna egy másik fideszes példát esetleg, mert biztosan van olyan város, annak nagyon örülnénk volna, hiszen nem az a lényeg, hogy ki irányítja az adott intézményrendszert, szerintem az sem lényeg, hogy éppen ki van kormányon, és ki tudja megadni a gyermekeknek azt a védelmet, hogy ilyen tragikus események ne történjenek, hanem az a lényeg, hogy megakadályozzuk, hogy ilyen tragikus események történjenek az országban, ez lenne valamennyiünk feladata. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Az előterjesztőnek adom meg a szót, amennyiben kíván válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Nem, korábban már válaszolt.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most pedig soron következik, tisztelt Országgyűlés, **a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12459. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Tünde asszonynak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Ön é a szó, államtitkár asszony, 30 perces időkerete van.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években a sport támogatási és a sport irányítási rendszerében olyan nagyságrendű változások történtek, hogy a sportról szóló 2004. évi I. törvény legutóbbi átfogó módosítása óta öt év elteltével a kormány indokoltan látta megvizsgálni az állami sportirányítás jelenlegi rendszerét.

Azért vált aktuálissá a kérdés, mert az eltelt időszakban nagyon sok új szakmai és sportfejlesztési program indult el, ami közvetlenül érintette mind az állami sportirányítást, mind pedig a sport finanszírozási rendszerét. Az átfogó törvény módosítás időzítése is jelen időszakot jelölte meg, hiszen fontos volt az olimpiai négyéves ciklust figyelembe venni, mivel a sportstratégiai programok is mindig négyéves időszakokra vannak kidolgozva és indítva.

Fontos megjegyezni, hogy a jelen kormány a sportot nemzetstratégiai ágazattá nyilvánította, és az elfogadott kormányprogramnak megfelelően az állami támogatások rendszerében is 2011-től kiemelt szerepet kapott. A sportágazatnak nagyon nagy szüksége volt erre a gyökeres változtatásra, hiszen 2002 és 2010 között a sport intézményrendszere és a sportlétesítmények helyzete folyamatosan lepusztult, az állami támogatás mértéke pedig soha nem látott mélységekbe esett vissza, folyamatosan csökkent, és a fiatalok fizikai aktivitására is hatást gyakorolt. A helyzet, súlyosságára való tekintettel, azonnali beavatkozást és egyúttal hosszú távú előrettekintést és cselekvést igényelt.

A kormány az elmúlt években elindította és tovább folytatja a sportágazat fejlesztését és kiemelt támogatását, hiszen sorra érkeztek meg a sportba a különböző sportágfejlesztési programok, a sportlétesítmény-fejlesztések, a hazai rendezésű nemzetközi események és az utánpótlás-nevelési programok

támogatásai. Mint tudjuk, a sport fejlesztése nagyon sok pozitív hatást gyakorol, hiszen jelentős népességügyi hatása van, emellett pozitívan hat a gyermekekre, az ifjúságra, a családra és az idősebb korosztály életére, az oktatásra, és mindemellett a gazdasági szférára is pozitív hatása van, hiszen a sportberuházások növelik a gazdasági és a nemzeti vagyont.

(12.30)

A sportfejlesztésekkel pedig további munkahelyeket lehet teremteni, és a nemzetközi sporteseményekből, a sportturizmusból is jelentős bevételek származnak. És ha figyelembe vesszük azt, hogy Európában a munkaerőpiacon a sportban dolgozók száma már meghaladja a 8 százalékot, akkor tényleg azt lehet mondani, hogy sehol nem lehet tapasztalni ennyire gyorsan és dinamikusan fejlődő, pozitív hatásokat is adó ágazatot.

Az állami sportirányítási szerv feladatait eleinte önálló minisztérium, majd országos hatáskörű szerv, ezt követően ismételtelen minisztériumi szintű szervezeti egység látta el, egyes részfeladatok pedig háttérintézményi és más közjogi struktúrákban működtek. A tagolt állami sportirányítás mellett a civil sportigazgatási szint is megosztott volt. A polgári kormány 2012. január 1-jével hatályba léptetett sporttörvény-módosításával, ezen a helyzeten segítve, jelentős változásokat eszközölt. Ennek lényeges pontja a Magyar Olimpiai Bizottság feladatainak átalakítása volt akkor, ugyanis a sporttörvény akkori módosítása a tényleges sportirányítást a civil köztestületként működő MOB-ra ruházta át, gyakorlatilag a teljes magyar sportot egy kézbe összpontosítva.

Ezen túlmenően a sporttörvény beintegrálta a MOB-ba a sport további négy önálló köztestületét, így az olimpiai sportágak mellett helyet kaptak a nem olimpiai sportágak, a szabadidősport-tagozatok, a fogyatékkal élők sportja és a diák- és főiskolai sport képviselője is. A MOB apparátusa a megnövekedett feladatoknak megfelelően bővült, és az állami támogatások a sportszervezetekhez és az egyesületekhez közvetlenül jutottak el. Mindeközben a sportinfrastruktúra a létesítményfejlesztéseknek köszönhetően folyamatosan javult és fejlődött, az olimpikonok és a paralimpikonok a folyamatos fejlesztéseknek köszönhetően a korábbinál sokkal jobb feltételek között készülhettek az idei riói olimpiára és a megméretteésekre.

A riói olimpián, mint tudjuk, a 15 magyar olimpiai érem és a 18 magyar éremmel zárult paralimpiai játékokon elért eredmények önmagukért beszélnek. Ezt mindenképpen fantasztikus sikerként kell értékelni. Azoknak a sportágaknak a helyzetét pedig, amelyek elmaradtak az előzetesen önmaguktól is elvárt várakozásoktól, olimpiai pontoktól és érmek tekintetében, elsősorban a sportszakma, a sportszö-

vetségek és a Magyar Olimpiai Bizottság szakmai feladata értékelni és a jövőbeni irányokat, feladatokat meghatározni.

Ahogy azt hallhattuk, a sportágazat egy nagyon gyorsan és dinamikusan fejlődő ágazat, amely jelentős pozitív hatással van szinte valamennyi ágazatra, éppen ezért minden olimpiai ciklust követően a teljes magyar sportirányítást felül kell vizsgálni, és amennyiben szükséges, úgy módosítani kell azon. A sporttörvény módosításának alapvető indoka elsősorban az elmúlt években újonnan megjelent állami sportfejlesztési programok és rendszerek, valamint az ezekkel járó fokozott adminisztratív feladatok ellátása és az egycsatornás finanszírozás megvalósítása. Ugyanis 2011-ben, amikor a struktúra átalakítása megtörtént, még nem indult el a 16 kiemelt sportág sportfejlesztési támogatási programja, még nem működött a 20 felzárkóztatási sportág fejlesztési programja, nem indult még el a kiemelt edzők státuszának rendszere, még nem volt ilyen nagy mértékű sportlétesítmény-építési és felújítási program. Nem volt kiemelt egyesületek támogatási rendszere, és nem volt ilyen nagyságrendű a hazai rendezésű kiemelt nemzetközi események száma, és nem volt 2024-es, hazai rendezésű olimpiai és paralimpiai játékok rendezési szándéka sem.

A teljes körű felülvizsgálat eredményeként megállapítottuk, hogy szükséges csökkenteni a támogatott szervezetek adminisztratív működési feladatait és annak arányait is. Erősíteni kell a sportági szakszövetséggel történő közvetlen kommunikációt és az állami sportfejlesztési támogatások rendszere tekintetében még erősebb monitoringrendszert kell kiépíteni. Ezekre a feladatokra a sportért felelős államtitkárság a jövőben még nagyobb hangsúlyt fog fektetni. A sportszervezetek állami körében teret kell adni a jövőben a sportszervezetek önszerveződésének és önállósodásának is. Ennek érdekében az állami sportirányítás és a civil sportigazgatás munkamegosztásának felülvizsgálata megtörtént, a szükséges szervezeti, működési, finanszírozási és sportszakmai intézkedések nagymértékben jelenleg is zajlanak.

A kormány döntése alapján a sporttörvény módosításának elsődleges célja az úgynevezett egycsatornás finanszírozási rendszer megvalósítása, amit a 2011. évi törvény módosítását követően, a sportért felelős államtitkárság és a MOB kettős irányító szerepe mellett és az azóta megindult nagyszabású sportágfejlesztési és támogatási programok mellett a gyakorlatban nem lehetett megvalósítani. Ennek alapján a sporttörvény módosításával a támogatásra vonatkozó feladatok és hatáskörök módosulnak, így a sportcélú állami támogatások tervezésével, elosztásával, felhasználásával, elszámolásával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatok teljes egészében visszerülnek a sportért felelős államtitkársághoz.

Ezzel biztosíthatjuk a MOB jelentős mértékű tehermentesítését, és így még jobban előtérbe kerül a

Magyar Olimpiai Bizottság sportszakmai munka elvégzésére irányuló feladatellátása, ami sportszakmai javaslattételre és szakmai koncepciók megalkotására irányul. Ennek alapján az állami sportigazgatás és a civil oldal között feladat- és hatáskörmódosítás eredményeként a MOB-tól átkerül a sportpolitikákért felelős miniszter feladat- és hatáskörébe a járadékok és ösztöndíjak megállapítása, az ezzel összefüggő hatósági feladatok és juttatások kifizetése a Gerevich Aladár sportösztöndíj rendszer működtetésével, a doppingellenes tevékenységgel összefüggő feladatok ellátása, az utánpótlás-neveléssel összefüggő feladatok és támogatási rendszer és annak kezelése.

Az előzetes egyeztetések során a MOB kezdeményezte eddigi tagozati rendszerének módosítását, amelynek eredményeként a belső szervezeti egységekként működő tagozatok önállóvá válnak, és az élő sport egyes, nem olimpiai versenysportokat érintő tagozatai, a fogyatékkal élők sportjáért, valamint a diák- és hallgatói sportokért felelős tagozat közfeladatokat ellátó köztestületként fog tovább működni. A sporttörvény módosítása ennek alapján az olimpiai sportok feladatait ellátó köztestületen kívül létrehozza a fogyatékkal élők feladatait végző Magyar Paralimpiai Bizottság köztestületi rendszerét, a Nemzeti Versenysport Szövetség köztestületet, valamint a Nemzeti Diák-hallgatói és Szabadidősport Szövetség köztestületet.

A paralimpiai mozgalommal kapcsolatos feladatokat az MPB fogja ellátni jelenlegi jogállásának megfelelően, a módosítások konkrétan meghatározzák, hogy köztestületként kik a tagjai, illetve megjelölik, hogy milyen feltételeket kell teljesíteni a taggá váláshoz. A törvény módosítása meghatározza továbbá a Magyar Paralimpiai Bizottság közgyűlésének kizárólagos hatáskörét, amit annak alapszabálya tovább tud bővíteni. Az MPB működése felett a törvényességi ellenőrzést a többi köztestülethez hasonlóan az ügyészség fogja gyakorolni és ellátni.

A diák-hallgatói, egyetemi és szabadidősport feladatait - szintén a kiemelt fontosságra való tekintettel - sportköztestület fogja ellátni, amelynek feladatait a sporttörvény módosítása pontosan meghatározza. A nem olimpiai sportágak szervezeti versenysportjában a Nemzeti Versenysport Szövetség látja majd el az országos köztestületi feladatokat. A módosítás ennek megfelelően erősíti a nem olimpiai sportágak érdekképviselését, szakmai és igazgatási feladatainak ellátását, meghatározza lehetséges tagjait és a taggá válás feltételeit. Ebbe a köztestületek tartoznak, azok a szakszövetségek és országos sportági szövetségek, amelyek sportága szerepel a Világjátékok Nemzetközi Szövetségének programjában.

Ennek a feladatmegosztásnak megfelelően a Magyar Olimpiai Bizottság a jövőben ismételen az olimpiai sportágak versenysportjával kapcsolatos szakmai közfeladatok ellátásáért lesz felelős.

(12.40)

A sportért felelős államtitkárság a sporttörvény módosítását megelőzően egyeztetett valamennyi tagozat képviselőjével és vezetőjével, akik szintén megerősítették önállósodási szándékukat. Ezen túlmenően az érintett sportági szakszövetségek vezetőivel is egyeztetést folytattunk le a sportirányítási rendszer átalakításáról.

Tisztelt Országgyűlés! A sporttörvény módosításai közé bekerültek olyan szakmai módosítások is, amelyek a szövetségek és a sportszervezetek munkáját, valamint a Magyar Olimpiai Bizottság egyéb feladatait hivatottak szabályozni. Fontos változtatás: az állami sportcélú támogatások felosztásának és az ellenőrzésének a szabályai a korábbi miniszteri rendeleti szintről kormányrendeleti szintre kerülnek.

A sportszövetségeknek a törvény előírja, hogy etikai és gyermekvédelmi szabályzatot alkossanak, valamint - szintén a sportolók érdekeit képviselve - sportegészségügyi szabályzatot kötelesek megalkotni a módosítás hatálybalépésétől számított 45 napon belül. Ezeknek a szabályzatoknak a kötelező előírásai a sportolók egészségének és testi épségének védelmét szolgálják.

A mindennapi gyakorlatot figyelembe véve szükséges és indokolt volt a sport állandó választott bíróságra vonatkozó merev szabályok feloldása, hiszen más választottbírósági fórum is rendelkezésre áll a sportolók és a sportban dolgozó szakemberek részére.

Itt megjegyzendő, hogy az elmúlt években Magyarországon egyetlen olyan sportot érintő jogeset nem volt, ahol a felek a sport állandó választott bírósághoz fordultak volna, és ez is azt jelenti, hogy a jövőben még hatékonyabban kell biztosítani a sportban történő jog érvényesítésének a hatékonyságát.

A törvénymódosítás értelmében az olimpiai központok sportszakmai felügyeletét a Magyar Olimpiai Bizottság és a Magyar Paralimpiai Bizottság közreműködésével a sportpolitikáért felelős miniszter, a vagyongazdálkodási és létesítményfejlesztési szakmai felügyeletét pedig az állami vagyon felügyeletéért felelős nemzeti fejlesztési miniszter látja el. A sporttörvény módosításával a nemzeti sportinformációs rendszer szervezeti rendszere a törvényben külön alcím alatt kerül szabályozásra.

A törvénymódosítás tartalmazza, hogy az állami sportirányítás és a Magyar Olimpiai Bizottság, valamint az újonnan létrejövő három köztestület - a sportok köztestülete - a feladatok átadás-átvételéről meghatározott határidőn belül megállapodást kötnek annak érdekében, hogy a feladatellátás az átadás után is folyamatos és megszakítás nélküli legyen. Ezenkívül azt is tartalmazza, hogy a MOB-nak és a tagozatként működő szervezeteknek létre kell hozniuk a sportköztestületeket, amelyhez minden szakmai segítséget megad a sportért felelős államtitkárság.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakra figyelemmel kérem, hogy támogassák a módosítás célját és irányát, hiszen az minden szakterület tekintetében megteremti az úgynevezett egycsatornás finanszírozási rendszer alapjait, amely még tervezhetőbbé teszi és ezáltal szakmailag teljesebben összehangolja az állami sportcélú támogatások nyújtását. Támogassák továbbá azért is, hiszen a versenysport folyamatos fejlesztésén túl az eddigieknél nagyobb hangsúlyt fektet a szabadidősportra, a diák- és hallgatói sportra, valamint az egyetemi sportra, a fogyatékkal élők sportjának területeire, valamint a nem olimpiai sportágak érdekképviseleteire is. Egységes rendszert teremt az utánpótlásnevelés, valamint az azzal összefüggésben létrehozott programok állami támogatása és működtetése során.

Ezek a célok együttesen szolgálják a felnövekvő generációkat, egészségtudatos szemléletüket, azoknak a kialakítását és a sportoló nemzet gyakorlati támogatását. Mindezekre figyelemmel kérem, hogy a sporttörvény módosító javaslatát támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek.

Elsőként megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt kifejténém a Fidesz-frakció álláspontját az előttünk fekvő javaslatról, kérem, engedjék meg, hogy pár mondatban emlékeztessen önöket, miért tartjuk kiemelt fontosságúnak a sportpolitikát. Ez pedig elvezethet annak megértéséhez is, hogy miért van szükség erre a módosításra.

Azt gondolom, nem lehet elégszer hangsúlyozni a sport jelentőségét és szerepét általában sem, de különösen igaz ez a magyar társadalomra. A sport nevel, nemesít, erőssé tesz, versenyre sarkall, és rendszerességre szoktat. A mi politikai családunk ezzel megalakulásától kezdve tisztában van, és törekszünk arra, hogy minél többen sportoljanak rendszeresen; hogy a fiatal generációk többet mozogjanak és egészségesebben éljenek, mint szüleik vagy mi; hogy mindezt európai színvonalú körülmények között, szakmailag és anyagilag megbecsült, elhivatott eszközökkel tegyék, és legyenek előttük sportoló példaképek is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi minden is a sport? A sport összetartó erő, mert a sportsikerek megerősítik a nemzet kulturális összetartozását. Ezt láttuk idén a futball-Európa-bajnokságon és az olimpián is. Ezúton is gratulálunk sportolóinknak. A cél az, hogy a magyar nemzet valóban büszke, öntudatos sportoló

nemzetté váljon, és hagyományainak megfelelően továbbra is tartósan elfoglalja helyét a világ sportéletében. Rendkívül fontosnak tartom a magam részéről, hogy olyan közösségek jöjjenek létre, amelyek az emberi kapcsolatokat tudják építeni, és erre a mai korban rendkívül nagy szükség is van.

A sport egyben kultúra is. A kultúra az emberi test és lélek önkifejezésének eszköze, annak bizonyítéka, hogy az emberi élet több a pusztán létért folytatott küzdelemnél. A kultúrának egy része - képzőművészetek, színház, irodalom - a lelket nemesíti, a sport pedig a testet. A sportra tehát ugyanolyan létjogosult forrásokat biztosítani, mint a kultúra más területeire.

A sport egészség is, ezért fordítunk figyelmet az emberek egészségi állapotának további javítására, a rendszeresen sportolók számának növelésére, a szabadidősportokon keresztül is a területi különbségek mérséklésére, amelyek makrogazdasági hatásként hosszú távon jelentős mértékben járulnak hozzá az egészségügyi kiadások csökkentéséhez. Rendkívül fontos megjegyezni azt is, hogy az egészség megőrzése egyben gazdasági tényező is, hiszen az egészséges ember jobban tudja képezni magát, nagyobb tudásra tud szert tenni, kevesebb időt tölt betegápolásban, és aktívabban tud részt venni a munka világában is, magyarul: jobb a teljesítménye.

Mindemellett azonban egy olyan finanszírozási modellt kellett kialakítanunk, amely a fenti célok eléréséhez szükséges feltételeket maradéktalanul biztosítja. A hangsúly azon volt és most is azon van, hogy a pénzen nem múlhat. A pénzen ne múljon az, hogy egy édesanya meg tudja-e venni gyermekének a focimezt, be tudja-e fizetni a vendégnél játszott mérkőzés utazási és egyéb költségeit. A pénzen ne múljon az, hogy egy élsportoló a XXI. századi követelményeknek megfelelően tudjon felkészülni a világversenyekre vagy az olimpiára. Emlékszem, mint a sportbizottság tagja, nagyon sokszor tárgyaltunk arról, hogy az olimpikonok nem kapják meg időben a felkészülésükhöz szükséges forrásokat a költségvetésből. Ez, hála istennek, ma már nem így van.

(12.50)

A pénzen ne múljon az, hogy 30-40 év után a sportklubok végre rendbe szedjék a pályáikat, és ne kelljen szégyenkezniük, mikor külföldi vendégcsapatokat fogadnak.

Tisztelt Ház! A pénzen ne múljon az, hogy a magyar sport jövője hogyan, milyen minőségben alapozódik meg a mában, az utánpótlás nevelésében. Ahhoz ugyanis, hogy húsz év múlva még sikeresebbek legyünk, ahhoz ma kell fizetnünk az edzőket, ma kell kiképezni őket, ma kell adott esetben a külföldről érkező szakemberek tapasztalatát és mentalitását igénybe vennünk, segítségül hívnunk. Mindehhez forrás kellett és kell, méghozzá jelentős összeg.

Többéves átmeneti jelleggel ki kellett alakítani egy olyan finanszírozási rendszert, amely mind a sport szövetségek, mind a vállalkozások, mind a közvélemény hozzáállását pozitív irányban változtatja a sporttal kapcsolatban. A mi felelősségünk az, hogy ez a forráskihelyezés, ez a rendszer a lehető leghatékonyabban működjön, és hosszú távon is beváltsa a hozzá fűzött reményeket. Itt is arra biztatnám képviselőtársaimat, hogy a sportra fordított összeget a jövőbe történő befektetésként értékeljék.

A kormány ezért tette lehetővé a vállalkozásoknak, hogy a társasági adójuk legföljebb 75 százalékát sportcélokra fordíthassák. A pénzt a vállalkozások termelik meg, ők dönthetik el, hogy hova adják ezt az összeget. Ez egy egyértelműen átlátható folyamat, hiszen az adott sportághoz tartozó minden sport-szervezet, sportiskola, utánpótlás-nevelést végző alapítvány részesülhet a vállalatoktól érkezett felajánlásokból, aminek jóváhagyásáról a sportági szövetségek hoznak szakmai döntést. Az adózás rendjéről szóló törvény módosításánál is elmondtuk, de itt is fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy az év eleji adatok szerint a társaságiadó-kedvezményre épülő sporttámogatási rendszer 2011-es bevezetése óta több mint 300 új hazai sportingatlan épült és közel 500 újult meg. A taóban érintett öt látvány-csapatsportágban az elmúlt négy évben 260 ezerről 350 ezerre emelkedett az igazolt versenyzők száma, s a növekedés elsősorban az utánpótláskorú sportolók területén jelentős. Az sem titok önök előtt, hogy a jelenlegi támogatási rendszer 2017. július 31-éig él. Már készül a tao 2, és megújul a nemzeti sportstratégia is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt követően engedjék meg, hogy rátérjek a törvényjavaslat-módosításra. A tervezet az elmúlt olimpiai ciklus sportot érintő intézkedéseinek gyakorlati hatásait, a finanszírozási programok sportszakmai megvalósulásának folyamatait, valamint a sportigazgatás szervezeti átalakításának hatásait alapul véve az állami sportirányítás és civil sportigazgatás közötti feladat- és hatáskörmegosztás újraszabályozására tesz javaslatot az alábbiak szerint.

Az állami források elosztásának elsődleges felelőse az állami sportigazgatási szerv, a Magyar Olimpiai Bizottság pedig a részére a feladataival összefüggésben juttatott állami támogatások felhasználásáért és a forrásokkal való elszámolásért felelős. A MOB javaslatát elfogadva a MOB eddigi tagozati rendszere átalakításra kerül, a MOB belső szervezeti egységeiként működő tagozatok önállóvá válnak, és az élő sport egyes további nagy területein közfeladatokat ellátó sport-köztestületekként működnek tovább. Az állam kiemelt területként tekint különösen az utánpótlás-nevelés területére. A szakmai munka feltételeit új szervezeti keretek között és feladatellátási rendszerben biztosítja. Igaz ez a megállapítás a szabadidősportra és a fogyatékosok verseny-, diák- és szabad-

idősportját magában foglaló testületekre, de a diák-hallgatói sportra is egyaránt.

Tisztelt Ház! A sportról szóló törvény módosítását a frakció az alábbiakra figyelemmel támogatja. A sportcélú állami támogatások tervezésével, elosztásával, felhasználásával, elszámolásával és ellenőrzésével kapcsolatos feladatoknak az állami sportigazgatási szerv általi ellátásával, továbbá az új sportköztestületi rendszer kialakításával a MOB jelentős mértékben tehermentesítésre kerül, továbbá megerősítést kap a sportszakmai munka elvégzésére irányuló tevékenysége. A MOB az olimpiai felkészülés szakmai programjainak továbbra is a fő letéteményese marad. Tovább erősödik ezáltal a lehetősége a 2024-es olimpiai pályázatot előkészítő feladatok sportszakmai ellátására.

A jelenlegi tagozati rendszerben működő élő-sport-területek, különösen a szabadidősport, a fogyatékkal élők sportja, valamint a diák- és hallgatói sport, továbbá önálló civil sportigazgatási szervekként való működésének megteremtésével a civil érdekképviseleti és sportigazgatási rendszer olyan jellegű átalakítására kerül sor, amely eredményeként a MOB - mint az olimpiai mozgalomért, az olimpiai felkészülésért és olimpiai versenyeztetésért felelős sport-köztestület - mellett önálló sport-köztestületek működnek a jövőben az élő sport egyes nagy területein. Ez egyértelműen erősíti az elit sporton túli területek működését és érdekképviseletét.

A Fidesz-frakció üdvözi a sport civil jellegét még inkább előtérbe helyező önálló szervezetek létrehozását, és a fentiekre is tekintettel támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Arra kérem tisztelettel önöket és az ellenzéki pártokat, hogy mikor erről a javaslatról vitatkoznak, tartsák szem előtt annak sportszakmai jelentőségét és pártérdekeken túlmutató jellegét. Fontos, hogy legalább nagy vonalakban egyetértés legyen a magyar sportvilág szervezésével és finanszírozásával kapcsolatos kérdésekben, hiszen több évtizedes, ha úgy tetszik, projektről beszélünk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hadházy képviselő úr. Most megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben. Öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon nagy önuralommal végighallgattam az önök által elmondottakat, együttesen mintegy 25 percen. És tényleg nagy önuralom kellett hozzá, hiszen tudom, hogy erről a kérdésről is - hogy ilyen szöveccel éljek - egycsatornás kommunikáció lesz, tehát nyilván a közmédia, a Vajna- és Mészáros-médiabirodalom majd bemutatja ezt az előterjesztést, mint egy

hihetetlen nagy innovációt és egy új mérföldkövet a magyar sportélet tekintetében.

Azt gondolom, hogy ezt értjük, ezzel szemben nagyon nehéz mit csinálni, mondjuk, vegyük komolyan a vitát és akkor az asztalra tehetünk érveket. A második megközelítés nyilván az lehet, hogy formailag közelítjük meg a történetet, megnézzük a szöveget az előterjesztésnek, módosító indítványokkal élünk. Hogy most csak néhányat itt mondjak azokból az irányokból, amiket mi mondani szeretnénk: igen, kiváló, legyen az Emberi Erőforrások Minisztériuma sportért felelős államtitkársága alá rendelve itt jó sok minden, tehát kerüljön vissza a minisztériumhoz sok minden, így legyen egycsatornás a rendszer, de mondjuk, egyébként a nemzeti sportközpontok, tehát az NSK meg miért nem kerül oda vissza az NFM-től. Lehet ilyen módosítót tenni, megjegyzem, tesszünk is majd Mesterházy Attila képviselőtársammal ilyen módosító indítványt.

Lehet azt mondani, hogy a MOB vezető szerepének újragondolása kapcsán a sportegyesületek egy jelentős része örülhet, hogy akkor egy vízfejjel kevesebb, már csak a szakszövetségekkel kell birkózni, de egyébként miért ne lehetne olyan javaslatot tenni, hogy egyesületbarátabb legyen végre a finanszírozás, és közvetlenül jussanak el a források oda, ahol erre valódi szükség van. Vegyük itt figyelembe egyébként a területi egyenlőtlenségeket, amiket nem sikerült megszüntetni amúgy az elmúlt hat évben, korábban sem persze. Tehát nyilvánvalóan nagyon komoly finanszírozási problémák vannak, az ország keleti részére, adott esetben választókerületemet érintőleg, mondjuk, Miskolcra sem jutnak olyan források, amelyek nagy múltú budapesti egyesületekhez. És természetesen vegyünk figyelembe egy eredményességet is, ez alapján objektív paraméterek mentén alakuljon ki a finanszírozás.

Harmadikként figyelembe vehetjük azt is, Hadházy képviselőtársam itt elmondta persze, hogy micsoda innováció, hogy létrejönnek ezek a külön köztestületek; megjegyzem, öt éve önök szüntették meg ezeket a köztestületeket, akkor az hangzott el a vitában, hogy egyébként milyen jó, hogy egy köztestület lesz, egységes, egycsatornás irányítás, a MOB tudja, hogy mi a helyzet, majd ő közvetlenül tud a forrásokkal diszponálni. Láttuk, mi lett ebből a történetből.

(13.00)

Azt mondom, hogy lehet újra köztestületeket csinálni, nyilván ez jól működhet, de mondjuk, tegyük az asztalra, hogy az elmúlt 5-6 évben az önök politikusai, országgyűlési képviselői egyre-másra foglalták el a szakszövetségeket. Mi a garancia, hogy mondjuk, ha nem is ők direktben, de az ő embereik adott esetben a köztestületeket is ilyen módon fogják - az újonnan létrejövőket - elfoglalni? Tehát sze-

rintem érdemes az új köztestületek kapcsán és a szakszövetségek kapcsán is egy részletes összeférhetlenségi szabályozást bevezetni, például, hogy országgyűlési képviselők a szakszövetségek elnökségébe ne ülhessenek, mert ez az objektivitástól elég távol áll ebben a történetben.

Tehát ennyit úgy a kommunikációról meg konkrétan arról, hogy természetesen ez egy előterjesztés, amelynél hadd örüljünk például annak, hogy legalább a kormány nyújtotta be, és vélhetően egyeztetett előtte az érintettekkel. Egyébként mi is tettünk ilyeneket, nyilván az érintettek az irányt támogatják zömében, és egyébként ezzel mi is így vagyunk, csak azokat a módosításokat javasoltam, amiket szerintem kihagytak ebből az előterjesztésből. Azonban az érintettek elmondták öt éve is, hogy mi a bajuk azzal a rendszerrel, amit önök kialakítanak, azzal se foglalkoztak, most meg úgy csinálnak, mintha ez lenne az innováció, hogy öt év után, úgy, hogy 100 milliárdok mentek bele a sportfinanszírozásba, azután visszatérnek oda gyakorlatilag, szó szerint - most egy kicsit a neveit át lehet alakítani ezeknek a köztestületeknek -, de oda térnek vissza, ahonnan öt éve eljöttünk.

Nézzünk egypár helyzetet, hogy akkor mit mondtak erről, pár nyilatkozatot! 2011. május 3-án részben az MTI-ben, részint online médiában, írott lapokban jelent meg tudósítás egy nyílt napról, ami a Parlament Felsőházi termében volt. Itt nyilván Bánki Erik, a boldogult Sport- és turizmusbizottság akkori elnöke kezdte az érvelést az önök részéről, hogy ez egy nagyon jó módszer lesz, szépen a MOB alá mindent berendeznek, egy csatorna, egységes finanszírozás, és akkor közvetlenül az érintettek majd tudják, hogy mire van szüksége a magyar sportnak. Hát, láttuk, mi sült ki ebből. Kövér László, az Országgyűlés elnöke nyilatkozott utána úgy, hogy: „A sportról szóló törvény újraszabályozása után új időszak kezdődhet Magyarországon.”

Czene Attila mondott egy érdekeset - államtitkár asszonynak az elődjéről beszélünk, hiszen az akkori Nemzeti Erőforrások Minisztériumának volt ő ekkor az államtitkára -, érdekes lesz az idézet, szó szerint teszem meg, hogy egész pontos legyen, csak azért, hogy a mostani hozzászólások fényében nézzük ezt az idézetet: „A sportról szóló új törvény egyik legfőbb célja - tehát legfőbb célja -, hogy a köztestületek száma csökkenjen, ennek következtében a finanszírozás és a sportirányítás átláthatóbbá és egyszerűbbé váljon, valamint jól elkülönüljenek egymástól az állami és nem állami sportszakmai feladatok.” Az önök államtitkára, az önök bizottsági elnöke, az önök politikusai egyértelműen amellet érveltek, hogy le kell bontani a régi rendszert, felépül egy másik rendszer, a MOB mindenható, és ehhez mennyi rengeteg innováció lehet majd a magyar sportéletben.

Nyilván megszólalt itt Borkai Zsolt is, aki már akkor a MOB elnöke volt, egyébként még az önök képviselője itt a parlamentben ezzel párhuzamosan:

az egycsatornás finanszírozás bevezetése, mert eddig az intézményrendszer túlméretezett volt, tehát kiválóan érvelt ő is mellette... - a párhuzamosan ellátott feladatok a költségeket növelték. Nyilván ekkor még nem beszélt a MOB elnökeként arról, hogy egyébként a MOB a saját működésére, rezsijére, reprezentációra és oly sok mindenre mennyi pénzt fog elkölteni ebben a tekintetben.

Én magamtól nem idéznék rengeteget, az elmúlt hat évben nagyjából száz felszólalásom volt sporttémában, többek között ebben a témában is. Több képviselőtársammal egyetemben én magam is elmondtam, hogy egyébként ez nem lesz jó. Nem lesz jó, távol kerül az ellenőrzés az Országgyűléstől, egyre átláthatatlanabb lesz az emberek számára, hogy hogyan történik a sport finanszírozása. Ez történt, jelentem, ez történt. Sajnos igazunk lett akkor, amikor azt gondoltuk és azt láttuk, hogy nem jó irányba mozdulnak el önök. Ehhez képest persze, támogatjuk azt, hogy visszatérjünk az öt évvel ezelőtti állapotokhoz, de mégiscsak azért egy pikírt helyzet az, hogy önök ezt úgy adják elő, mint valami hihetetlen innováció.

A kérdés az, hogy miért történik ez. Nyilván történhet azért, mert beismerik a kudarcát a sportirányítás rendszerének, a sportfinanszírozás rendszerének. Megjegyzem, hogy ilyen információk vannak is, tehát vannak olyan sajtóértesülések, hogy Orbán Viktor elégedetlen a riói olimpia eredményeivel, elégedetlen Borkai Zsolttal - tehát ilyen is konkrétan elhangzott, hogy mi van emögött, az érintettek nyilván cáfoltak, de mit is tegyenek -, és tulajdonképpen újra szeretné gombolni a kabátot, mert úgy látja, hogy ez a „MOB alatt mindent összetolunk” rendszer nem jött be; ez az egyik megoldás.

A másik, hogy egyébként személyes konfliktus van a dolog mögött, kifejezetten Borkai elnök úrral, és akkor most éppen máshogy varrják a gombokat a kabátra, csak azért, mert van egy konfliktus ebben a tekintetben. Megjegyzem, egyik se jó megoldás, mert vagy későn vették észre, hogy probléma van, vagy egy személyes okból verik szét a mostani rendszert, ami egyébként szerintem se jó, persze.

Nyilvánvaló, hogy egyébként lehet kritikusnak lenni, hiszen öt-hat évet lehet elemezni. Nagyon nagy tisztelet az eredményt elérő olimpiikonoknak, paralimpiikonoknak és mindenkinek, aki készült Rióra, egyébként Londonra is, de az a helyzet, hogy nyolc aranyunkból - hogy csak az aranyaknál maradjak és csak az olimpiikonoknál most egy első körben -, mondjuk, hatot nagyon nehéz úgy értelmezni, mint abban a rendszerben született eredményt, amit önök kialakítottak az elmúlt időszakban. Ami kettőt úgy lehet értelmezni bizonyos szempontból - nyilván itt a vívóaranyakra gondolok -, nyilván azok óriási és hatalmas sportsikerek szintén, mint ahogy a többi is, akkor is, ha valaki máshol készült föl, adott esetben más országban is az olimpiára, az is egy komoly

nemzeti siker, de semmiképpen nem az önök finanszírozási és rendszerbéli sikere. Tradicionálisan sikeres magyar sportok szerepeltek le az olimpián, magyar sportágak, olyan sportágak, amelyeknek a szakszövetségeit az önök politikusai elfoglalták, egyszerűen semmiféle eredményt nem tudtak produkálni sajnos. *(Dr. Rubovszky György telefonál. - Az elnök csenget.)* Nyilván ezen is változtathatna egy szélesebb körű összeférhetetlenségi szabályozás, és valóban változtatni kell a struktúrát.

Leszögezem, én azon képviselők közé tartozom - most függetlenül attól, közelítsük meg nem pártpolitikai szempontból, de azon képviselők közé tartozom -, aki hisz benne, hogy kell nagy pénzeket fordítani a sport finanszírozására, állami pénzeket is kell, sokat kell, de természetesen az olyan dilemmáimat nem tudják feloldani - hogy megint egy kicsit a körzetemhez kanyarodjak -, hogy milyen finanszírozási rendszer az, ahol mondjuk, egy 1800 lelkes faluban, Felcsúton sokkal hamarabb épül egy stadion, mint egyébként Diósgyőrben, az egyik legnagyobb múltú vidéki klubnál. Ezt nem tudja nekem megmagyarázni senki, hogy akkor objektív alapokon nyugszik ez a rendszer. És az a nagy baj ezzel, hogy nagyon komoly társadalmi elvárások vannak a költségvetésből nyújtott nagy támogatások fejében, teljesen jogosan egyébként. A magyar társadalom szeretné látni, hogy mire mennek el ezek a pénzek, és milyen eredményei vannak ezeknek a pénzeknek a felhasználásának, úgyhogy ez tarthatatlan. Vissza lehet térni oda, ahonnan elindultunk, de semmiképpen nem úgy, hogy nem vizsgáljuk, hogy hogyan jutotunk ideig az elmúlt öt évben.

Úgyhogy én azt javaslom, hogy jöjjön létre egy eseti bizottság, amely megvizsgálja a magyar sportra elköltött sok százmilliárd forint sorsát az elmúlt években, az elmúlt öt évben kifejezetten. Mire gondolok itt? A MOB által felhasznált forrásokra, még akkor is, ha ezeknek egy jelentős részére azt szokták mondani, hogy nem lehet közérdekű adatként kezelni, felhőborító módon. Nézzük meg, hogy az NSK hogyan költötte el a pénzeket az NFM felügyelete alatt! Három: nézzük meg, hogy a taós források felhasználása hogyan történik. Önök most titkosították ezt a jövőre nézve, ebben lesz beadványunk, nem lehet az, hogy az állampolgárok ne láthassanak taótámogatások felhasználási rendszere mögé, hiszen ezek átengedett közpénzek. Ha nem engednék át, ha nem engedné át, nem adna erre lehetőséget az Országgyűlés, akkor ez befolya a költségvetésbe adóbevételként. Tehát harmadikként nézzük meg a taorendszert, és negyedik, nézzük meg a közvetlenül, eddig is költségvetési forrásból finanszírozott kérdéseket.

Azt szeretném mondani önöknek, hogy nyilván az utánpótláscsapat és a szabadidősport fontos, mindig is fontosnak tartottuk.

Mi azt szeretnénk volna, ha a tao is inkább ezt szolgálja, és nem egyébként versenysportérdekeket

szinte kizárólag, mint ahogy az látszik például a felsőúti klubnál is. Tehát e vonatkozásokban rendet kell rakni.

(13.10)

A tömegsport, szabadidősport segélykiáltásait akkor is meg kellett volna hallani ezen a bizonyos konferencián, amiről még idéztem is, amikor Monspart Sarolta mondta el az aggályait az új, öt évvel ezelőtt kialakított rendszerrel kapcsolatban. Arra nem figyeltek, most pedig úgy csinálnak, mint ha valami hihetetlen innováció keretében, nagyon komoly sportszakmai kudarcok után önök váltanak meg a világot ezzel az új szabályozással. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Megkérdezem, a KDNP képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki szólni. *(Dr. Rubovszky György nemet int.)* Jelzik, hogy nem. Akkor megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagy meglepetéssel állok most itt önökkel szemben. Nem azért, mert behozták ezt a törvényt, hanem azért, amiket eddig hallhattunk.

Eddig mind Hadházy képviselő úrtól, mind az államtitkár asszonytól is meghallgathattuk a lózungokat, az általánosságokat, ugyanazokat egyébként, amiket öt évvel ezelőtt, ugyanezeket a mondatokat elmondták a parlamentben, amikor a most kialakítandó rendszert változtatták meg. Most állítják vissza, és ugyanezeket hallhattuk. Ugyanezek a mondatok voltak. Egyszerűbb lett volna felállni, bocsánatot kérni, azt mondani, hogy elnézést, maguknak volt igazuk. Akkor ugyanis mi ellenezük ezt a MOB-királyság kialakítását és minden egyebet. Azt mondhatták volna, hogy bocsánat, elnézést, kidobtuk öt évet az ablakon. Pedig akkor hosszú távú sportfinanszírozási rendszerről beszéltünk, akkor a sport hosszú távú problémamegoldásáról beszéltünk. Öt év eltelt. *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde felé fordulva:)* Nem önnek kellett volna mondani, mert akkor még nem volt itt, hanem Hadházy képviselő úrnak. De mondhatták volna, hogy bocsánatot kérünk önöktől, önöknek volt igazuk, változtassuk meg a törvényt. A Jobbik Magyarországért Mozgalom pedig támogatni fogja, hogy megváltoztassuk ezt a törvényt.

Az államtitkár asszonynak mondom el, csak azért, hogy idézzek a 2011. XI. hó 14-ei általános vitából, amikor még nem ön ült itt, hanem szegény Czene Attila. Az a Czene Attila, akinek azt a sorsot szánták önök, hogy utasításba adták: minden egyes jogkörét, amivel csak rendelkezett, adja át a MOB-nak. Itt ült, és amellet érvelt, hogy ez milyen jó lesz.

Én akkor sajnáltam. Mi pedig a következőket mondtuk, az én felszólalásomból idéznék, az öt évvel ezelőtől: „Ez a lépés az oligarchikus társadalom kialakításához is vezethet.” Elmondtuk: „A Jobbik is jelentős szerepet kíván adni a MOB-nak a magyar sportirányításban, de nem így. Csak az olimpiai sportok irányítását szerettük volna a MOB fennhatósága alá vonni, amihez sportszakmai érdekek is társultak volna, és természetesen támogatjuk az egycsatornás támogatási rendszer bevezetését szintén a MOB-on keresztül, de a Fidesz javaslata nem erről szól.” Még egyszer mondom: 2011. XI. hó 14-én mondtam el ezeket a mondatokat. „A Fidesz javaslata a MOB-ot egy külön királysággá teszi. A MOB-nak olyan jogokat ad, amiket nem ilyen berendezkedésű országokban szoktak adni. Gyakorlatilag kormányzati előkészítő funkciót szánnak a MOB-nak, amelyik kormányzati ellenőrzés nélkül jelentős hatalmat kap. Egy szakállamtitkárság a legitim politikai erő, ami rendelkezik a kormányzási felügyelettel, jelenleg a törvényjavaslat szerint a MOB mindent visz, és nincs, ami fékezze a hatalmát. Véleményünk szerint a szakállamtitkárságot kellene inkább minisztériumi szintre emelni, de önök ezzel a javaslattal a sportszakállamtitkárságot egy taoregisztrációs munkacsoport szintjére züllesztik. Mivel jelentős hatalom összpontosul majd a MOB kezében, de a kormányban nem fog megjelenni ez a jelentős hatalom, mert sem a MOB, sem a MOB képviselője nem tagja a kormánynak, ez azt jelenti, hogy kialakul egy nagy hatalommal bíró szervezet kormányzati kontroll nélkül, de ezt a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem tudja és nem is fogja támogatni.” Ezt mondtuk el 2011-ben.

Tudja, államtitkár asszony, mi volt akkor a válasz? Azt mondták, hogy mi buták vagyunk, mi szakmaiatlanok vagyunk, mi nem értünk ehhez az egészhez. Ez az innovatív, új módszer, hogy a MOB-hoz kerüljön minden. Az ellenzék egyszerűen csak beleköt a kormány minden egyes jó lépésébe, és majd meg fogjuk látni, hogy milyen óriási változások fognak eljönni.

Engedjék meg, hogy idézzek még, mert érdekes, akár kortörténeti eset is lehet. Ugyanúgy 2011. XI. hó 14-én mit mondott Hadházy Sándor? Azt mondta szóról szóra: „A törvény legfontosabb része az, hogy az eddigi öt köztestületből egyetlen köztestület marad. Azaz négy megszűnik.” Ez a legfontosabb. Most amellest érvel, hogy hú, de jó, újra lesznek köztestületek. „Ami megmarad, az a Magyar Olimpiai Bizottság, amely civil szervezetként állami feladatokat fog a jövőben ellátni. Rendkívül fontos, hogy vannak az életnek olyan területei, ahol az állami jelenlétet növelni kell, erősíteni kell; láthatjuk a pénzügyi folyamatokat az egész világon, hogy milyen kezelhetetlen állapotok alakultak ki. Ott valószínűleg az állami erőt erősíteni kell. Viszont vannak az életnek olyan területei, ahol inkább a civil szférát kell előnyben részesí-

teni, az előterjesztőknek is és a bizottság többségének is ez az álláspontja, hogy a sport ez a terület, ahol a civil életet erősíteni szükséges.” Még azt is elmondta Hadházy képviselő úr akkor, hogy a szereplők, az is, aki adja, és az is, aki elfogadja, szabályosan rosszul érzik magukat abban a rendszerben, ami addig volt, amit most visszaállítunk. Tehát arról a rendszerről beszélünk, ami most lesz, arról beszél Hadházy képviselő úr, hogy milyen rosszul érezték magukat ebben a rendszerben azok, akik benne voltak. „A jövőben ez egycsatornás és átlátható, transzparens finanszírozással fog megoldódni és ennek a forrásnak a felhasználását a jövőben egy szakmai szervezet, a Magyar Olimpiai Bizottság fogja koordinálni. A sport szellemiségével nem összeegyeztethető az a gyakorlat, ami az elmúlt évtizedek során jellemezte a sport területét.”

Tehát ő akkor azt mondta, hogy nem összeegyeztethető - még egyszer mondom - a sport szellemiségével az a gyakorlat, az a rendszer, amit most visszaállítunk. Ez így nem jó, mondták tehát akkor, és most felállnak, és anélkül, hogy tényleg a legkisebb elnézést is kérnék, pont az ellenkezőjét mondják. Vagyis nem az ellenkezőjét, ugyanazokat a mondatokat mondják, csak most egy teljesen másik rendszerre. És sorolhatnám; nem akarom felolvasni, mit mondott Bánki Erik, mit mondott Czene Attila, mit mondott Borkai Zsolt. Itt vannak, tudnám idézni. Pontosan homlokegyenest teljesen mást mondtak, mint amit most. Ezzel nincs baj, mert az ember rájöhet arra, hogy hibázik. Csak akkor ezt kell mondani, és akkor rövid lett volna ez a vita. Fel kell állni. Felállnak, elnézést kérnek, támogatjuk vagy nem támogatjuk, és ha elmondja, más lesz a szavazás. Hiszen akkor Bánki Erik és Szalay Ferenc javaslata volt ez a sporttörvény-módosítás. 275 igen szavazattal, 42 ellenében és 5 tartózkodás mellett hagyta jóvá az Országgyűlés. Mi nemmel szavaztunk, hiszen azt mondtuk, hogy nem egy jó rendszer az, amit fel akarnak állítani.

Most igennel fogunk szavazni, nagyobb lesz a szavazati arány, mert vissza fog állni az a régi rendszer. Azon is lehetne javítani persze, még mindig azt mondjuk, hogy lehetne javítani rajta, csak el kellene azt ismerni, hogy kidobtuk öt évet az ablakon.

Azt mondja most Hadházy képviselő úr, hogy milyen rossz volt akkor abban a sportbizottságban. Egyébként ennyire ledegradálták a sportot, és ennyire átlátható a tao, hogy még a sportbizottságot is meg kellett szüntetni, hogy ne lehessen ott sem kérdezni semmit a sporttal kapcsolatosan. Azt mondja, hogy nem kapták meg az olimpikonok a támogatást időben. No, de milyen rendszerben nem kapták meg az olimpikonok a támogatást? Amit most visszaállítunk. Képviselő úr, ebben a rendszerben, tehát abban, amikor az államtitkárságnál volt minden, amikor voltak köztestületek, nem csak a MOB volt, abban a rendszerben csúsztak a támogatások! De ez

nem a rendszertől függ, nem az intézményrendszer-től függ, hanem attól, hogy milyen az irányítás. Remélem, hogy államtitkár asszony majd keményen kézben tartja ezeket az ügyeket, és akkor normálisan megkapják az olimpikonok a támogatásokat.

Még azt is kérte tőlünk Hadházy képviselő úr, főleg az ellenzéki képviselőktől, hogy a sportszakmai jelentőségét tartsuk szem előtt ennek a törvénymódosításnak. Csak azt nem értem, hogy akkor önök öt éve miért nem ezt tartották szem előtt. Amikor elmondtuk, és valóban sportszakmai érveket hoztunk fel, hogy miért ne változtassuk meg a sporttörvényt, akkor önök miért tartottak minket butáknak meg szakmaiatlannak? Most bebizonyosodott öt év után, hogy ezek szerint mégiscsak nekünk van igazunk. A jelenlegi állapotokért mi nagyon sokat küzdöttünk, még akkor is, ha Vas Imre képviselőtársam ezt viccesnek találja. (*Dr. Vas Imre mosolyog.*) Nagyon sokat küzdöttünk azért, hogy ne kerüljön át minden a MOB-hoz, és próbáljuk meg úgy inkább hatékonyabbá tenni az intézményrendszert, hogy az valóban az államnál maradjon, hiszen ez egy állami szerepvállalás, az államnak van nagyon fontos szerepe abban, hogy miként ellenőrizzük le a sportra fordított összegeket, és ezek a sportra fordított összegek hogyan és miképpen kerülnek oda.

Az államtitkár asszony most ugyanúgy egycsatornás rendszerről beszél, hogy végre kialakul az egycsatornás finanszírozási rendszer, pedig annak idején arról beszéltek, hogy amikor a MOB-hoz kerül, kialakul az egycsatornás finanszírozás.

(13.20)

Akkor döntsük már el, hogy mikor alakul ki! Egyébként szerintem ez nem. Igazából meglátjuk, hogy hogyan fog működni, de igazából, ha az államtitkársághoz kerül, és közben vannak köztisztviselők, és még több helyre mehet, akár egy sportegyesület vagy akár egy szakági szövetség több helyről kaphat pénzt, az nem egycsatornás rendszer. Szeretnénk kialakítani az egycsatornás rendszert. Mi is ezt támogatjuk, ez lenne a jobb, minél átláthatóbb, minél transzparenssebb legyenek a sportra fordított összegek, de véleményünk szerint ez itt nem a legmegfelelőbb. Aztán majd elképzelhető, hogy még borzolni fogom egy kicsit a kedélyeiket, ha nem fog beleférni, akkor még nyomni fogok egy normál felszólalást, és még el fogom mondani azokat, hogy milyen dolgokra kellene odafigyelnünk.

De amit még szeretnék most elmondani: szeretnénk tudni az okokat, hogy mi az ok. Nem az az ok, hogy jobb legyen a sportfinanszírozás, mert öt évvel ezelőtt pont az ellenkezője volt, egy ellenkező rendszert hoztunk létre (*Dr. Vas Imre: Az indoklást el kell olvasni!*), hogy akkor is jobb legyen a sportfinanszírozás. Nem ez az ok. Az az ok - és szeretnénk tudni, hogy vajon ez-e az ok -, hogy Borkai Zsolt

elveszítette azt a bizalmat, ami adott esetben vele szemben élt. Vagy az is lehet ok, hogy Borkai Zsolt nem volt hajlandó lemondani a MOB elnöki pozíciójáról másnak a javára, mert ha hajlandó lett volna lemondani, akkor elképzelhető, hogy most ez a törvényjavaslat nincs előttünk, hanem akkor azt mondanák, hogy minden így jó, ahogy most van, a MOB normálisan tud működni, és a MOB tekintetében valóban a legjobb megoldás és ez a legjobb, ami jelen pillanatban működik. Az, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság vezetőjének a nyakába akarják varrni a szereplésünket, elég furcsa lesz, én védem Borkai Zsoltot, egy volt fideszes képviselőt, jelenleg fideszes polgármestert, Győr fideszes polgármesterét én védem meg, nehogy már az ő nyakába akarják varrni az olimpiai szereplésünket.

Nehogy már Borkai Zsolt legyen egyedül a felelős azért, ha egy olimpiai szereplésnél ugyan darabszámra hozzuk nagyjából az érmekeket, de mondjuk, ha már megnézzük a sportági elosztásokat, akkor ott már elég súlyos problémák és dolgok vannak! Hol van azoknak a felelőssége, Szűcs Lajostól, Tuzson Bencén keresztül, Németh Szilárdon át, Kocsis Máté, Kubatov Gábor, beszélhetünk róla, az összes fideszes képviselő már valamelyik sportági szakszövetségben van, vagy valamelyik egyesület élén áll.

Vajon Borkai Zsolt felelőssége, hogy egy olimpiai bajnokot, világbajnokot, Európa-bajnokot, a tuskirályt, aki huszonvalahány éve vezette és jelen volt a Birkózó Szövetség elnökségében... - az olimpia előtt kevéssel odamegy Németh Szilárd és egyszerűen megpuccsolja nulla sportháttérrel? Azt hiszik, hogy amikor kimegy valaki utána az olimpiára, akkor véletlen az, hogy a birkózásnál elcsalják, mondjuk, a magyarok meccseit? Azt hiszik, hogy a nemzetközi szövetségben majd azt fogják mondani, hogy de aranyos ez a Németh Szilárd, mert ő volt a rezsibiztos? Nem! Ott majd Hegedűs Csaba az, aki számít. Hegedűs Csaba! Nekem is ő számít inkább, mint Németh Szilárd. Hegedűs Csaba lerakott a sport asztalára már nagyon sok mindent, és normálisan vezetett egy szövetséget. Németh Szilárd odament, mert kellett neki a hely, és megpuccsolták. Ha így fog továbbra is működni, akkor rakosgathatjuk összevissza, mondjuk, az embereket meg hogy ki irányítja a sportfinanszírozást, meg mennyi pénzt adunk oda, ha továbbra is így fog működni a rendszer, akkor az rég rossz.

A Jobbik többször tett javaslatot arra, hogy legyen összeférhetetlen a politikai pályafutással az, hogy valaki egy sportági szakszövetséget vezethessen, vagy egy egyesületet vezethessen, mert sajnos így működik ma Magyarország. Az számít, hogy ki van közel a tűzhöz, ki kivel tud beszélni, és majd akkor kap pénzt. Nem ennek kellene számítani, hanem annak kéne számítani, hogy milyen eredményeket tettek le az asztalra. Hiszen ha most megnézzük megint az olimpiai szereplésünket, akkor egyedül az egyetlen szövetség, amely eredményt letett és

fideszes vezetése van, az a vívás volt, Valóban ott Csampa Zsolt az elnök. Egyébként kik hozták az olimpiai aranyakat? Melyik fideszes képviselő által vezetett sportági szakszövetség?

Akkor is feltettem a kérdést egyébként arra vonatkozóan, hogy Borkai Zsolttal kapcsolatban van egy bizalmatlanság, és akkor ők rögtön megváltoztatják a törvényt. Ott feltettem a kérdést. Mi lesz akkor - mert önök hosszú távról beszéltek, hosszú távra megoldjuk, és ez lesz a sport hosszú távú finanszírozása -, feltettem a kérdést, mi lesz akkor, ha a Magyar Olimpiai Bizottság élére nem egy fideszest fognak választani. Mesterházy Attilát hoztam fel példának, hogy mi lenne akkor, ha a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke Mesterházy Attila, önök meg kormányoznának. Akkor mi lenne? Ugyanez lett volna, mint most. Ugyanez lett volna, mint most: megváltoztatják a törvényeket, és azonnal elveszik az összes jogkört a Magyar Olimpiai Bizottságtól.

Ez nem egy kiszámítható és normális működési rendszer, amit egyébként - még egyszer mondom - úgy tartunk jónak, hogy az államtitkárság felelőssége legyen, és az államtitkárságnál legyenek ezek a jogok. Csak az a probléma, hogy önök itt nem felálltak és elnézést kértek, hanem megpróbálják megmagyarázni, hogy ez most mekkora új vívmány, amit kitalálnak. Nincs új vívmány, visszaállítják szinte az öt évvel ezelőtti állapotokat. De ha ugyanúgy fog működni minden, mint öt évvel ezelőtt, akkor teljesen mindegy, hogy kinél van a pénzelosztás, teljesen mindegy, hogy kinél van az ellenőrzés, mert az elmúlt öt évben sem ellenőrzés nem volt, beszélhetünk itt a tao ellenőrzéséről.

A taopénzek jelentős részét ma Magyarországon ellopták, és nem az utánpótlás-fejlesztésre fordították. Ez az igazság. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, majd még folytatni fogom. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! Engedjék meg, hogy ennek a törvénymódosításnak a vitája kapcsán egy kicsit szélesebb körben megragadjam az alkalmat és általában beszéljek a sportról, hogy mire kellene a hangsúlyokat fektetni. Nagyon jól tudom, hogy Orbán Viktor miniszterelnök számára szívügy a sport. Tudom, mert több alkalommal is mondta, hogy a sport nemzeti ügy számára, és ez nagyon jól látszik jó néhány tevékenységéből. Ezzel az állítással egyébként teljes mértékben egyet is értünk, valóban nemzeti ügy.

Pár nappal ezelőtt éppen ezért fordultam a miniszterelnök úrhoz, aggódva a sport jövőjéért, írtam egy hosszú levelet neki. Megírtam azt, hogy alapve-

tően mozgásszegény életmódra berendezkedett társadalomban a sport az egyetlen nem luxus-, hanem alapvető feltétele az egészséges életmódnak.

Egy korábbi, de nem túl régi kutatásnak - amit a Debreceni Egyetemen készítettek - a számaim mutatnak be önöknek, néhány kiemelt számot ebből. Ez a kutatás fényt derít arra, hogy a magyarok nagyon kis arányban sportolnak rendszeresen. Nemzetközi összehasonlításban nagyon rosszul mutatnak a magyar számok. A leginkább sportoló nemzetnek a skandináv országok számítanak, ott 80-90 százalékosak a részvételi arányok. A nyugat-európai országokban 65 százalék feletti, hazánkban csupán 18-23 százalékot tud felmutatni a teljes populációra vetítve ez a kutatás, és ebben már benne van a kötelező testnevelés is.

Az Országos Egészségfejlesztési Intézetnek egy felmérése - egy másik szervezeté - szerint a magyar lakosság egészségi állapota nemzetközi összehasonlításban rendkívül kedvezőtlen, és jelentősen elmarad attól, amit társadalmi-gazdasági fejlettségünk általános szintje lehetővé tenne. Jelenleg a születéskor várható élettartam hazánkban messze elmarad az Unió tagállamaitól. Különösen tragikus a középkorú férfiak kimagasló halálozása. A társadalom elszegényedésével és a rossz közállapotokkal is összefüggő egészségtelen táplálkozási szokások, a dohányzás, alkoholizmus, drogfogyasztás és a lelki egészséggel kapcsolatos betegségek terjedése, illetve az egészségügy meglehetősen rossz helyzete, ez mind-mind okozói ennek az egészségügyi krízisnek. Ugyanakkor a sok tényező között ott szerepel a mozgásszegény életmód is.

A sportos életmód népszerűsítése ezért kiemelten fontos feladat. A közös sportélmények nagyon fontos szocializációs hatással bírnak, erősítik a közösség összetartozását, és erősítik a nemzeti identitást is, az élsport pedig a magyar kultúra szerves része és értéke, elég csak itt az olimpiákon való jó szereplésünkre utalni. Sportolóink eredményei hozzájárulnak az ország jó hírnevének az öregbítéséhez. Mi is látjuk, hogy az EMMI által vezetett és a MOB által központosított sportirányítás azonban az elmúlt időben bizony nem úgy szerepelt, ahogy annak kellett volna. Taoforrásokból támogatott látvány-csapatsportágakban vagy ki sem jutottunk a legutóbbi olimpiára, vagy nem hoztuk a ráfordított források mértékében elfogadható eredményt. A három sikersportágunkat - amely az úszás, a vívás és a kajak-kenu - leszámítva a milliárdokkal megtámogatott kiemelt sportágak leszerepeltek az ötkarikás játékokon.

(13.30)

Ennél is nagyobb szívfájdalom a számunkra, hogy a szabadidősport-fejlesztést a Magyar Olimpiai Bizottságon belül mostohakistestvérként kezelték az elmúlt években. Sokat mond minderről az a tény,

hogya megnézzük a MOB EMMI felé készített jelentését, ezt a 144 oldalas kiadványt. Összesen 2 oldal, 144 oldalból összesen 2 oldal foglalkozik a szabadidősporttal. Úgy gondoljuk, ez nagyon sokat elárul a kormány jelenlegi sportpolitikájáról.

Bár a magyar kormány úgy kommunikálja a jelenlegi sporttörvény-módosítást, hogy tehermentesíteni kívánják ezáltal a Magyar Olimpiai Bizottságot, hogy az olimpiai mozgalmakra és az olimpiarendezésre tudjon koncentrálni, mi jogos lefokozásnak értékeljük. Ugyanakkor fontos ezen a ponton megjegyezni, hogy a sportra fordított állami források leosztásáért és a felhasználásukért jelenleg is az EMMI és a kormány a felelős. Így véleményünk szerint ez a lefokozás egyben a kormány önkritikája is.

Azt gondolom, hogy egy demokratikusan működő országban, ha egy kiemelten támogatott területen egyértelműen nem érik el a vezetők a kitűzött szakmai célokat, akkor nem lehet egyszerűen elmenekülni a felelősség elől, nem lehet törvénymódosítás mögé bújni. Ami pedig ennél is nagyobb baj, nem lehet megreformálni addig egy rosszul működő rendszert, amíg nem nézünk szembe a rendszer hibáival, nem beszéljük ki azokat nyíltan, nem vizsgáljuk meg az érintettek felelősségét az ügyben.

Másrészt úgy gondolom, hogy a közpénzekkel kiemelten támogatott terület, ahol több esetben jelenlegi vagy volt fideszes politikusok ülnek döntéshozó pozícióban a sportági szakszövetségek élén, különösen igényli a társadalmi kontrollt. Ez a kontroll egy demokráciában pedig az ellenzéki pártok, civil szervezetek és a független média, vagyis a teljes átláthatóságot ezek tudják biztosítani.

Ezért, amikor levelet írtam miniszterelnök úrnak, azt kértem, hogy mielőtt a sportalakítás átszervezésébe kezdenének, tegyék átláthatóvá, hogy mire fordították a szakszövetségek és egyesületek a taoforrásokból, illetve egyéb állami forrásokból kapott közpénzeket. Kértem azt, egyrészt tegyék lehetővé a riói olimpiai részvétel szakmai és pénzügyi elszámolásának a megismerését; tegyék nyilvánossá a Magyar Olimpiai Bizottság kormány felé átadott négyéves szakmai és pénzügyi elszámolását.

Azt gondolom, itt ezen módosítás előtt, ami előtt állunk, jó lenne, ha legalább a döntéshozók megismerhetnék az ő szemszögükből ezt az elmúlt négy évet. Tegyék nyilvánossá a sportszövetségek azon szakmai és költségterveit, amelyek alapján a kormány döntött az állami támogatások nagyságáról az elmúlt években. Tegyék nyilvánossá a sportszövetségek által az EMMI felé leadott szakmai és pénzügyi elszámolásokat.

Kértem azt is, hogy a kormány az MLSZ-szel együtt adjon ki hivatalos szakmai értékelést a labdarúgó-akadémiák teljesítményéről. Nagyon jelentős forrásokat fordítanak erre. Legyenek segítségünkre, hogy közösen áttekinthessük, hogy az állami forrásokból sportba öntött milliárdok hány százaléka

ment szabadidős, rekreációs sport fejlesztésére, parasport fejlesztésére, a diák- és egyetemi sport fejlesztésére, utánpótlás nevelésére, és hány százalék az, ami élsportra ment és a szakszövetségek operatív működésére. Tegyék lehetővé a részletes kimutatásokat, hogy a taoforrásokból összesen milyen sportinfrastruktúra-fejlesztések történtek. Kértük azt is, hogy tegyék lehetővé, hogy a 2024-es olimpiai pályázatnak eddig milyen költségei voltak tételesen, illetve hogy milyen tervezett költségekkel számolhatunk, beleértve a kommunikációs kampányok költségeit is.

Ezeket soroltam föl, ezeket kértem. Azt gondolom, amíg ezeket nem látjuk át, nagyon nehéz továbblépni, mielőtt nem születik meg a diagnózis, addig nem lehet elkezdni a terápiát. Lehet, hogy az alapos helyzetelemzés önök számára ismert, a kormány számára lehet, hogy ismert, de számunkra, akik most egy olyan helyzetben vagyunk, hogy egy törvénymódosítást támogatni kérnek, tehát arra kérnek, hogy működjünk együtt ebben, nem ismerjük ennek a hátterét, hogy tudjuk ezt nyugodt lelkiismerettel megtenni. Továbbra is arra kérem államtitkár asszonyt is, segítsen abban, hogy ezekre a kérdésekre választ kapjunk, hogy olyan döntést tudjunk hozni, ami nyilván a lehető legjobb.

Bízom benne, hogy a magyar kormánynak és az EMMI-nek mint sportért felelős állami szervnek erre teljes rálátása van, hogy ő tudatában van ezeknek a számoknak, amit én az előbb kérdésként felvettem, hogy ezeket ismeri. Ezért, mielőtt a sportélet újabb fejlesztésébe kezdünk, fel kell térképeznünk, hogy vannak-e további feltáratlan korrupciós ügyek és szakmai hibák. Rendszerszinten akkor tudjuk jobbá tenni a magyar sportéletet, ha előtte diagnosztizálunk, bátran és őszintén szembenézünk a hibákkal.

Arra is kértem a miniszterelnök urat a levelemben, hogy mind az ellenzéki pártok, mind a média képviselői betekintést nyerhessenek a sportéletben zajló folyamatokra, és részt vehessenek a 16 kiemelt sportággal tervezett szakmai egyeztetéseken. Erre kaptam egy választ az EMMI parlamenti államtitkártól, Rétvári Bencétől. Az ő írásbeli válasza az volt, hogy azért nem engedik, hogy ellenzéki képviselők részt vegyenek ezeken a 16 kiemelt sportággal foglalkozó szakmai egyeztetéseken, mert mindezzel politikai színezetet kapna a sportfejlesztés, ezért nem áll módjában ennek megvalósításában a segítségünkre lenni.

Én pont az ellenkezőjét látom. Pont azt látom, hogy jelenleg van átpolitizálva, még hozzá egyoldalúan átpolitizálva a sportélet. Az előttem felszólalóktól már elhangzott: azon szakszövetségeknek a vezetői, akik korábbi vagy jelenlegi fideszes politikusok, olyan vezetőket szorítottak ki, akik komoly szakmai elvülhetetlen eredményeket szereztek korábban. Tehát jelenleg érezzük azt, hogy át van politizálva a sport. Azt gondolom, hogy egy alapos és nyilvános helyzetfeltárás után ki lehet alakítani egy hatékony

rendszerfejlesztési javaslatot és akár azt törvénybe is foglalni.

Másrészt azt gondolom, hogy a törvénymódosítás önmagában nem old meg semmit, ha nem foglalkozunk a kapcsolódó morális kérdésekkel. Mire gondolok itt? Például, hogy van-e helye jelenleg a korábban már említett módon magas beosztású, vezető beosztású kormánypolitikusoknak különböző döntéshozó pozícióban lenni a magyar sportéletben, elfogadható-e, hogy Balog miniszter úr például Németh Szilárd vagy Kocsis Máté fideszes párttársak - elnökségi tag Németh Szilárd - munkáját ellenőrzi és kéri számon. Nincs itt valamiféle összeférhetlenség?

Azzal is kellene foglalkoznunk, hogy a jövőben ne fordulhasson elő az, ami az olimpia alatt történt, a mindenkori kormány ne használhassa propagandaszerszámként a sportolók eredményét, és főleg ne használhassa fel azokat egy gyűlöletkampány hatékonyabbá tételéhez. Arról is kellene beszélnünk az új sportirányítási rendszer felállítását megelőzően, hogy tudunk sokkal nagyobb hangsúlyt helyezni a rekreációs célú szabadidősport fejlesztésére mind szakmai, mind pénzügyi téren. A benyújtott törvénymódosító javaslatban nem találunk arra vonatkozó garanciát, hogy e téren bármi változni fog.

Beszélnünk kellene előtte arról, hogy sokszor feleslegesen épített stadionok helyett hogyan fogunk sportolási lehetőséget és sportközösségeket teremteni például Borsod megyei gyerekeknek. Beszélnünk kellene arról is, hogy hogyan lehet megakadályozni, hogy országunk által szervezett gigasportesemények - vizes vb vagy tervezett olimpia - költségei ne szökjenek az egekbe, és a túlköltekezéseknek pedig nyilván legyen jogi és politikai következménye. Arra kérem a kormányt, amely a támogatásunkat kéri a sportirányítás átalakításához, válaszoljon ezekre a kérdéseinkre.

Kérem továbbá, hogy ne a taoforrások titkosításán dolgozzanak gőzerővel, hanem tegyék átláthatóvá és így valóban fejleszthetővé a magyar sportirányítást és sportéletet. Cserébe megígérem a kormánynak és akár Orbán Viktor miniszterelnök úrnak, hogy az LMP támogatni fog minden olyan sportpolitikai elképzelést, ami a szabadidősportot, az egészségmegőrzést, a környezettudatos és sportos életmód népszerűsítését helyezi a középpontba. Korruptiótól, összeférhetlenségektől és politikusoktól mentes, szakmailag és pénzügyileg bárki számára átlátható magyar sportélet megteremtése legyen a cél, ezért szeretnénk dolgozni akár közösen is.

Várom a kérdéseinkre majd a választ - a levélben, amit elküldtem -, és bízom benne, hogy válaszokat fogunk kapni, és nemcsak színleg, hanem valóban egy olyan programot, egy olyan törvénymódosítást, egy olyan irányt szeretnék megszabni, ami valóban tud változtatni a magyar sportpolitikán,

a magyar sportéletet lendíteni tudja. Köszönöm a figyelmüket.

(13.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergely képviselő úrnak, Fidesz.

DR. TAPOLCZAI GERGELY (Fidesz): *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő sporttörvény módosítása kapcsán engedjék meg, hogy egy picit visszatekintsek. Azt mindenki nagyon jól tudja, hogy Magyarország első olimpiai bajnoka Hajós Alfréd volt, de azt már kevesebben tudják, hogy Magyarország első Európa-bajnoka Földváry Tibor volt, műkorcsolyázó, 1895-ben szerzett aranyérmeket az Európa-bajnokságon, és ő maga siket volt. Hajós Alfréd is megemlékezett róla, visszaemlékezéseiben leírta, és méltatta a sporttevékenységét.

Azt is érdemes megvilágítani, hogy ha a fogyatékosok sportjáról beszélünk, akkor nagyon sokaknak elsősorban a paralimpia jut eszébe, a paralimpiai mozgalom. Pedig a fogyatékosok sportja ennél sokkal sokszínűbb. Van a speciális olimpia, van a szervátültetettek világtétéka, a siketlimpia és egyéb fogyatékosokkal élők szabadidős sporttevékenysége. Érdemes megemlíteni azt is, hogy a paralimpiai mozgalom fejlődése előtt is létezett fogyatékosok sportja, elsősorban a siketek területén. 1912-ben alakult meg Magyarország első fogyatékosokkal élő sportklubja, a siketek sportklubja.

Természetesen a paralimpiai mozgalom előtt is voltak nagyon kiváló, olyan fogyatékosokkal élő sportolók, akik olimpiákon aranyat szereztek; például Halassy Olivér a '30-as években két aranyat is szerzett vízilabdában. Vagy Takács Károly, aki a sportlövészetben jeleskedett. A jobb kezét elvesztette egy gránátrobbantásban, és átváltott bal kézre, és így szerzett két olimpiai aranyérmeket. Vagy Rejtő Ildikót is említhetném, akiről azt mondták, hogy semmilyen eredményt nem fog tudni elérni a hallásvesztése miatt, és ehhez képest két aranyat is szerzett a tokiói olimpián.

Tehát a fogyatékosokkal élők sportja mindig is volt, mindig is lesz, és mindig nagyszerű eredményeket értek el és fognak elérni. Ez nagyon fontos, és a mögöttük levő szervezetek, a szervezeti háttér és a támogatási rendszer is. Ebből a szempontból megvilágítva érdemes megemlíteni, hogy a rendszerváltás előtt elsősorban a sporthivatal különböző neveken, a legismertebb talán az OTSH volt, irányította a

sportéletet, közvetlenül a fogyatékosok sportszövetségeinek adva támogatást.

Az OTSH-t 1998-ban az Ifjúsági és Sportminisztérium váltotta önálló államtitkársággal a fogyatékosok sportja területén is. Ugyanúgy közvetlenül kapták a támogatást a fogyatékos-sportszövetségek, amíg meg nem alakult a Fonesz, a Fogyatékosok Nemzeti Sportszövetsége 2001-ben. Ott már a minisztérium a Fonesznek adta át a támogatást, és önmaguk, vagyis a tagszervezetek osztották el maguk között nagyon alaposan kidolgozott, sportszakmai pontrendszer alapján. Demokratikus elvekkel működtek, és saját maguk osztották ezeket a pénzeket. Ez így működött tíz éven keresztül, nagyjából tíz éven keresztül. 2012-től pedig a MOB keretén belül, önálló sporttagozat keretén belül folytatódott a fogyatékosok sportjának támogatása.

Az előző felszólalásokban hallhattuk az összevetéseket, hogy milyen olimpiai szereplés volt az elmúlt négy év viszonyításai alapján. Érdekes azért megnézni a fogyatékosok sportjának területén is ezt az összevetést. A riói paralimpián 43 fős csapat indult, a kétharmada, 33 sportoló szerzett pontot; egyharmada, 15 sportoló szerzett érmet. Összesen egy arany-, nyolc ezüst- és kilenc bronzéremről beszélünk. A londoni paralimpián pedig ezt megelőzően két arany-, hat ezüst-, hat bronzéremt szerzett a keret. Tehát négy éremmel többet szereztünk Rióban, mint Londonban. Ezzel minden idők harmadik legeredményesebb paralimpiai szerepléséről beszélhetünk. Ugyanúgy érdemes megnézni a siketlimpia vonatkozásában ugyanezt. 2013-ban volt Szófiában siketlimpia, és jövőre lesz a következő Törökországban. 2013-ban három aranyat és egy bronzot tudtak szerezni a siket sportolók; 2009-ben két aranyat, három bronzéremet, tehát egy éremmel kevesebbet, de egy arannyal többet. Ezzel 2013-ban a siketlimpiai szereplés az 1993 óta az aranyérmeket számítva a legeredményesebb szereplés volt, az érmekek számát tekintve a negyedik legeredményesebb.

Tehát lehet vitatkozni azon, hogy melyik rendszerben, melyik szervezeti struktúrában tud érvényesülni legjobban a sporttámogatás rendszere, a legfontosabb azonban az, hogy a támogatás valóban oda menjen, ahová szánták, és valóban szakszerűen legyen az felhasználva. Én úgy látom, hogy a paralimpia területén és egyéb fogyatékosok sportja területén, függetlenül a szervezeti háttértől nagyon komoly szakmai munka folyik és eredményes szakmai munka. Én bízom benne, hogy az új sporttörvény módosítása után ugyanúgy eredményesen fogunk tovább dolgozni.

Volt alkalmam tegnap egy egyeztetésen részt venni a fogyatékosokat képviselő országos sportszövetségek és az MPB képviselői közötti megbeszélésen a módosítással kapcsolatban. Elsősorban a gyakorlati teendőket néztük át, az átadás és átvétel lebonyolításának a folyamatát, és az új MPB alapszabályának

alapelveit tisztáztuk, az idő ütemezését, hogy végre tudjuk hajtani a törvény által előírt határidő betartásával. A sportszövetségeket képviselők a törvénymódosítás tartalmát nem vitatták, azzal egyetértettek, inkább csak a fogalomhasználattal vagy a feladatoknak, hatásköröknek az elosztásával, illetve a végrehajtás módjával kapcsolatos észrevételeiket tették meg. Ezt majd javaslat formájában, módosítás formájában szeretném továbbadni. A fogyatékosok sportjának területén, a fogyatékosok sportszövetsége szempontjából a legfontosabb eddig is és ezután is, hogy megőrizzék az autonómiájukat, és hogy ők maguk dönthessenek az állami és egyéb támogatásoknak a felhasználásáról. Eddig a MOB-tól kapták ezt a támogatást, ezentúl az MPB-n keresztül fogják megkapni.

Itt szeretném megjegyezni, hogy érdekes lesz az elnevezése is, mert a MOB előtti időszakban volt a Fonesz, ami magában foglalta az országos fogyatékosági sportszövetségeket és sportágakat, és külön volt az MPB mint köztestület. Most lesz MPB mint köztestület, és annak tagjai lesznek a Speciális Olimpiai Szövetség, a Szervátültetettek Szövetsége, a Magyar Hallássérültek Sportszövetsége.

(13.50)

Ott a parasport nem egyenlő a fogyatékosok sportjával. A fogyatékosok sportja sokkal tágabb fogalom, mint a szó szerint vett parasport. Ezen nem múlik természetesen, nem ezen fog múlni az, hogy hogyan dolgoznak a sportszövetségek, a lényeg továbbra is az, hogy a nemzetközi szervezetekkel, a nemzetközi szabályzatnak megfelelően legyen kidolgozva az új MPB alapszabálya, és ennek megfelelően működjenek és tudjanak működni a sportszövetségek.

Ugyanúgy fontos, hogy az európai uniós fogyatékosügyi stratégia 2020 szellemében továbbra is törekedjünk arra, hogy minél több sportlétesítmény, sportesemény legyen akadálymentesített és teljes hozzáféréssel; minél több sportesemény kerüljön megszervezésre, hogy a fogyatékos sportolók is tudjanak ebben részt venni.

Végül, több ellenzéki képviselőtársam is felvette a kérdést, hogy mi az oka ennek a változásnak. Ha tárgyilagos akarok lenni, lehet mindenkinek valamilyen vélelmezése, feltételezése, a sporttörvény módosítása indoklásában benne van, hogy Magyarország Kormánya, értékelve és felülvizsgálva az elmúlt négy év eseményeit, tevékenységét, szakmai munkáját, ez alapján úgy ítélte meg, hogy átalakításra van szükség. Kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a módosítást. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Mesterházy Attila képviselő úr, a Magyar Szocialista Párt részéről.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár Asszony! Kicsit átírtam én is a beszédemet, amikor meghallgattam az ön hozzászólását, mert úgy látszik, hogy kötelező elmondani önnek is a nyolc-évezést, hogy az az átkos nyolc év milyen szörnyű volt.

Szerintem jobb kezdet lett volna az, amiről Hadházy képviselőtársam beszélt, hiszen valóban a magyar sport bennünket is összeköt, nem véletlen, hogy minden frakcióból részt vesznek politikusok ebben a vitában, jobbító szándékú észrevételeket tesznek. De ha már önök nem hagyták ki ezt a nyolc-évezést, akkor én is hadd mondjak egy-két olyan észrevételt, ami talán ahhoz a nyolc évhez is kötődik.

Az első, hogy tudja, államtitkár asszony, abban az időszakban volt egy sportlétesítmény-fejlesztési program, ezt úgy hívták, hogy Sport XXI. Ez a sportlétesítmény-fejlesztési koncepció egy 15-20 éves időszakot ölelt volna fel, tehát ez egy stratégiai elképzelés volt, amin belül konkrétan arról volt szó, hogy hogyan lehetne a magyarországi sportlétesítményeket fejleszteni - nem csak a stadionokat, hanem általában a sportlétesítményeket. Erre egyébként az akkori kormányzat a 2004-2006 közötti időszakra, tehát két évre 55 milliárd forintot szánt volna, és ennek a sportlétesítmény-fejlesztési programnak öt pillére volt. Ezt az öt pillért hadd mondjam el, mert ezek szerint folyamatosan elfelejtik ezt.

Az első az olimpiai központok fejlesztése.

A második a stadionrekonstrukciós programnak a befejezése, illetőleg egy kicsit továbbfejlesztése, hiszen az akkori kormányzatnak az volt a célja, hogy legyen Magyarországon UEFA-licences stadion; ebben, akármennyit költünk rá, ma sem állunk nagyon nagyon jól.

A harmadik pillér az önkormányzati létesítményfejlesztés és -építés volt, ez sportcsarnokot, jégpályát, tanuszodát jelentett. Itt az volt az elképzelés, hogy a helyi közösség igényeihez igazítsuk a létesítményfejlesztést.

A negyedik a 2500 fő alatti települések sportlétesítményeinek a fejlesztése. Ez sok esetben evidens módon sportpálya-, tehát focipálya-, öltözőfejlesztéseket jelentett.

És az ötödik a tornaterem-, tanuszoda-építési program.

Tehát magyarul volt egy stratégiai elképzelés, ami hosszú távon kezelte volna a magyar létesítményproblémákat a sport tekintetében. Azért mosolyogtam közben, mert itt hallottam a miniszterelnök urat egyszer, amikor a stadionrekonstrukciós programot támadtuk éppen, hogy erre hivatkozva és az általam akkor meghirdetett programra hivatkozva védte egyébként a stadionrekonstrukciós programot, hogy tulajdonképpen ő nem tesz mást, mint - viccesen fogalmazva természetesen - a Mesterházy-programot

hajtja végre. Akkor az ő figyelmébe is ajánlottam, hogy az ennél egy kicsit többről szólt, még akkor is, ha a részletekben persze ma is lehet látni helyes irányban tett lépéseket a létesítményfejlesztés szempontjából.

A másik, hogy arra is felhívnám az államtitkár asszony figyelmét, hogy abban a nyolc évben volt egyesületi működési támogatás direktben. Volt, amikor több százmillió forintot ért el ennek a mértéke 2010 előtt, ami arról szólt, hogy a magyarországi sportegyesületeknek - nemcsak a kiemelteknek, nemcsak a budapestieknek, hanem mindenkinek, kicsinek, nagynak - lehetőségük volt működési költségre pályázni, így ez sok esetben komoly lehetőséget és a túlélésnek az esélyét adta meg ezeknek a vidéki kisebb egyesületeknek vagy éppen vidéki nagyobb egyesületeknek.

És a harmadik, amit említett az államtitkár asszony, a nagy nemzetközi események, hogy ez mekkora siker, hogy most mennyivel több van. Csak azért akartam három egymástól különálló kérdést idetenni az asztalra. Kérem, azt, hogy a vizes vb kapcsán most már százmilliárd forintos költségvetési összegekről beszélünk, miközben itt a parlamentben, amikor először tárgyaltuk meg, akkor 25 milliárd forintos igény érkezett be, azért át kell gondolnunk, hogy ezt sikerként kell-e értelmeznünk, hogy százmilliárd forintot költünk el egy eseményre az előzetes 25 milliárddal szemben, vagy esetleg ez nem annyira nagy sikertörténet, a sportértéket természetesen leszámítva, hiszen a magyar szurkolók biztos örülni fognak a magyar sikereknek.

De most visszatérve egy kicsit a mához, szeretném azzal kezdeni a hozzászólásomat, hogy szerintem az egy jó hír a magyar sport számára, hogy több forrás áll rendelkezésre, amit el lehet költeni ilyen-olyan forrásokból. Szerintem ez mindenféleképpen jó hír és támogatandó is. Az egy kérdés, hogy ezeket a forrásokat hatékonyan és célszerűen költik-e el. Erre már az én személyes válaszom és meggyőződésem az, hogy nem hatékonyan és nem célszerűen költik el ezeket a forrásokat a magyar sportszektorban. Tehát erről is érdemes lenne majd egyszer vitatkozni, hogy a több forrás jó, igen, örülünk neki, de emellett viszont talán a források felhasználását át kellene gondolni, és talán ebben egy ilyen állami sportszakmai irányítás is vállalhat kezdeményező szerepet, hogy a prioritásokat esetleg újraírjuk.

Nekem is eszembe jutott az, amiről a jobbikos képviselőtársam beszélt, hogy egy ilyen déjã vu érzése van az embernek, mert én is itt ültem azon a vitán, amiről a képviselőtársam beszélt legalább öt évvel ezelőtt, és akkor, kérem, ugyanezeket az érveket hallgattuk meg, csak más volt a végkimenet. Akkor úgy fejeződött be a mondat, hogy ezért kell mindennek a MOB-hoz kerülnie; most meghallgatjuk ugyanazokat a mondatokat, és most az a vége ezeknek, hogy ezért kell mindennek a MOB-tól elkerülni.

nie. Na most, értem én, a politikában ilyen előfordul, csak szerintem akkor a valós okokkal is kell foglalkozni, és akkor is a varázsszó ez az egycsatornás finanszírozási rendszer volt. Kérem, bizonyos szempontból nem volt eddig sem és nem is lesz egycsatornás finanszírozási rendszer. Ez nagyon jól hangzik, de az én meggyőződésem szerint ilyen egycsatornás finanszírozás egészen biztosan nem tud megvalósulni a napi gyakorlatban.

Magyarul, amit én látok a törvénymódosítás kapcsán, az az, hogy egy korábbi állapot visszaállítása zajlik, ami egyébként szerintem helyes irány. Mi is akkor azt mondtuk, hogy a MOB nem fogja tudni ellátni ezeket a feladatokat, nem azért, mert nincs bennük jó szándék erre, hanem azért, mert nincs meg hozzá a szervezeti képessége a MOB-nak, hogy ezekkel a sportszakmai kihívásokkal egymaga megküzdjön. Ezért most, ahogy olvastam az előterjesztést, néhány betűs változtatással, mondjuk, régen Nemzeti Sportszövetségnek hívták, amit most Nemzeti Versenysport Szövetségnek fognak hívni, ha jól értem, igen, ez egy hatalmas váltás a korábbi helyzethez képest, de alapvetően az látszik, hogy visszatérünk ahhoz a rendszerhez, ami akkor több éven keresztül addigra már valamilyen formában szerveült a magyar sportban, és hatékonyabb működést is tudott produkálni, és rögtön hozzáteszem, hogy ez nem a mi kormányunk idején alakult ki, hanem ez egy kormányciklusokon átívelő működés volt. Mi akkor inkább ezt csak továbbvittük és esetleg egy-két helyen pontosítottuk a sportszakmai szervezetek kérdésére.

Az viszont már továbbra is baj, hogy miért nincs sportminisztérium. A Fidesz megígérte 2010-ben, hogy újra helyreállítja a sportnak az államigazgatáson belüli helyét és szerepét.

(14.00)

Az volt az ígéret, hogy lesz újra sportminisztérium. Azt hittem, ahogy amikor jön ez a javaslat, akkor, ha már itt olimpiai pályázat is zajlik, esetleg a sport presztízsét helyre lehetne állítani vagy lobbierejét helyre lehetne állítani a magyar kormányon belül azáltal, hogy egy sportminiszter, aki lehetőleg szakmai előélettel is rendelkezik, ott ülhesse a kormány ülésén. Én nem úgy láttam eddig Balog miniszter urat sem, meg Rétvári Bence képviselő és államtitkár urat sem, hogy olyan nagyon sportérzékeny lenne. Nem megbántani akarom őket ezzel, de valószínűleg van nekik sok minden más olyan témakörük a minisztériumban, amit a prioritási listán előrébb sorolnak.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja jegyzői helyét.)

Engedjék meg, hogy ezt saját tapasztalatból is mondjam, egészen más volt, amikor egy Gyermekek-

Ifjúsági és Sportminisztérium államtitkáráként kellett témákat képviselni, és más volt, amikor a Szociális, Családügyi és Munkaügyi, és nem tudom, milyen nevezetű, már én sem tudom a nevét, pedig államtitkára voltam ennek a minisztériumnak, ennek az államtitkáráként kellett bármit is képviselni, hiszen a sok, nagyon fontos téma között valahol elvesztek ezek a sportkérdések. Magyarul, jó lenne beteljesíteni azt az ígéretét is a Fidesznek, hogy legyen újra magas szintű sportképviselő a magyar kormányban.

Az is látszik, vagy az is baj, hogy felemásra sikeredik a helyreállítása ennek a helyzetnek, hiszen a nemzeti sportközpontok és a különböző létesítményfejlesztési programok, ha jól értettem meg a törvény szövegét, továbbra is ott maradnak Seszták miniszter úr felügyelete alatt. Tehát, ahol nagyon sok pénzt elköltönek, az marad Seszták miniszternél, és nem nagyon van, némi sportszakmai felügyeleten túl, rálátása és beleszólása a mostani új, megerősített államtitkárságnak ezekbe a kérdésekbe. Szerintem az volna helyes, ha ez is visszakerülne a sportállamtitkárság kezelésébe.

Nekem is eszembe jutott az, miközben hallottam a hozzászólásokat, hogy tulajdonképpen ezt a törvényt hívhatnánk újra lex Borkai törvénynek. Ugye, volt már egyszer egy lex Borkai, amikor azért kellett a törvényt módosítani, szünetet kérve az egyik bizottságban, hogy Borkai képviselő urat nehogy kizárjuk a képviselők közül, mert olyan módosítás volt, hogy az ő katonasági, vagy nem tudom, milyen múltja miatt majdnem kiszorult a jelöltek köréből. Akkor némi várakozással és egy gyors módosítóval ezt a fideszes többség megoldotta. Akkor úgy láttuk, hogy ez azért történik, mert nagyon bennfentes és nagyon jó lobbierővel rendelkezik Borkai úr. Most egy ellenfétes irányú folyamatot látok, most annyira elvesztette befolyását és kapcsolatát a Fidesszel, hogy most éppen, bocsanat, hogy így fogalmazok, kiherélik az általa vezetett köztestületet, a Magyar Olimpiai Bizottságot. Tehát alapvetően most sem a szakmai érvek, hanem egy politikai célszerűség az, ami meghatározza ezt a lépést, de az eredmény szempontjából ez akár indifferens is lehet.

Amit látok, hogy megpróbálják a kudarcot sikerként eladni. Itt a MOB, ahogy mondtam az imént is, egy szervezeti kudarcot is produkált az elmúlt időszakban, illetőleg sportszakmai kudarcot is, ahogy Szilágyi képviselő úr mondta. Ugye, négy olyan sportágunk volt, amelyik olimpiai érmet tudott szerezni, és volt még négy olyan olimpiai sportágunk, amelyik pontszerző helyen végzett a riói olimpián. Ez az összes sportágnak, ha jól emlékszem, 40 százaléka, akik egyáltalán valamilyen pontot tudtak szerezni. Az olimpiai érmeik, az aranyak tekintetében két sportolót kell kiemelni, akik több érmet is szereztek. Ráadásul ők voltak leginkább azok, akik nem a MOB sportszakmai keretei között készültek föl az olimpiára. Tehát itt szakmailag biztos, hogy

van valamilyen probléma és gond. Én nem tudom megítélni, nem értek hozzá, de érzékelhető az, hogy a büszkeségen túl, hogy ilyen kiváló eredményeket értek el, azért mégiscsak a londoni vagy a korábbi olimpiákhoz hasonlítva van mit tennie a sportszakmai államtitkárságnak, egészen biztosan.

Éppen ezért jó volna nemcsak politikai testületként értékelni az elmúlt öt évet, ahogy itt hivatkoztak rá, hogy a kormány úgy döntött, elemezte a nem tudom, hány évet, hanem sportszakmailag is megkéne vizsgáltatni. Egy hatáselemzésre biztosan szükség volna, hogy lássuk, mi a gond. Szerintem fontos és jó irány ez a változtatás, hiszen korábban a sportért felelős államtitkár, és itt nem csak államtitkár asszonyra gondolok, hanem elődeire is, nagyjából arról dönthetett, hogy a sofőrje hová vigye el, melyik irányba, melyik városba, milyen rendezvényre. Azon túl nagyon sok beleszólása nem volt a magyar sportpolitikába. Reméljük, hogy ez most egy kicsit visszajára fordul, és nagyobb szakmai irányítást fogunk érzékelni a következő hónapokban, években.

Éppen ezért szeretnék egy-két javaslatot megfogalmazni államtitkár asszonynak, hogy talán mire lenne szükség vagy mire hívnám föl a figyelmet. Már elhangzott, de összegezném. Az első, hogy az egyesületeket ne felejtsék el. Én voltam a Sportegyesületek Országos Szövetségének elnöke, ahogy Szilágyi úr is mondta, én is úgy láttam, hogy a lobbierőm nem túl erős fideszes kormány idején, ezért lemondtam. Deutsch Tamás vette át ezt a szerepkört, bízom benne, hogy ő ebben sikeresebb lesz, és több mindent tud kiharcolni az egyesületeknek. De szeretném most is fölhívni a figyelmet arra, hogy ne felejtsék el az egyesületeket, ne felejtsék ki a vidéki sikeres egyesületeket, és ne felejtsék el a kis egyesületeket. Tehát ne csak a budapesti nagy, egyébként sikeres egyesületek kapjanak kiemelt és egyre több támogatást.

Legyen újra sportminisztérium, ezt az imént már elmondtam. Nem lenne rossz, ha a parlamentben is lenne egy sportbizottság, mert ha komolyan vesszük magunkat, akkor a Kulturális bizottság részeként azért nehezebben lehet ezeket a kérdéseket napirendre tűzni. Ahogy az imént mondtam, legyen egy hatáselemzés, vagy ha politikai szlogent akarok mondani, akkor kudarcselelemzés szakmailag, hogy mit kell másképpen csinálni. Az NSK- és egyéb létesítményfejlesztési ügyek kerüljenek vissza az ön felügyelete alá; és hát tényleg jó volna, ha a fideszes politikusok a különböző sportági szakszövetségek élén hagynák dolgozni a szakmát. Mert van olyan sportági szakszövetség, ahol szintén politikus ül az elnöki székben, nekem ezzel olyan nagy problémám nincsen, például a kajak-kenu szövetség, csak hagyják, hogy a szakma tegye a dolgát, és úgy irányítsák az egyesületeket, illetőleg a sportági szakszövetséget, hogy az segítsen.

A következő, hogy a sportdiplomáciai erőfeszítéseket erősíteni kellene, államtitkár asszony, mert

számos, ezt ön jobban tudja nálam, számos olyan helyen vesztettünk teret, ami bizony a magyar sportszakmai sikereket nagymértékben korlátozza. És most nem akarnék udvariasság miatt ennél mélyebbre menni, hogy az olimpián is ennek milyen kudarcai voltak.

Egyetértek teljes mértékben Tapolczai Gergely képviselőtársammal, és nagyon szépen köszönöm, hogy ezt a figyelmünkbe ajánlotta. Valóban, a fogyatékosok sportja kiemelten sikeres Magyarországon, tehát méltán lehetünk büszkék nemcsak a paralimpiára, hanem, ahogy ön elmondta, a fogyatékosok sportjára. És valóban, sok esetben méltatlanul kevés figyelmet és szerepet kap ez a politikában, úgyhogy nagyon fontos volna valóban ez is.

És az utolsó mondatom, elnök úr, köszönöm a türelmét, hogy egy pár másodpercet ad még, ami talán nagyon fontos lenne, hogy ne ráncigáljuk a magyar sport rendszerét folyamatosan. Hiszen ön is tudja, államtitkár asszony, hogy a sporteredmények 4-8 éveken belül értelmezhetőek. Ha állandóan átalakítgatjuk a rendszert, akkor effektíve csak e miatt a stabilitáshiány és a kiszámíthatóság hiánya miatt is kudarcos lehet nagyon sok sportoló szakmai munkája. Márpedig az lenne a cél az állam részéről, hogy minél több sikeres sportoló legyen. Köszönöm, elnök úr, a türelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Négy kérdést szeretnék mindössze érinteni. Az egyik, nem kibontva, mert már kibontásra került, inkább csak megerősítve, hogy az a finanszírozási rendszer-átalakulás, ami zajlik, nem feltétlenül elítélendő, sőt adott esetben még azt is lehet mondani, hogy megvan a maga célirányossága. Csak az a mozgás, az a keszkekuszás, amit itt a hatéves kormányzás időszakában tesznek, az értelmezhetetlen e tekintetben. És nyilván, ha ez a fajta átcsoportosítás megtörténik, akkor azért, hogy mondjam, egyfajta figyelemmel kísérést megkíván a dolog, mármint a tekintetben, hogy nehogy olyan típusú kézi vezérelté váljon a történet, mármint a finanszírozás története, hogy a nyomkövethetőség gyakorlatilag lenullázódik, megszűnik.

Ugye, látszik, hogy a MOB szerepe e tekintetben tehát visszaszorul, az államtitkárságé valamelyest nő, de igazából tényleg nem az államtitkárság szerepe nő, ahogy én látom, hanem sokkal inkább Seszták miniszter úr kezében lévő forrásnövekedés az, ami domináns, ami meghatározó e tekintetben. Azt gondolom, hogy az pedig talán azért nem feltétlen célszerű, mert Seszták miniszter úr elég közel van Orbán miniszterelnökhöz, és így megint a kézi vezérlés és nem a szakmai érvek és a szakmai érdek az, ami elsődlegesen megjelenítődik.

A másik része a dolgoknak a sportfinanszírozás tekintetében az, hogy ha beletekintünk, ha ránézünk Magyarország térképére, és megnézzük azt, hogy hol, milyen adott sportágakban milyen eredményességgel működnek a különféle egyesületek, és milyen a finanszírozási hátterük, akkor az én tapasztalásaim szerint egy eléggé torz kép, egy torzó az, ami elénk tárulkozik.

(14.10)

Tehát a térségi különbségek a forrásfinanszírozás tekintetében és az elért eredmények, a teljesítményeken alapuló, elért eredmények nagyon nagy különbségeket hordoznak magukban. Érdemes lenne ennek is megnézni a mikéntjének az alakulását, egy; kettő: szükségyszerűen a változtatás mikéntjét is érdemes lenne megrajzolni.

A másik része a dolgoknak, ami a forráshoz kapcsolódik, az pedig a források felhasználásának az ellenőrizhetősége. Úgy látom, hogy abszolút módon nem abba az irányba haladunk időben előremenne, hogy ez az ellenőrizhetőség minél inkább érvényesülni tudjon, sokkal inkább az történik, hogy a parlament hatóköréből; vagy az ellenőrizhetőség, a - csúnya szóval élve - társadalmiasítás folyamata ne tudjon érvényesülni. Nem akarok a támogatások részleteiben elmélyedni, de ha ennyit mondtam, akkor ez már önmagában az átláthatóság és egyéb más kérdések kibontásához vezetne.

Amit jónak látok, amit támogatandónak tartok magában a törvénytervezetben, az utánpótlás-neveléssel kapcsolatos, valamint a közösségi szabadidő-sport fontosságának a hangsúlyozásával kapcsolatos dolgok. De szeretném jelezni, hogy nem a szavakban megfogalmazottak a lényegesek e tekintetben, hanem sokkal inkább a tényszerű megvalósulások, tehát forrás tekintetében és sok minden egyéb másban az e tekintetben történő forrástöbbletek biztosítása.

Mesterházy Attila képviselőtársam az előbbieken már szólt arról érintőlegesen - a példaként választom ketté a dolgot -, ami a stadionoknak és mondjuk, a tornacsarnokoknak, a tornatermeknek a fejlesztésével, építésével kapcsolatos. Az elmúlt hat esztendő történéseit nem akarom most görcső alá venni, hiszen önök is jól ismerik Felcsúttól elkezdve Debrecenen keresztül, a Fradi-pályán át, Szolnok vagy éppen Mezőkövesd vagy Kisvárdá stadionjainak a fejlesztéseit, de az MTK stadionja is beletartozik ebbe.

Ha megnézem, hogy milyen politikai erők mozognak ezen stadionfejlesztések mögött, akkor természetesen illeszthető neveket is találunk; a végéről kezdve: Seszták miniszter urat találjuk meg Kisvárdán, Tállai miniszter urat találjuk meg Mezőkövesden, de ott van Deutsch Tamás is az MTK mögött, Felcsútnál, érdekes módon, de nem utolsósorban Orbán Viktor. Tehát látható, hogy ezeknek a forrásoknak a telepítése és a stadionépítési láz mikéntje

nagyon szoros összefüggésben, korrelációban van azzal, hogy a kormánynak milyen szintű tagjai milyen pozíciókat ülnek vagy fognak, és ezen keresztül milyenfajta és milyen mértékű, milyen nagyságrendű forrásokhoz jutnak hozzá.

Közben azok a vidéki tornacsarnokok, tornatermek fejlesztési forrásai, amelyek szükségszerűek lennének ahhoz, amiről egyébként ebben a törvénytervezetben is írnak, mármint az utánpótlás-nevelés vagy a szabadidősport vonatkozásában, hát, azok meg összehasonlíthatatlanul kisebb mértéket képviselnek. Nem gondolom, hogy ez így rendben van.

Ha több a forrás - és az jó, ha több a forrás -, akkor már esett szó címszavakban arról, hogy ennek a forrásnak egyrészt a hatékony, másrészt az észszerű, célszerű, harmadrészt, hozzáteszem, az ellenőrizhető felhasználására sor kerülhessen. Most úgy látom, az ellenőrizhetőséget megpróbálják likvidálni. Eddig úgy láttam, hogy a célszerű felhasználás tekintetében nem azt az utat járták, ami Magyarország messze döntő többsége által a célszerűség irányába mutató lett volna. A hatékonyság vonatkozásában is kérdőjelek sokaságát tudom támasztani a tekintetben, hogy mondjuk, az adott stadionszékekhez illesztett forrásfelhasználások mennyire hatékonyak, vagy éppen, ha már a stadionról ejtünk néhány szót, akkor milyen változások következtek be a stadionfejlesztések és a látogatottsági számok tekintetében.

Államtitkár asszony, érdemes lenne ezeket az összefüggéseket alaposabban megvizsgálni. Tudok segíteni benne, ha szükség van rá, de azt gondolom, hogy ön is képes erre, és ha ezt látja, ha ezt összehozta, akkor érdemes elgondolkodni a további stadionfejlesztési projektek megvalósításán, vagy azon, hogy tényleg az-e az igaz, hogy az utánpótlás-nevelés érdekében a tömegsport megerősítése érdekében a tornacsarnokok, a tornatermek fejlesztését, rekonstrukcióját, bővítését vagy újrakiépítését kell-e megtenni. Én inkább ezen a második vonalon vagyok, inkább ezt a második felületet erősíteném, és azt gondolom, az tényleg több hasznot hozna az utánpótlás-nevelés és a szabadidősport tekintetében, mint a stadionok fejlesztése további folytatása.

Még két dologról szeretnék röviden szólni. Az egyik - ha nem veszi illetlenségnek államtitkár asszony - az elmúlt hetek történéseivel kapcsolatos. Ha és amennyiben a sport vonatkozásában tényleg több forrás felhasználására nyílik lehetőség, akkor ennek a forrásfelhasználásnak úgy kell megtörténnie, hogy az elkövetkezendő időszakra vonatkozóan mintegy 12 milliárd forintos nagyságrendet a koszovói stadion építésére kíván kölcsönadni a magyar kormány, amely tekintetében, úgy tudom, ön személyes tárgyalásokat is folytatott, tehát e vonatkozásban biztos tud majd segítő álláspontokat rögzíteni.

Ismereteim szerint ennek a lehetséges fejlesztésnek a tervei, keretei között az áll, hogy magyar kivitelezői cég legyen majd, aki gyakorlatilag a végki-

fejlet kapcsán ott megjelenik. Ezzel semmi bajom nincs is, de azt szeretném mindenképpen kérdezni, hogy egy ilyen tervezett Groupama Aréna - 25 ezer fős nagyságrendű - fejlesztése kapcsán mennyi olyan magyar cég van, amely referenciával bír. A Külügyminisztérium álláspontja szerint sok ilyen magyar vállalat van, és ha ez igaz, akkor a lehetséges pályázatok tekintetében elérhető-e majd az, hogy mondjuk, ne a Fidesz holdudvarához szorosan kapcsolódó kivitelezői cégek legyenek, amelyek majd a magyar kamatmentes kölcsön átadása, továbbítása, felhasználási lehetőségének a biztosítása mellett haszon szerzést tudjon eszközölni. Kíváncsian várom majd, ha odaérünk egyébként, hogy ki lesz az a cég, hogy tévedek-e, vagy most meg tudnám előre jelölni azt a hármat, amelyikből majd kiválasztódik az érintett, sokak közül a magyar kivitelező.

Ezt a kérdést már csak azért vettem fel a téma kapcsán, mert azt gondolom, hogy amennyiben lehetőség van a sportra többet fordítani, akkor vélhetően és valószínűsíthetően szerencsésebb lenne, ha az önkéntesek által is fontosnak tartott, ma már említett utánpótlás és/vagy a tömegsport, a szabadidősport irányába mozduló tevékenység finanszírozására lehetne sort keríteni.

Összességében pedig azt szeretném még megjegyezni, hogy az, ami az elmúlt hat esztendőben a sportpolitikai finanszírozási, kézbentartási, irányítástechnológiai dolgokhoz hozzáillesztetten címszavakban megfogalmazható, nagyjából annyi, hogy olyan keszkekusza utak járását teszik meg vagy viszik végbe, ami gyakorlatilag egy 5-6 évvel ezelőtti állapot visszatéréséhez vezet. Nem tudom, hogy a következő két évben hány ilyen kunkort kívánnak még lefolytatni, illetve hány ilyen kunkor vezet majd ahhoz, hogy végre az egyenes útra rátaláljanak.

(14.20)

Az utolsó mondatom pedig az, hogy arra biztassam az államtitkár asszonyt, hogy ha és amennyiben már a MOB keretei között ezeknek a forrásoknak a felhasználása tekintetében visszaszorulás következik be, akkor tényleg és valójában olyan kezekben és olyan irányban történő felhasználások legyenek a források tekintetében, amelyek tényleg a kitűzött, valós sportpolitikai célok érvényesülését szolgálják, és nem egyéb más politikai elvárásokat elégítenek ki. Erre biztatom az államtitkár asszonyt, hogy ezért küzdjön, mert az a szék, amelyben ön ül, gyakorlatilag ennek az idézőjelbe tett hitvallásnak a kiszolgálását kellene hogy jelentse. Bízom benne, hogy ön majd ezt meg is fogja teremteni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, 15 perces időkeretben.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Úgy látom, fideszes képviselőtársaimban nincs nagyon meg a hajlandóság, hogy tényleg felálljanak és elnézést kérjenek az elmúlt öt évről, vagy elnézést kérjenek azokért a mondatokért, amelyeket akkor az általános vitában elmondtak, amikor harcoltunk azért, hogy ez a törvény akkor ne kerüljön elfogadásra, amelyet most visszaállítanak, de ezt már megszokhattuk, hogy önök ilyenek.

Azért ha megengedik, felhívom most egy-két olyan dologra a figyelmet, amire lehet, hogy majd megint azt mondják, hogy nincs igazunk, de azért hátha esetleg megfogadják, és megnézik csupán sportszakmai szempontból is, hogy vajon jó javaslatok-e vagy nem.

Azt is el szeretném mondani, hogy a törvényjavaslat indoklása még utalás szintjén sem tartalmazza egyébként a MOB-nak a tervezettel kapcsolatos véleményét, tehát ha úgy tetszik, akkor a javaslat törvényesítő, sérti éppen a sporttörvény 39. és 40. §-ának rendelkezéseit, tehát jó lenne, ha ezt a későbbiek során figyelembe vennék.

Az indoklással kapcsolatban egyébként több kérdés is felmerül. A törvényjavaslat leghangsúlyosabb eleme a jelenlegi MOB feldarabolása, feladatainak megnyirbálása és jelentős részben centralizálása. Ezen fontos intézkedésnek indokaként a javaslat általános indoklása a MOB tehermentesítését jelöli meg. Fel szeretném hívni a figyelmet, hogy az elvégzendő feladatok száma attól nem lesz kevesebb, ha azt több szervezetbe osztjuk szét. A MOB terhei valóban csökkennek a javaslattal, azonban más, ma még nem létező szervezetek, amelyek egyébként léteztek öt évvel ezelőtt, terhei viszont növekedni fognak.

Álságos és képmutató a tehermentesítéssel való érvelés, mivel az elvonásra kerülő feladatokkal együtt azok a részlegek is kiválnak a MOB-ból, akik ezen feladatokat eddig ellátták, tehát a feladatok csökkenésével a MOB kapacitásainak csökkenése is jár, hiszen a jelenlegi MOB-tagozatok alakulnak át új önálló köztisztviselőtékké. Ha nem tárjuk fel a valódi okokat, a valódi problémákat, amelyek az esetleges vélt vagy valós kudarcokhoz vagy sikertelenséghez vezettek, akkor önmaguktól a strukturális átalakításoktól nem várhatunk pozitív eredményt. A MOB-nak a mai napig jelentős szerepe van a sportcélú támogatások elosztásában, felhasználásának ellenőrzésében, a sportra fordított pénzek hasznosulásának nyomon követésében, a tervezett módosítás ezeket a jogosítványait jelentősen lecsökkenti, a forráselosztás gyakorlatilag centralizálásra kerül.

Ha a kormányzat egyébként elégedetlen a MOB munkájával, esetleg működésében anomáliákat vél felfedezni, akkor miért nem konzultál először az érintettekkel, miért nem él a törvényben biztosított ellenőrzési jogosítványaival a felügyelőbizottságon keresztül, illetve ha súlyos szabálytalanságokat lát, akkor miért nem fordul, szintén a törvényben rögzít-

tett eljárás szerint, a törvényességi felügyeletet gyakorlóhoz? Sajnos jellemző a fideszes irányításra, hogy a törvényeket nem betartják, hanem inkább megváltoztatják, aláásva ezzel a jogállamot, rombolva az állami intézményekbe vetett közbizalmat. Pedig ez egy fontos kérdés lesz, hiszen egy másik problémánál, amit még fel kívánok vetni, az egy nagyon fontos szempont lesz, hogy hogyan ítélik meg jelen pillanatban Magyarországot.

Ha valóban a működéssel és a rendszerrel van probléma, akkor miért kíván létrehozni további három azonos intézményi struktúrát a kormányzat? A javaslatban foglalt megoldás valójában nem jelent megoldást a mai magyar sport problémáira, nem strukturális problémái vannak a magyar sportnak jelen pillanatban és a magyar sportirányításnak, hanem annál sokkal mélyebben kellene keresni az okokat.

Minél több intézményi szereplő vesz részt a források elosztásában, annál átláthatatlanabb a rendszer, minél több kvázi konkurens szereplő verseng a forrásokért, annál kisebb az esélye a szakmai szempontok érvényesülésének, különösen, ha politikusok döntenek szakmai kérdésekben. Ha a politika továbbra is ilyen szinten kebelezi be a sportot, továbbra is ilyen szinten lesz jelen a sportági szakszövetségek és egyesületek életében, akkor éppen azok az eszmék sérülnek, amelyek miatt a sportot közösségi szinten támogatni és népszerűsíteni kellene, és amelyeket önök fennem hirdettek, amikor ezt a rendszert létrehozták, és a most létrehozandó rendszert megszüntették öt éve.

Lehet, hogy egyébként ezzel kellett volna kezdeni, hogy mindenki értse, aki esetleg figyelemmel kíséri ezt a vitát, hogy mi is a különbség a 2012. január 1-jei és a mostani változtatás között. 2012. január 1-jén alapvető változás állt be a hazai sportéletben: az eddigi öt helyett egyetlen köztestület, a Magyar Olimpiai Bizottság vette át az irányító szerepet állami feladatokat ellátó civil szervezetként. A sporttörvény erről is rendelkező módosítását 2011. december 5-én fogadta el a parlament, és megszűnt az addig köztestületként működő Magyar Paralimpiai Bizottság, a Nemzeti Sportszövetség, a Nemzeti Szabadidősport Szövetség és a Fogyatékosok Nemzeti Sportszövetsége. Az addigi feladataikat a MOB vette át úgy, hogy ezen területek a MOB szakmai tagozataiként működjenek tovább, vezetői pedig az Olimpiai Bizottság alelnökei lettek, és a MOB kompetenciája lett az is, hogy a szakmai tagozatok működésére és feladataira tekintettel döntsön az állami támogatás elosztásáról, tehát hozzá került minden.

Most mi változik? A következő történik: a kormány elképzelései szerint a MOB alatt tevékenykedő tagozatokat kiemelik és önállóvá teszik, köztestületi rendszert alakítva ki. Négy köztestület jön létre: a verseny- és élsporté, vagyis az olimpiai sportágaké, a nem olimpiai sportágaké, továbbá a fogyatékkal élő-

ké, valamint a diák-, hallgatói és szabadidősporté, továbbá létrejön - ez az egyetlen pozitív változás egyébként a véleményem szerint, ami plusz ahhoz képest, amilyen rendszert megváltoztattak - egy, a nemzeti utánpótlás-nevelési feladatokkal foglalkozó helyettes államtitkárság is, és a pénzosztás lehetősége visszakérül az államtitkársághoz. Azért fontos, hogy ezt elmondjuk, hogy lehessen látni, itt semmifajta újítás nincs, a régi rendszert állítják vissza, amit önök változtattak meg, ami ellen tiltakoztunk, és önök akkor azt mondták, hogy szakmaiatlan a tiltakozásunk.

És akkor lennének ugyan kérdéseim, ha már Gúr Nándor itt felhozta az olimpiát, az olimpiai pályázatot, mert ez az egyik olyan pont szerintem, ami óriási hiba megint, amit elkövettek: az időpont, amikor ezt a törvénymódosítást behozták a parlament elé; pont azért, mert a jogállamiságot és a sport szerepét erőteljesen figyeli most a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, minden egyes lépésünket figyelik. Egy ilyen vita során lehetőség van arra, hogy elmondjuk mind-mind mi, saját magunk, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság felé is üzenve, hogy mennyi gondja van a magyar sportnak jelen pillanatban, és erősítsük azt a kételyt a Nemzetközi Olimpiai Bizottságban, hogy vajon Magyarország képes-e megrendezni egy olimpiát; nem egészen tíz hónappal azelőtt, hogy majd dönteni fognak róla. Akarnak önök olimpiát rendezni egyáltalán vagy csak ezt is szavakban? Mert ha akarnak, akkor ezt a sporttörvény-módosítást most nem lett volna szabad behozni ide a parlament elé.

Ha komolyan gondolják, akkor nem lett volna szabad ide behozni, mert az egyik legfontosabb szempont az lesz majd szeptemberben, amikor a Nemzetközi Olimpiai Bizottság dönt, hogy milyen társadalmi támogatottsága van az olimpiának. Önök szerint azoknak, akik most végighallgatják, mondjuk, ezt a vitát Magyarországon, önök szerint akik majd elolvassák a tudósításokat, azoknak az fog lejönni, hogy Magyarország képes megrendezni az olimpiát? Azokat az embereket meg fogják kérdezni - nem az önök közvélemény-kutatói, akiket itt Magyarországon nagyon jól megfizetnek, hanem a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által megbízott közvélemény-kutató cég -, és ha nem megy 60 százalék fölé az olimpiai támogatottság, akkor az egészet elfelejthetjük, az lesz az egyik legfőbb érv. Akkor jó időpontban hozták be ezt ide? Komolyan akarnak esetleg olimpiát rendezni?

Aztán persze arról is beszélni kellene, és ez lenne a vége majd, hogy mi mit szeretnénk, mi az, amit a Jobbik szeretne. Először is nagyon szeretnénk egy megfelelő szintű sportképviseletet a kormányban, tehát szeretnénk, ha nem is államtitkársági szinten, hanem minisztériumi szinten lenne a sport képviselve a kormányban, minél erősebb legyen, ha már ennyire fontos, önök által kiemelt nemzetstratégiai ágazat a sport.

(14.30)

Szeretnénk azt is egyébként valóban, hogyha nem dugdosnák el így a bizottsági struktúrában, hanem lenne, lett volna önálló sportbizottság, amelyik foglalkozhatna a sport kérdéseivel, ha már ennyi pénzt költenek önök egyébként a sportra, mert az elvitathatatlan, hogy nagyon sok pénzt költenek. Az már más kérdés, hogy vajon kell-e ennyi stadiont építeni.

Aztán mit szeretnénk még? Azt szeretnénk, hogy végre a szakági sportszövetségekben és az egyesületeknél szakmai munka folyjon, szakemberek végezzék ott a munkát, és nem politikai alapú sportvezetés lenne. Erre hozok fel önöknek példákat is. Nem kell szeretni adott esetben egy sportvezetőt, tényleg nem államtitkár asszonynak akarok most hízelegni, de szerintem - én egyébként nem szeretem különösebben, és lehet, hogy most rosszat okozok neki, hogyha elmondom - ma Magyarországon az egyik legjobban működő szakági sportszövetség az az úszószövetség. Mert mit kell egy szakági sportszövetségnek teljesíteni ahhoz, hogy azt mondjuk, hogy jól működik? És itt most, mondom még egyszer, vonatkoztassunk el attól, hogy a személyét szereti az ember vagy nem szereti. A következőket: eredményeket kellene produkálnia. Produkálnak? Produkálnak. Nemzetközi versenyeket kellene Magyarországra hozni. Hoznak nemzetközi versenyeket Magyarországra? Hoznak. És hogy a nemzetközi szervezetben, a szakági sportszövetség nemzetközi szervezetében megfelelő súlylyal legyenek jelen. Jelen vannak megfelelő súlylyal? Igen. Így kell működni egy szakági sportszövetségnek. Ezért fáj nekem nagyon a Hegedűs Csaba-eset. Ezért fáj nagyon az, hogy a birkózószövetség éléről egy ilyen szaktekintélyt önök levettek, megpuccsoltak, és beültették helyette Németh Szilárdot, majd az olimpián ennek ittuk a levét birkózásban, teljes mértékben meggyőződés.

De beszélhetünk, hogy hozzak más példát, a Paralimpiai Bizottságról is, hiszen a Paralimpiai Bizottságnál, amikor egy megfelelő szakmai háttérrel rendelkező ember került oda - egyébként az önök embere, tehát most megint nem érhet az a vád, hogy valakit dicsérek -, Szabó László személyében teljesen megváltozott a Paralimpiai Bizottság működése, abszolút normális szakmai munka folyik az én véleményem szerint, amióta ő van ott, és semmi gondunk nincs azzal, amilyen szakmai munkát végeznek a Paralimpiai Bizottságban.

Tehát én azt mondom, hogy végre vissza kellene térni ahhoz a szakmai irányításhoz, ami segíthetne a magyar sporton.

És ami még nagyon fontos, hogy hogy lesznek elosztva ezek a források. Most visszakerül az államtitkársághoz a források elosztása, és kérdés, hogy milyen szempontok szerint fogják majd ezeket a forrásokat elosztani. Mi azt szeretnénk, és ez lenne a

Jobbik javaslata is - biztos, hogy ez nem lesz egyszerű, államtitkár asszonynak majd nagyon sok mindenkivel és mindenféle érveléssel meg kell küzdenie -, ha egy teljesítményalapú és egyértelműen a sportszakmai szempontokat figyelembe vevő elosztási rendszer lenne. Tehát nem az határozná meg valakinek a támogatási összegét, hogy éppen ki az adott sportági szövetség elnöke, hogy politikus vagy nem, jóban van-e Orbán Viktorral vagy nem, jóban van-e ezzel vagy nem, egy dolog határozná meg: milyen eredményeket tudnak elérni és milyen sportszakmai célokat határoznak meg, és ezek a sportszakmai célok valóban támogathatók-e, és valóban azokra a sportszakmai célokra költik-e el a pénzt, mint amire a magyar állam adja nekik, hiszen ezek közpénzek, ne felejtjük el, és a közpénzeket normálisan kellene ellenőrizni. És itt jön az utolsó, amit mi még szeretnénk: egy sokkal-sokkal komolyabb kontrollt, egy sokkal komolyabb ellenőrzést a közpénzek felhasználásáról.

De ez vonatkozik egyébként a taopénzekre is, ha már itt beszéltünk róla. Tudom, önök most letitkosították, ne lehessen a taopénzeket megnézni normálisan, de én azt szeretném kérni államtitkár asszonytól, hogy ellenőrizzék le, hogy vajon azokat a pénzeket, ami szintén közpénz - vitatkozhatunk rajta, hogy nem vagy igen, Orbán Viktor is elismerte, hogy közpénz -, arra fordítják-e, amire szánják, hiszen kikerül a költségvetésből, ezek közpénzek, ha már az utánpótlás-nevelésre kellene fordítani, akkor valóban fordítsuk az utánpótlás-nevelésre. Ne sajnáljuk, tehát mi is azt mondjuk, a sporttól nem szabad sajnálni, hiszen azok, amik itt elhangzottak általánosságban, hogy a sport milyen hatással van a társadalomra, milyen hatással van a társadalom egészségi állapotára, az egészségügyére és minden másra, ez mind-mind igaz, a sport egy nagyon fontos ágazat a mi véleményünk szerint is, és nagyon komolyan kell venni, támogatni is kell, pénzt is kell rá költeni, nem is keveset, de ezeket a pénzeket úgy kell felhasználni, hogy azt a célt valósítsák meg, amire szántuk őket.

Tehát ezek lennének a mi észrevételeink, ezek lennének azok a pontok, amiket el szerettem volna mondani. Még egyszer mondom, mi örülünk neki, hogy most visszarendeződés van öt év után, hiszen akkor sem támogattuk ezt a változtatást, most támogatni fogjuk azt, hogy újra elinduljon akár egy hosszabb távú sportkonceptió, amihez államtitkár asszonynak nagyon sok sikert kívánok, sok kitartást kívánok. *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde: Köszönöm szépen.)* Én úgy gondolom, hogy lesz épp elég problémája ezzel az egész dologgal, főleg a források elosztásával kapcsolatban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Szabó Tünde államtitkár asszonynak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár asszony.

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak, Hölgyek! Örömmel tölt el, hogy a sportról szóló törvény, a 2004. évi I. törvény módosításának vitája során számos, a kormányzati céljainkat támogató felszólalást is hallhattunk. A hozzászólások is megerősítenek bennünket abban, hogy jó úton járunk a módosítások során, hiszen a sporttörvény módosításával nagyobb hangsúlyt kap a verseny- és élsport támogatásának egysége, a szabadidősport, a diák-, hallgatói sport és a fogyatékkal élők sportjának a területe, valamint megerősödik a nem olimpiai sportágak érdekképviselőinek a rendszere is, ezáltal egységes állami felügyelet alatt működő rendszert hozunk létre az utánpótlás-nevelés területén is, hogy megalapozzuk a jövő versenysportjának sikereit.

Engedjék meg, hogy röviden reagáljak a felvetéseikre. A taóval kapcsolatban, a támogatásokkal kapcsolatban hallhattunk jó pár megjegyzést. Én szeretném hangsúlyozni, és itt nem az elszámolásokra szeretnék kitérni, hanem inkább a látvány-csapatsport támogatási rendszere a fiatal generációk részvételének előmozdításával és a sportéletmód ösztönzése révén növelik a szabadidősport társadalmi bázisát is. A látvány-csapatsportágak társadalmi szempontjából is kiemelkedő jelentőséggel bírnak, hiszen például az utánpótlás-nevelési feladatok, valamint a létesítményfejlesztési támogatások révén hozzájárulnak a felnövekvő nemzedékek körében az egészséges életmód feltételeinek kialakításához, a közösségi érdekek és értékek megteremtéséhez, hiszen nemcsak a látvány-csapatsportágakban igazolt versenyzők vehetik igénybe azokat a létesítményeket, amelyek a társaságiadó-kedvezmény rendszerén keresztül valósulnak meg, hanem a törvény szerint az üzemeltetési idő legalább 20 százalékát olyan kedvezményes feltételekkel kell kiadni, amelyekre más sportágak területéről is fogadhatnak gyerekeket, diákokat, sőt a törvény kifejezetten arra ösztönzi a támogatott szervezeteket, hogy tegyék meg, mert ezzel csökken a programhoz szükséges önerő mértéke is. Továbbá a jövő év elején már elindul az NFM közreműködésével szabadidős sportparkok hálózatának a kiépítése, amelyet tovább követnek - már a hírekben, a mai médiában is olvasható - szabadidősport-fejlesztési programok különböző sportágak területén.

Emellett a költségvetési támogatás elszámolásánál és ezzel kapcsolatban a felhasználás ellenőrzése során teljeskörűen minden esetben megvizsgálásra kerülnek a beküldött elszámolások. Ennek alapján a

felhasználásról szóló beszámolót a támogató annak kézhezvételétől számított 60 napon belül megvizsgálja és dönt az elfogadásról vagy elutasításáról vagy a hiány pótlásáról. Itt is nagyon szigorú szabályoknak kell megfelelnie a támogatottnak, ahol pénzügyi és jogi kontroll, és emellett nagyon szigorú szakmai szabályozás alatt állnak a szervezetek, és ez biztos, hogy az államtitkárság részéről a jövőben akár még erősebb kontrollt fog eredményezni.

A sporttörvény módosításának alapvető indoka - és nagyon sok képviselőtől hallhattuk az előbbiek során - elsősorban az elmúlt években újonnan megjelent állami sportfejlesztési programok és rendszerek, valamint az ezekkel járó fokozott adminisztratív feladatok ellátása és az egyirányú folyósítási rendszer megvalósítása, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy 2011 előtt nem voltak a 16 kiemelt sportág sportágfejlesztési támogatási programjai, vagy nem voltak felzárkóztatási sportágak fejlesztési programjai, vagy nem voltak kiemelt edzői státuszok, nem volt ilyen nagy mértékű sportlétesítmény-építés, és ahogy felsoroltuk, kiemelt egyesületek támogatása sem volt.

(14.40)

Itt megjegyezném - ugye, Mesterházy képviselő úr részéről hallhattuk, hogy a sportegyesületeket szeretné, ha támogatnánk. *(Közbeszólásra:)* Most nincs itt, de ezúton is neki is üzenem és mindenkinek, hogy pár napon belül már ki is jön akár hivatalos formában is, hogy az egyesületek működését fogjuk egy sportprogrammal támogatni, és itt nem a fővárosi vagy a kiemelt egyesületekre gondolunk elsősorban. Úgyhogy ezeket nagyon fontos volt, hogy megjegyezzem. Mindemellett a versenysport folyamatos fejlesztésén túl az eddigieknél nagyobb hangsúlyt fektet a sporttörvény módosítása a szabadidősportra, a diák-, hallgatói, egyetemi sportra, és ahogy hallhattuk, a fogyatékkal élők területére és a nem olimpiai sportágak képviselőire.

Még egyszer szeretném megköszönni a felszólalóknak és az Országgyűlésnek, hogy ezeket az építő szándékú észrevételeket kaphattuk, és kérem, hogy a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosítását, a T/12459. számú törvényjavaslatot a zárószavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12475. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az

előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kovács Zoltán úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem először állunk itt ebben a témában már az Országgyűlés előtt, és azt gondolom, hogy az elmúlt esztendő erőfeszítéseinek köszönhetően a közigazgatásban számos újítás szolgálja az ügyfelek jobb kiszolgálását, kényelmét, az ügyek egyszerűsítését, hatékonyabb intézését. Ennek egyik eleme az elektronikus ügyintézés, ezt kiterjesztettük. Nincs még vége ennek a kiterjesztésnek, a továbbiakban is szeretnénk minél inkább ezen a téren előbbre jutni. Ugyancsak a kormányablakok mint integrált ügyfélszolgálatok azok, amelyek területén több mint ezer ügytípus indítható, illetve kezdeményezhető az állampolgárok számára, csökkentve ezáltal a különböző hivatalokhoz történő mászkálást, egy helyen lehet ezt a legtöbb ügy tekintetében indítani.

Az eljárások hatékonyságát azonban nemcsak az ügyintézési határidőkben vagy az elektronikusan kezdeményezhető ügyek számában tudjuk mérni, hanem a hatósági cselekmények egy eljárás láncolat. Annak több láncszeme van, és időnként ezeket a láncszemeket szét kell bontanunk, s meg kell nézni, hogy hol vannak azok a pontok, amelyek a hatékony és ügyfélbarát ügyintézés nem segítik elő. Ezért kérjük fel a tavalyi esztendőben és idén is magukat az állampolgárokat, tavalyl közel félmillióan, az idén pedig mintegy negyedmillióan nyilvánítottak véleményt a tekintetben, hogy melyek azok az eljárási szabályok, amelyek nehezítik az ő ügyintézésüket, hol van szükség arra, hogy ezeket egyszerűsítsük, kivegyük vagy átalakítsuk, tehát egyes láncszemek kivételével ez a sokszor az ügyintézését gúzsba kötő lánc rövidebb legyen vagy akár segítse az ügyfelek munkáját.

Az idei évben a nyári időszakban került sor az állampolgárok megkérdezésére, hasonlóan a tavalyl módhoz. Volt egy kínálati lehetőség, felkínáltunk jó néhány ügyfajtát, de maguk is tehettek erre javaslatokat, és jogalkotói szemmel is nézve az ügyfél- és a hatósági visszajelzések azt mutatják, hogy átfogó felülvizsgálatra van szükség a jogszabályok tekintetében. Nemcsak az állampolgárokat kérdeztük meg azonban, hanem magukat az ügyintézőket is, hogy melyek azok az ügytípusok, amelyek az ő munkájukat a jogszabályok bonyolultsága miatt nehezítik, és ezáltal hosszabb időt kell tölteni az eljárás ügyintézésével.

Az állampolgárok a bürokráciacsökkentést önmagában egy fogalomként élik meg, de ennek a bel-

tartalmát kevésbé látják a mindennapjaikban, ezért ebben a törvényjavaslatban vállalkozunk a korábbihoz hasonlóan arra, hogy felülvizsgáljunk eljárásokat, és kivegyük azokat a szabályozó elemeket, amelyek terhet jelentenek mind az ügyfelek, mind pedig a hatóságok számára.

A törvényjavaslatban foglalt módosítási javaslatok egészének áttekintésére, minden egyes szabályon végigmenni nincs lehetőség az időkorlát miatt, noha mégis az 30 perc, ezért inkább a leginkább közérdekű kérdésekre számot tartó javaslatokra hívnám fel a tisztelt Ház figyelmét a törvényjavaslatból.

Az egyik ilyen az állampolgárok teljes körét érintő javaslat, hogy '17, azaz a jövő esztendő nyarától, július 1. napjától lehetővé teszi, hogy a polgár a lakóhelyének és a tartózkodási helyének bejelentését bármely járási hivatalnál megtehesse. Ez eddig nem volt így. Mobilak az emberek, nem esik egybe a munkahely, nem esik egybe a lakóhely, iskolába járnak, az nem mindig a lakóhelyen van, mondjuk, felsőfokú oktatási intézményben vagy akár középfokú oktatási intézményben. Most bárhol megteheti, sőt a kormányablakok kiterjesztésével még közlekedési csomópontokban is, adott esetben MÁV-állomáson is már öt ilyen kormányablakot átadtunk. A módosítás egyaránt figyelemmel van a helyben történő ügyintézés iránti igényekre is és arra az ügyfélre, hogy maga választja meg, hogy hol kívánja ezt az állampolgári kötelezettséget teljesíteni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A mai Magyarország fejlődésének és a környező országokkal történő versenyképességi összehasonlításban sok esetben a bürokrácia képezi akadályát ebben a versenyben az előbbre jutásnak. 2015-ben és '16-ban már hoztunk a parlament elé két ilyen bürokráciacsökkentő törvénycsomagot. Itt több mint 30 eljárásban került újragondolásra az állam közhatalmi szerepe. A kidolgozott koncepció folytatásaként a törvényjavaslat elsősorban az ügyfél és a hatóság, közvetetten az állampolgár és az állam bizalmi viszonyára építve további szakértői, illetve szaktanácsadói tevékenység esetében teszi lehetővé, hogy a szigorú engedélyezés kényszeréből kilépve már bejelentés alapján is megkezdhető legyen a tevékenység vagy adott esetben folytatható.

Természetesen azok a feltételek, azaz az anyagi jogszabályok változatlanul maradnak, tehát ez csak az eljárási oldalról segíti az állampolgárokat, viszont a jobbiztonság követelményeinek eleget tesz a továbbiakban is. Hogy az eljárások gyorsítása ne csak a határidők jogszabályi szintű csökkentésével valósuljon meg, hanem realizálódjon a mindennapi ügyintézés során is, az ügygondnokok kirendelésére a hatóságok a jövőben közvetlenül is jogosultak lesznek. Ezáltal legalább 15 napos rövidítés kerül az eljárásba, ahol ügygondnok kirendelése válik szükségesé. A módosítás nem utolsósorban a gyámhivatalokat érinti; ezt korábban épp az ellenzéki képviselőtársak

említették fel, tehát léptünk ez ügyben, itt az ügygondnokok kirendelésével járó ügyterheket csökkenti, és nyilván akkor az erőforrásokat máshol is igénybe tudják venni, ha itt szabadul fel kapacitás.

(14.50)

A törvényjavaslat alapján egyszerűsítésre kerülnek az egészségkárosodási, gyermekfelügyeleti támogatással, kiemelt ápolási díjjal kapcsolatos felülvizsgálati eljárások. Itt jó néhány esetben már nem kell, az orvosi vizsgálatoktól függetlenül is lezárulhatnak a hatósági eljárások.

Az ügyfelek adminisztratív terheinek jelentős csökkentésére irányul az a kezdeményezés a javaslatban, amely a hatósági jóváhagyáshoz kötött, szerződésen alapuló földhasználat esetén megteremti annak a lehetőségét, hogy a hatályos szabályoktól eltérően bejelentésre induló eljárás helyett hivatalból kerüljön lefolytatásra a földhasználati nyilvántartásba-vételi eljárás, ne kelljen kétszer menni a földhivatalba, s a hivatal a saját maga adatbázisa alapján ezt el tudja végezni.

Az ingatlanok, beruházások, sok esetben jelentős felújítások esetén, valamint a vásárlások ütemének gyorsabb, mint társadalmi igény és kiemelt kormányzati cél is, teret nyert a kormányjavaslatban (*sic!*), ez a lakás-takarékpénztári kifizetések időtartamának jelenlegi csökkentésében nyilvánul meg. Ezt azért is fontosnak tartjuk, mert a legutóbbi ismertetések szerint jelentősen nagyobb értékben és a tavalyinál több szerződést kötöttek az ügyfelek a magyarországi lakás-takarékpénztáraknál már a 2016-os esztendőben is.

A törvényjavaslat lehetővé teszi - és fordulok itt a nemzetiségi szószólók felé - a nemzetiségi névhasználat minél szélesebb körben történő gyakorlását. A változással a szülők már a születés bejelentése után nyilatkozhatnak a gyermek névviseléséről, nincs szükség arra, hogy utólag egy újabb eljárást folytassunk le az anyakönyvvezetőnél, hogy a megfelelő nemzetiségi utónév bejegyzésre kerülhessen.

Az ügyfelek költségeinek mérséklése irányába ható egyik módosítás szerint, amennyiben a kötelező felelősségbiztosítás hiánya miatt a gépjármű forgalomból történő kivonására a biztosító téves vagy elmulasztott értesítése eredményeképpen kerül sor, akkor az ügyfél helyett a biztosítót fogja terhelni a gépjármű forgalomba történő visszahelyezésének a költsége. Nevezetesen arról van szó, amikor az ügyfél egyszer csak arról értesül, kivonják a gépjárművét a forgalomból, miközben egyébként párhuzamosan folyik egy eljárás, és befizette a díjat a biztosító felé, de a biztosító erről nem értesítette az illetékes hatóságot, és kivonják közben a gépjárművet annak ellenére, hogy nem mulasztott az ügyfél, ezért az ezzel kapcsolatos költségeket ráterheljük a biztosítóra a javaslat szerint.

A jogszabály előkészítése több ponton is figyelemmel volt a hatóság oldalán jelentkező adminisztratív terhekre, mert eddig volt egy olyan nézet, hogy elsődlegesen az ügyféli oldalon csökkentettük a terheket, ez időlegesen mindig a hivatalokban adminisztratívteher-növekedést jelent, most próbáltunk ebben a javaslatban az adminisztratív hivatali terhekre is figyelemmel lenni, így például az erdészeti hatóságoknak erdőtelepítés, erdőfelújítás ügyében jóval kevesebb teendője lesz, és ez nem csökkenti az erdővel kapcsolatos biztonságot sem. Csökken az ingatlanügyi hatóság ügyterhe, a gyámhivatalok tehermentesítéséről pedig már beszéltem.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A közelmúltra visszatekintve szeretném felhívni a képviselőtársak figyelmét a bürokráciacsökkentés 2015 óta elért főbb eredményeire. 2015-16-ban 221 törvény módosítására vagy hatályon kívül helyezésére került sor, 73-at érintett a hatályon kívül helyezés. A módosítások eredményeként csökkent az ügyfelek hatóságok előtti megjelenési kötelezettsége, több mint 30 hatósági engedélyezés bejelentési eljárás alakult át. Jelentősen nőtt a 8 napon belül befejezett ügyek száma, további 9 törvény módosítása alapján megszűnt 20 hatósági eljárás és cégeljárás díja is. Most 45 törvényt módosítunk ezzel a törvényjavaslattal, a körülbelül másfélszer jelenleg hatályban lévő törvényből, így gyakorlatilag már 266 törvényhez nyúltunk hozzá a mostani javaslattal együtt az említett célok jegyében. Ilyenre nem volt példa a rendszerváltás óta.

Tekintettel arra, hogy a törvények hatálybalépése óta eltelt időszak gyakorlati tapasztalatai is alátámasztják a módosításhoz fűzött elvárásokat, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, a kedves képviselőtársakat, hogy támogassák a korábbihoz hasonlóan a bürokráciacsökkentés célkitűzéseit a törvényjavaslat elfogadásával. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2016. évi lakossági konzultáció során kapott 250 ezer véleményből levont következtetések és a járási, fővárosi kerületi hivataloktól érkezett javaslatok alapján a bürokráciacsökkentés harmadik fázisaként került benyújtásra a 45 törvény módosítását magába foglaló T/12475. számú, a közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat.

A gyakorlati tapasztalatokat figyelembe véve a módosítások között számos olyan javaslat található,

amely alapvetően az ügyfelek terheinek csökkentését célozza, ugyanakkor közvetetten a hatóságok munkaterhét is csökkenti, egyúttal könnyebbséget jelent mindkét oldalon állók számára. A közigazgatás általános reformjához fűződő érdeket a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény módosításával, illetve a majdan elfogadásra kerülő közigazgatási rendtartásról szóló törvény elfogadásával lehet elérni, hiszen ezek a törvények szabályozzák az általános szabályokat, ugyanakkor az ágazati szabályok módosításával is jelentős eljárási tehercsökkenés érhető el.

A javaslatból kiemelnék hármat, ami az általános szabályokra vonatkozik. Bevezetésre kerül az automatikus döntéshozatali eljárás. A hatóság a jogszabályi feltételek fennállása esetén vagy azonnal, vagy egy nap alatt akár teljes mértékben automatizált, emberi közreműködés nélküli ügymenetben hozhat meg döntést. Ez a beavatkozás nélküli döntéshozatali forma olyan esetekben alkalmazható, amikor az ügy megítélése egyszerű, avagy az ügymenet teljes mértékben automatizált. Ilyen ügy lehet például a közúti bírságolás.

Mint ahogy államtitkár úr is említette, ügygondnok kirendelésére a hatóságok a jövőben közvetlenül jogosultak lesznek, ezzel gyorsítva az eljárásokat, s egyúttal tehermentesítve a gyámhatóságot. Ez azzal magyarázható, hogy az ügygondnok kirendeléséhez nincs feltétlenül szükség különleges, gyámügyi igazgatásban szerzett szakismeretre, ennek megfelelően nem indokolt hatáskört gyámhatóságnál tartani.

A belföldi jogsegélyre vonatkozó elektronikus kapcsolattartás pozitív hatására figyelemmel a javaslat a hatóságok és a szakhatóságok közötti kommunikációra is kiterjeszti az elektronikus út kizárólagos alkalmazását, így az érintett ügyek elintézését gyorsítja, hogy a megkeresések során kizárólag elektronikus úton, akár elektronikus levél útján tarthatnak kapcsolatot egymással.

A javaslat ágazati szintű speciális eljárási szabályai közül az alábbi négyet emelem ki: kedvezően módosul a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény néhány rendelkezése, vagyis a gépjármű lefoglalása esetén biztosításra kerül egy 30 napos átmeneti időszak az adós számára, hogy a gépjármű forgalomból történő kivonása nélkül rendezzék a tartozást vagy megállapodást kössenek a végrehajttal, így ugyan lefoglalásra került a jármű, de nem kerül a forgalomból kivonásra. Ez kedvező mind az ügyfélnek, kedvező mind a hatóságnak.

(15.00)

A javaslat egyik lényeges eleme az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás, valamint kiemelt ápolási díj, melyek esetében az ellátások felülvizsgálata során korábban megállapított egészség-

ségi állapotot fennállónak kell tekinteni mindaddig, amíg az új vizsgálati eredmény, illetve komplex minősítés megérkezik. A módosítás biztosítja az ügyfél számára az ellátás folyamatos folyósítását.

További lényeges módosítás, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosítása alapján az ügyfélnek nem szükséges okiratot csatolni a hasznélvezeti, a tartási vagy életjáradéki jog, továbbá a használat jogának elhalálozás következtében történő megszűnése esetében, amennyiben ezeknek a jogoknak a megszűnése a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban szereplő adatokból kétségtelenül megállapítható. Ezeknek a jogoknak a törlése úgy történt korábban, hogy be kellett nyújtani az adott illető halotti anyakönyvi kivonatát, és kérelmet kellett előterjeszteni.

Végezetül szeretném kiemelni, hogy 2017. július 1-jétől a polgár lakóhelyét és tartózkodási helyét bármely járási, fővárosi kerületi hivatalnál bejelentheti, ezáltal csökken a bejelentési kötelezettség teljesítésével járó kööttség.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összeségében tehát elmondható, hogy a kormány a T/12475. számú törvényjavaslat elfogadásával a magyar állampolgárok életét könnyíti meg, ezért kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a Fidesz-frakció támogatja azt.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Megadom a szót elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Abban önnek igaza volt, amivel kezdte a felszólalását, hogy nem először ülünk itt hasonló témában, megjegyzem, tartok tőle, hogy nem is utoljára. Ebben egyetértünk, csak egy picit más oldalról közelíteném én ezt meg.

Lépésről lépésre, ülésről ülésre sikerült önöknek a közigazgatás rendszerét szétverni ezekkel a módosító javaslatokkal, amik ilyenek és ehhez hasonlóak. Egyszerűen nem lehet találkozni olyan, közigazgatásban dolgozó szakemberrel, legyen az a rendszer alján, tetején vagy közepén, aki ne ugyanezt mondaná, aki ne azt mondaná, hogy teljes a káosz a közigazgatásban mára, aki ne azt mondaná, hogy kaotikus lett a helyzet, aki ne azt mondaná, hogy értelmetlen és az ügymenetet hátráltató, oda-vissza meghozott jogalkotással sikerült, ahogy még egyszer mondom, teljes káoszt teremteni a rendszerben.

Ez a javaslat nagyjából hasonló módon tesz, illetve megpróbálja azokat a korábban egyébként rosszul meghozott jogszabályokat módosítani, korigálni, amelyeknek egy részéről már akkor látszott, hogy probléma lesz vele, egy másik részéről meg nem látszott, mert az átgondolatlan jogszabályalkotás során nemhogy az ellenzék nem tudta ezt kellőképpen áttekinteni, de szerintem azok sem, akik egyébként megalkották ezeket a jogszabályokat.

Valójában a közigazgatási bürokráciacsökkentés egésze alatt összekapart kormányhivatali és járási hivatali ötleteknek az egyvelegéről van szó ebben a javaslatban, mindennemű logika, valamint más törvényekkel való összhang nélkül. Ismét, még egyszer mondom, ez nem nagy újdonság az elmúlt évek hasonló témájú jogalkotását tekintve.

Kettő mondatban sikerült elintézni a törvényjavaslat általános indoklását. Ez is jól mutatja, hogy nem valódi, hanem hézagkitöltő jogszabályról, törvényjavaslatról van szó.

A javaslat remek tükre a hazai törvényalkotásnak, a törvénygyári működés futószalagon kitermelt törvényeinek. Az elfuserált jogi szabályozás megváltoztatása, a törvények közötti kollízió feloldása, az égbekiáltó jogalkotási hiátusok újabb jogalkotással való kitöltése, a jogalkalmazási nehézségek oldása teszi ki ennek a javaslatnak a gerincét.

Számos esetben a Ket.-hez kívánnak igazodni, ami, tisztelt államtitkár úr, nevetséges, tekintve, hogy olyan időszakot élünk, amikor az Országgyűlés éppen most tárgyalja azt a törvényjavaslatot, ami az általános közigazgatási rendtartásról szól, és éppen a Ket.-et váltja föl; azt a javaslatot, ami szélsőségesen hatóságpárti, az ügyfelet majdhogynem zavaró tényezőnek tekintő szemléletű. Értelmetlen a Ket. érdemi, szinte már-már novelláris módosításáról beszélni olyankor, amikor hamarosan az Ákr. váltja fel a Ket.-et.

Az pedig megmosolyogtató, hogy a Ket. korábbi módosításaiból fakadó jogrendszeri összhangot még mindig nem sikerült megvalósítani, ezért bürokráciacsökkentés címén igazítják ki a Ket. réges-rég megváltozott szabályaihoz az ágazati joganyagot.

Ehelyütt inkább azt a javaslatot fogalmazzuk meg, hogy már most kezdjék meg az ágazati joganyagoknak a közigazgatási rendtartáshoz való igazítására vonatkozó szakmai munkát, mert az a jogrendszer javát érinteni fogja, nem is szólva a kormányrendeleti és miniszteri rendeleti szinten lévő igen terjedelmes joganyag átírásának a szükségességéről. Szóval, pótcselekvés helyett, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, jó lenne, ha a kormány inkább valóban cselekedne. Ez a javaslat viszont egyértelműen a pótcselekvés kategóriájába tartozik.

Az egyik legkomolyabb probléma ezzel a javaslattal, hogy számos esetben a feladat maga nem is szűnik meg, csak más végzi a jövőben. Ez bürokrá-

ciacsökkentésként aligha értelmezhető, különösen nem, ha egy másik közigazgatási vagy állami szerv lesz a feladat jövőbeni végzője. Hadd említsek példát erre. Mondjuk, az adók módjára behajtandó köztartozások vonatkozásában az ebben a körben történő változásról beszélek, ahol például a fővárosi és megyei kormányhivatalok és a járási hivatalok többletterhei a jövőben, igaz, nem őket terhelik, hanem a NAV-ot. Tehát ez nem egy nagy változás, tisztelt képviselőtársak.

Azonban ha még egy neuralgikus pontot vagy talán a legneuralgikusabb pontot említem e körben, ez a szabálytalan vételezés ügye a közüzemi szolgáltatásokat illetően. A felek közötti szerződéses jogviszonyból eredő vita eldöntésében való közreműködés a közigazgatási hatósági tevékenységből kikerül, de nyilvánvaló, hogy a szolgáltatók és a fogyasztók közötti vita nemperes bírósági eljárásba terelése ugyan csökkenti a közigazgatás terheit, ugyanakkor növeli a bíróságok terheit.

Szeretném azt megkérdezni államtitkár úrtól, hogy volt-e ebben egyeztetés egyébként a bírósági vezetőkkel. Szeretném azt is megkérdezni, hogy ha ilyen többletterheket rónak már megint a bíróságokra, csökkentve ezzel a közigazgatás terheit, akkor vajon forrásokot is átcsoportosítanak-e a közigazgatásból a bírósági fejezethez, mert én erről nem hallottam és nem is olvastam a javaslatban. Márpedig állítólag volt önöknek egy olyan szemléletmódja, hogy ha többletterheket telepítenek valahova, akkor ahhoz a forrást is biztosítani fogják. Államtitkár úr, biztosítják a forrást a bíróságok számára a többletterhek vonatkozásában?

Szól a javaslat, méghozzá meglehetősen bőven a közfoglalkoztatásról, szociális ügyekről; ez az, amiről Gúr Nándor képviselőtársam fog majd utánam bővebben beszélni.

Összefoglalva, idő hiányában annyit viszont még mondanék és összefoglalásképpen, hogy ez a javaslat nem támogatható természetesen, az MSZP frakciója nem fogja támogatni. Tökéletesen koncepciótlan, valójában egy ötletbörze, amelyet még át sem fésültek abból a szempontból, hogy hol csökkent lényegesen állami feladatot, tesz egyszerűsítést az érintettek körében. Ami számunkra az egyik legfontosabb és a legnagyobb probléma, hogy a javaslat számos ponton nem ügyfélbarát. Lehet ezt bürokráciacsökkentésnek nevezni, csak éppen nem ügyfélbarát módon tették ezt meg, hanem éppen ellenkezőleg, ügyféllelens. Nem jó egyébként sem a hatósági munkát végzőnek, sem az ügyfeleknek.

Ugyhogy eltekintve attól a néhány pozitív dologtól, ami benne szerepel, úgy egységében biztos, hogy nem támogatható még módosító javaslatok elfogadása esetén sem. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Gúr Nándor jegyző úrnak.

(15.10)

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatom, ahol képviselőtársam abbahagyta. A mi értékrendünk szerint a bürokrácia csökkentése nem feltétlen módon azt jelenti, hogy tízezerrel vagy százezerrel akarnak embereket kirugdosni. Itt még a számokat sem találták el egymás között, mert különböző számokat használnak a néhány tízezertől a több száz ezer főig. A bürokráciacsökkentés a mi számunkra azt jelenti, hogy adott esetben még ugyanazzal az állományi létszámmal megoldva, de sokkal inkább vállalkozóbarát, sokkal jobban a polgárokat kiszolgáló tevékenység zajlódnak. Ez magának a bürokráciának a csökkentése, nem az emberlétszám csökkentése, mint amiben önök folyamatában gondolkodnak. Tudja, államtitkár úr, nem volt ez kevés a kétezres esztendőkből sem, mármint a költségvonzata a bürokrácia működtetésének. Különböző európai tanulmányok, kutatások, Kox-tanulmány is - ismeri biztosan - kimutatták, akkor 6,5 százalékos környékén mozgott Magyarországon a GDP-hez viszonyítva, most 9-10 százalékos környékén a bürokrácia terhe, miközben más európai uniós országokban 1,5-2-2,5-3 százalékos mértékeket öltött.

No, de hagyjuk a részleteket, menjünk bele a törvénytervezet kapcsán felvetődő dolgokba. A szociális törvény két ponton változik. Az egyik a 32/D., a másik pedig a 37/C. §-a, annak a hatályon kívül helyezése. Ez gyakorlatilag a hajléktalanokkal kapcsolatos. Ha nagyon le akarom egyszerűsíteni, akkor arról szól, hogy a saját kerületükben intéződjének a feladataik. Elég érdekes megfogalmazás ez, vagy maga a kérdés is pontosításra szorul ilyen értelemben, hogy erről van-e szó. Eddig volt egy kijelölt terület, ahol a hajléktalanok az ügyüket intézhették, most meg ha tényleg ilyen kerületekhez való hozzárendelés van, akkor hogyan, miképpen történik ez meg. A hajléktalan attól hajléktalan, hogy nincs lakhelye gyakorlatilag. Mindenünnen el fogják majd hajtani? Körülbelül ez lesz a viszonyulás e tekintetben?

Ebben a kérdésben sokkal inkább a prevenciót kellene erősíteni, tehát hogy ne alakulhassanak ki ezek az élethelyzetek, illetve ha már kialakultak, akkor a felszámolásban kellene mértékadóbb segítséget nyújtani. Ehhez meg, azt gondolom, két-három feltétellel elengedhetetlen lenne. Az egyik nyilván az, hogy normális, biztonságos körülmények között megoldható legyen a lakhatási feltétele, és a másik oldalról pedig valamilyen munkatevékenységet tudjon végezni annak érdekében, hogy a lakhatási feltételekhez szükséges fedezet biztosítását elő tudja teremteni. Úgy látom, ebben hat év óta elég intenzíven gyengülkedik ez a kormány. Gyakorlatilag azt kellene elérni, hogy ne kelljen az utcán élniük ezeknek az embereknek. Senkinek nem jó szerintem, nekik sem, akik az utcán élik az életet, meg azoknak sem, akik mindennap ezzel

találják magukat szembe, és így-úgy-amúgy viszonyulnak, adott esetben még segíteni is akarnak, de nem találják a megfelelő segítség módját.

A másik rész, amivel foglalkozni szeretnék, a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódik. Gyakorlatilag újabb szigorítások bevezetésével párosul a történet. Általában vettem a közfoglalkoztatáshoz 3-4 mondatot elmondanék. Az egyik az, hogy én személy szerint, de a frakciónk is a közfoglalkoztatás intézményrendszerét szükségesnek tartjuk. A másik az, hogy persze úgy tartjuk szükségesnek, hogy értékteremtő tevékenységet folytassanak ezek az emberek, ne megalázott állapotba kerüljenek, és legyenek megfizetve. Csakis ezeknek a feltételeknek nem felel meg egyébként ma az, ami van. Az ő problémájuk gyakorlatilag abból származtatódik, hogy az elmúlt évek tendenciái abba az irányba mutattak, hogy az ellátórendszerekből kilökdösték az embereket, emlékeznek, 9 hónapos futamidejű ellátások helyett 3 hónapot működtetnek, de most már a közfoglalkoztatásból is, vagyis a közfoglalkoztatásba nem engedik be ezeket az embereket, mert hozzákötik jogviszonyok megszűnésének a formátumához. Így ilyen értelemben azt a folyamatot próbálják erősíteni, hogy úgy mond a „kenyéradó gazdához” való hűség legyen szoros, erősödő, gyakorlatilag egy ilyen sarokba szorított állapot alakul ki. Nem akarok politikai síkra terelődni, hogy már azt is meg akarják majd ezen keresztül rajzolni, hogy 2018 az ő részükről hogyan formálódik. Láttunk már ilyet, népszavazások is voltak nem oly régen Magyarországon.

No de hát a munkaviszonyról. A munkaviszony tekintetében, ha felmondással vagy munkaadói rendkívüli felmondással, azonnali hatályú érvényesülés mellett szűnik meg a jogviszony, akkor gyakorlatilag az érintett 3 hónapig nem foglalkoztatható közfoglalkoztatásban. Abszolút nem előrevívó ez a történet, mert a felmondás vagy az azonnali felmondás története nem hozhat magával ilyenfajta béklyókat, megkötöttségeket. Nagyon egyszerűen lefordítva, már csak azért sem, mert sokan vannak olyanok, akiknek nincs annyi jogosultsági idejük, hogy ellátot-tá válhassanak akár időszakos jelleggel, 3 éven belül 360 nap kell hogy legyen ahhoz, hogy a jogosultság meglegyen. Ha ez nincs meg, és kirekesztjük a közfoglalkoztatás lehetőségéből is ezeket az embereket, akkor még szomorúbb állapotokkal fogunk szembenézni.

Azt akarom egy mondattal mondani, hogy ezeknek az embereknek az ilyen típusú változtatásokon keresztül nő a kiszolgáltatottságuk. Eddig is volt. Eddig sem azonos módon kezelték őket. Mondok példát rá. A közfoglalkoztatottak esetében például hiába több gyermeket nevel, hiába van a közfoglalkoztatást megelőzően 30 éves jogviszonya, ezeket például a pótszabadság számításánál nem veszik alapul. Gyakorlatilag ezek mind-mind negatív diszkriminációk, de az is negatív diszkrimináció, amit

csináltak, hogy a 6 évvel ezelőtti nettó 60 200 forintos fizetésükből csináltak 47 ezer forintos, most 52 ezer forintos nettó fizetést. Kvázi nyugodt lelkiállással azt mondhatom, hogy nem a javukat szolgáló tevékenységet folytattak. Az önök most már csak közel kétharmados kormánya az egyharmadát elvette ezen emberek pénze vásárlóerő-értékének. No, ezeken a helyzeteken kell változtatni, és nem ellenükre, hanem a javukra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Rubovszky Györgynek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Én sokkal pozitívabban látom a kérdést, mint az előttem szólók, akikkel egyszerűen nem is tudok egyetérteni. Egy kérdésem lenne persze, csak sajnos ez az intézmény nincs, hogy a képviselőhöz kérdést intézzünk, de szívem szerint megkérdezném, hogy abba a negyedmillió vagy félmillió állampolgári kezdeményezésbe az önök által kimaradt kérdést önök felvetették-e. Minden állampolgárnak lehetősége volt, hogy a közigazgatási bürokrácia csökkentése érdekében javaslatokat terjesszen elő. Kíváncsi lennék, hogy önök terjesztettek-e elő vagy sem. No, de nem erről van szó.

Nekem az általános indoklás megmagyarázza a törvénytervezet terjedelmét is. Csupán csak azt az egyet hiányolom ebből az általános indoklásból, hogy itt az állampolgári észrevételekre is egy utalás erejéig ki kellett volna térni, akkor sokkal kerekesebb lenne ez a történet, olyan kerek, mint ahogy az államtitkár úr az expozéjában elmondta.

Tisztelettel, ennek az egész törvényjavaslatnak a szellemén túlmenően van egy-két kérdés, amire szeretnék kitérni, ami aztán minden, csak nem a közigazgatás leépítése vagy a közigazgatásnak önmagának a megrendítése vagy a káosz elősegítése, mint amilyen szavakat szocialista képviselőtársaimtól hallottunk. Ilyen például az építésrendészeti módosítás. Az egy újdonság a magyar jogban, hogy nem kell építési engedély.

(15.20)

Én talán azért vagyok ilyen nagyon hamar és ennyire fehér, mert én az a szerencsétlen állampolgár vagyok, aki életében négyszer építkezett. Mind a négyszer engedélyköteles munkákat végeztünk, és fenéig ittam a közigazgatási eljárás akkori összes hiányosságát, hogy az akkori tanácsi épület különböző hivatalaitól, különböző osztályaitól vittem az igazolást az építési osztályra házon belül, és ilyen komplikációk voltak. No, ez egy óriási dolog, hogy 300

négyszázötvenig - nem ezzel a törvénnyel, hanem korábban - az építkezés csak bejelentési kötelezettséghez kötött, és nem engedélyköteles.

Igen ám, de ilyet csak az eljáró hatóságok alkalmazottai, a szakemberek vesznek észre, hogy benne maradt a rendszerben az az anomália, hogy az átalakítás építésiengedély-köteles maradt, és ezt ez a jogszabály oldja föl, és mondja azt, hogy ugyanolyan mértékben az ingatlanok átalakítása sem igényel építési engedélyezési eljárást, hanem csak bejelentési kötelezettséghez van kötve.

Aztán én azt hiszem, hogy az hihetetlen nagy segítség az állampolgárnak, amit az előbb említettem, hogy különböző iratokat az adott hatóság különböző más ügyintézőitől kellett megszerezni. Így például a magánútlevel-kiváltásnál erkölcsi bizonyítvány nem kell, mert az előadó köteles saját maga hivatalból tisztázni. Hát, ha ez nem könnyebbség az állampolgárnak, akkor nem tudom, mi az.

Tisztelettel, amit nekem, aki most már özvegy emberként egyedül lakom egy házban, igen komplikált megoldanom, hogy amikor a különböző közüzemi fogyasztásmérők leolvasására kiírják, hogy állampolgári kötelesség, hogy reggel 8-tól 14 óráig legyek otthon - és ezt mindenfajta közüzemnél, a vízórától kezdve a gázig, villanyig -, ez a jogszabály kimondja, hogy egyetlen ember fogja ezt megoldani. Ez is hihetetlen nagy könnyebbség.

Tisztelettel, én azt mondom, hogy ami ennek a törvényjavaslatnak az általános indoklásában le van írva, az szó szerint igaz, ez úgy az állampolgároknak, mint a vállalkozóknak, valamint magának a hatóságnak igen nagy könnyebbséget okoz. Én csak arra buzdítom az államtitkárságot, hogy ezt az eljárást, ha tudják, folytassák, és ameddig lehet, próbálják egyszerűsíteni az eljárásainkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Én a bürokráciacsökkentés fogalmával kell hogy kezdjem a hozzászólásomat, mert valljuk be, tisztelt államtitkár úr, hogy eléggé terheltté, terhessé vált ez a fogalom az elmúlt időszakban. Tehát minden olyan törvényjavaslat, amely ennek a címszavával van felruházva, már önmagában egy egész komoly problémacsomagot is egyben a nyakába vesz.

Ott kezdeném, hogy maga a kormányzat, a jelenlegi kormányzat még 2010 után hirdette meg a jó állam kiépítésének a programját, és erre most már külön tanszék is létrejött a Közszolgálati Egyetemen, külön tudományág van erre a kérdésre faragva, és végül is miért ne, a good governance az ENSZ által

meghatározott olyan fogalom, ami adott esetben még Magyarországon is elképzelhető lenne, ha éppen nem abszurdisztában élnénk. Ez a jó állam úgy lett definiálva, többek között önök szerint, hogy az egyén, a közösség és a vállalkozások legmegfelelőbbképpen történő szolgálata. Itt a „szolgálat” szóra tenném a hangsúlyt. S mindennek most már egy indexe is van, tehát nemcsak BUX-index van Magyarországon, hanem JÁX-index is van, ez a jó állam kiépülésének a fokozatát hivatott mérni. Ez a JÁX-index olyanról szól, hogy mennyire hatékony, mennyire eredményes, méltányos, átlátható, számonkérhető, konszenzusorientált már a magyar közigazgatás.

Sajnos azért valljuk be, hogy elég sok teendőnk van még ebben a kérdéskörben, de tételezve, hogy ez valószínűleg valamikor egyszer meg fog valósulni, elvárható lenne, hogy az ügyfelek gyors, szakszerű és hatékony kiszolgálásban részesüljenek. Ehhez persze, rögtön hozzá kell tenni, hogy a jogszabályok mellett olyan ügyintézőkre lenne szükség, akik motiváltak, elhivatottak, méltányos bérezést kapnak, arányos a munkaterhelésük és jól képzettek. Ezzel szemben a mai magyar valóság - mondjuk ki, államtitkár úr, hogy ez így van - az, hogy a hivatalokban dolgozók sajnos motiválatlanok, kiégettek, alulfizettek és túlterheltek.

S mindez így is lesz, így is fog maradni mindaddig, ameddig egyszer s mindenkorra átfogó bérrendezés ebben az ágazatban nem lesz. Mindaddig így fog maradni, ameddig fenntartjuk azt, illetve fenntartja a kormányzat, hogy nyolc éve be van fagyasztva a köztisztviselői alapilletmény, és a hozzá tartozó szorzókban semmi változás nincs. Persze volt rész szerinti eredmény ebben a kérdésben, a kormánytisztviselők, állami tisztviselők kérdésében, de tudjuk, hogy ez még nagyon kevés, hiszen ebben a kérdéskörben ez összesen maximum 78 ezer embert érintett ahhoz képest, hogy az állami szférában alkalmazottként jelenleg 860 ezer ember dolgozik.

Miért fontos ezt a számot külön kihangsúlyozni? Azért, mert pont a kormányzat egyik államtitkára volt az, aki igen nagy lelkesedéssel és nagyvonalúan dobálózott a számokkal, hogy tulajdonképpen hányan is dolgoznak az állami szférában. Ő millió felettire tette ezt a számot, összekeverve a közalkalmazott fogalmát a köztisztviselő fogalmával, és így tovább, hogy további apró részletezésre már ne is térjünk ki. Ezért tehát már csak a jegyzőkönyv számára is mondjuk el, hogy az önök által is hivatalosnak és érvényesnek tekinthető statisztikák szerint jelenleg ma, 2016-ban Magyarországon kormánytisztviselő és állami tisztviselő 78 ezer dolgozik, köztisztviselő 34 ezer, közalkalmazott 451 ezer, így jön ki összesen 860 ezer, ami azért is érdekes, mert így lakosság-szám-arányosan mintegy 8,6 százalék ez az arány, ami az önök szerint példaként tekintett skandináv országokhoz képest - 14-16 százalékról beszélünk az

ő esetükben - jóval kevesebb. Tehát Magyarországon az állami szférában alkalmazottak köre jóval szűkebb, mint az úgynevezett skandináv modellben dolgozók száma. Nem beszélve aztán a bérezésről. Ha csak a szomszédos Ausztriáig megyünk el, ott egy önkormányzati köztisztviselő bére hat-nyolcszorosa a Magyarországon foglalkoztatottakéhoz képest.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatra áttérve vizsgáljuk meg, hogy a hatékonyság követelménye - ami a jó állam indexnek csak az egyik pontja - mennyire érvényesül ebben az előttünk fekvő javaslatlathalmazban. 45 törvényt módosít, ahogy az államtitkár úr is mondta, de csak rész szerint történő módosításról van szó, minden törvényben egy, maximum két szakasz módosul. S valóban százasaival módosítjuk már ilyen értelemben a vonatkozó törvényeket, de alapvető módosulást, rendszer szerinti átalakítást, rendteremtésre irányuló átalakítást, ami átláthatóbbá tenné a rendszert, valóban nem nagyon tapasztalhatunk; ezt ki kell mondanunk.

Ugyanakkor azért, hogy ne legyünk igazságtalankok, el kell ismerni, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatban is vannak jó példák, ez vitán felül áll. Például mondok egy ilyen: a lakcímnnyilvántartás kérdése. Itt arról van szó, hogy ezentűl a szállásadó nyilatkozata alapján vélelmezni kell azt, hogy a bejelentett polgár lakcíme nem valós. Egyébként miért is merült fel ez a probléma? Hogyan jutottunk oda, hogy ezzel a kérdéssel már ilyen konkrét módon kell foglalkozni?

(15.30)

Az az életszerű helyzet teremtette meg ezt, hogy önök a járási rendszer kialakításával és ezen feladat ide-oda pakolásával, a lakcímnnyilvántartás ide-oda pakolásával elég nagy káoszt teremtettek ebben a rendszerben. És igen, sajnos, államtitkár úr, valljuk be, önkritikusan tessék a kormányzatnak tükörbe tekinteni és bevallani, hogy sajnos e tekintetben igen erős visszalépés történt. Mert valóban, a járási hivatal valójában nem tudta ellenőrizni azt, ha a lakcímbjelentések nem voltak valósak, tehát a szállásadó vagy a tulajdonos hozzájárulása nem volt valós, és ez sok esetben igen nagy problémát okozott.

Rubovszky képviselőtársam hozzászólásával kapcsolatban, aki az Étv. módosítása miatt örül, és azt mondta el, hogy a tanácsi rendszerben milyen nehéz volt, most már bezzeg mennyire jó. Na, hát azért tegyük hozzá, hogy az Étv. egy 1997. évi törvény. Tanácsrendszer most már, Istennek legyen hála, 26 éve nincsen, és a '97. évi törvény is, a jelenlegi építési törvényünk is úgy jött létre, hogy azt megelőzően a településrendezésnek egy teljes átalakítása, a rendszerváltozás után a területrendezésnek is meg a településrendezésnek is teljes átalakítása történt meg. Ugye, a Tervhivatal megszűnt, egy teljesen új tudományág épült erre a kérdéskörre. És nem

véletlenül tartalmazta az Étv. azt, hogy mi az, ami építési engedélyhez kötött építési eljárás.

Azzal, hogy annak idején még, és ez nem államtitkár urat érinti, hiszen nem az államtitkársága és nem is a minisztériuma, hanem a propagandaminiszter úr által 2015 decemberében hirtelen-váratlan beterveztett Étv.-módosítás, amit kivételes sürgős eljárásban tárgyalt meg a Ház, az fordította fel fenekestül ezt az egész rendszert azzal, hogy a 300 négyzetméter alatti tervezett építmények tekintetében az építhetőségi eljárást kivette a rendszerből. De ez az azt megelőző 25 év összes eredményét egy tollvonással tönkretette. Tehát nem véletlenül van az, hogy jelenleg az OTÉK szerint egy helyi építési szabályzatban, mondjuk, 20 különböző koordinátát kérhet számon egy önkormányzat egy tervezett épületen. Ezt hívják úgy, hogy településkép-védelem.

Na, időközben ezt önök is észrevették, hogy ilyen módon nem lehet a bürokráciát csökkenteni, ezért éppen a Miniszterelnökség volt az, ami beterveztette a településképi törvényt, hogy próbáljon valamilyen módon újra a rendteremtés irányába lépni. De ezt bürokráciacsökkentésnek nehezen tudjuk hívni, hiszen egyszer volt egy építhetőségi eljárás, ami olyan volt, amilyen, de legalább volt, és számonkérte azokat a követelményeket, amelyeket a közösség által megalkotott rendeletbe foglaltak. Ezt próbálja most ez az új törvény valamilyen módon visszakorrigálni a rendszerben.

Nos, hogy ezt a lehetetlen helyzetet önök még tovább bővítik bizonyos értelemben azzal, hogy az átépítés, bővítés esetében is lehetővé teszik az engedély nélküli eljárást, ez bizonyos értelemben az eredeti logikából következik, ugyanakkor, higgyék el nekem, a településképet nem fogja segíteni. Tehát e tekintetben nem értek egyet Rubovszky képviselőtársunk hurráoptimizmusával.

Még egy dologra szeretnék kitérni az idő rövidsége miatt, ez pedig a közfoglalkoztatás. Már az előbb említette az egyik képviselőtársunk ezt a kérdést. Én nem is arra a pontra szeretnék rátérni, mert azzal alapvetően egyet lehet érteni, ami az előterjesztésben van, hanem, hát, volna a közfoglalkoztatásnak más olyan szegmense, ami, mondjuk úgy, hogy bürokráciacsökkentésért kiáltana. Két ilyen dolgot hadd említsek meg, államtitkár úr.

Az egyik az, hogy a közfoglalkoztatottaknak a közfoglalkoztatási jogviszony alatt lehetőségük van rövid idejű keresőtevékenység és egyszerűsített foglalkoztatásnak minősülő jogviszony önálló létesítésével kapcsolatban egy bejelentést tennie a munkáltatója felé, bejelentenie, hogy legalább 3, de maximum 120 napig ő fizetés nélküli szabadságot kér. Ez egy rövid nyilatkozat, amit meg kell tennie a munkáltatója felé, és akkor köteles a munkáltatója, a közfoglalkoztató ezt a nyilatkozatot elfogadni, annak valóságtartalmát nem vizsgálhatja. Valljuk be, előelő szokott fordulni Magyarországon, hogy nem hi-

vatalosan létesít ilyen egyéb keresőtevékenységet az adott közfoglalkoztatott. Ez inkább a feketegazdaságot erősíti.

Nem beszélve arról, hogy a programba bevont közfoglalkoztatottak számának folyamatos változása magának a programnak a tervszerűségét és megvalósíthatóságát sértheti. Ezért sokkal jobb volna, ha visszatérnénk ahhoz a rendszerhez, hogy ha ki akar lépni a közfoglalkoztatott a rendszerből rövidebb-hosszabb ideig, tehát 3-120 napig, akkor legyen köteles bemutatni a munkaszerződést vagy munkáltatói igazolást, és ennek alapján engedheti el őt a közfoglalkoztató. Ez is egyfajta bürokráciacsökkentés lehetne szerintem, mert egyszerűbbé, átláthatóbbá és nyilvánvalóbbá tehetné a rendszert.

Még egy dolgot hadd említsek meg, ez viszont a közbeszerzési törvényt érintené. Ugye, nagyon sok esetben a támogatói döntésre, közfoglalkoztatási program esetén, csak februárban kerül sor, február végén. Több program csupán néhány hónapos megvalósítási idejű, ezalatt, ha szükséges az eljárás, akkor akár több hónapig is elhúzódhat a beszerzés, illetve a közbeszerzés, ami a program jelentős része, esetenként érdemi munka végzése nélkül, előkészítő munkával telik.

Tapasztalataink szerint ez nagy problémát jelent a közfoglalkoztatóknál, önkormányzatoknál. A tervezett beszerzések megvalósításához kapcsolódó közbeszerzési eljárás, ismételt eljárás lebonyolítási idejét a jelen jogszabályi előírások alapján tervezni sem lehet, ami a programok megvalósítására vonatkozó kérelmekben megfogalmazott feladatok ellátását szinte ellehetetleníti. Javasoljuk ezért, és esetlegesen fontolják meg, hogy a közbeszerzési törvényt módosítani fogják, hogy nemzeti eljárásrendben kerüljön bevezetésre egy új közbeszerzési kategória a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó közbeszerzésekre, amely szerint az eljárás a lehető legrövidebb idő alatt lebonyolítható legyen.

Összességképpen azt tudom mondani, államtitkár úr, hogy valószínűleg a frakciónk tartózkodni fog ennél az előterjesztésnél, már csak azért is, mert magával az alapfilozófiával, hogy a rendszert átláthatóbbá, egyszerűbbé, olcsóbbá, ezzel együtt költséghatékonyabbá kellene tenni, ezen javaslat tekintetében csak töredékesen találkozhatunk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most elsőként a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószóló úrnak.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Predsedniče, Poštovana Skupštino! Preambulum 2011. Zakona iz

CLXXIX. o pravima narodnosti Mađarska štiti narodnosti, obezbeđuje pravo na sačuvanje kulture, korišćenje maternjeg jezika, obrazovanje na maternjem jeziku, korišćenje imena na svom jeziku, kolektivno učešće u javnom životu, potpomaže kulturnu autonomiju, garantuje pravo na samoupravljanje,

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény preambulájának rendelkezései szerint Magyarország védelemben részesíti a nemzetiségeket, biztosítja saját kultúrájuk ápolását, anyanyelvük használatát, az anyanyelvű oktatást, a saját nyelven való névhasználat jogát, kollektív részvételüket a közéletben, erősíti a kulturális autonómiájuk megvalósítását, garantálja a valós közösségeik öngazdagodásához, önkormányzatiságához való jogát.

(15.40)

Már a normaszöveg bevezető részében látható, hogy a saját nyelven való névhasználat joga kiemelten fontos egyéni nemzetiségi jog. Az identitástudat kifejezése, a nemzetiséghez való tartozás, az önazonosság megélése meghatározó a nemzetiségekhez tartozó személyek életében, a születendő gyermekek, unokák, dédunokák nemzetiségi névhasználatára, anyakönyvezése különösen kardinális kérdés számukra.

A T/12475. számú, a közigazgatási bürokrácia-csökkentést érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat 36. alcíme az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosítására irányul, mely érinti a nemzetiségi névhasználat kérdését, ezáltal a nemzetiségi jog gyakorlását.

A születési név használatához kapcsolódóan a jelenleg hatályos anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 46. §-a rendelkezik a nemzetiséghez tartozó személy névhasználatáról.

A hatályos normaszöveg nem rendelkezik arról, hogy pontosan kinek a jogosultsága és kötelezettsége az adott országos nemzetiségi önkormányzathoz fordulni abban a kérdésben, hogy egy adott nemzetiségi családi név vagy utónév anyakönyvezhető-e. A napirendi pont tárgyát képező törvénymódosítás a jelenleg hatályos 46. §. (4) bekezdésének konkretizálására irányul, miszerint „(4) Nemzetiségi családi név, valamint a nemzetiségi utónévjegyzékben nem szereplő nemzetiségi utónév anyakönyvezhetőségéről az érintett országos nemzetiségi önkormányzat állásfoglalása az irányadó. A nemzetiségi utónév-könyvben nem szereplő nemzetiségi utónév tekintetében az anyakönyvezető, illetve az anyakönyvi szerv megkeresi az érintett országos nemzetiségi önkormányzatot, amely az állásfoglalását a megkereséstől számított 30 napon belül adja meg.”

A joghézag megszüntetése érdekében a norma kiegészíti a szabályozást, és pontosan megnevezi, hogy a nemzetiségi utónév-könyvben nem szereplő

nemzetiségi utónév használata érdekében a kérelmet kinek kell továbbítani állásfoglalás kérése céljából az országos nemzetiségi önkormányzat felé.

A módosítás célja egyrészt a nemzetiségi jogok - ezen belül a nemzetiségi névhasználat egyéni joga - minél szélesebb körben történő gyakorlásának lehetővé tétele, másrészt a bürokráciacsökkentés.

A módosítás következtében, mint azt már az államtitkár úr is kiemelte, a szülők már a születés bejelentése során nyilatkozhatnak a gyermek névvizeléséről, nincs szükség arra, hogy utólag, újabb eljárás keretében az anyakönyvezetőnél kérelmezzenek gyermekük részére az utónévnek megfelelő nemzetiségi utónevet, a nemzetiségi nyelv szabályainak megfelelő családi nevet vagy a név nemzetiségi nyelven történő anyakönyvezését.

Kiemelendő, hogy a jelenleg hatályos törvényszöveg a nemzetiségi névvizelés kapcsán az egyéni nemzetiségi jog-gyakorlás tekintetében igyekezett megfelelő alapot teremteni, azonban a jelenlegi módosítási javaslat konkrét rendelkezést tartalmaz a megkereső személyéről.

Fontosnak tartom elmondani, hogy a gyakorlatban inkább az jelent gondot, hogy a hatóságok nincsenek felkészülve a nemzetiségi névhasználatra irányuló kérelmek befogadására, az erre vonatkozó hatályos normaszöveget nem kellő alaposítással ismerik, e tekintetben a formanyomtatványok és az elektronikus anyakönyvi rendszerhasználat kezelésében nehézségek adódnak, amikor is a nemzetiségi névhasználatra irányuló igénybejelentések történnek.

Az eljárás egyszerűsítésére irányuló törekvésben bizakodva, mi, nemzetiséghez tartozó személyek reméljük, hogy a jövőben a nemzetiségi névhasználat bejegyzési eljárása jelentősen gördülékenyebb lesz.

A fenti módosításhoz az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 1. számú mellékletét is indokolt módosítani.

A jelenleg hatályos 1. számú melléklet a) pont 4., 4.8. pontjának kiegészítése és pontosítása is indokolt, hiszen a jelenlegi szakasz annyit mond ki, hogy a nemzetiséghez tartozó apa és anya nyilatkozhat arról, hogy a 46. § (1) bekezdés d) pontja alapján kéri, hogy a családi és utónevét, illetve a gyermek családi és utónevét az adott nemzetiségi nyelven vagy az adott nemzetiségi nyelven is bejegyezzék.

A fenti rendelkezés módosítására irányuló törekvés sokkal részletesebb és pontosabb szabályokat tartalmaz, mint a korábbi normaszöveg, mely szerint: „A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 11. §-a, 16. §-a és 1. melléklete, valamint a 46. § (1) bekezdés a) és d) pontja alapján tett nyilatkozat arról, hogy gyermekük melyik elismert nemzetiséghez tartozik, valamint, hogy a gyermeknek mely nemzetiségi utónevet vagy utóneveket kívánják anyakönyveztetni; a gyermek családi nevét az adott nemzetiség anyanyelvi szabályai szerint kéri anyakönyveztetni; a gyermek nevét az adott

nemzetiségi nyelven vagy nemzetiségi nyelven is kívánják anyakönyveztetni; a gyermek részére az adatokat nemzetiségi nyelven is tartalmazó anyakönyvi kivonatot kívánnak kiállíttatni.”

A közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat 1. számú melléklet (1) bekezdés 4.8. pont bevezető részében véleményünk szerint téves jogszabályi hivatkozás olvasható, melynek javítása szükséges. A hivatkozott rész az alábbiak szerint szól: „A nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 11. §-a, 16. §-a és 1. melléklete, valamint a 46. § (1) bekezdés a) és d) pontja.” A nemzetiségek jogairól szóló törvény 46. §-ának nincsen a) és d) pontja, ráadásul a 46. § a közszolgálati médiaszolgáltatóval kapcsolatos rendelkezést tartalmaz. A jogalkotói szándék vélhetően itt az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény 46. §. (1) bekezdésének a) és d) pontjaira vonatkozna, mely szabályozási tárgyánál fogva a témába illeszkedik. Ennek kiigazítása feltétlenül szükséges.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a nemzetiségek jogairól szóló 2011. évi CLXXIX. törvény 11. § (1), valamint 16. § (1)-(3) bekezdései kimondják, hogy valamely nemzetiséghez való tartozás kinyilvánítása az egyén kizárólagos és elidegeníthetetlen joga. A nemzetiséghez tartozó személynek joga, hogy anyanyelvén használja a családi és utónevét, és joga van családi és utónevének hivatalos elismertetéséhez.

A fentiekből látható, hogy a nemzetiségi törvény és az anyakönyvi eljárásról szóló törvény nemzetiségi névhasználatra, anyakönyvezésére vonatkozó rendelkezései összhangban vannak.

Tekintettel arra, hogy a T/12475., a közigazgatási bürokráciacsökkentést érintő egyes törvények módosítására irányuló törvényjavaslat a nemzetiségek jogairól szóló törvény, valamint a nemzetiségi identitás-, önazonosság-kifejezés törekvéseivel összhangban van, ezért a napirendi pont tárgyát képező törvényjavaslatot a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az Országgyűlésnek elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Bárándy Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak néhány megjegyzést tennék az elhangzottakkal kapcsolatban.

Az egyik: Rubovszky képviselő úrnak, aki sajnos már nincs itt, mondanám, hogy szerintem egy képviselőnek itt kell véleményt mondania a Házban, és nem pedig különböző kormányzati portálokon, amit mi meg is teszünk minden esetben.

Abban viszont egyetérték vele, hogy az állampolgári észrevételekre ki lehetett volna térni az álta-

lános indokolásban - legalább akkor dupla olyan hosszú lenne, mint amilyen most.

Ami az építési engedélyezési eljárást illeti, mert erről is beszélt, azért ott meg annyit jegyeznek meg, hogy kíváncsi lennék, hogy milyen lesz ennek a hosszú távú eredménye. Én azt gondolom, hogy számos problémát rejt majd magában ezeknek az eltörlése.

Végül, talán egy picit bővebben a csomagok problémájáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a helyzet, hogy önök számtalanszor élnek ezzel a módszerrel, nevezetesen, hogy egy hangzatos téma köré kívánnak csoportosítani vagy egy témával aposztrofálni egy törvényjavaslatot, amiben kétségtávol egy-két pozitív rendelkezés helyt kap, de mondjuk, a 45 módosított törvényből ez csak néhány.

(15.50)

Egyébként ennek ürügyén kívánják a Házzal elfogadtatni azokat az elfogadhatatlan szabályokat is, amelyeket egyébként szép csendben kívánnak a Házon áttolni. Jó esetben ezek nem újabb disznóságokat takarnak, hanem korábbi disznóságokat vagy korábbi hibákat javítanak ki. Ez a helyzet a törvény-csomagokkal, ezzel a törvény-csomaggal is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szokásos kérésem lenne: tegye meg, hogy részt vesz a vitában, és nem a zárszóban szólal fel! *(Dr. Kovács Zoltán: Szóltam!)* Csak mondom előre, hogy akkor én is másként fogok hozzáállni az ön válaszához.

Egy utolsó megjegyzés, tisztelt képviselőtársaim: úgy tudom, hogy az üléssteremben nem illik rágózni, és ez a páholyra is igaz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e valaki hozzászólni a törvényjavaslatához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy nem volt vita, csak a vezérszó-noklatok hangzottak el, így én magam sem tudtam részt venni a vitában. *(Dr. Bárándy Gergely: Lehetett volna!)* Habár szokásomhoz híven részt szoktam venni egyébként általában a parlamenti vitában akkor is, ha a kormányt képviselem, és akkor is, ha képviselőként ülök a padsorok között.

Sorba menve a felszólalásokon, azt gondolom, hogy Bárándy képviselő úr elvetette a sulykot a jelzőket illetően, vagy pedig lelkiismeret-furdalása van. Mert míg önök 8 évig kormányoztak, létrejött egy államreform-bizottság, amely nem csinált semmit,

bürokráciacsökkentés címén semmi nem történt, addig most legalább folyik valami. *(Dr. Bárándy Gergely: Kicsit rosszabbá teszi!)* Lehet azt mondani, hogy ez nem teljesen jó. Természetesen, aki dolgozik, az hibázhat is. Mi sem állítjuk, hogy mi találtuk ki a bölcsek kövét és a zsebünkben hordjuk, de azt gondoljuk, legalább nekiállunk valaminek, megpróbáljuk. Önök nem tettek semmit, ezért úgy gondolom, hogy ez ügyben a mi szemünkre bármit is vetni nem illendő.

Ami pedig az állampolgárokkal kapcsolatos megjegyzését illeti, hadd védjem meg azt a 250 ezer embert, aki véleményt nyilvánított. Ön azt mondta, hogy ha az ő véleményüket beírtuk volna az általános indoklásba, akkor kétszer olyan hosszú lett volna. Ez egy pikírt megjegyzés volt, tisztelt képviselő úr. Előtte meg épp azt mondta, hogy rövid az általános indoklás. Tehát 250 ezer ember véleményét ilyen szavakkal illetni tisztességtelen. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem igaz, a Rubovszkyra reagálva mondtam!)*

Ami pedig a vita többi részét illeti, szeretném elmondani, hogy az átalakításról nem mi mondjuk azt, hogy rendben van és jó. Az OECD véleményt mondott ebben, hosszú tanulmányt írt. Arra pedig semmilyen befolyása nincs a kormánynak az átalakítást illetően, akár a járási hivatali kérdést, akár a területi közigazgatás átszervezését illetően. Egyetlen megjegyzése volt, hogy kicsit rapid módon, gyorsan zajlott, hosszabban kellett volna ezt végigvinni. Ez volt a kifogás. Egyébként tartalmilag és a szervezet átalakítására csupa jót mondott, ezt el lehet olvasni.

A végrehajtással kapcsolatosan a képviselő úr a következőket mondta: egyik helyről átkerül a másik helyre. Úgy gondoljuk, hogy a profi szervezethez kerül át a végrehajtás, a NAV-hoz, amelynek ez a feladatköre, ebben kifejezetten jól teljesítenek, szemben, mondjuk, az önkormányzati vagy járási hivatali végrehajtással. Úgy gondoljuk, hogy hatékonyabb lesz a végrehajtást kérő érdekében az ilyen jellegű behajtás. Azt gondolom, hogy ügyvédként vélhetően ön is örülni fog ennek.

Ami a szabálytalan vételezéssel kapcsolatos bírósági terheket illeti, egyeztetésre került, és nem igényel forrásátcsoportosítást, ami egyébként nem tárgya ennek. Ez nem akkora nagyságrend, ami jelentősen megterhelné a bíróságokat. Ráadásul, azt gondolom, hogy az ügyfelek érdekében ez egy jogbiztonság. Nem lehet azt mondani, hogy az állam az, amely nem áll az állampolgárok oldalára, vagy éppen a multinacionális cégek, szolgáltatók oldalán áll, hanem jogbiztonság, mert bíróság dönt, ő rendeli el.

Ami Gúr Nándor képviselő urat illeti, mondta, hogy halaszthatatlan közfeladat miatt el kell mennie, noha szívesen részt venne a vitában. Ezt megértem. De igazából azt mondta el, amit a korábbiakban, hogy a mi bürokráciacsökkentésünk tíz- vagy száz-ezer ember kirugdalását jelenti. Ez nem a napirend tárgya, hogy így mondjam, és Gúr Nándor sem mon-

dott újat a korábbiakhoz képest, ugyanazt mondta el, mint az előző törvény vitájánál.

Ami az érdemi felszólalást illeti, a hajléktalankérdéssel kapcsolatosan eddig egy hivatalhoz lehetett Budapesten bemenni, a IX. kerülethez. Most meg mindegyikhez. Nem jobb annak, akinek mégiscsak dolga van egy hivattal ebben az ügyben, hogy a Ferencváros helyett elmehet a XXII. kerületbe vagy Angyalföldre? Szerintem ez az ügyfél szempontjából jó dolog, ezt nem venném ki ebből a törvényjavaslatból.

Hegedűs Lorántné képviselő asszony felszólalására is szeretnék reagálni. Minden alkalommal elmondja, hogy alulfizettek a köztisztviselők, és hogy azok jóval kevesebben vannak, mint amiről beszélünk. Valóban több szám röpköd a levegőben, de tisztázzunk valamit. A Miniszterelnökségről, a mi államtitkárságunkról vagy akár a miniszter úr részéről mindig arról beszélünk, hogy ma Magyarországon egymillió embernek ad fizetést az állam. Ebben benne vannak az önkormányzatok, az állami tisztviselők, a köztisztviselők, a közalkalmazottak, az állami vállalatok, az atipikus szervezetek. Ha így nézzük a tisztviselői kart összességében, ott vagyunk a teljes foglalkoztatotti létszámhoz, a 4 millió 300 ezerhez képest, hogy magasabb az állam által foglalkoztatottak, az állami közszolgálatban dolgozók számára nyújtott százalékpontos arány, mint mondjuk, Franciaországban vagy a szomszédos Ausztriában vagy Németországban. Erre mondjuk azt, hogy ezt felül kell vizsgálni, meg kell nézni, és ahol kevés van, oda át kell csoportosítani, ahol meg túlzott a létszám, ott el kell bocsátani a közszolgálati rendszerből, valóban, támogatásokkal segítve az elhelyezkedésüket adott esetben a versenyszférában, ahol meg hiány van.

Azt kifejezetten rossz megjegyzésnek tartom, tisztelt képviselő asszony, hogy alulfizetett a tisztviselői kar. Gondoljunk csak bele! Önökkel együtt itt vitáztunk, a parlamentben nem egyszer, nem kétszer. Nézzük meg! Pedagógusügyben vita van, hogy hogyan és miként, de mégiscsak 50 százalékos béremelés jutott a pedagógusoknak. Ott van a hivatásrendek közül a honvédség vagy a rendőrség. Életpályamodell, jelentős béremelés ment ennek a két hivatásrendnek. Az állami tisztviselői karból most 16 ezernek, január 1-jétől 35 ezer embernek jut többletbér, többletjuttatás. Ami pedig az egészségügyi, szociális szférát illeti, Rétvári kollégám jó néhányszor elmondta az utóbbi időben, hogy ott mi történt. Tehát amit az ország teherbíró képessége ebben az ügyben elbír, annak megfelelően szépen sorban mindenki lép előre egyet, és néhány hivatásrendben pedig kifejezetten magas szintű béremelésre került sor.

Az átláthatóságot, hogy a hatáskörök miként váltak világossá, szerintem ebben a Házban megvitatottuk, tisztelt képviselő asszony. A területi közigazgatásban, csakúgy, mint Németországban, hogy mondjak egy benchmarkot is, zajlik a hatósági ügyek jelentős része. Mi ugyanezt képeztük le. Ráadásul

sokkal inkább az állampolgárokhoz eljutva, hiszen e tekintetben nemcsak a járás az, ahol ügyintézés folyik, hanem az elektronikus közigazgatás kiterjesztésével az ügysegédek a közös polgármesteri hivatalban végeznek állami feladatok esetében ügyintéztést.

Ami pedig az okmányirodai szolgáltatást, a hatósági jogköröket illeti, ugyanazok végzik, akik eddig, csak eddig az önkormányzatban ültek a jobb oldali folyosón, most átmentek a bal oldali folyosóra, és járási hivatali dolgozóként ugyanazt a feladatot végzik el. Tehát nem gondolom, hogy ők egy év alatt, vagy most már '13 óta három év alatt elfelejtették volna ezt a szakmát.

(16.00)

Vita volt a 300 négyzetméteres szabályról. Jó néhányan építkeztünk már ebben a Házban, Rubovszky képviselőtársam négyszer is. Ebből jutott a szocializmus idejére és jutott a rendszerváltás utáni időszakra is építkezés. Azt nekem ne mondja senki, hogy ha 300 négyzetméterig - azért az elég jó nagy ház - nem kell bemenni a hivatalba, és nem kell engedélyt kérni, kivárni a sorát a hatósági ügyintézésben, hogy az rosszabb lett! Az jobb lett! Ez a törvény pedig azt teszi, hogy az eddigi zug tetőtér-beépítéseket is úgymond legalizálja, mert eddig azokat is be kellett volna jelenteni. Most nem kell bejelenteni. Egy nem változott: az anyagi szabályok ugyanúgy maradtak. Tehát statikailag ugyanúgy kell állnia annak a háznak. Ezért van a tervezői művezetés.

Ami pedig a városképet illeti, ön alpolgármester volt, képviselő asszony, én meg polgármester. A helyi építési szabályzatban az utolsó szögig mindent lehet szabályozni városképileg. A párkánymagasságot, a tetőhéjazatot, a színeket. Ha akarja az önkormányzat. Ha az önkormányzat nem akarja, akkor lehet, hogy lesznek problémák, de ez mind-mind az önkormányzaton múlik.

Azt gondolom, hogy a Kbt. módosítása napirenden van. Amiket ön közfoglalkoztatásban egyszerűsítésben vagy célszerűsítésben javasolni kíván, szerintem a Kbt. módosításánál van értelme felvetni, megvitatni, végigvinni, akár különösen a közfoglalkoztatásért felelős szakmai irányító Belügyminisztériummal ezeket egyeztetni. Ez segíti egyébként a hivatali munkát is. Javasolom, hogy tessenek végiggondolni ilyen szempontból is.

Az anyakönyvekről volt szó. A nemzetiségi szószóló beszélt az anyakönyvről és a nevek bejegyzéséről. E vonatkozásban egyszerűsítést teszünk ebben a javaslatban. Megítélésünk szerint egyszerűbb lesz az élete a nemzetiségi nevekkel kapcsolatos eljárásnak. Van még egy anyagi jogszabályi kérdés, ami nyilván vita tárgya lehet. Azt mondani, hogy az anyakönyvvezetők nem kellően felkészültek, ezt nem tudom megítélni, már régen jártam anyakönyvvezetőnél, de léptünk előre abban, hogy elektronikus anyakönyv

van ma Magyarországon az ország egész területére való illetékességgel. Lehetséges, hogy ahhoz szükséges egy fejlesztés a tekintetben, hogy az elektronikus anyakönyv tudja azokat a kitételeket, amelyekről egyébként a szószóló úr beszélt.

Azért hadd védjem meg az anyakönyvvezetőket! Tapasztalt, jó szakemberek az én megítélésem szerint. Mi azt mondtuk egyébként, hogy átvesszük az önkormányzatoktól a járási hivatalokba az anyakönyvvezetőket az egységes színvonal biztosítása, az egységes szakmai irányítás érdekében. Az önkormányzatok azonban kifejezetten ragaszkodtak ahhoz az egyeztetések során, hogy az anyakönyvvezetés maradjon az önkormányzatoknál, hiszen ez a helyi identitástudatnak egy fontos része, hogy ki hol anyakönyveztet, s a többi. Mi ezt a feladatot el tudnánk látni, tettünk is erre javaslatot. Úgy látom, hogy ebben a ciklusban erre már nem fog sor kerülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy mindent megtettünk a törvény előkészítése során, mind az előző törvény előkészítése során, mind a jelenleginél. Negyedmillió ember mondott véleményt. Gondoljanak bele! Tegnap azon vitatkoztunk a Házban, hogy nem fogadtuk el Gőgös Zoltán és Kész Zoltán javaslatát a népszavazással kapcsolatosan. Hát, nem tudtak összeszedni 200 ezer aláírást! *(Dr. Bárándy Gergely: Nem igaz!)* Itt pedig negyedmillió ember mondott javaslatot a bürokrácia-csökkentéssel kapcsolatosan. Most arról az oldalról nekünk ezt felróni, hogy csak negyedmillió ember mondott véleményt, miközben még 200 ezret sem tudnak összeszedni egy népszavazás kapcsán... *(Heringes Anita: Nem igaz! - Dr. Bárándy Gergely: Kétszáznegyvenezret szedtünk össze!)* Az lehet, csak volt benne 15 ezer duplikátum, de lehet, hogy 40 ezer. *(Dr. Bárándy Gergely: Elcsalta az NVI, ez a baj! Ugyanennyi volt.)* De lezárva, és ezt majd külön megvitátjuk, tisztelt képviselő úr, mert nem a napirendhez tartozik *(Dr. Bárándy Gergely: Szívesen válaszolnék, csak zárszóként mondja!)*, szeretnék még néhány apró felvetésre válaszolni.

A tajkártya elvesztése. Ma bonyolult a rendszer. Elég, ha elmegy a rendőrségre, a NAV-hoz, OEP-hez. A rendőrség fogja ezt továbbítani, nem kell hivatalról hivatalra járni. Ez egy jelentős egyszerűsítés. A bejelentési kötelezettség pedig egyszerűsíti az állampolgárok számára a korábbi engedélyezési eljárást. Úgy gondolom, hogy az értesítés is egyszerűbbé válik az elkövetkezendő időszakban.

Úgy gondolom, hogy ezzel a törvénnyel jót akarunk, segíteni szeretnénk az állampolgároknak és a hatóságoknak. Minden érdemi kritikát szívesen veszünk, megfontoljuk, de összességében azt gondolom, hogy ez egy további előrelépés már az eddigiekhöz képest is, segíti a hatóságok és az állampolgárok munkáját.

Ezért kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormányártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek a **környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12367. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót V. Németh Zsolt úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány T/12367. irományszámon nyújtotta be a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot az Országgyűlés elé. Az ezt megelőző, 2015. évi környezetvédelmi termékdíj-szabályozás módosításának középpontjában a jogalkalmazói tapasztalatok mentén történő egyszerűsítések, adminisztrációs-csökkentő intézkedések álltak. A 2016. január 1-jén hatályba lépett módosítás eredményeként megközelítőleg 1500 gazdálkodó számára vált egyszerűbbé a kötelezettségek teljesítése.

Az elmúlt évhez hasonlóan a jogalkotói szándék továbbra is az, hogy egyszerűsített, átlátható szabályrendszer alakuljon ki. A szabályozással összefüggésben a jogalkalmazóktól érkezett visszajelzések az egyszerűsítés és az adminisztrációs terhek további csökkentésének igényét mutatták, különösen az egyéni hulladékkezelést választók és a gépjárműgyártók és -importőrök esetén.

A tisztelt Országgyűlés elé beterjesztett törvény-módosító-javaslat célja ezért az, hogy az érintettek kötelezettségteljesítését megkönnyítse. A módosítás a szabályozással összefüggő jogértelmezést segítő, adminisztrációs-csökkentésre irányuló, valamint környezetvédelmi célok érvényesítését szolgáló rendelkezéseket foglalja magában.

Tisztelt Országgyűlés! A törvény-módosító-javaslat részletes tartalma a következő. Először: gépjárműátalány-fizetés lehetőségének kiterjesztése a kishaszongépjárművekre és autóbuszokra. Másodszor: az újrahasználásra és az újbóli felhasználásra előkészítés ösztönzése. Harmadik körben: az egyéni hulladékkezelés teljesítésének további egyszerűsítését szabályozzuk. Végül: a kötelezettek jogértelmezési kérdései kapcsán feltárt joghézagok megszüntetésére, adminisztrációs-csökkentésre, pontosításra, egyszerű egyszerűsítésre irányuló intézkedéseket tartalmaz.

Részletezve: 2016. január 1-jétől a gépjárművek esetében egy egyszerűsített átalányfizetési lehetőséget vezettünk be a motorkerékpárookra és személygépkocsikra vonatkozóan. A gépjármű nem tartozik ugyan a termékdíj-szabályozás tárgyi hatálya alá,

azonban számos olyan termékcsoportot érint, amelyek gépjárművek részét képezik. Ebbe a körbe tartozik a gumiabroncs, az akkumulátor, a kenőolaj és elektromos, elektronikai berendezés. Az érintettek az átalánydíj és a kibocsátott gépjárművek számának szorzataként egyszerűen meghatározhatják a fizetendő termékdíj összegét. A nem kizárólag személygépjárművet és motorkerékpárt, hanem haszongépjárművet és autóbuszt is forgalmazó importőr vállalatok adminisztratív terhei azonban valójában akkor csökkennének érdemben, ha e járművekre is alkalmazhatóvá válik az átalánydíj-fizetés lehetősége.

(16.10)

Ennek hiányában azonban akár duplája is lehet az érintettek adminisztratív terhe, ugyanis a termékdíj-kötelezettség teljesítésének módja a különböző járművek esetében eltérő. A megoldási lehetőséget a törvényjavaslat tartalmazza, amelynek elfogadásával 2017. január 1-jétől a kishaszongépjárművet és autóbuszt gyártók és importőrök számára is megnyílik a lehetőség az egyszerűsített szabályok alkalmazására.

A törvényjavaslat szerint nem kell termékdíjat fizetni az újrahasználásra előkészítés vagy újbóli felhasználásra előkészítés során előállított termékdíj-köteles termék esetén. A rendelkezés értelmében kizárólag a termékbe újonnan beépített termékdíj-köteles alkotórészek és tartozékok után kell a termékdíjat megfizetni. Ezáltal a termékdíj-szabályozás segíti az ilyen környezetvédelmi és hulladékgazdálkodási szempontból kedvező tevékenységet végző vállalkozások hazai elterjedését, továbbá rendelkezésre állnak majd a tevékenységhez kapcsolódó forgalmi adatok is.

Az egyéni hulladékkezelést választók fizetendő termékdíja a tárgyévi hulladékhasznosítási teljesítményük függvénye. A hulladékgazdálkodási teljesítmény számításakor a hatályos szabályozás szerint a tárgyévi kibocsátást kell alapul venni. Tekintettel arra, hogy az éves kibocsátás csak tárgyévet követően válik ismertté, nehézséget okoz az érintett gazdálkodóknak a kívánt hasznosítási teljesítmény eléréséhez szükséges hasznosítandó termékdíj-köteles termékből képződő hulladék mennyiségi becslése. A javaslat szerint azon gazdálkodóknak, akik a tárgyévet megelőzően is egyéni hulladékkezelést választottak, a tárgyévet megelőző évi kibocsátásuk képezi majd a számítás alapján. Ettől eltérő esetben a hatályos szabályozással megegyezően a tárgyévi kibocsátást kell figyelembe venni a termékdíjtétel megállapítása során.

Mindezekon túlmenően a törvényjavaslat elfogadása esetén a termékdíj-köteles termékekből képződő hulladékok gyűjtését az egyéni hulladékkezelők nem csak kizárólag végfelhasználó kötelezettől gyűjthetik.

A jogalkalmazóktól, valamint egyes érintett gazdálkodóktól kapott észrevételek és a tájékoztatáskérések arra engedtek következtetni, hogy a termékdíjról szóló törvény bizonyos pontjai nem egyértelműek, ami jogbizonytalanságot kelthet a kötelezettek között. Ezen túlmenően a hulladékgazdálkodásban történt szervezeti átalakítás folytán is szükséges bizonyos részletszabályokon változtatni.

Pontosításra kerül a csomagolószerszám és a bérnyírás definíciója. A jogértelmezést segítő pontosítások rendezik a háromszereplős gazdasági ügyletben részt vevők számát, a reklámhordozó papírra vonatkozó nyilatkozattétel esetét, pontosítja az átvállalás egyes eseteire vonatkozó rendelkezéseket. Megszűnik a biológiai úton lebomló szemeteszák és az elkülönített hulladék gyűjtésére szolgáló zsák esetében a termék mindkét oldali felületét minimum 20 százalékosan kivevő feliratfeltüntetési kötelezettség. Jelenleg a megfelelő felirat feltüntetése esetén a termékek nem tartoznak a termékdíjtörvény tárgyi hatálya alá, azonban a feliratozás a gazdálkodók számára sok esetben problémát jelent.

A módosító javaslat szerint a teljes mértékben megújuló alapanyagokból készült, biológiai úton lebomló és az elkülönített hulladék gyűjtésére szolgáló zsák a termékdíjtörvény tárgyi hatálya alá tartozik 2017. január 1-jétől, azonban felirattal nem kell ellátni a termékeket, és termékdíjat nem kell fizetni.

1900 forint/kilogrammról 57 forint/kilogrammról mérséklődik a hajlékony falú műanyag hűtőtasak vagy hűtőtáska után fizetendő termékdíj mértéke a javaslat szerint. E termékek használata ugyanis nem a vásárló környezettudatos gondolkodásának hiányára utal, a fogyasztók alapvetően élelmiszerbiztonsági okból vásárolják a terméket. A nevezett termékeknek létezik ugyan tartós alternatívája, azonban azok a kereskedelmi egységekben nem minden esetben érhetők el, illetve áruk lényegesen meghaladja a szóban forgó termék szintén nem alacsony, 500-700 forint/darab árát.

Törlésre kerülnek a szabályozásban okafogyottá vált rendelkezések. A termékdíjbizottság a termékdíjtörvény 2012. január 1-jei hatálybalépése óta nem alakult meg, és az azóta végrehajtott szervezeti átalakítás miatt indokolatlan egy civil felügyelő szervezet létrehozása és fenntartása.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak mint költségvetési szervnek a feladatai ellátásához szükséges forrás a költségvetési törvény alapján biztosított, ennél fogva törlendő az a rendelkezés, amely szerint a termékdíjbevételek 5 százaléka, de legfeljebb 3 milliárd forint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal termékdíjköteles termékekkel összefüggő feladatainak ellátására szolgál.

A kormány döntése alapján 2016. április 1-jén a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. megkezdte működését. Ennek eredményeként a hulladékgazdálkodási közszolgáltatók

feladatellátása kapcsán felmerülő közvetlen költségek közszolgáltatók részére történő megfizetéséhez szükséges forrás szintén az új szervezet feladatkörébe került. Ennek következtében az állami hulladékgazdálkodást közvetítő szervezetnek 2017. év során a közszolgáltatók támogatásával nem kell terveznie, amelyhez igazodva szükséges a feladatkör-szűkülést a termékdíj-szabályozáson is átvezetni, a vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezni.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, hogy az elmondott indokok alapján a törvénymódosítási javaslatot megtárgyalni, majd ezt követően elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Pócs Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! A környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot a kormány T/12367. számú irományszámon nyújtotta be az Országgyűlés elé. A módosítás az adminisztrációs csökkentést és a környezetvédelmi célok érvényesítését szolgálja. Kibővíti a gépjárműátalány-díjfizetés lehetőségét, megkönnyíti az egyéni hulladékkezelő kötelezettségének teljesítését, valamint jogértelmezést segítő, pontosító rendelkezéseket tartalmaz.

Tisztelt Ház! 2016. január 1-jétől a gépjárművek esetében egy egyszerűsített átalányfizetési lehetőség kerül bevezetésre, amely intézkedéssel közel 1200 gazdálkodó, gépjárműgyártó és -forgalmazó adminisztrációs terhei enyhültek. A termékdíj-szabályozás tárgyi hatálya számos olyan termékcsoportot érint, ami a gépjárművek részét képezi. Ebbe a körbe tartozik a gumibroncs, az akkumulátor, a kenőolaj, az elektromos és elektronikai berendezés. Egy átlagos kompakt személyautó esetében a járműbe beépítésre kerülő termékdíjköteles termékek után megfizetendő termékdíj átlagosan csupán 5 ezer forint körül alakul. A jármű forgalmi árához viszonyítva ez körülbelül a 0,2 százalékát teszi ki a fogyasztói árnak, ugyanakkor a sok termékdíjköteles alkatrészre tekintettel tetemes adminisztráció terheli, melyeket külön-külön anyagáramonként kell elkészíteni és az adóhatóság részére bevallani. Az iparágból jelzett problémára a gépjárműátalány-díjfizetési lehetőség nyújtott eddig megoldást.

Az átalánydíj lényege, hogy az előbbieken meghatározott termékdíjköteles alkotórészek tényleges termékdíjához igazodó egységes díjkategóriák kerülnek kialakításra, melyet külön elszámolás és dokumentálás nélkül, átalányként fizet ki a forgalomba hozó a gépjármű első forgalomba hozatala, saját célú felhasználása vagy a készletre vétele során.

Az átalánydíj mértékét az egyes járművekben található termékdíjköteles alkatrészek és tartozékok átlagos tömegének kollektív díjtétellel történő szorzatainak összegéből adódó érték ezer forintba történő kerekítése adja.

(16.20)

A nem kizárólag személygépjárművet és motorkerékpárt, hanem kishaszongépjárművet és autóbust is forgalmazó importőr vállalatok adminisztratív terhei azonban valójában akkor csökkennének érdemben, ha e járművekre is alkalmazhatóvá válna az átalánydíj-fizetés lehetősége. Ennek hiányában azonban akár duplája is lehet az érintettek adminisztratív terhe, ugyanis a termékdíj-kötelezettség teljesítésének módja a különböző járművek esetében eltérő. Iparági becslések szerint a Magyarországon éves szinten forgalomba hozott kishaszongépjárművek száma megközelítőleg 17 ezer darab, az új autóbuszok száma 550 darab. A megoldási lehetőséget a T/12367. számú törvényjavaslat tartalmazza, amely szerint 2017. január 1-jétől a kishaszongépjárművet és autóbust gyártók és importőrök számára is megnyílik a lehetőség az egyszerűsített szabályok alkalmazására. Ez közel 31 gazdálkodót érint majd az egyszerűsítés során.

A gépjárműátalány 2016. január 1-jén történő bevezetésétől eltelt időszaki adatok azt mutatják, hogy a költségvetési bevételeket jelentősen nem befolyásolta. A kismértékű költségvetésibevétel-emelkedést a gépjármű termékdíjköteles alkotóelemeinek és alkotórészeinek átlagos tömegének felfelé kerekítése okozza. Az adatok visszatükrözik, hogy ezek alapján a 2015. évben tett átalánydíjmértékek megfelelően kerültek megállapításra. Ezek alapján a gépjárműátalány kiterjesztése az autóbuszokra, illetve a kishaszongépjárművekre ugyancsak nem okoz majd költségvetési bevételt torzító hatást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A termékdíj kötelezettje a termékdíj-kötelezettségét saját választása szerint teljesítheti kollektív módon, egyéni hulladékkezelést választóként vagy átalánydíj megfizetésével. Az egyéni hulladékkezelést választók fizetendő termékdíja a tárgyévi hulladékhasznosítási teljesítményük függvénye. Az egyéni hulladékkezelést választóknak a hulladékgazdálkodási teljesítmény tervezése során jelenleg a tárgyévi kibocsátást kell alapul venni.

Az éves kibocsátás csak a tárgyévet követően válik ismertté, ezért az érintett gazdálkodóknak nehézséget okoz a kívánt hasznosítási teljesítmény elérése érdekében a hasznosítandó termékdíjköteles termékből képződő hulladék mennyiségi becslése. Kifejezetten igaz ez azon termékek esetében, amelyeknek forgalmazott mennyisége szezonálisan ingadozik, például a gumiabroncs. A javaslat szerint azon gazdálkodóknak, akik a tárgyévet megelőzően is az

egyéni hulladékkezelést választották, a tárgyévet megelőző évi kibocsátásuk képezi a számítás alapját. Ettől eltérő esetben a hatályos szabályozással meg egyezően a tárgyévi kibocsátást kell figyelembe venni. A rendelkezésben foglaltakat termék- és anyagáramonként külön szükséges vizsgálni.

A javaslat szerint továbbá a termékdíjköteles termékekből képződő hulladékok gyűjtését az egyéni hulladékkezelők nemcsak kizárólag végfelhasználó kötelezettől gyűjthetik a törvényjavaslat elfogadása esetén.

2016-ban az egyéni hulladékkezelést választó kötelezettek száma 66, amely 13 százalékos csökkenést jelent a 2014. évi adatokhoz viszonyítva, a 76 egyéni teljesítőhöz képest. A kötelezettség teljesítésének az érintett gazdálkodók által kért módon történő könnyítésével várhatóan elérhető, hogy a gazdálkodók nagyobb száma választja majd a termékdíj-kötelezettség teljesítésének ezen módját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat szerint nem kellene termékdíjat megfizetni az újrahaználatra előkészítés vagy az újbóli felhasználásra előkészítés során előállított termékdíjköteles termékek esetén. Kizárólag a termékebe újonnan beépített termékdíjköteles alkatrészek és tartozékok után kellene a termékdíjat megfizetni, ezáltal a termékdíj-szabályozás segíti az ilyen, környezetvédelmi és hulladékgazdálkodási szempontból kedvező tevékenységet végző vállalkozások hazai elterjedését, továbbá rendelkezésre állnak majd a tevékenységhez kapcsolódó forgalmi adatok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az államtitkár úr is elmondta, a javaslat szerint 1900 forint/kilogrammra 57 forint/kilogramra mérséklődik a hajlékony falú műanyag hűtőtasak, valamint hűtőtáska után fizetendő termékdíj mértéke. E termékek használata ugyanis nem a vásárlók környezettudatos gondolkodásának hiányára utal, a fogyasztók alapvetően élelmiszer-biztonsági okból vásárolják ezeket a termékeket. Ezeknek létezik ugyan tartós alternatívája, azonban azok a kereskedelmi egységekben nem minden esetben érhetőek el, illetve áruk lényegesen meghaladja a szóban forgó termék szintén nem alacsony, 500-700 forint/darabos árát. Ezek a zacskók ugyanakkor nem egyszeri használatra készültek, nem jellemző, hogy azonnal hulladékká válnának.

Tisztelt Ház! Megszűnik a biológiai úton lebomló szemeteszsák és az elkülönített hulladék gyűjtésére szolgáló zsák esetében a termék mindkét oldali felületét minimum 20 százalékban kivető feliratfeltüntetési követelmény. A megfelelő felirat feltüntetése esetén a termékek nem tartoztak a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvény tárgyi hatálya alá, azonban a feliratozás a gazdálkodók számára sok esetben problémát jelent. A javaslat szerint a teljes mértékben megújuló alapanyagból készült, biológiai úton lebomló és az elkülönített hulladék gyűjtésére szolgáló zsák a Ktdt. tárgyú hatá-

lya alá tartozik 2017. január 1-jétől, és felirattal nem kell ellátni a termékeket, a termékdíjat nem kell megfizetni. Ilyenformán azonban a termékek forgalmi adatai, illetve a vásárlói szokások változása könnyen nyomon követhetővé válik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Pontosításra kerül a csomagolószer és a bérgyártás definíciója. A Ktdt. tárgyi hatálya alá tartozó csomagolószer meghatározása nem az értelmező rendelkezések között szerepel, hanem a termékdíjköteles termékek felsorolásánál, a Ktdt. 1. § (3) bekezdés b) pontjában. A módosító rendelkezés a fogalom meghatározást az értelmező rendelkezések sorába helyezi.

A jogértelmezést segítő pontosítások rendezik a háromszereplős gazdasági ügyletben részt vevők számát, a reklámhordozó papírra vonatkozó nyilatkozattétel esetét, az exportcélú átvállalás esetén a külföldre értékesítendő termékdíjköteles termék mennyiségét. Mindezek kizárólag technikai pontosítások.

2016. január 1-jétől a forgalomba hozatal és a saját célú felhasználás mellett a készletre vétel is kötelezettséget keletkeztető jogcím. Jelen módosítás a termékdíj-kötelezettséget átvállaló részére is lehetőséget ad a készletre vétel választására.

A csomagolószer esetén az átvállalás során fellépő értelmezési problémára válaszul a tervezett módosítás rögzíti, hogy az átvállalás a csomagolószer csomagolására nem terjed ki, azonban lehetőséget biztosít átvállalással érintett csomagolószer saját célú felhasználására is a továbbértékesítés mellett.

Tisztelt Ház! A Ktdt.-ben okafogyottá vált rendelkezések törlésre kerültek. A termékdíjbizottság a Ktdt. 2012. január 1-jei hatálybalépése óta nem alakult meg, és az azóta végrehajtott szervezeti átalakítás miatt indokolatlan egy civil felügyelő szervezet létrehozása és fenntartása. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak mint költségvetési szervnek a feladatai ellátásához szükséges forrás a költségvetési törvény alapján biztosított. A termékdíjbevételek a központi költségvetés részét képezik, amelynek felhasználását a Ktdt. nem szabályozhatja. Ennélfogva törlendő a Ktdt.-ből az a rendelkezés, amely szerint a termékdíjbevételek 5 százaléka, de legfeljebb 3 milliárd forint a NAV termékdíjköteles termékekkel összefüggő feladatainak ellátására szolgál.

(16.30)

A kormány döntése értelmében 2016. április 1-jén a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. megkezdte a működést. Ennek eredményeként a hulladékgazdálkodási közszolgáltatók feladatellátása kapcsán felmerülő közvetlen költségek közszolgáltatók részére történő megfizetése és a szükséges forrás szintén az NHKV Zrt. feladatkörébe kerülnek. Ennek következtében az állami hulladékgazdálkodást közvetítő szervezetnek a 2017. év

során a közszolgáltatók további támogatásával nem kell terveznie, amelyhez igazodva szükséges a Ktdt.-ben a feladatkör szűkítését átvezetni, a vonatkozó rendelkezéseket hatályon kívül helyezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, támogassák a T/12367. számú törvényjavaslat elfogadását, mely az adminisztrációs csökkentést és a környezetvédelmi célok érvényesítését szolgálja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Köszönjük szépen Pócs János képviselőtársunknak, hogy nyomatékosította az államtitkár úr által elmondott indokolást, és pontosította az államtitkár úr által elmondott véleményt.

Amikor az indokolásban olvashatjuk, hogy az NHKV megkezdte a működését április 1-jével, ez a mondat az önök indokolásában mindig szerepel, én meg mindig megpróbálom önöknek cáfolni, hiszen szerintem nem kezdte meg április 1-jével a működését, hiszen legfőbb feladata a számlák kibocsátása lett volna, a szemétszállítási díjak beszedése, majd visszaidása az önkormányzati tulajdonú nonprofit cégeknek. Ezen adatokat, amelyekre kellett volna postázni, azokat be kellett volna hogy gyűjtse, egy szoftvert kellett volna hogy létrehozson, ami majd meg tudja csinálni a számlázást, meg tudja csinálni a címek rányomtatását a borítékra, és a kiküldést is el tudja intézni. Na, ezt mind nem sikerült megcsinálnia.

Abban, hogy április 1-jével elkezdte a működését, igazuk van, hogy irodát bérelt magának több millió forintért havonta, jó fizetést ad a munkatársainak és felső középkategóriás autókat bérel magának. Ha így ez az NHKV működése, akkor igen, igazuk van, hogy április 1-jével megkezdte a működést. Ha azt nézzük, hogy mi lett volna a feladata, akkor szerintem nem kezdte meg a működést, hiszen most, október végén érkeztek ki az első számlák, amiket kibocsátott, amelyek a második negyedéves szemétszállítási díj számlái, azt gondolom, hogy fél éves csúszással, akkor ez a cég nem működött, bárhogy nézzük.

Akkor most itt megkap egy újabb feladatot, mert a 2012. évi hatálybalépése óta a termékdíjnak kellett volna hogy létrejöjjön egy termékdíjbizottság, ami azóta sem alakult meg, majd pedig ezt a feladatot, amit ennek el kellett volna végeznie, most megkapja az NHKV, amit az indokolásban olvasunk, hogy április 1-je óta működik. Nagyon jó, ha ezt is ő fogja ellátni, mert akkor biztos ez is nagyon zökkenőmentesen fog működni.

Az egészen szürreális helyzet, hogy ezek után a hazai hulladékgazdálkodásban nem lesz olyan szervezet, amely elvégzi és felügyeli a tervezést egy olyan

rendszerben, amely közel 4,2 millió háztartást kelle-
ne hogy ellásson.

Az MSZP már a termékdíjról szóló 2011. évi, Il-
lés Zoltán nevéhez fűződő módosítást sem támogat-
ta, mert annak eredményeképpen egy olyan rossz és
a vállalkozások számára túlzott adminisztrációt je-
lentő szabályozás jött létre, amely problémáinak a
kezelését csak egy teljesen új törvény jelenthetné.

A hazánkban 1995-ben bevezetett környezetvé-
delmi termékdíj legfontosabb eredeti célja az volt,
hogy a különböző termékek előállítás, forgalmazá-
sa, felhasználása során okozott környezeti veszélyez-
tetések, a környezeti szennyezés, illetőleg károk
megelőzéséhez, csökkentéséhez, valamint a termé-
szeti erőforrásokkal való takarékos gazdálkodásra
irányuló tevékenységek ösztönzéséhez pénzügyi for-
rásokat teremtsen. Európa-szerte ezekből a bevéte-
lekből finanszírozzák javarészt a modern hulladék-
kezelési, -megelőzési és -újrahasznosítási programo-
kat. Magyarországon sajnos ez sem így van.

Azon túl, hogy a kormány megadóztatja az egyes
kormányzati szereplők szerint a hazai energiarend-
szerben szüktelen napkollektorokat, szélenergia-
elemeket, illetve a szappant, a sampont, ami az ilyen
termékek tipikus esete, most megerősíti a pusztá
pénzbeszedés szándékát azzal is, hogy deklarálja, a
termékdíjbevételek a központi költségvetés részét ké-
pezik, és annak felhasználását ez a törvény nem sza-
bályozhatja. Hogy mindenki jól értse, bekerül a köz-
ponti költségvetésbe ez az összeg, és innentől kezdve
egyébként eltűnik, felolvad a nagy egészben, és in-
nentől kezdve akár stadion is épülhet belőle, ami, azt
gondolom, hogy nem jó megoldás, az európai példát
kellene ebben is követni, és jó megoldásokat kellene
keresni. Azt gondolom, hogy egyébként nem szégyen
az Európai Unió többi tagállamától ezen a területen
tanulni.

A pénzbehajtás jól illusztrálja és bizonyítja, hogy
a 2016-os évre tervezett 63 milliárd forintos környe-
zetvédelmi termékdíjbevételeknek még a negyedét sem
fordítja a hazai hulladékgazdálkodási és környezet-
védelmi rendszer támogatására ez a kormány. Nin-
csenek megelőzési és újrahasznosítási programok,
folyamatosan csökkennek a környezetvédelmi civil
szervezetek támogatását lehetővé tevő pályázati for-
rások, most pedig a tervezés is megszűnik. Ez egé-
szben elképesztő akkor, amikor már nemcsak a rezsi-
csökkentéssel, a lerakási járulékkal, de az államosítá-
ssal is sújtja a hulladékgazdálkodási rendszert, ami
országszerte óriási problémákkal küzd. Több száz
hazai településen ma már a katasztrófavédelem végzi
a szemétszállítást, és a veszteségek ma már Nyíregy-
házától Mosonmagyaróvárig jelentkeznek az önkor-
mányzatoknál.

Tényleg azt gondoljuk, hogy az egy nem jól mű-
ködő és nem fenntartható rendszer, ahol ki kell je-
lölni a katasztrófavédelemnek egy szolgáltatót, mert
az előző szolgáltató, ahogy önöknek már többször

jeleztem, sok esetben önkormányzati tulajdonú non-
profit cég, olyan emberek vezetik, akik jól szeretnék
csinálni ezt a céget, olyan rendszert szeretnének
létrehozni, ami fenntartható, ami a lakosság számára
jó. Viszont polgármesterek ülnek ezekben a cégek-
ben, ahol, azt gondolom, hogy egy polgármesternek a
legfontosabb, hogy úgy működjön ez a cég, hogy az a
lakosság megelégedésére szolgáljon.

Éppen ezért nem teljesen értjük, hogy önöknek
miért jó az, hogy ezek a cégek sorra beborulnak. És
persze ilyenkor jönnek azzal, hogy külföldi tulajdonú
cégek is voltak ezek között, de jelzem halkán, hogy
nagyon sok közte az önkormányzati nonprofit cég,
amelyeket ugyanolyan ellehetetlenített helyzetbe
taszított ez a kormány ezzel a hulladékgazdálkodási
rendszerrel.

A javaslat egyes céljaival, azaz egy könnyen ér-
telmezhető és egyszerűbb jogszabály létrehozásával
az MSZP egyet tud érteni. Ugyanakkor a képviselő-
csoport így összességében ezt a javaslatot nem fogja
támogatni, hiszen az Orbán-kormány és a Földműve-
lésügyi Minisztérium környezetvédelmi termékdíj-
rendszere nem szolgálja a valóságban a törvény ere-
deti céljait. Az Orbán-kormány termékdíjrendszere
valójában nem más, mint egy egyszerű, észszerűtlen
pénzbehajtás, amit elnyel a központi költségvetés,
ahelyett, hogy abból hulladékgazdálkodási, -megelő-
zési és -újrahasznosítási programokat finanszírozná-
nak, megszüntetik a tervezést, és a feladatot átadják
az NHKV-nak, amely eddig sem tudta a munkáját
rendesen elvégezni. Deklarálja, hogy a termékdíjbe-
vételek felhasználásáról nem dönthet a termékdíj-
törvény. Olyan miniszter terjesztette elő ezt a javas-
latot is, akinek több törvényét is alkotmányellenes-
nek minősítette már az Alkotmánybíróság.

Azt gondolom, hogy tényleg a hulladékgazdál-
kodás az az egyik rendszer, amihez újra hozzá kelle-
ne nyúlni, de úgy, hogy alkossunk közösen egy új
törvényt a szakmával, a polgármesterekkel, azon
önkormányzati tulajdonú cégek vezetőivel, akik jól
kívánják csinálni ezt a gazdálkodási programot és ezt
a gazdálkodási tervet. Hozzunk létre egy olyan tör-
vényt, ami fenntartható, jól működik, és nem azt kell
nézni a lakosoknak, hogy kap-e csekket a negyed-
éves hulladékszállítási díjról vagy nem kap csekket,
hogy félre kell-e raknia ezt az összeget, bár lassan
már nem tud így sem miből félrerakni, és amik most
megérkeznek majd sorban havonta negyedéves csek-
kek, azokat majd be tudja rakni a fiókja legaljára, és
ki tudja, hogy mikor fogja tudni befizetni. Ezzel az a
baj, hogy ezek háromnegyed évnyi csekkek, még az
sem segít, hogy részletfizetési lehetőséget biztosíta-
nak önök.

Mi már ezt többször elmondtuk, hogy egyetlen-
egy megoldás lenne. Ha egyébként a kormány által
létrehozott cég hibájából nem sikerült kiküldeni
ezeket a csekkeket fél éven keresztül, akkor azt gon-
doljuk, hogy vállalni kellene valakinek ezért a fele-

lősséget, vagy a cég vezetőjének, mert nem tudta jól működtetni ezt a céget, vagy egyébként a kormánynak. Azt gondoljuk, hogy a lakosság felé az lenne az igazi gesztus, hogy nemcsak amikor a lakos hibázik bármiben, akkor ő egyébként büntetőadót kap mindennel kapcsolatban, hanem akkor ilyenkor a kormány is vállalja a felelősséget, ha hibázott, és ha az általa létrehozott és felügyelt cég nem jól működik, akkor engedjék el ezt a szemétszállítási díjat, amit nem sikerült kipoztázni időben.

(16.40)

Merthogy nem segít a részletfizetés, nem segít ezen semmi más, csak az, hogyha a lakosság végre kereshetne annyit, amiből meg tud élni, és nem kell azon gondolkodnia, hogy hová tegye a csekkeket. Higgyék el, én ezt nagyon sokszor elmondtam, a vidéki lakosság nagy része nagyon szívesen befizetné az összes csekket, ami a rezsijére jön, nagyon szívesen megtenné, de jelen pillanatban sajnos nagy részük nem keres annyit, hogy ezeket a csekkeket ne a kisfiókba kelljen eldugni, és majd csak akkor elővenni, amikor éppen jön valami bevétele. Merthogy amíg évekkal ezelőtt, a kormányzásuk első ciklusában elmondták ezek az emberek, a vidéki lakosság nagy része, hogy 20-án, 25-én fogyott el a fizetése, addig ma a közmunkaprogramban élő emberek 10-én és 15-én már nem tudják, hogy hova nyúljanak, és mely csekket hova rakják el, és mikor tudják elővenni majd, és mikor tudják majd miből kifizetni. Nyilván az első az élelem megvásárlása és a gyermek ellátása, és sajnos csak utána tud jönni a csekk.

Én azt kívánom minden képviselőtársamnak, hogy ez a nyomasztó érzés önöket soha ne érintse, és azt kívánom a teljes magyar lakosságnak, hogy ezt a nyomasztó érzést ne kelljen minden hónapban megélnie. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat indoklását meglehetősen részletesen, talán túl részletesen is meghallgattuk már előterjesztő államtitkár úrtól és a fideszes vezérszónoktól is, nem kívánnék most a részletekbe belemenni, már csak azért sem, mert rendkívül kis számú képviselőtársamat ezen a lassan-lassan későinek mondható órán nem kívánom feltartani, illetve a hulladékgazdálkodási rendszer hiányosságairól sem kívánnék most szólni, hiszen pont elég fórum van ahhoz, hogy erről beszéljünk az Országgyűlésben. Nem lehet persze elégszer hangsúlyozni, hogy nem működő rendszerről van szó, de engedjék meg, hogy ebben a néhány percben, amit a

felszólalásomra szánok, inkább magáról a termék-díjrendszerről beszéljek.

Alapvetően a környezetvédelmi termékdíj már elég régóta jelen van a magyar, környezetvédelemhez kapcsolódó díjtételek között, és annak idején, amikor létrejött, valóban azzal a céllal lett létrehozva, hogy a hulladékgazdálkodás céljainak teljesülését segítse ez a bevétel, a környezetvédelmi ágazat vagy azon belül is a hulladékgazdálkodási ágazat céljainak a teljesülését. És szépen lassan vált egy teljesen átlagos adónemmé a többi adónemhez hasonlatosan, hiszen ahogy közelítünk ahhoz, hogy bürokráciacsökkentés címén egyre jobban kiterjesztjük az átalányfizetés lehetőségét, úgy természetesen egyre inkább egy adónem jellemzőit kezdi felvenni ez a termékdíjbevétele, különösen, ha a bevétel nem egy különálló kasszába folyik be, és nem a hulladékgazdálkodási célrendszer teljesülését segíti, hanem a központi költségvetés egy bevétele a sok közül. Természetesen a központi költségvetésnek bevételből soha nem elég, főleg ilyen kiadások mellett, amit a jelenlegi kormányzat munkája során tapasztalunk, de ennek ellenére viszont azt látjuk, hogy a hulladékgazdálkodási ágazatban bőven lenne helye ennek a bevételcsoportnak, és bőven van még olyan anyagáram a rendszerben, amelynek a kezelése, hulladékká válás utáni kezelése, hasznosítása nem megoldott vagy nem megfelelően megoldott, és főleg a lakosságnál keletkező termékdíjköteles termékáramok visszagyűjtése és hasznosítása, amire itt elsősorban gondolok. Tehát bőven volna még ezt a rendszert hova fejleszteni.

Alapvetően maga a termékdíjrendszer természetesen a jelenlegi kormányzat hatásköre, hogy hogyan toldozza-foltozza, hogyan próbál javítani rajta, egy alapvetően nem megfelelő rendszeren - igaz ez a teljes hulladékgazdálkodásra és igaz ez a termékdíjjal kapcsolatos szabályozásra is -, azonban amíg azt látjuk, hogy vannak ennek működőképes válfajai más országokban, ahol valóban látható eredmények valósulnak meg belőle a hulladékáramok kezelése tekintetében, a hulladékhasznosítási arányok növekedése tekintetében, addig azt halljuk, hogy Magyarországon például most a Nemzeti Fenntartható Fejlesztési Tanács ülésén délelőtt államtitkártársa azt fogalmazta meg, hogy az Európai Unió által 2030-ra elvárt igen magas újrahasznosítási arányokat konkrétan fogalma sincs a kormánynak jelen pillanatban, hogy hogyan fogjuk teljesíteni, merthogy a jelenlegi állapothoz képest olyan magas újrahasznosítási arányokat várnak el a körforgásos gazdaságra való áttérés jegyében az Európai Bizottság részéről. Valóban, ez nem oldja meg a problémákat, ha mindehhez egy olyan célkitűzést adnak meg, hogy száz százalékban legyen minden anyagáram újrahasznosítva. Egyrészt megvalósíthatatlan, másrészt pedig önmagában ez nem oldja meg a problémákat, hiszen ez az úgynevezett csővégi megoldás, tehát a már meglévő szennyezéssel kezdünk valamit, próbálunk hatással lenni

arra, hogy minél nagyobb arányban hasznosítva legyen, de ahhoz is természetesen újabb energia szükségeltetik. Tehát a megelőzés mindig a legjobb megoldás. Még mindig nagyon-nagyon kevés helyet kap a magyar hulladékgazdálkodási rendszerben a megelőzés, és a termékdíj alapvetően ezt a célt is szolgálhatná, de nem látjuk azt, hogy a termékdíj következtében azok az anyagáramok... - tehát ha lennének alternatívák, hogy a termékdíjjal sújtott terméket mivel lehet kiváltani, és abba az irányba terelné el, mondjuk, a gyártót vagy a forgalmazót a jogszabályi szabályozás, tehát tulajdonképpen nem egy bevételként tekintene rá az állam, hanem egy ösztönzőként, hogy másfajta anyagokat, másfajta alapanyagokat használjon fel például egy gyártó, vagy másfajta termékeket forgalmazzon egy forgalmazó, amellyel ezeket az alapvetően vagy veszélyesnek tekinthető, vagy hulladékká válása után valamilyen problémát okozó anyagáramokat kikerüljük, ez volna a végső cél.

Ez is a Fenntartható Fejlődési Tanács ma délelőtti ülésén került szóba, hogy hiába van akármilyen újrahasznosítási arány például a műanyag hulladékok tekintetében, mármint világszinten, az óceánok műanyag hulladék-szigetekkel lesznek most már lassan tele, a legtöbb hulladék az óceánokba kerül, és ott úszkál hatalmas szigeteket alkotva. Tehát a problémát korántsem oldottuk meg. Nyilván ez nem Magyarország feladata és különösen nem a termékdíjas szabályozás kérdése, hogy ezt megoldjuk, ezt most csak azért mondom, hogy önmagában a termékdíjas szabályozás sem meg nyilván az újrahasznosítás végtelenségig növelése sem megoldás. Természetesen egy szemléletbeli változás kell hogy elinduljon. Jelen pillanatban ott tartunk, hogy adminisztratív okokból, bürokráciacsökkentési okokból, praktikus okokból most próbál a kormány ezen a termékdíjtörvényen változtatni.

Én azt gondolom, hogy a Jobbik végső álláspontja a szavazás során - egyébként talán leginkább az volna a helyes, ha tartózkodóan viszonyulnánk ehhez a fajta magatartáshoz, hiszen a kormány, mint mondtuk, önmaga határozza meg a hulladékpolitikáját, a környezetvédelmi termékdíjjal kapcsolatos politikáját, azonban az, hogy csökken a bürokrácia, vagy talán kiterjesztik az átalánydíjas fizetés lehetőségét, és ezzel tovább egyszerűsödik a vállalkozások helyzete, ilyen szempontból támogatandó. Hogy a termékdíj eléri-e a célját, azt nem tudom megerősíteni, hogy bekövetkezik, hogy amiért a jogszabályt létrehozták, megvalósul az a cél. Viszont maga a módosítás könnyebbé teheti a helyzetet az embereknek. Csak ez a termékdíjtörvény céljával nem függ össze.

Úgyhogy ezen dilemma mentén, az igen szavazat és a tartózkodás között határozom meg leginkább a Jobbik álláspontját, és ezt még nyilván akár a vita későbbi részében, akár az esetleges későbbi fejlemények tükrében fogjuk a zárószavazásig majd megha-

tározni. Én nem is kívánom képviselőtársaim idegeit tovább borzolni ezekkel a kérdésekkel, természetesen holnap reggelig el lehetne róluk beszélgetni, de azt mondom államtitkár úrnak, a nagyon részletes felvezetőt és az ismertetést megköszönve, hogy az álláspontunkat még a hátralévőkben fogjuk kialakítani, a vita során. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük a felszólalást. Ezzel a vezér-
szónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e zárszóként hozzászólni. *(V. Németh Zsolt jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

(16.50)

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteri-
um államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is megköszönöm Pócs János képviselőtársam törvényjavaslatot méltató gondolatait.

Mielőtt Heringes Anita és Kepli Lajos képviselőtársaim gondolataira válaszolnék, általánosságban hadd szóljak néhány szót a Magyarországon keletkezett hulladékról. 15,7 millió tonnától 17 millió tonnáig változik a hulladék mennyisége; egyébként csökkent. Ha valami eredményt tudunk felmutatni, akkor az egy jelentős eredmény, hogy 2013-ról 2014-re csökkent a keletkezett hulladék mennyisége.

Amiről Heringes Anita képviselő asszony szól mindig, az ennek körülbelül a 21 százaléka, a lakossági kommunális hulladék. Mi most alapvetően nem azzal szeretnénk foglalkozni. Ez valóban egy jelentős szegmens, a mindennapi életben többnyire ezzel találkozunk az emberek, de ezen kívül a négyötöde nem lakossági hulladék, hanem építési hulladék, ipari hulladék, és a mezőgazdaságban keletkező hulladékok is jelentős részt tesznek ki. Így az NHKV Zrt. működését sem érinti ez a mostani törvény, sőt kifejezetten azzal foglalkozik, hogy az eddigiekben a közszolgáltatók működésére fordított összeget sem kell biztosítani ezután a hulladékgazdálkodást közvetítő szervezetnek, mert ez az NHKV Zrt. feladata. Tehát nem foglalkozik ezzel most a törvény. Így aztán egyébként az NHKV Zrt. nem veszi át semmilyen szervezet feladatát, a termékdíjbizottság feladatát sem, annál is inkább, mert - még egyszer is hangsúlyozom - a zrt. csupán a hulladékok egy bizonyos szűk körével, annak 21 százalékával, a közszolgáltatóssal foglalkozik.

Mire fordítjuk a termékdíjat? Ez felvetődött mind Heringes Anita képviselő asszonynál, mind Kepli Lajos képviselő úrnál. Egy számpárt hadd

mondjak: amíg az előző európai uniós ciklusban környezet- és természetvédelemre mintegy 2300 milliárd forintot fordítottunk, addig most félezer milliárddal több kerül erre a területre, 2800 milliárd forint lesz ebben a most folyó hétéves európai uniós programozási időszakban. Sőt, ha az agrárium zöldítését is idevesszük, és miért ne vennénk ide, akkor ez olyan 3250 milliárd. Ennek egyik része, legközvetlenebbül egy 100 milliárdos része magát a hulladék-gazdálkodást segíti. Az önök által említett termékdíjnagyság, az a negyven-egynéhány milliárd, amiből tizen-egynéhány milliárdot fordítunk közvetlenül, a többi részére nem mondhatjuk azt, hogy az egészen más területet finanszíroz, hiszen ezen a 2800 milliárdon belül vagy szűkebb értelemben a 100 milliárdon belül is a hazai társfinanszírozás messze nagyobb, mint a termékdíj. Tehát mondjuk úgy, hogy ez odafordítódik, természetesen a költségvetésen belül.

Kepli Lajos képviselő úr nagyon helyesen felvázolta, hogy mi a termékdíj feladata. Ez így van, de nemcsak ez, azaz nemcsak a hulladékok újrahasznosítása, hanem például a gyártók ösztönzése is, hogy a természeti erőforrásokkal takarékosabban gazdálkodjanak, illetve, ahogy ön is említette, a vásárlói szokások elterelése az alacsonyabb környezeti kockázatú termékek irányába. Történt ilyen egyébként. Két esetet hadd említsek meg. Az egyik a műanyag virágok köre, amire nemcsak esztétikai szempontból, hanem kifejezetten azért is vetettünk ki magasabb termékdíjat, mert olyan anyagból készülnek, amelyek hasznosíthatatlanok utána. Tehát ott a végső fázis van, mivel nagy melegnek és hidegnek van kitéve, ezért az a műanyag nem újrahasznosítható. S vannak arra vonatkozólag ismereteink, hogy jelentősen visszaszorult így a műanyag virág használata. A közelgő halottak napjakor szerintem ezt már látni fogjuk nagyon látványosan is.

A másik pedig az ultravékony, legvékonyabb nejlontaszkó használata, pontosabban a közepes méretűeké, amelynek a termékdíját előbb vezettük be, mint az európai uniós államok többsége. Épp most kerül be az európai uniós szabályozásba a kötelezettség, hogy be kell vezetnünk, nem adhatjuk ingyen a nejlontasakat; van, aki ezt így szabályozza, és van, aki egészen letiltja, mint például a franciák, de ezen termékdíj bevezetésének az a hatása, hogy Magyarország már most tudja teljesíteni az európai uniós elvárást. Tehát már ebben az évben, nem az elkövetkező években. Tehát a termékdíjnak bizony van jó néhány területen olyan hatása, amit a képviselő úr kívánalomként megnevesített.

Mindezeket együtt véve köszönöm képviselőtársaimnak, hogy azt nem kérdőjelezték meg, hogy ez a benyújtott törvényjavaslat a hulladék-gazdálkodásban lévő szereplőknek, gyártóknak, a partnereknek adminisztrációs tehercsökkenést okoz, minden egyes rendelkezése könnyebbé teszi az életüket. Ezért ké-

rem, hogy a bizottsági vitát követően is támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvényeknek az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzésével és kezelésével összefüggésben történt módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12590. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót ugyancsak V. Németh Zsolt államtitkár úrnak, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkárnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan jogszabály-módosítási csomagot terjesztett az Országgyűlés elé a földművelésügyi tárca széles körű, minden érintett szakterület bevonásával folytatott hosszas egyeztetéseket követően, amely a társadalom széles rétegét érinti. Az idegenhonos inváziós fajokról van szó, vagyis a hazánkon kívüli területekről érkező szervezetek uniós, régiós és tagállami szinten összehangolt kezeléséről, amit törvényi szinten is szabályozni kívánunk.

Sok esetben még elképzelni sem tudjuk, hogy miként fogják e fajok befolyásolni a mindennapi életünket. Nem véletlen, hogy minden, a biológiai sokféleséggel és természetvédelemmel kapcsolatos természetvédelmi egyezmény megkötésével a veszélyes inváziós fajok okozta veszélyekkel kapcsolatban.

A tervezet az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzéséről és kezeléséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet hazai végrehajtásának első és legfontosabb eleme, amelyre épülve e törvényi felhatalmazás alapján az ágazati jogszabályokba is beépülnek majd az inváziós fajok elleni hatékony fellépést támogató rendelkezések.

Az európai uniós rendelet megszületését a természeti környezetben tapasztalt biológiai sokféleség csökkenésének megállapítását célzó törekvések ihlették. A biológiai sokféleség megőrzésének 2020-ig tartó stratégiája is külön foglalkozik az inváziós fajok kezelésével. Az Európai Unió területén ma már 12 ezer idegenhonos faj található, amelynek 10-15 százaléka inváziós tulajdonsággal rendelkezik.

Hölgyeim és Uraim! Azonban nemcsak fajaink eltűnésének veszélyéről beszélünk, hanem 12 eurómilliárdnyi gazdasági kárt is okoznak minden évben a hivatlan látogatók az Európai Unióban. E törvényjavaslat a közösségi rendelet végrehajtása és átülte-

tése érdekében módosítja azokat az ágazati törvényeket, szám szerint hatot, amelyek kapcsolatosak az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének vagy behurcolásának és terjedésének megelőzésével és kezelésével. Ezek a természet védelméről, az erdőről és az erdő védelméről, a vad védelméről, a vadgazdálkodásról és a vadászatról, a halgazdálkodásról és a hal védelméről, a növényvédelemről, valamint az élelmiszerlánc-felügyeletről szóló törvények.

(17.00)

Ez a felsorolás is jól mutatja a kérdéskör egyes ágazatokon túlmutató jellegét és jelentőségét. A törvényjavaslat a meglévő jogszabályi elemeket kiegészítő és teljessé tevő rendelkezéseket tartalmaz. Megteremti az uniós rendelet alapján az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokkal kapcsolatos hazai eljárások keretrendszerét, az ehhez szükséges hatósági rendszert, a szankcionálási lehetőségek törvényi alapjait, továbbá tartalmazza az alacsonyabb szintű jogszabályok megalkotására felhatalmazó rendelkezéseket is.

A törvényjavaslat „a szennyező fizet” elvvel összhangban szabályozza az idegenhonos inváziós fajok káros hatásának kiküszöböléséhez szükséges intézkedések költségeinek megtérítése, valamint a helyreállítási költségek viselésére vonatkozó előírásokat. A törvényjavaslat megteremti az inváziós fajok által károsított ökológiai rendszerek megfelelő helyreállítási lehetőségét, előírja a tulajdonosi, ingatlanhasználói, illetve állami kötelezettségeket, a jogsértéssel okozott károk felszámolásának rendjét. Az idegenhonos inváziós faj elleni állami és közérdekű védekezés költségeinek fedezetéről a központi költségvetésben e célra meghatározott fejezeti kezelésű előirányzat terhére gondoskodunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gondolom, többen is nyomon követték az e témakörben zajlót, európai szintű egyeztetési folyamatokat, és értesültek róla, hogy jelenleg 37 faj szerepel azon a jegyzéken, amelyek kapcsán valamennyi tagállamban a leghigorúbb korlátozásokat kell betartani. Tilos a felsorolt állatokat és növényeket az Unió területére behozni, tartani, tenyészteni, termesztani, szállítani, forgalomba hozni, felhasználni és természetesen a szabadba kibocsátani. Ez a jegyzék a jövőben folyamatosan változik majd, elsősorban bővülni fog. Az uniós fellépésnek azoknál a fajoknál van különös jelentősége, amelyek kifejezetten a biológiai sokféleségre gyakorolnak jelentős negatív hatást, és még nem lépték át az Unió határait, továbbá inváziójuk kezdeti fázisban van.

A jegyzékre kerülés további feltétele, hogy hatékonyan segítse elő az adott inváziós faj elleni védekezést, az uniós szintű fellépésnek legyen pozitív hatása a csak tagállami védekezéshez képest is. Minden esetben vizsgálni kell egy faj felvétele során a szociális és gazdasági hatásokat is. Ebből következően Ma-

gyarország szociális és gazdasági érdekeinek figyelembevételére miatt a fehér akác, tisztelt Országgyűlés, nem került fel a jegyzékre.

Amiről e falak között szintén beszélni kell, és ami a médiában borzolta a kedélyeket, sőt több politikai támadást is kaptunk, hogy a kétségtelenül idegenhonos inváziós és hazánkban óriási népegészségügyi problémát jelentő parlagfű miért nem került fel az uniós jegyzékre. Az a helyzet, hogy az Európai Bizottság által elfogadott kockázatelemzés szerint, és most figyeljenek, szó szerint idézem: „Nem született a parlagfű európai biodiverzitásra gyakorolt negatív hatására vonatkozóan egyértelmű bizonyítékot tartalmazó tanulmány.” Emiatt tehát a faj nem került arra a listára sem, amelyről a tagállamok szavazhattak. Ugyanakkor megnyugtatók mindenkit, hogy növényvédelmi ágazatunk és hatóságaink az erre vonatkozó nemzeti jogszabályaink alapján a parlagfű ellen minden esetben fellépnek, függetlenül attól, hogy a faj nincs fent a jegyzéken. Ez akkor is így lesz, ha a jövőben felkerülne arra. Megjegyzem, hogy nemzeti jogszabályaink már az uniós jogszabály megjelenése előtt is szigorúan szabályozták e témakört.

Az előbb említett fajokkal ellentétben a jegyzékre került például a keletről származó halfaj, az amurgeb, amely tömeges elszaporodásával és terjeszkedésével a csak hazánkban élő lápipóc-állományok erőteljes visszaszorulását, sok holtágban pedig eltűnését eredményezte. Ugyancsak szerepel rajta az Észak-Amerikából származó jelzórák, amely a rákpestis terjesztésével a hazai őshonos rákok pusztulását idézi elő. Ugyancsak jó példa a sokak által kedvtelésből tartott, majd megunt és kidobott ékszerteknős, amely az őshonos mocsári teknősökre jelent veszélyt. Ez a néhány példa is jól szemlélteti, hogy az uniós rendelet céljának megfelelően a jegyzéken szereplő fajok közvetlen, konkrét veszélyt jelentenek természeti örökségünkre.

A hazai jogalkotásnak ki kell térni az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajok mellett a kizárólag nemzeti, illetve a környező országokkal közös problémát okozó fajok kezelésére is. Mivel hazánk földrajzi helyzete olyan különleges, hogy külön életföldrajzi régióknak, pannon biogeográfiai régióknak fogadták el, az itt élő őshonos természeti kincseink megkülönböztetett figyelmet érdemelnek. Ez nemcsak azt jelenti, hogy eltűnésük esetén ezek az értékek máshonnan nem pótolhatóak, hanem azt is, hogy összehasonlítva a többi országgal, nálunk adott esetben más súllyal esnek latba egyes veszélyeztető tényezők, beleértve az idegenhonos inváziós fajok terjedését is, így ezek kiküszöbölése további fellépést tehet szükségessé. Ne felejtjük el, hogy hazánk déli határai az Unió déli határait is jelentik, fokozva felelősségünket.

A jogi lépések mellett rendkívül fontosak és az idegenhonos inváziós fajok elleni fellépés zálogának

tartjuk a széles körű, hiteles, mindenre kiterjedő tájékoztatást, amelyre igen nagy hangsúlyt kívánunk fektetni. A lakosság tudatos viselkedése és aktív közreműködése elengedhetetlen a távoli kontinensekről folyamatosan érkező új és a korábban érkezett, terjedő fajok elleni sikeres fellépéshez. A most önök elé terjesztett törvénymódosító csomag fontos mérföldkő e súlyos kérdés kezelésében.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat nem kívánja átalakítani a hatályos nemzeti szabályozás jól működő kereteit, ugyanakkor törvényi szinten teszi meg a lépést abba az irányba, hogy az idegenhonos inváziós fajok kezelését megvalósító jogszabályok összhangban legyenek. Ez elkerülhetetlen az egyre több csatornán érkező idegenhonos inváziós fajok elleni hatékony és eredményes védekezéshez. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa és fogadja el a törvényjavaslat-csomagot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Pócs Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az inváziós vagy özönfajjává váló élőlények jelentős károkat okozhatnak az ökoszisztémában. Ezek a károk túlmutatnak a szűk értelemben vett természetvédelmi kérdéseken.

A károknak három alapvető típusuk van. Egy: a környezeti, ökológiai károk, például a genetikai szennyezés, amikor egyes betelepülő, betelepített fajok párba állhatnak és szaporodóképes utódokat is produkálhatnak az őshonos, rokon fajokkal, így az eredeti genetikai anyag felhígul, eltűnhet. Kettő: gazdasági károk, mivel nem minden szándékosan betelepített haszonnövény hozza meg a várt eredményt, ugyanakkor kiirtásuk és az eredeti állapot visszaállítása rendkívül költséges. Három: társadalmi, egészségügyi károk, azaz a fajokkal együtt érkező idegen mikroorganizmusok és kórokozók problémája. Egyes szakértők szerint a nagy járványok szinte kivétel nélkül összefüggésbe hozhatók az idegen fajok betelepítésével és elterjedésével.

Ahogy államtitkár úr is említette, hazánk a panon biogeográfiai régió része, amely Európában kiemelkedő fajgazdagsággal, biodiverzitással rendelkezik. Ezért a természeti örökség védelmére kiemelt figyelmet kell fordítani, hiszen az inváziós fajok visszafordíthatatlan és rendkívül nagy károkat okozhatnak az egyre inkább felértékelődő természeti értékeinkben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország az 1995. évi törvény kihirdetésével csatlakozott a biológiai sokféleség

egyezményhez, amelynek értelmében nemzeti stratégiát kell kidolgozni a biológiai sokféleség megőrzésére, fenntartható hasznosítására.

(17.10)

A 2014-ben lejáró nemzeti stratégiát követően az Országgyűlés 2015-ben fogadta el „A biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról” című dokumentumot, a 28/2015. (VI. 17.) országgyűlési határozatot. A stratégia főbb területei között szerepel az inváziós idegenhonos fajok elleni küzdelem is. A természet védelméről szóló 1996. évi törvény több, a nem őshonos fajokkal kapcsolatos kérdést is érint - például definíciók, nem őshonos fajok betelepítése -, amelyből bizonyos szabályozási részletek még hiányoznak.

A Natura 2000 gyepterületekről szóló 269/2007. (X. 18.) kormányrendelet meghatározza az inváziós és termőhelyidegen növényfajok fogalmát, és tartalmazza a Natura 2000 területeken előforduló lágy és fás szárú inváziós és termőhelyidegen növényfajok listáját; 9 fás szárú, 7 lágy szárú növény. A fás szárú növények védelméről szóló 346/2008. (XII. 30.) kormányrendelet melléklete tartalmazza az országban fellelhető inváziós fajú fás szárú növények felsorolását.

A 2003-ban indult MÉTA program - Magyarország Élőhelyeinek Térképi Adatbázisa - általános célja a hazai természetes növényzeti örökségnek a felmérése, tudományos értékelése. A növényzeti örökségünk megmaradását több tényező is veszélyezteti, amelyek közül az egyik legsúlyosabb az inváziós fajok fenyegetése, körülbelül 21 százalék.

Tisztelt Képviselőtársaim! A T/12590. számú törvényjavaslat célja, hogy a vonatkozó uniós rendellel összhangban az idegenhonos inváziós fajok betelepítésének, behurcolásának, terjedésének megelőzését és kezelését hatékonyabbá tegye, és a kormány az ehhez szükséges intézkedéseket megtegye. A javaslat az 1143/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtása érdekében módosítja a következő törvényeket.

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvényt; a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996-os törvényt; a növényfajták állami elismeréséről, valamint a szaporítóanyagok előállításáról és forgalomba hozataláról szóló 2003. évi törvényt; az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi törvényt; az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi törvényt; valamint a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013-as törvényt.

Az 1143/2014/EU rendelet megköveteli a tagállamoktól, hogy az idegenhonos fajok szándékos betelepítése és nem szándékos behurcolása, valamint a terjedése által a biológiai sokféleségre gyakorolt káros hatás megelőzése, minimálisra csökkentése, il-

letve mérséklése érdekében tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Főként a korai észlelésre, a gyors kiirtásra, megelőzésre vonatkozó előírásokat kell előtérbe helyezni. Szorgalmazza a regionális és tagországi szintű együttműködést. Létre kell hozni az Unió számára veszélyt jelentő idegenhonos inváziós fajokkal kapcsolatos korlátozások alóli engedélyezési, felmentési, jóváhagyási eljárások rendszerét, illetve az ehhez szükséges hatósági rendszert is ki kell alakítani. Biztosítani kell a szankcionálási lehetőségek törvényi alapjait, továbbá az alacsonyabb szintű jogszabályok megalkotására felhatalmazó rendelkezéseket is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, támogassák a T/12590. számú javaslat elfogadását, amely törvényi szinten teszi meg a lépést annak érdekében, hogy az idegenhonos inváziós fajok kezelését megvalósító jogszabályok összhangban legyenek. Ez mindenképpen szükséges az egyre több csatornán érkező idegenhonos inváziós fajok elleni hatékony, eredményes védekezéshez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezér-szónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A biológiai sokféleség megtartása, azt gondolom, hogy tényleg fontos érdeke Magyarországnak, és ez egy olyan érdeke, ami mindegyikünk számára pártállástól függetlenül fontos kérdés. Amiket ebben a módosításban olvashatunk, azok nagy része jogharmonizációs intézkedés. Avval egyet is értek, hogy a parlagrafűvel kapcsolatban - amiről mindegyikünk jól tudja, hogy egy erősen invazív növény - a törvény és a szabályozás, amit megalkottak, alapvetően jó irányban van. Ámde sem az eszközök, sem a szakemberek lehetőségei nincsenek megteremtve, és a legfőbb probléma az ellenőrzés problémája. Az, hogy hiába tudjuk, és hiába van megfelelő jelzőrendszer arra, hogy hol található parlagrafű, mely területeken található parlagrafű, mely mezőgazdasági területeken, mely önkormányzati területeken található parlagrafű, a bejelentés megtörténik, majd egyébként a rendszerben a feladat a szabályozás miatt elakad, és nem történik meg az, aminek meg kellene történnie. Ezért ma Magyarországon több millió ember szenved családotul a parlagrafű okozta allergiás reakciók miatt.

Igazából a szabályok betartatása lenne a legfőbb feladatunk. Persze az nem a parlament dolga, hogy a szabályokat be is tartsák, de nekünk kell megalkotni úgy a szabályozást, hogy a szakemberek és a helyi hatóságok meg tudják tenni a megfelelő lépéseket, és azon területeken, ahol egyébként parlagrafűvel fertő-

zött területek találhatóak, megtegyék a megfelelő lépéseket. Legfőképp egyébként, mint tudjuk, a megelőzést, mert nyilván egyébként egy már kifejtett növény esetében és egy olyan területen, ahol már egyébként kifejtett mezőgazdasági növények vannak, sokkal nehezebb ez a feladat. Ezért a megelőzésben kell segítenünk a mezőgazdaságban dolgozó embereket.

Miután a parlagrafű-kerekasztal társelnöke vagyok, éppen ezért nagyon sok levelet és e-mailt kapok ehhez a területhez, és nagyon-nagyon sok szakember felháborodott azon, amikor olvasták, hogy siklóernyős felderítést támogatott a kormány. Mert hogy ők sokszor jelezték önöknek, hogy nem helikopterrel meg siklóernyővel kell megpróbálni ezeket a felderítéseket megtenni, hanem lábbal, és ott kell megnézni, hogy hol van, mert legtöbbször a helikopterről sem látszott rendesen, hogy hol van összefüggő parlagrafűves terület. Éppen ezért ők még mindig azt támogatják, hogy igen, ki kell menni a terepre, ki kell menni a területre, és ott kell megnézni, hogy hol vannak ilyen területek, a bejelentést megtenni, és utána egyébként a szabályozás miatt végig kell mennie ennek a folyamatnak, hogy megakadályozzák, hogy minél nagyobb parlagrafűves területek legyenek.

És még egy kérdés, amit saját választókerületemből hozok, és jó pár család megkeresett ezzel az ügyvel kapcsolatban. Meg kell találnunk azt a szabályozást - az akác mint haszonnövény a méhészek számára fontos, és ez szerintem mindenki számára fontos, hogy minél jobb akácmézzel rendelkezünk. Viszont azt is meg kell találnunk és szabályoznunk kell, hogy hol lehessen akácot telepíteni és hol lehessen akácerdő.

Hiszen pont az én választókerületemben zártkertben történt az akáctelepítés, és éppen ezért nagyon sok család kis területe így ellehetetlenítődött, és a szőlőjüket nem tudják már rendesen művelni, mert a szomszédban lévő akác elnyomja a szőlőterületet. Ezért meg kell találnunk azt a szabályozást, ahol megmondjuk, hogy hol lehet és hol nem lehet akácos. Mert jelen pillanatban erre a problémára ezen a helyi szinten nem tudják a megoldást. Önkormányzati rendelet született rá, de miután már előtte ott volt az akácos, mint a rendelet megszületett volna, éppen ezért nem tudják a megoldást rá most sem a bíróság, sem az önkormányzat, sem senki.

(17.20)

Éppen ezért nagyon kérem, hogy találjuk meg erre is a megoldást, hogy azon emberek, akik egyébként hétvégén szeretnék a kicsi szőlőjüket művelni, önkik se okozzon gondot az, hogy mellettük ha egy akácos van, akkor az elnyomja az ő kicsi hobbijukat, a kicsi szőlőjüket. Úgyhogy kérem ebben államtitkár urat, hogy találjunk egy jó megoldást. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, talán a mai nap utolsó felszólalójaként nem is fogom sokáig húzni az idejüket. Elintézhetném annyival, hogy azt mondom, a Jobbik az előterjesztést támogatja, de azért egy mondatot hadd fűzzek hozzá én is, ha már itt többször is szó esett a parlagraőről.

Magam is csodálkozom, hogy ez az európai álláspont úgy mond, hogy a parlagrafü a biodiverzitás csökkenésére nem jelent veszélyt, ezért nem került fel erre a listára. Legjobb tudásunk szerint a parlagrafü által okozott allergia elsősorban egészségügyi problémákat jelent, nyilván nem a biodiverzitást, a fajok sokszínűségét érintő kérdés elsősorban, hanem igenis egészségügyi, allergia szempontjából jelent fontos veszélyt a magyar emberek számára, és természetesen mindent meg kell tenni ellene, nem feltétlenül ezen törvény keretein belül. Minden olyan eszközzel fel kell lépni a parlagrafü ellen és főleg a megelőzés eszközével, ami itt már az előbbieken is elhangzott, és természetesen minden invazív faj terjedésével szemben. Ehhez a továbbiakban is minden jogi segítséget, ami az Országgyűlésre tartozik, meg fogunk adni, ahogy szerintem ezzel eddig sem igazán volt probléma.

Úgyhogy azzal fejezem be, amivel kezdtem, hogy a Jobbik az előterjesztést támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, azért megkérdezem, kíván-e valaki még hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így államtitkár úrnak megadom a szót.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a támogató, a jogszabályt, a törvényjavaslatot támogató hozzászólásokat, hiszen úgy vélem, hogy minden képviselő egyetért azzal, hogy nemcsak jogharmonizációs kötelezettség miatt van erre szükség, hanem valóban fenyegető veszélyeknek nézünk elé, hogyha kemény jogi szabályozással nem szabunk gátat az idegenhonos özőnfajoknak.

Heringes Anita képviselő asszony kettő növényt is említett, egyik sem tartozik a törvény hatálya alá, de mint megbeszéltek, attól még a probléma fontos. A parlagrafü azért nem, mint Kepli Lajos képviselő úr is ezt nagyon helyesen kihangsúlyozta, mert a biológiai sokszínűségre nem jelent veszélyt, ez a jogszabály pedig most arról szól. Mindazok mellett én azokat az erőfeszítéseket nagyon nagyra értékelem, amit a magyar állami szervek évek óta, vagy ha úgy tet-

szik, évtizedek óta a parlagrafüvel szemben, a parlagrafü terjedésével szemben felmutatnak.

Nem tudom, ebben a Házban lehet-e itt magánemberként szólni, de én el szoktam olvasni azokat a szakvéleményeket is, amelyek szinte reménytelennek tartják ezt a harcot, és teljesen más oldalról próbálják ezt megközelíteni, hogy inkább az egészségünkkel, az immunrendszerünk megerősítésével kellene foglalkozni, mert azok a reakciók, amelyek jelentkeznek egyre több érzékenység kapcsán, azok bizony az immunrendszer gyengeségével kapcsolatosak. Tehát egy másik oldalról próbálják ezt meg kezelni. Mindezek mellett azok a védekezési formák, amelyeket akár a Földművelésügyi Minisztérium, akár más szervek megjelenítenek, úgy vélem, hogy azért egy alapos szakmai mérlegelés alapján kerültek kiválasztásra, így a helikopteres felderítés is, mert hatékonyabbnak tűnik, mint ugyanezt gyalogosan vagy gépjárműről megtenni, mert egyszerűen egy táblára nem lehet rátekinteni a tábla széléről.

Az akáccal kapcsolatosan örülök annak, hogy azért ezt a rendelkezést nem támadta. Az akácnak helye van az ország jelentős részében, az Alföldön például azért ez nagyon fontos gazdasági érdek is, vagy másutt is gazdasági érdekek is fűződnek hozzá, de természetesen mindenhol nem lehet megengedni a telepítését, és gátat is szabunk ennek. Programok vannak, akár a nemzeti parkjaink területén is, hogy mint idegenhonos fajt, függetlenül attól, hogy ezen a jegyzéken szerepel-e vagy nem, az őshonos fáink alkotta erdőkből eltávolítsák. Tehát ez szerintem teljesen rendben van; és valóban nincsen helye a zártkertekben, ezzel teljesen egyetértek, de én úgy tudom, hogy minden jogszabályi lehetőséget megvan arra, hogy ennek gátat szabjanak, mégpedig van erdészeti hatóság, aki ebben eljárhat. Tehát ha erdőtelepítésre kerül sor egy zártkertben, azt nem teheti meg a hatóság nélkül, és én azt javaslom, hogy forduljon a kormányhivatalnak ehhez a részlegéhez; ismerem ilyen ügyet, ahol ezt eredményesen megtették.

Amúgy itt emlitem meg, hogy a Földművelésügyi Minisztérium külön foglalkozik a zártkertek revitalizációjával, újjáélesztésével, hiszen 200 ezer hektár zártkert van az országban, és ennek bizony akár a fele is gondozatlan terület. Az országban 50 helyen támogatunk olyan programot, ahol az önkormányzatok számára lehetőséget adunk arra, hogy az ilyen gazdátlan, akár akáccal benőtt régi gyümölcsösöket, szőlőket megvásároljanak, az osztatlan közös tulajdonú területeket és az apró földrészleteket egyesítsék, ott őrizték meg az ősi magyar táj gyümölcsfajtaikat vagy éppen szőlőfajtaikat, és telepítsenek ugyanolyanokat. Meggyőződésem, hogy az elkövetkező években erre még nagyobb hangsúlyt kell fektetni, mert számunkra érték az a tevékenység, amelyet akár a nagyvárosok közelében levő kertekben, a mézgakertekben és más gyümölcsösökben, akár az ősi szőlő- és gyümölcskertekben, szőlőhegyeken vé-

geznek. Nagyon fontos szerepe van akár vidékfejlesztésben is, hiszen egy jövedelmet kiegészítő tevékenység, nagyon fontos szerepe van ennek a tevékenységnek a tájvédelem szempontjából, hiszen szervesen hozzátartozik a magyar tájhoz a szőlőhegy. Ugyanakkor a biodiverzitásban is, a biológiai sokszínűség megőrzésében a gyümölcs-tájfajta sokszínűségének, gazdagságának fenntartásában is, amellet egy sajátos kultúrát is védünk. Tehát foglalkozunk ezzel a területtel, és mint mondtam, közel félszáz helyen van már erre mintaprogram is az országban. Javaslom képviselő asszonynak, hogy biztassa a panaszosokat, hogy a hatósághoz forduljanak abban az esetben, ha olyan helyre akár akácot, akár fenyőt telepítenek, ahol ott annak semmi helye, mert az ott lévő művelési ág változtatása nélkül ezt nem tehetik meg.

Visszatérve szűkebb értelemben véve a törvényjavaslatához, valamennyiüknek köszönöm a véleményeket, a támogató gondolatokat, és kérem, hogy ugyanezt majd a bizottsági ülésen is a jogszabály, a törvény végszavazásakor is tegyék meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Az általános vitát lezárom. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk, megköszönöm a munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten, szerdán 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

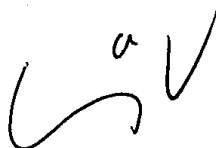
(Az ülésnap 17 óra 29 perckor ért véget.)

Gúr Nándor s.k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Móring József Attila s.k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)